THE OLDER SCHOLIA ON THE PROMETHEUS BOUND

EDITED BY

C. J. HERINGTON

THE OLDER SCHOLIA
ON THE
PROMETHEUS BOUND

MNEMOSYNE

BIBLIOTHECA CLASSICA BATAVA

COLLEGERUNT

W. DEN BOER • W. J. VERDENIUS • R. E. H. WESTENDORP BOERMA BIBLIOTHECAE FASCICULOS EDENDOS CURAVIT W. J. VERDENIUS, HOMERUSLAAN 53, ZEIST

SUPPLEMENTUM UNDEVICESIMUM

C. J. HERINGTON
THE OLDER SCHOLIA
ON THE
PROMETHEUS BOUND

THE OLDER SCHOLIA ON THE PROMETHEUS BOUND

EDITED BY

C. J. HERINGTON

LUGDUNI BATAVORUM E. J. BRILL MCMLXXII

LUGDUNI BATAVORUM E. J. BRILL MCMLXXII

SCHOLIASTAE BYZANTINO:

Ilicet, o fati nobis solator acerbi, O consors longi, quisquis es, exsilii.

Copyright 1972 by E. J. Brill, Leiden, Netherlands

All rights reserved. No part of this book may be reproduced or translated in any form, by print, photoprint, microfilm, microfiche or any other means without written permission from the publisher

PRINTED IN THE NETHERLANDS

CONTENTS

Introduction:				
Section I. Survey of the problem	*	٠	•	
II. Choosing the manuscripts	٠	٠		i
III. Catalogue of the manuscripts used				I
IV. Recovery of the A-commentary: (A), external criteria				2:
V. Recovery of the A-commentary: (B), internal criteria		,		2
VI. Medicean and minority scholia		٠		3
VII. Conclusions and problems		4		4
VIII. Bibliography	,			5
IX. Guide to the use of this edition				5
Vita Aeschyli				5
Supplementa in Vitam Aeschyli				6
Prolegomena ad Prometheum				6
Scholia in Prometheum				6
Versus ad Finem Fabulae Collocati	 ,			24
Indices:				
(i) Auctores				24
(ii) Nomina				24
(iii) Grammatica et Rhetorica	4			25
(iv) Scaenica		٠		25
(v) Scholiastarum Dictio et Syntaxis				25
(vi) Vocabula notabiliora, Glossae				25

PREFACE

The most recent complete edition of the Aeschylean scholia is almost one hundred and twenty years old (W. Dindorf's, Oxford, 1851). It was a bold venture, and an impressive monument to its editor's vast knowledge of Greek. In hundreds of passages he corrected, with finality, the corrupt tradition that had been passed on by a series of editors since the Renaissance. Unfortunately, however, his acquaintance with the relevant manuscripts was so deficient, and his application of those he did know so slapdash, that he left the most voluminous scholia of all, the "A-scholia", in even greater darkness than before. From that day to this the A-scholia have stood as a gigantic question-mark in the history of the transmission of Aeschylus' text. Their date, their sources, their value or otherwise as witnesses to the text and interpretation of Aeschylus, their very contents and extent, have remained unknown-or worse, have been the subject of erudite and dogmatic guesswork. To bring these questions nearer to a reasoned solution is the main purpose of this book.

It may be asked-rather, it should be asked-what is the upshot of such work? Will it lead us, directly or indirectly, closer to anything that really matters? To the poetry of Aeschylus? Or even to that strange and increasingly relevant historical phenomenon, the survival, through an era of collapse, of the best and most innocent that humanity has created? I could not have undertaken this book if I had not hoped so: I have no more use than most people for mere scribblings in the margins of the poets. One conviction with which I began, and have ended, was that such a book was the necessary preliminary to a more accurate edition of one of the greatest poems in our heritage (and one in which a syllable wrong is an idea, a vision, wrong). Another: that to see our poet in detail through the eyes of men who worked in a long distant age, under difficult physical conditions and with very different spiritual resources, is itself an education in poetry and history. Another: that the "A-commentary", once isolated and edited from the manuscripts, might have its direct uses for any man who sought to comprehend the Prometheus Bound. I at least have found that its uniquely detailed Greek paraphrase and comment, even at the points where

PREFACE

they are apparently most ignorant or wrongheaded, have forced me again and again to look with fresh eyes at the words of Aeschylus; to go back to the poem.

And what else should any commentary do?

It is a pleasure to thank the American Council of Learned Societies, the John Simon Guggenheim Foundation, and the University of Texas Research Institute for the awards that made this work possible. Likewise I thank the authorities of the following libraries for permission to study the manuscripts in their care, or for supplying microfilms: the Ambrosian, Bodleian, Laurentian, Marcian, and Vatican Libraries; the University Library in Levden; the National Libraries of Madrid, Naples, Paris, and Vienna. R. D. Dawe, N. G. L. Hammond, G. O'Grady, N. Panayotakis, O.L. Smith, A. Turvn, N. G. Wilson, G. Zuntz, and the late F. W. Lenz kindly supplied information on various questions that arose in the progress of the book, though I assume entire responsibility for the shape that it has finally taken. To three friends I owe a special debt of thanks: Mr. Walter Wehrle, who helped in assembling the manuscript materials; Mr. Jon Corelis, who did much of the work on the indices; and Professor Douglas Young, who has not only provided much-needed encouragement throughout but has also undertaken the labour of reading and amending the book in proof.

The purchase price of this typographically complex work would have been much greater than it is but for the liberality of Stanford University, which has come forward with a substantial grant to the publisher.

C. J. H.

Stanford, February 1971

INTRODUCTION

SECTION ONE

SURVEY OF THE PROBLEM

In our mediaeval manuscripts of Aeschylus four major classes of scholia are distinguished:¹

- (a) The Medicean scholia, on all the seven plays. They are preserved in the Medicean manuscript (M of Aeschylus, L of Sophocles: Florence, Laur. 32. 9, written ca. 1000 A.D.), and in eleven relatively late apographs of it. Their character is discussed below, Section VI.
- (b) The "A-scholia", on the Byzantine Triad (Prometheus, Septem, Persae) only. This, the most voluminous of the Greek commentaries on Aeschylus, is preserved (in whole or part) in some forty five manuscripts, aranging in date from the thirteenth to the sixteenth centuries; the earliest precisely dated manuscript is cod. B (Florence, Laur. 31. 3), subscribed in May, 1287 A.D.
- (c) The "B-scholia", more properly called the Thoman scholia, on the Byzantine Triad only. They were composed by Thomas Magister, probably very near the end of the thirteenth century.³ Some thirteen manuscripts of the fourteenth and fifteenth centuries preserve substantial parts of the commentary.⁴
- Possibly a fifth class is constituted by the scholia in cod. I (Mount Athos, Iviron 200, olim 161). These are still almost entirely unpublished, but from the information in Dawe, pp. 29 and 118, and Lambros, pp. 41-42, one would tentatively guess that they comprise an elaborate celectic commentary dating from the fourteenth century A.D. The published excerpts include elements hitherto known from the Medicean, Thoman, and Triclinian
- ⁸ This total includes all those manuscripts known to me from personal inspection, photographs, or printed reports, that contain a substantial proportion of "A-scholia", on the Triad or any part of it as opposed to such as merely contain an "A". note here and there. The borderline between the two groups is, obviously, hard to draw, so the figure given can only be approximate.
- On the date of Thomas' work, see Turyn, Aeschylus, p. 67, and Turyn, Sophocles, pp. 32 and 41; a terminus ante quem for it is provided by cod. Q (Paris, gr. a884), subscribed in 1301 A.D.
- ⁶ This total (which, like the total of manuscripts of the "A-scholia", is necessarily approximate) includes the two manuscripts of the Triclinian commentary (d), since these reproduce the Thoman scholia in large part. Indeed, it is to Triclinius' statements that we owe the identification of Thomas as the author of the "B-scholia" (cf. Dindorf in Philologus 20 [1865], p. 5).

(d) The Triclinian commentary, on the Byzantine Triad plus the Agamemnon and Eumenides. This is not a complete running commentary, but rather a series of notes by Demetrius Triclinius interspersed among older matter: in the Triad, among the scholia of Thomas Magister (who was Triclinius' teacher); in the Agamemmon and Eumenides, among some notes that Triclinius refers to as σχόλια παλαιά. Triclinius composed this work at some date after, but not long after, the completion of the Thoman commentary. It survives in two manuscripts: cod. T (Naples, II. F. 31, which is in the author's own hand, and cod. Ta (Vienna, phil. gr. 334), a partial apograph of T dating from the sixteenth century.¹

The "A-scholia" are by far the longest and most elaborate of the four classes. They were also, to judge by the high proportion of surviving Aeschylean manuscripts (45 out of a total of nearly 150) in which they are found, by far the most popular among mediaeval students of Aeschylus. Yet they have never been fully or accurately published, and consequently no reliable conclusions have been possible as to their makeup, let alone as to their relationship to the other classes of scholia (especially the Medicean) or their date of origin. It is true that answers have been given to such questions, which are clearly of crucial importance to any editor of the Triad.8 In modern times one group of scholars 8 has asserted that the A-scholia are no more than Byzantine elaborations of the scholia still extant in the Medicean manuscript-this very manuscript being assumed to be the unique source available to the Middle Ages for Aeschylus' poetic text as well as the scholia. In more recent years, however, that somewhat extreme opinion has been overshadowed by the statements of another, and highly authoritative, group;¹ these maintain that both the A-scholia and the Medicean scholia are independent excerpts from one and the same archetype—an ample, and presumably antique, commented edition of Aeschylus. If that were true, the A-scholia, satisfactorily reconstructed, would become of very great importance as a witness to the Aeschylean text. As will be seen later, their lengthy paraphrases cover approximately three-quarters of the poetic text of the Prometheus, and often permit us to restore the text used by the paraphrast with some certainty. If this latter school of thought were correct, the A-scholia would thus constitute the equivalent of a partial manuscript that antedated the Medicean by half a millennium.

But the unfortunate fact is that neither party in the debate has had before it adequate material to justify a debate at all. Elsewhere 8 I have traced in more detail the disastrous history of the printed editions of Aeschylus' scholia, from Robortello's editio princeps of 1552 to Dindorf's Oxford edition of 1851. Here it is enough to recall that the material labelled "A" in Dindorf's edition is really an amalgam of extraordinarily disparate elements. The basic stratum is simply the printed "vulgate" of the Aeschylean scholia, which Dindorf inherited from Robortello through Victorius, Stanley, Butler, and Schütz; the main components of that vulgate were Medicean scholia mixed indiscriminately with scholia taken from one of the codices veteres a (probably either V or one of V's numerous family of apographs and relatives), the whole being abridged and otherwise doctored ad lib.. Dindorf was only partially successful in separating out the Medicean scholia from this mess. In other respects he added to the confusion by emending and expanding the vulgate "A-scholia" from two very copious manuscripts, his "O" (C in Turyn's notation, which I follow throughout),

On the florwit of Triclinius see Turyn, Asschylus, p. 103 and note 89. It is enough here to recall that the only precise dates in his career are provided by three autograph subscriptions of 1308, 1316, and 1319 A.D. respectively. That part of his commentary which deals with the Prometheus has been fully published by Smyth (I). For the editions of the remaining portions see Turyn, Asschylus, p. 108; since that book was published there has also appeared L. Massa Positano's Dematrii Triclinii in Asschyli Persas Scholia, second edition. Naples 1064.

^{*} And hence, one should add, for any serious reader of the Triad; for in Aeschylus, of all poets, every serious reader is forced to some extent to become his own editor.

^{*} Above all, Dindorf (praef., pp. v-vi, xv).

¹ Heimsoeth, esp. pp. 172 ff.; Wilamowitz (I) pp. 161-70, and (II), pp. xiv, xvii, and xxii (notice, however, the doubts that he voices in this later work); Turyn, Aeschylus, pp. 13 and 15; Pasquali, pp. 27-28. Dähnhardt, who also held a modified version of this view, gives a useful history of the whole controversy up to his time on pp. xxii xxv.

[&]quot;The Composition of the A-scholia on Aeschylus' Prometheus", in the forthcoming volume of Studies in Honor of Professor Alexander Turyn.

^a "Codicas usteras" is a convenient collective term for the MSS (apart from the Medicean and its apographs) described in Turyn, Asschylus, Part I; as is scholia vetera for the scholia found in those manuscripts. The terms are necessarily vague, but at this early stage of the discussion they have the great advantage that they do not prejudice any issues.

INTRODUCTION

and P. Both these manuscripts prove to be somewhat eccentric by comparison with the other manuscripts of the scholia vetera; P, in fact, is the most eclectic of all the manuscripts of the scholia known to me, and even those scholia that it shares with the others represent a separate recension. After all that it could perhaps hardly have confused the matter much more, relatively, if one or two Thoman scholia had also been wrapped up in the blanket of Dindorf's "A". And they were!

Dindorf's edition of the scholia, photographically reprinted in 1962, remains the standard and most generally accessible complete edition of the "A-scholia". Since his time there has been only one edition of any part of them: Dahnhardt's edition of the scholia on the Persae of 1804. Although this editor was a far more conscientious investigator than Dindorf, his knowledge of the subject and the language was vastly less, and his manuscript sources were inadequate from the start for so complex a project. He knew, or obtained collations of, only half a dozen manuscripts; and of these one was the Medicean itself, one (Ya in Turyn's notation) has since proved to be highly eclectic, and two (SI and I in Turyn's notation) are reported by Turyn to be Thoman, or influenced by the Thoman tradition, in the Persae. For the readings of Dindorf's "O" (Turvn's C) and P. Dähnhardt relied on no other source than Dindorf's edition. As a result neither his text of the "A-scholia" nor his bold stemma of the entire scholiastic tradition (his p. xiv) has much meaning.1

From an early stage of my enquiries, therefore, it became clear that there was only one way to find out the content of the scholia vetera, and thence to establish whether or not there had ever existed a man who could properly be called the "scholiasta A" (or, as I prefer to put it, the "A-commentator"). That way was hard: one must, at least temporarily, abandon all the printed editions, and go back to as many as possible of the codices veters themselves. The results are printed in this edition. Besides the scholia vetera, I have included a new collation of the Medicean scholia, since their textual history is inextricably involved in the question. I have not included the scholia of classes (c) and (d), the Thoman and Triclinian; both of these can probably contribute a

little more to our understanding of the Medicean scholia, but—as will be seen later—there was almost no communication between them and the school-tradition to which we owe the scholia vetera. Furthermore, Thomas' commentary stands at a very elementary level, and Trickinius' much more significant and original work marks a distinct break with the continuous ancient-mediaeval scholiastic tradition; he belongs in spirit rather to the Renaissance.

¹ Cf. also Wilamowitz (II), p. xiii.

SECTION TWO

CHOOSING THE MANUSCRIPTS

Turyn's Aeschylus, the most recent general survey, lists 146 manuscripts that contain all or part of Aeschylus' work, or of the scholia. Some 110 of these are represented by photographic specimens (varying from a single plate to reproductions of the entire codex concerned), collected by the late H. W. Smyth and now in Harvard's Widener Library. I am bound to thank the Department of the Classics in that university which, pro singulari sua humanitate, allowed me facilities to take soundings from every specimen in the collection. Relying partly on these, and partly on the published accounts of the Aeschylean manuscripts.1 I was able to make a preliminary selection of suitable material. Even after the exclusion of manuscripts that lacked the Prometheus, or contained no scholia (or purely Thoman scholia) on that play, and of the late apographs of the Medicean scholia, there remained some 40 manuscripts that evidently contained scholia on the Prometheus, either of "A" or "mixed" type.1

The criteria for the next stage in the process of selection were bound to be somewhat uncertain. In the investigation of scholia even more than in that of a regular text, no manuscript's character can decisively be established until it has been collated in detail throughout. On the other hand, the detailed collation of marginal scholia and glosses throughout even one manuscript (especially in crabbed and physically mutilated manuscripts such as V and Y) may require many weeks of continuous work; to collate all 40 manuscripts in such a way would in itself have taken up more time than I had available for the entire project. My soundings suggested one fairly reliable criterion: as one would anyhow have expected in such a tradition, the later the manuscript, the more likely its scholia were to be contaminated, interpolated, or reworded. I therefore

gave relative age, on the whole, the first preference in selecting eight basic manuscripts (enumerated in Section III, Group i) for detailed collation from end to end; all of them, except Pd, are assigned to the thirteenth or fourteenth centuries. Two more manuscripts (Section III, Group iii), both assigned to the fourteenth century, were collated in detail for all scholia where the first eight had left me in doubt; they were also checked throughout for the presence or absence of scholia found in the eight. Beyond these, nine other manuscripts containing "A" or mixed scholia on the Prometheus (Section III, Group iv) were checked throughout for the presence or absence of the scholia found in the manuscripts so far mentioned; in residual cases of doubt, or for otherwise poorly attested scholia, their readings also were noted in detail. Beyond these again, seven manuscripts (Section III, Group v). though not checked throughout, were sounded or partially collated in order to control various points. There remain to be mentioned. finally, some manuscripts which I have sounded or briefly inspected on the spot, but which are not actually cited in this edition: (predominantly "A", so far as sounded) Ja, Nd, Pb, Zg; (mixed) La, Yd, Naples II. F. 32, and Naples II. F. 33; (Thoman, or predominantly so) F. Fc. Fd. K. Ua.

Thus the scholia included in this edition derive from a fairly extensive acquaintance with nineteen of the relevant manuscripts. and some acquaintance with a dozen more. Of the remainder, some were excluded on the basis of my earliest soundings as apparently gemelli, or else very late apographs, of manuscripts already selected: others-principally those in the Greek, Russian, and East German collections-I have not seen at all, except for such specimens of them as are available in the Smyth photographic collection. The initial selection of manuscripts of a virtually unknown body of scholiastic Greek must necessarily be a gamble. Looking back after the completion of the work, however. I believe that the eight manuscripts chosen for full collation, further checked by the subsidiary collations and soundings, have in fact provided as firm a base for the reconstruction of the A-commentator's work as one could reasonably hope for. Had I the task to do over again in the light of experience acquired since the initial selection, I might have broadened that base by including detailed collations of Nc. Xa, and Xc. but only for additional security; the overall results of the present edition would not be noticeably affected. Of course, any manu-

¹ Notably Dawe, Smyth (II), and Turyn, Aeschylus.

In this introduction I mean by "mixed scholia" those that consist partly of "A" material and partly of material from some other source (usually Thoman). "Mixed manuscript" is used as shorthand for a manuscript containing such scholia.

INTRODUCTION

script that contains scholia at all is likely to yield at least one or two otherwise unknown scholia (this phenomenon is discussed in detail in Section IV), and it is desirable that at some time all the extant Aeschylean manuscripts should be checked with that possibility in view. But isolated notes of that sort, though sometimes containing intrinsically interesting and important material, are unlikely to alter the picture of the A-commentator and his work which will be drawn in the following pages.

SECTION THREE

CATALOGUE OF THE MANUSCRIPTS USED

For fuller descriptions and bibliographies of each manuscript I refer primarily to Turyn, Aeschylus, and Smyth (II). The symbols used to denote the manuscripts are, throughout, those that were adopted or assigned by Turyn. Normally, the approximate datings given are also his. There will always be legitimate differences of opinion as to the dating of later mediaeval Greek manuscripts, where this has to be done on purely palaeographical and physical grounds; and in fact studies now being carried out (for example, Douglas Young's on the watermarks of the Aeschylean manuscripts) may necessitate some modifications. I But I can envisage none that could in any way affect the present work, and at the same time I myself do not have that prolonged first-hand acquaintance with the books themselves which can alone confer the right to publish an opinion on the date of a manuscript.

(i) Manuscripts collated throughout

These eight manuscripts are collectively referred to as "A" in this edition. On the grounds stated in Sections IV and V, scholia that appear in all of them, or in the great majority, have been assigned to the A-commentary.

B Florence, Laur. 31. 3, subscribed in May, 1287. Turyn, pp. 54-55; Smyth, no. 65. "G" in Dindorf (but he does not cite it anywhere in the scholia to Prom.). The scholia are written in a continuous column, by the same hand that wrote the poetic text, and pari passe with it. (By pari passe, in this context, I mean that the scholia were not entered after the completion of the entire poetic text, but were written at the same time as the poetic text on any given page. This is shown in B, for example, by fol. 152V, where the scribe has temporarily interrupted his column of poetic text and extended his scholia across the whole width of the page—obviously because

Matthiessen (p. 299) in fact suggests that Turyn's datings of paper manuscripts (and almost all the manuscripts that concern us, with the exception of the Medicean, are of paper) may tend to be too late.

text and commentary were getting out of step with each other). There are very few, perhaps half a dozen, notes subsequently added by the same hand. From my photographs it appears that a leaf has been lost from the manuscript between fols. 156 and 157, carrying with it Prom. 203-238 and the scholia between sch. 197, med., and sch. 242.

- C Paris, gr. 2785, assigned to the fourteenth century, Turyn, pp. 61-62: Smyth, no. 23, "O" in Dindorf (praef., p. vii), who used it extensively in his edition. The scholia are written in a very neat continuous column, by the same hand that wrote the poetic text, and pari passu with it. I have found no notes that appeared to have been added subsequently to the first state of the text and scholia. C's selection of scholia is unusually wide-ranging, but it has a habit-instances of which will be found passim in the apparatus criticus-of abridging the material found in our other manuscripts: this extends from the omission of entire scholia. through the omission of large parts of a given scholium, to the excision of synonyms. C also shows a large number of very odd glosses, especially on geographical matters; of those that I have printed an amusing instance will be found at Prom. 808. A close relative of C is Wa (below, Group iv), as will be shown in the note on that manuscript. Turvn is mistaken in stating that the leaf containing Prom. 156-180 is missing from C.
- N Madrid, Biblioteca Nacional, cod. 4677 (47 in Iriarte), assigned to the fourteenth century. Turyn, p. 27; Smyth, no. 144. From the note written by Constantine Lascaris (1434-7501 A.D.) on fol. 180R we learn that the book was in his possession in Constantinople at the time of the sack in 1453. Long afterwards he unexpectedly ran into it again (πάνων χρή προσδού», exclaims Lascaris), much damaged, in Messina; and restored the text in his own hand. I I have collated in detail only the old part of the book, which ends (so far as the Prometheus is concerned) with Prom. 847, sch. 847c; Lascaris

wrote the rest of the poetic text, with a few scattered scholia. In the old part the scholia are written in a continuous column, by the same hand that wrote the poetic text. No notes of any significance have been added to the first state.

- P Paris, gr. 2787, assigned to the late fourteenth century. Turyn, pp. 27-28 (see also his Sophocles, p. 42, and J. Irigoin in Scriptorium 4 [1950], p. 195); Smyth, no. 25. Its scholia were first published by Fachse, and Dindorf (pracf., p. vii) used it—or rather, collations of it by Dübner—in his edition. It is described in Section IV.
- Pd Paris, gr. 2789, assigned to the fifteenth century. Turyn, pp. 41-42; Smyth, no. 27. The scholia are written in continuous column, by the same hand that wrote the poetic text. Very few notes were added subsequently to the first state. For Pd's relationship to P, see Section IV.
- Venice, gr. 468 (653), assigned to the late thirteenth century.1 Turvn, pp. 28-20 and 100: Smyth, no. 132. Once the property of Cardinal Bessarion, whence it is referred to as the codex Bessarionis in some of the earlier editions of Aeschylus. This is the only manuscript of the veteres to contain a part of the Agamemnon (lines 1-348), and for that reason has long been paid special attention. so far as its poetic text is concerned. It, or one of its many near relations (see Turvn, pp. 48-52) seems to have been a prime source of the Renaissance editions of the scholia also. The poetic text is written in double columns, in a rather minute script; the same hand, but using an even smaller script, wrote the copious scholia in a continuous column, pari passu with the poetic text. There are few significant additions to the first state. (On the other hand, it is certain that a lost immediate ancestor of V contained very many such additions. This is indicated by the frequent "nests" of dislocated scholia in V, usually at the bottom of a page; e.g. on fol. 57V. bottom, sch. 977b is followed by the unique sch. 936d, the rare 941b, the unique 945b, the unique 950b, the unique 952b, and the Ascholium 928-in that order. The "nest" phenomenon is further

¹ It may be of some importance to note that Lascaris, an experienced user of manuscripts if there ever was one, describes N as ή παρούσα παμπάλαιος β(βλος although, if the modern palaeographers are right, it can hardly have been more than a century old in his time. This may justify some caution in accepting similar descriptions by other Byzantine-period scholars at their face value (e.g. Triclinius' & λίαν παλαιῷ βιβλίφ and similar formulae; cf. Dawe, D. 61).

¹ I here follow the consensus of recent investigators (Matthiessen, p. 299, with further references), which dates V around 1290 A.D.

INTRODUCTION

discussed in Section IV). V's scholia are not easy to read.¹ I used large blow-ups of my microfilms, supplemented later by inspection of the manuscript itself. In this way perhaps nine tenths of the scholiastic matter could be deciphered, and the presence or absence of any given scholium could be ascertained, with very few exceptions. Even so, the readings of V in detail at any given passage cannot be taken for granted unless they are expressly confirmed in the apparatus criticus.

- Florence, Laur. 31. 2, assigned to the fourteenth century. Turyn, pp. 30-31; Smyth, no. 64. The poetic text is written in double columns; the same hand has written the scholia, in continuous column, pari passw with the poetic text. There are few dislocated scholia, and only three or four notes added after the first state.
- Y Levden, University Library, Voss, gr. O 6, assigned to the fourteenth century. Turyn, p. 30; Smyth, no. 55. "N" in Dindorf (praef., p. viii), who had before him the excerpts published by Francken: his actual use of them in his edition, however, was minimal. The poetic text is written in double columns; the scholia are written by the same hand in continuous column; for both, the script is very small and crowded together. No notes appear to have been added after the first state; but Y shows a large number of "nests" of dislocated scholia, including half a dozen that are unique, in the first half of the Prometheus (the latest significant instance is sch. 466b). Y's physical condition is comparable only to that of V. At least one leaf has been lost from the beginning, carrying away everything before Prom. 51 and sch. 45b (there would have been room on this leaf for the Vita and Prolegomena, besides the opening lines of the play). The surviving pages are mutilated at the edges, especially to begin with; and a persistent dampstain decreases legibility at many points throughout the play. With the aid of blow-ups, however, and of inspection on the spot under ultraviolet light, it was possible to decipher nearly all the scholia.

(ii) The Medicean Manuscript

The Vita, Prolegomena, and scholia on the Prometheus in this famous book (Florence, Laur. 32. 9, assigned to ca. 1000 A.D.;

Turyn, pp. 17-10; Smyth, no. 69) were collated throughout from the photographs in Rostagno. The occasional notes and glosses added by much later hands are not normally recorded in this edition (except in a few special cases); they may be found in Wecklein-Vitelli. In this edition I have avoided the usual symbol "M" for this manuscript, since by convention it refers to the hand that wrote the poetic text, in minuscule. I write "Mediceus" in full, referring thereby to the hand of the diorhola ("Ma" in Wilamowitz and Murray) who corrected the poetic text, and added the scholia and glosses, in small uncials. This may also serve as a reminder of the special status of the Medicean in our context; it is not merely an individual manuscript, but represents a separate class of the Aeschylean scholia.

(iii) Manuscripts regularly used to supplement the "A" manuscripts

The two following manuscripts contain the same range of material as the "A" manuscripts. They were checked throughout for the presence or absence of scholia, and collated in detail at any point where the "A" manuscripts left the reading in doubt, or where an "A" manuscript (usually, in fact, C, with its habit of abridging) was deficient.

- Milan, Ambros. G 56 sup., assigned to the fourteenth century (not later than 1372 A.D.). Turyn, pp. 36-37; Smyth, no. 80. The poetic text (in double columns) and the scholia are both written by the same very fine and minute hand. D is unique among the manuscripts of the Prometheus that I have seen, in that the scholia are not written in marginal columns, but are grouped in blocks running right across the width of the page, interrupting the poetic text after every thirty or forty lines; i.e. it is arranged like a Biblical Texthatena. There are few evident additions to the first state of any significance; but the regular scholia include a few dislocated items, some of them unique.
- W Vatican Library, Vat. gr. 1332, assigned to the fourteenth century. Turyn, pp. 35-36; Smyth, no. 115. The scholia are written in continuous columns. From sch. 1 to sch. 425a, med., greváčet,

¹ It is not just that they are written to begin with in a rather small and difficult hand. The writing is now rather faded throughout: the paper is worn and tattered in the first few pages; and a large damp-stain persists throughout the Prometheus part, badjy obscuring up to one third of each page.

¹ The codex A of Aeschylus (Milan, Ambros. C 222 inf.) which contains only the Septem and Persas, is arranged in a similar way, to judge by Wilamowitz (III), p. xiv.

INTRODUCTION

they are in the same hand as that which wrote the poetic text; at that point the script changes, becoming smaller and neater [I cannot decide whether a different scribe is now at work, or whether it is the original scribe, perhaps resuming after a long interval), and so continues until sch. 592b. After that the margins are empty of scholia until sch. 947, where, unmistakably, the original hand resumes the scholia, and carries them through until the end. Throughout the play there are many intramarginal notes, apparently in the original hand; all but two or three of them, however, contain matter known from other manuscripts.

(iv) Manuscripts occasionally cited

The following were checked throughout for the presence or absence of scholia. They were collated in detail for otherwise poorly attested scholia, and for some few specially doubtful passages elsewhere.

- No. Florence, Laur. 28. 25, assigned to the end of the thirteenth century (there exists another manuscript by the same scribe, with the date 1290 A.D.). Turyn, pp. 40-41; Smyth, no. 62. "H" in Dindorf, who possessed excerpts, but does not seem to have applied them in the Prometheus scholia. The scholia are written in continuous column, by the same hand that wrote the poetic text. The scholia contain the same range of material as the "A" manuscripts. There are no notable additions.
- O Leyden, University Library, Voss. gr. Q 4 A, assigned to the fourteenth century. Turyn, pp. 26-27; Smyth, no. 54. The poetic text is in double columns, leaving insufficient room at the sides for regular marginal columns of scholia. On the first four pages of Prometheus, however, what is probably the same hand has entered scholia in a somewhat haphazard way, at the tops or bottoms or squeezed into the sides. After that there are only a few scattered marginal notes and glosses. The scholia are mixed in character and

tend to be somewhat out of order. It is not impossible that this scribe himself has collected them from various sources. The majority are regular "A" scholia; some are shared only with a minority of our manuscripts (notably PPd); one, on Prom. 1, is Thoman; at least one (sch. 156a, the last scholium but one entered in O) is shared with the Medicean alone, and preserves at least as good a reading there. O also stands close to the Medicean in its version of the Vita and Prolegomena; at one point (Supplement d) it excels the Medicean, being the only manuscript to preserve the correct reading διὰ μόνων (attributed in Wilamowitz to Robortello as an emendation).

- Paris, gr. 2884, subscribed in x30r A.D. Turyn, pp. 76-77 (with correction as to the date in his Sophocles, p. 4tn.): Smyth, no. 3t. The poetic text is written in single column, with wide margins left for the reception of scholia. In the event, however, regular columns of scholia were never entered. Instead, between lifty and sixty scholia have been written in here and there. The majority, in black ink and apparently by the same hand that wrote the poetic text, are predominantly "A", or shared with a minority of our "A" manuscripts (especially PPd); some are unidentified, but seem to be connected with Thoman scholia; two or three are unique, and of some interest. There are also twelve notes in red ink on the first half of the play, in a different, more rounded, hand; of these four are unidentified, the rest Thoman.
- Sj Vatican Library, Vat. gr. 58, assigned to the fifteenth century. Turyn, pp. 47, 86; Smyth, no. 110. The ample scholia are written by the same hand that wrote the poetic text. The majority of them (usually grouped close together, and more or less in the correct order) are of "A" type. But there are numerous others (usually out of order, and clustered toward the lower part of the margin) that are either (a) shared only with a minority of the "A" manuscripts or (b) Thoman. Thus, so far as layout goes, Sj has all the appearance of a "composite" scholia-manuscript, by which I mean one in which the scribe himself has added scholia piecemeal from various

An apparently very much later hand has scribbled various oddities in the margins of O, including the interesting couplet (fol. 3R):

σοφός Σοφοκλής, εύφυής δ' Εύριπίδηςτον δ' Αλογύλον τέθηπα και τούτων πλέον

[—]a combined reminiscence, perhaps, of Ar. Ran. 1413 and of the "Delphic oracle" recorded by sch. Plat. Apol. 21A (σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' Εδρικῆρε, κ.τ.λ.)?

¹ It is possible that Q's exemplar was written in double columns: in the passage Prom. 268-274 Q originally omitted the odd-numbered lines 269, 271, 273, and had to supply them in the margin.

⁸ Among our codices the best example of a composite manuscript in this sense is P, which will be discussed in detail in Section IV.

sources over a considerable period.⁸ Against this conclusion, however, is the quite extraordinary regularity of alignment, spacing, penmanship and (so far as it can be judged from my photographs) ink-colour throughout. On these grounds Sj should rather be considered a faithful page-by-page transcript of a composite manuscript.¹

- Wa Vatican Library, Regin. gr. 92, assigned to the fifteenth century. Turyn, pp. 39-40; Smyth, no. 107. The scholia are written in a continuous column, by the same hand that wrote the poetic text. There are few or no subsequent additions. Wa is a regular "A" type manuscript, containing almost precisely the same material as C, even down to small peculiarities in its readings.*
- Xa Milan, Ambros. N 175 sup., assigned to the fifteenth century. Turyn, p. 31, Smyth, no. 82. The opening leaves of the Prometheus are missing; the manuscript now begins at Prom. 147, sch. 144a, med. The scholia are written in a continuous column, pari passw with the poetic text, and in the same hand. They contain much the same range of material as the "A" manuscripts. Although Xa is described by Turyn as a gemellus of X in its poetic text, this does not appear to be true of its scholia; they rather side with CPPdV, both in selection and in readings.
- Xc Florence, conv. soppr. 98, assigned to the fourteenth century. Turyn, pp. 31-32; Smyth, no. 76. The scholia are written in a continuous column, by the same hand that wrote the poetic text. Xc, like Xa, contains much the same range of material as the "A" manuscripts, with a tendency to group itself alongside CPPdV. But the selection of scholia is not quite identical with that in Xa, for Xc includes a certain number of unique scholia in addition.
- Ya Vienna, phil. gr. 197, subscribed in May 1413 A.D. Turyn, p. 43; Smyth, no. 3. "V" in Dāhnhardt's edition of the Persae scholia. The poetic text and the scholia are both written throughout by the same hand, but the scholia are not as a rule in continuous column; they are usually written separately, in very neatly aligned blocks,

as close as possible to the relevant poetic text. This arrangement is generally possible because Ya's poetic text is very widely spaced, and the scholia are written in a relatively much smaller script. Ya is a very mixed manuscript indeed. It contains a wide selection both of "A" and of Thoman scholia, interspersed with each other; and also a large number of scholia shared only with one or two other manuscripts. On more than thirty occasions it preserves material otherwise known to me only from P or Pd alone. It also includes several articles lifted verbatim from the Souda, and excerpts from Aristotle (on Prom. 668) and Galen (on 878). It must, therefore, be closely descended from a composite manuscript; but is unlikely itself to be a composite manuscript, for the same reasons as Sj (see note there).

Za Paris, suppl. grec 110, assigned to the fifteenth century. Turyn, p. 99; Smyth, no. 33, "S" in Dindorf, who possessed excerpts, but does not seem to have applied them to the Prometheus scholia. In its present state the manuscript begins only at Prom. 247 (Thoman sch. 250). There are sporadic marginal scholia, written by the same hand that wrote the poetic text. The variations in penmanship. ink-colour, and alignment (so far as I can judge them in my photographs) suggest that the scribe himself has collected and entered the scholia at various times. Ea is therefore probably a "composite" manuscript in the sense defined above (under Sj). The great bulk of the scholia are Thoman, selected intelligently: the scribe cut out much trivial matter. Some of them, e.g. sch. 386, are marked uy' (for Mayiotooc, according to Turvn, loc. cit.). Part of a metrical note by Triclinius is found at Prom. 436, and at 624 there is a note similar to Triclinius'. At 406 there is a fairly long excerpt from one of Triclinius' regular notes (sch. 496 in Smyth [I]). There are also a score of unidentified notes, perhaps by post-Triclinian commentators. Finally, Za includes three items that are found also in a minority of "A" manuscripts: 253a, headed παλαιόν έστι in Ξα; 309b, part, written alongside Prom. 201, and headed παλαιόν; and Poem (c) on Prometheus at the end of the play, following Poem (a) in Ξa and there headed έτερον παλαιόν.1

A certain instance of such a transcript is provided by Pa, also to be discussed in Section IV; here we can still compare the exemplar, P. See further on Ya, below.

² Wa does not, however, appear to be an apograph or direct copy of C. Both manuscripts are probably descended from the same near ancestor. Compare their readings in sch. 252 and 863b.

¹ There are similar headings to poem (c) in Ya and Yd; see the commentary on it.

CATALOGUE OF THE MANUSCRIPTS USED

(v) Manuscripts cited for one or two scholia only

The following manuscripts have not been checked throughout, but only sounded in order to estimate their general character, and referred to in the edition at one or two points.

- Ga Vatican Library, Pal. gr. 287 ("P" in Euripides), assigned to the fourteenth century. Turyn, p. 69-70; Smyth, no. 104. Some leaves are missing from the Prometheus (see Turyn, p. 70). Sporadic scholia, predominantly of "A" type, but some Thoman.
- La Paris, gr. 2786, assigned to the fourteenth century. Turyn, pp. 42 and 74; Smyth, no. 24. Sporadic scholia; those that I have checked are vetera. Cited for parts of the Vita.
- Pa Leyden, University Library, Voss. gr. F 23, assigned to the sixteenth century. Turyn, p. 47; Smyth, no. 56. "Q" in Dindorf (praef., pp. viii-ix), who relied on excerpts published by Francken. Pa is a careful page-by-page transcript of P, preserving everything in the order (or rather, disorder) in which it found it. I have cited this manuscript here and there in passages where P is now faded or mutilated.
- Rc Florence, conv. soppr. 7, dated 1344 A.D. Turyn, p. 73; Smyth, no. 74. Predominantly Thoman scholia.
- Va Venice, gr. 470 (824), assigned to the fifteenth century. Turyn, p. 29; Smyth, no. 133. According to Turyn Va is a gemellus of V in its poetic text. So far as my brief soundings go, the same is probably true of its scholia; but Va differs notably from V in containing no interlinear glosses on the Prometheus.⁸
- Vb Oxford, Bodleian, Barocci 231, assigned to the fifteenth century. Turvn, p. 20; Smyth, no. 16. Used by Stanley for his "A-scholia".
- Vk Berlin, gr. 184, assigned to the sixteenth century. Turyn, p. 50;

A date in the vicinity of 1325 A.D. is very probable; see Zuntz, passim, esp. his chapters I and II.

Smyth, no. 36. Contains scholia (of "A" type) only, plus the verses on Aetna at the end of the *Prometheus*. I consulted it only for the latter.

Vn Paris, gr. 2793, assigned to the sixteenth century. Turyn, p. 50; Smyth, no. 30. Its contents are similar to those of Vk, and I consulted it for the same purpose.

^{29.} In Claylor's surmise (loc. cit.) that Va also contains the Catalogue of Aeschylus' plays turns out to be correct; this item is on fol. 303R, and shows only one minute variation (Θήβας originally for Θήβας in the title of the Septem) from the text given by V.

RECOVERY OF THE A-COMMENTARY: (A), EXTERNAL CRITERIA

Almost every manuscript examined in the course of this enquiry proved to contain a certain number of scholia that were either unique, or were shared with only a few other manuscripts. Such scholia will henceforth be referred to as "minority scholia".

The genesis of such scholia can best be understood if we consider in more detail the makeup of a single member of the "A" manuscripts (Section III, Group i); P. Paris, gr. 2787. The scribe of P has not always been kindly spoken of by modern critics,1 and indeed his activities have before now proved something like a deathtrap to those whose vocation it is to construct stemmata (or to edit scholia). In his defence it must be pleaded that, if not the most intelligent, he was perhaps the most devoted and persistent of Aeschylean students known to us from any stage of the tradition. What he did was no different from what any serious student would have done at his time and in his circumstances, or indeed from what any serious student does now, with one important exception: we usually add our source references. The scribe of P sought wherever he could for material that might improve the poetic text and commentary, and faithfully entered what he found in his personal copy of the Triad.

The scholia in his copy fall, broadly speaking, into two classes.⁸
(a) "First state" scholia, noted in this edition simply as "Pi".

These can be recognized by three criteria: (i), their lemmata and initial letters are in red ink; or in the absence of a lemma, the initial letter of the note is in red ink; (ii) they are entered in the margin at the closest point possible to the line of the poetic text to which they refer, and almost always in the correct order: (iii),

1 Sec. s.s. Dawe, p. 8.

their ink-shade and alignment are uniform throughout the play. These "first-state" scholia, apart from certain textual deviations (to be discussed below), almost always coincide with the scholia found in the bulk of our other "A" manuscripts. In its earliest phase, therefore, P differed little in substance from any other member of Group (i) in Section III.

(b) Added scholia, noted in this edition—wherever they are clearly identifiable as such—by the symbol P*. In these, red ink into normally used for lemmata or initials; the notes are written wherever the scribe could find room for them, either in the blank spaces left in the regular scholia-column between blocks of "first state" scholia, or intramaginally, or at the top or bottom of the page; consequently they are often out of order, and have been related to the relevant text passages by reference signs. (Many quite lengthy notes inserted between the widely spaced lines of the poetic text may also belong to this class, but there is usually no objective way of distinguishing them from glosses incorporated in the first state).

In the vast majority of instances, the added scholia of class (b), thus distinguished from class (a) by purely visual criteria, prove not to coincide with the scholia found in the bulk of the other "A" manuscripts. Many are unique; many are found only in one or two of the other codices veteres (e.g., B at 824; D at 904f; VXa at 450b; WXc at 521a; YYa at 270). Once there is a Thoman note, at 774c, in. Five times there are notes otherwise known to us only from the Medicean (102d, 191b, 555c, 705b, 1044c). All these additions are in the same hand as that which wrote the first state scholia; though often minute in scale, it is amazingly clear—the script, one would say, of a generous student, writing sibi et amicis et posteris.

On the above evidence, it seems clear that the manuscript P in its final state contains the record of decades—perhaps a life—spent by this student in a wide-ranging search for material to improve his copy of Aeschylus. In some aspects his thoroughness almost goes beyond reason: for example, he has at some stage obtained a copy of another "A" type manuscript, and worked through his own first state scholia, writing in the variants (even slight differences in word order) above the line with the prefix vo.

Turyn (pp. 27, 41, 47) mentions four other extant manuscripts as close relatives of P. Of these Pa, Pb, and Pc are unimportant

² This distinction, so far as I know, has not been made before, although in of crucial importance to any investigation of the scholar setera. Certainly Dindorf failed altogether to make it, going so far in the other direction as to advertise this highly composite manuscript as "scholiastae A codex integerrimus" (p. vii).

for our purposes, being sixteenth-century apographs of P itself.1 But the fourth. Pd (assigned to the fifteenth century) is of great interest, for this reason; its selection of scholia (which are written in continuous column, bari bassa with the poetic text, and in the same hand) is almost identical with the "first state" scholia of P; further, the wording of these scholia is the same, down to small details. Thus Pd is a manuscript very like the manuscript which we presume P was at its earliest stage, before the long series of added scholia had begun to stream over its margins (and also before the yo notes had been entered in its "A" type scholia). The obvious possibility that Pd is an apograph of P itself, made at the time when P was still in its first state, must be excluded, not merely on the ground (which could be mistaken) that Pd is assigned to a later date, but also because Pd has many errors and divergencies which could hardly have arisen if its scribe had had P before his eyes.3 There remains only the alternative that Pd was copied from the exemplar originally used by P, or a near ancestor of it. Thus we obtain further confirmation of the evidence, stated above, that the added notes in P were derived from elsewhere than from P's original exemplar.

The lost common ancestor of PPd must itself have been a peculiar manuscript. Although it contained basically the same selection of scholia as the bulk of the other "A" manuscripts, the readings of PPd show that these scholia differed verbally in hundreds of passages. The differences are nearly always in the direction of greater elegance and more correct "Atticism"; and they are so numerous and consistent that the text of P (first state) and Pd must be classed as a separate recension.* Further, the lost ancestor—

¹ So Turyn, whose opinion is corroborated by my soundings of Pb and Pc in the Smyth photographic collection, so far as they go; and by my fairly extensive acquaintance with Pa (see the description of this manuscript in Section III.)

Instances: sch. 526a line 5, keptlow P, racts and perfectly clearly; the keptlow Pd. In 590a the scribe of P wrote, perfectly clearly, the words lettle when the in nonsense; he has subsequently written py. 8t/ma. correctly, above the line) µ2m/8t/m, but Pd's exemplar must have been barely legible at this point, for all he has is 8t.... 2kt. . 8kt.

⁸ The variant readings of this recension are recorded in the apparatus criticus throughout. As a rule they do not greatly affect the substance of the scholis. There is not enough evidence to show how old the recension is; nothing that I can see actually forbids the assumption that it represents a revision by the A-commentator himself of his own work, such as Textess is

again, to judge from PPd—contained some seventy scholia and glosses that are very rare or unique; some sixteen of them are found elsewhere only in the Medicean. Thus P is not only a highly composite manuscript itself, but actually began its career as the apograph of a composite manuscript.¹

The process described above with reference to one small family of manuscripts clearly occurred in many others. Few scribes can ever have been afflicted with a collector's mania as violent as that which we have observed in the scribe of P; though the scribes of the immediate ancestors of Si and Ya may not have been far behind him. On the other hand, most of our scribes can be shown by ocular evidence to have added at least a note or two here and there after the first state of their manuscripts. In subsequent transcriptions such extra notes might well be assimilated to the continuous column of scholia, thus becoming impossible to distinguish, visually, from the older material. They would now often, however, be out of order; a scribe would naturally tend to copy both "first state" and added scholia in the order in which he found them on the page of his exemplar. This must surely be the explanation of the "nests" of dislocated scholia that occur at fairly regular intervals in the scholia-columns of some manuscripts, notably V and Y: they represent added scholia bunched together (probably at the top or bottom of the page) in a near ancestor of each. The contents of the "nests" almost always prove to be rare or unique. Where, however, an added scholium in the exemplar has been put into its proper order by the next copyist, the only practicable way of detecting the addition is by the comparison of as many other manuscripts as possible. If this is done, even manuscripts showing

known to have applied to his own commentaries (cf. Positano-Holwerda-Koster, vol. I, pp. xxv-xxvi).

¹ The little stemma implied in the above discussion of P and its relatives seems certain. I cannot, however, reach any definite conclusion on the status in that stemma of another manuscript, namely Ya. This manuscript (also, evidently, a near descendant of a composite manuscript, cf. Section III) shares more than 30 notes or readings with P* or PPd alone, but does not reproduce the special recension of the A-scholia which we find in PPd.

The scribe of Y's lost exemplar seems to have lost interest in collecting new scholia about half way through the Prometheus (see the account of Y in Section III); and of the dozen unique notes in V, again, presumably, from a lost exemplar, four occur between 758 and 772, and five between 936 and o80.

tew additions or serious dislocations will produce surprises. Thus the innocent-looking B, one of the first manuscripts that I happened to collate, proved on such comparison to yield twenty notes found in no other manuscript, and to share a note or two here and there with the following manuscripts or limited groups: C alone, CN, CP, DP, DN, NN, P alone, PPd, X alone, XY, and Y alone.

The problem facing an editor of the scholia vetera on the Triad will by now have become clear. Quite apart from the familiar difficulties encountered in the editing of any Greek text from numerous near-contemporary manuscripts—corruptions, misreadings, and interpolations in detail—he cannot at the outset be sure even of the compass and substance of that which he is seeking to edit. For the Palaeologan scribes are seen to have been as zealous in collecting explanatory material to add to their scholia as they were in collecting variants for their poetic text. They would compare other manuscripts containing the scholia. They would search for the explanations and etymologies of difficult words in lexicons and glossaries, and in encyclopedic works of scholarship such as Eustathius' commentaries. It is also to be suspected that some of them, in default of an authoritative explanation from elsewhere, were very apt to concoct one out of their own heads.

Yet from the start of the project there were reasons to believe that somewhere within the resultant ever-growing snowball of scholia there lay a solid core—a commentary on the Triad composed at some definite date by some definite individual. It was too much to suppose that a commentary in some ways so purposeful and consistent in method, carried through from end to end of the Triad, had entirely come into being by a process of casual accretion, manuscript by manuscript. The only reasonable way to disengage the assumed commentary in its original shape seemed to be to choose a fair number of relatively old, relatively ample, and (so far as could be seen) not too closely related manuscripts of the scholia vetera, and catalogue their contents. My choice, as has been explained in Section II, fell on B, C, N, P (supplemented by Pd, in order to recover the lost ancestor of both, with its slightly different recension), V, X, and Y.

¹ This list includes only cases where B shares a note with, at most, two manuscripts. Had I included larger groupings, the list would be three times as long. Scholia transmitted in all these manuscripts, or almost all of them, might fairly be assumed to have been part of the tradition for a long time, and probably to belong to the original commentary. They were therefore provisionally set on one side, and labelled "A-scholia" or, collectively, the "A-commentary". The same process was applied to the Vila and to the Prolegomena.

This working assumption could then be controlled in two ways. First, by checking for content the other ample manuscripts of scholia vetera available: D, Ne, W, Wa, Xa, Xc. Here the results, so far as they go, are satisfactory; these manuscripts also include among their notes substantially the same "A-commentary". Second, by considering internal criteria: do the "A-scholia" isolated in this way turn out to be homogeneous in style, sources, and method? These criteria are discussed in the following section.

¹ This qualification was necessary because any manuscript may occasionally omit a scholium, and C (see Section III) evidently even set out deliberately to abridge the commentary before it. Such omissions are, of course, always noted in this edition.

SECTION FIVE

RECOVERY OF THE A-COMMENTARY: (B), INTERNAL CRITERIA

Throughout this edition the material separated off by the method described in the last section, and named the "A-scholia" or "A-commentary", is printed across the whole width of the page. The reader should thus find it easy to control for himself the general heacterization of the assumed commentary that follows. All the remaining material is inset by one inch in this edition; the order prises (a) the Medicean scholia, (b) the "minority scholia", the notes found only in one, or in a small number, of the codices are at 1 have used.

I' A commentary was prefaced by a Life of Aeschylus and Polysmens to the Prometheus. Textually, these were very close at Life and Prolegomena preserved in the Medicean manuality. The differences between the two versions a were such as to size at that the compiler of the A-commentary simply took over last near rial from a manuscript like (but certainly not identical with the extant Medicean manuscript, with little or no deliberate editing or rewriting.

The commentary proper must have embraced the entire Triad, with Prolegomena to the Septem and Persae included at the appropriate places. This can be inferred almost with certainty from the material published, however inadequately, in Dindorf's edition, but detailed analysis of the commentary on the two later plays will of course not be possible until that part, too, has been re-edited from a wide range of codices veteres.

The A-commentary on the *Prometheus* is essentially *paraphrastic*. I estimate that about 835 lines, or more than three quarters of

the play's text, are paraphrased in the scholia here separated off as the "A-scholia", and often as many as twenty lines may be paraphrased in a single long scholium. This fact in itself sharply distinguishes our "A-scholia" both from the minority scholia and from the Medicean, which never paraphrase a long passage and only very rarely paraphrase more than a couple of lines. On the whole, the A-commentator's paraphrases are reasonably competent, if pedestrian. Only on a few occasions does the author, whether from inattention or plain ignorance (or possibly because he has vielded to the timeless academic vice of trying to explain a passage differently from his colleagues at any cost), commit an absolutely impossible rendering of the Aeschylean text. Examples are at 60a, where he takes ἀλένη to mean some kind of hardware; 496a, where he confounds the spine with the stomach; and 829a, where he madly renders οlστρήσασα as βοῦς γενομένη, apparently forgetting Io's account of her story 150 lines earlier in the play.1

The paraphrastic and expository technique is consistent throughout. Paraphrases of passages spoken only by one character are, naturally, introduced as a rule by φησί. Paraphrases of dialogue are usually introduced by a participial formula such as εἰπόντος Α δτι...φησίν δ Β. Often the circumstances or motivation of a character's speech are thrown in by means of a participle, ε.g. sch. 101 ἀποδυρόμενος δ Προμηθεύς..., 928a ὁ χορὸς ἀκούων τοῦ Προμηθέως κακὰ προλέγοντος περί τοῦ Διός....

Long strings of synonyms or alternative explanations of the Aeschylean words (usually connected by καί, somewhat less often by ήτοι or ήγουν) are a notable and persistent feature of the paraphrase. At times they seem so utterly unnecessary for the elucidation of the meaning that one suspects that such elucidation may be only a secondary purpose. The main aim of the commentator, in this matter, may well be pedagogic, to exercise and widen the student's Greek vocabulary. Examples of the way in which synonyms are introduced are 284a ήκω πρός σε διαμειψέμενος καὶ διελθών τὸ τέρμα καὶ τὸ τέλος τῆς δολιχῆς καὶ μακρᾶς όδος (I

¹ The principle adopted in selecting these is stated in Section VI.

² They can be grasped very quickly by a glance at the lower register of the apparatus criticus to the Vita and Prolegomena. The Medicean version is by no means always the better of the two. The most striking instance of this comes in the Vita, paragraph 6, where (as Turyn pointed out, Asshylus, p. 16, note 15), the reading of the veteres vptry, highez seems to be confirmed, and the Medicean's vptrou µépous condemned, by the evidence of the Niobe papyrus (Ascob, Fr. 27, 5, Mette).

¹ The most serious blunders in the paraphrase that I have noticed, besides those, occur at scholia 64d, 1448, 226a (in the δίλως note), 561a, init. 782, ad (in., 1080 (βρυχία).

¹ The same suspicion arises with respect to very many of the interinear glosses that are so frequent in these manuscripts; for an example, see the paragraph on glosses in Section IX.

have underlined the Aeschylean words), and sch. 760 (ώς τοίνων έντων τώνδε) ήτοι ώς βεβαίων και άληθινών και ήδρασμένων και έντηστείς το των έντων

Another characteristic that distinguishes the A-commentary very clearly from the Medicean, and somewhat less so from the minority scholia, is that the A-scholia are systematically provided with lemmata. Perhaps minety per cent of the A-scholia are headed by such extracts from the poetic text, usually consisting of several words, sometimes of an entire line. On the whole the scribes of our "A" manuscripts preserve them with surprising unanimity, and I, in my turn, have tried to record them as accurately as possible in this edition.

Besid's the paraphrase, the A-scholia include much comment and illustrative material, either in separate scholia or, far more commonly, interwoven with the paraphrase itself.

Here the commentator's prime interest is directed to the explanation of individual words, their etymology (often, by his account, bizarre) and meaning. The slightest deviation from the flat, literal, prose usage of a word, as he conceives it, is conscientiously noted; in Aeschylus, as one might imagine, this gives him plenty of work to do. For aid he draws occasionally on the late antique and Byzantine lexicons.¹

Quotation is often used to illustrate his points; usually from ancient classical poetry, much more rarely from classical prose authors. But it is, for our present purposes, very important to note that there is not one single quotation from the classics throughout his commentary on the *Prometheus* that is not already found in the Medicean scholia.² This total lack of originality (or perhaps of information?) in the matter of quotations distinguishes the A-commentator not only from the Medicean but also from the minority scholia. The Medicean yields a large number of additional quotations not preserved in the A-commentary; the minority scholia yield some twenty additional quotations, including some from lost works (see Section VI). The A-commentator's solitary

quotation of his own from an identifiable work is taken not from the classics, but from the Bible (Psalm 122, in sch. 986). Possibly classical, or early Byzantine, are the unidentified geographical work quoted at length in sch. 813a, and the unidentified handbook on which he seems to have depended for his mythological scholia, discussed below.

The A-commentator takes a limited interest in textual problems; in nine passages he either expressly records, or implies by an alternative paraphrase, that he had more than one reading before him (see the list of his readings in Section VII). But he shows no discrimination. He rarely even implies a preference for one reading over another, and never states a stylistic, logical, grammatical, or metrical reason for a preference. Of metre he shows no knowledge whatever. One might read his entire commentary and come away without suspecting that the subject existed. This is not just reticence on the part of the A-commentator; it is ignorance, as one can tell from the numerous passages where he reads or comments on a metrically impossible reading (see the list in Section VII, lines 42, 438, 637, 682, 712, 801, 900, 986, 1057). In this point he contrasts with the Medicean scholia, which in places, at least, betray a deep and subtle understanding of metre (e.g. 128a, sch. 612), but not with the minority scholia. For Byzantine notes that show any real metrical expertise we have to turn to Demetrius Triclinius, and to a few mixed manuscripts that are later than he, and perhaps show traces of his influence; but they are outside the scope of this book.

Only on rare occasions does the A-commentator seem to raise his eyes from the written words immediately before him and visualize the Prometheus Bound as a play. Even then, the welcome appearance is deceptive nine times out of ten: his comments on action, character and staging most often prove—exactly like his impressive classical quotations—to occur already in the Medicean scholia, and usually (not quite always) in a textually superior version. In a handful of passages, only, he contributes something of his own that goes beyond sentence-by-sentence comment: the summaries of the general action at 199a, 469a, init., and sch. 640, med.; and the quite penetrating remarks on Prometheus' changes of mood in his opening speech (sch. 101, init.), and on the pivotal dramatic function of Egypt at the climax of the Io-scene (844a, olov ἀναγνωρισμόν ποιείται τῆς Αἰγύπτου).

¹ I have little doubt that further research among such sources will uncover many more references that I have succeeded in finding.

³ As will appear later, he occasionally preserves a slightly better text of the Medicean quotations, just as he occasionally preserves a slightly better text of the Medicean-type scholia in themselves.

The mythological background of the action and characters is described in a series of lengthy passages (sch. 167, 347a, 351a, 561d, 774b, 793a, 853a, 1022a). These contain little that is not known from other mythological writers: Hesiod, indeed, seems to be their major ultimate source of information. But there is at least one unparallelled feature: the story of the oracle given to Danaos (853a, with note). The direct and businesslike style of the mythological passages does not read at all like that of the A-commentator: it seems very probable that they are extracts from a so far unidentified mythological handbook of considerably earlier date.1 Perhaps the same handbook is to be recognized in at least one of the scholia on the Septem,2 and in a few minority scholia on the Prometheus (27b, sch. 137, sch. 922). One further point should be made about the mythological information contained in the A-commentary generally: it is not, as Dindorf maintained (praef., pp. xi-xii) allegorical in tendency. Dindorf based his opinion partly on faulty information (e.g. his scholium marked "A" at Prom. 18 is actually Thoman; the error is as old as Stanley's edition), partly on scholia which now prove to be minority scholia (e.g. 120c, contained only in P*VWXcY). Here, incidentally, is another distinction between the A-commentary and the minority scholia on the one side and the Medicean on the other: the latter contains no extensive mythological notes whatever on the Prometheus.

Finally, a component of the A-commentary that may prove significant in determining its date (Section VII) are the Byzantine verses incorporated at 428b and at the end of the Prometheus.3 In this feature the A-commentary again differs from the Medicean, but finds parallels in the minority scholia (see goc and 730b).

On the Greek style of the A-commentary perhaps the first point that should be made is this: many of its mannerisms and much of its terminology are the common property of scholiasts and grammarians at all periods, from the Hellenistic age to the Turkish sack of Constantinople (and beyond). No conclusions as to date or authorship can be drawn from such phrases as oraceiωσχι ότι, ό νοῦς τοιοῦτος, τουτέστιν, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ . . . , ᾿Αττικῶς. and so forth.1 In other respects, however, the style of the Acommentary is readily and clearly distinguishable from that of the Medicean scholia. The latter, for the most part, are written with great concision and show an apt and exquisite diction; Aristotle himself, one feels, might have written thus, had he ever found time to compose a commentary. Often the economy of a Medicean note (like the economy of a Latin note by Lachmann or Hermann) is such that more than one reading is needed before its full epigrammatic force is clear. The A-commentator could neither write like that nor even appreciate such writing when he met it. More than once we catch him burying a point neatly made by a Mediceantype note in a loosely piled mound of verbiage: one need only look at what the A-scholium at 745, fin., does with the antithesis of the Medicean's sch. 746.

The observation of such stylistic differences must mostly be left to the reader. Certain differences in syntax, however, between the A-commentary and the Medicean can be objectively discerned and stated. In the Prometheus the A-commentator (a) habitually uses a plural verb with a neuter plural subject; (b) often treats the second agrist subjunctive as equivalent to a future indicative; (c) occasionally uses εάν with the indicative; (d) occasionally omits žv in indefinite relative clauses with the subjunctive; (e) very often uses the preposition iv in a variety of ways (mostly instrumental) that are either rare or unheard of in classical prose; (f) is prone to a rather artificial variety of relative attraction (e.g. ols πάσχω κακοῖς in 152a, σοφίσματι & εἶπε in 1007a).2 By contrast the

¹ The style of the extracts, so far as I can see, does not permit of a more precise dating: the Greek could belong to a minor writer of any period between the late Hellenistic and early Byzantine.

² See my note on sch. Prom. 351a.

Byzantine verses of similar technique, and evincing a similar Schadenfreude towards the heroes of the respective plays, are found in some of the veteres at the end of the Septem and Persae also (Dindorf, p. vii); but many more manuscripts must of course be collated at those points before we can say whether or not they were an integral part of the A-commentary.

¹ It seems necessary to emphasize this point, in view of the extravagant use of such terms made by Dahnhardt (pp. xl-xlvi) in his attempt to show that large parts of the A-commentary might be independent excerpts from the ancient source of the Medicean. In my experience the only mannerism that is an almost infallible index of date-late date-is the frequent occurrence of $\tilde{\gamma}_{1}\gamma_{2}$ ov or $\tilde{\gamma}_{7}$ os. Those words occur passim in the A-commentary and minority scholia, never in the Medicean.

² The figures (approximate, because there are occasional doubts about the readings) are as follows. (a): Plural verb in 17 passages, singular in 6 only (and of those six, two are identical with the corresponding Medicean scholia, and one repeats the singular verb directly from the poetic text). (b): 17 passages. (c): 4 passages. (d): 4 passages. (e): 17 passages. (f): 8 passages. See further Index V.

Medicean scholia, throughout the seven plays, show scarcely any instance of (a), and none of the other features mentioned.

Similar syntactical comparisons between the A-commentary and the minority scholia are obviously of limited validity, because on the whole the latter are probably nearer in date to the A-commentary, less numerous, of diverse origin, and on the whole contain material of a somewhat different type. The figures suggest that in features (a), (b), (c), and (d) the practice of the minority scholia differs little from that of the A-commentary.² But the minority scholia show only two instances of (e) against the A-commentary's 17 instances, and only one instance of (f) against the A-commentary's 8 (B, gloss at 331). These features may therefore be counted, hesitantly enough, as idiosyncracies of the A-commentator's personal style, or of his epoch.

Fo sum up: the Medicean scholia are seen to differ radically from the A-commentary in almost all the aspects that we have considered in this section. In the passages where the two classes of scholia do resemble each other, there can only be one reasonable explanation: the A-commentator had something very like our Medicean scholia before him while he worked, and borrowed from them heavily and continually. The most weighty evidence for this dependence is the classical quotations, and the comments on action, character, and staging. But it must be stressed again that the manuscript used by the A-commentator certainly cannot have been the extant Medicean manuscript, Laur. 32. 9. As in the Vita and Prolegomena, so in the scholia themselves, there are too many passages in which the A-commentator's version differs in detail, sometimes for the better.

The stylistic and syntactical differences between the A-commentator's unaided work and the Medicean scholia are so overwhelm-

1 I have found at least 48 passages in the Medicean scholia on the seven plays where a neuter plural is the subject of a verb. Of these, only 5 show the plural verb sch. Prom. 4360 someon. ·· · · · πρόσωπα (but here the plural verb might be justified even in classical Greek on the ground that πρόσωπα refers to animate beings, the speakers in the play); sch. Prom. 511 πάραντα: (probably a "peculiar error" of the Medicean manuscript, see the app. crit. there]; sch. Se. 361 τὰ κύματα. ·· . eloiv; sch. Su. 302 τὰ κύρα. ·· . κατεληδιαν: sch. Su. 302 πάντα. ·· . 8ολυδούσι.

² Approximate figures for the minority scholia: (a), plural verb in 18 passages, singular in 6; (b), 3 passages; (c) and (d), 3 passages each.

ingly great that the theory of Wilamowitz and others (see above, p. 5, n. 1) seems to be ruled out. The Greek style and diction of the A-commentator—not to mention his ignorance of metre and his lack of citations from any classical literature other than those already found in the Medicean—are post-antique. By no stretch of the imagination can we now suppose that his work and the Medicean scholia are both independent excerpts from one and the same ancient commentary.

The minority scholia are not by any means so sharply distinguishable from the A-commentary as are the Medicean. None the less, the systematic paraphrastic method, the occurrence of long paraphrastic notes, the systematic provision of full lemmata, the absence of allegoric interpretation of the myths, and—possibly—the two syntactic features (e) and (f), all found in the A-commentary, can be counted as sufficiently distinctive. The assumption that the material isolated by the more or less mechanical process described in Section IV was in fact a homogeneous commentary—the A-commentary—thus seems to be justified on internal grounds.

I should stress that we may not have recovered the A-commentary in its entirety by these means. Some of it may be completely lost, and it is likely that a certain amount of it still lurks among the minority scholia. Among these I notice a number that look as if they should belong to the A-commentary on stylistic and methodic grounds. There is some reason to suspect that the group BXY may have had a tendency to omit scholia, especially towards the end of the play; thus minority scholia preserved in all of my other "A" manuscripts (CNPPdV, with DW often added) deserve close examination as being, at least, possible candidates for membership of the A-scholia. I cannot find any instance where objective proof is practicable, but where the likelihood seems very strong I draw attention to it in the apparatus criticus.

On the whole, however, we have good grounds for thinking that the great bulk of the A-commentary has been cleared of its accretions by the means described in the last two sections, and is now available for inspection.

MEDICEAN AND MINORITY SCHOLIA

The Medicean scholia were last published in full by Wecklein-Vitelli. Their edition was phenomenonally complete and accurate, as far as the actual text was concerned. On the other hand, the Medicean scholia's composition, methods, probable date andabove all—relationship to the other classes of scholia have since received little study. The excellent work of certain nineteenth-century scholars 3 on these questions now proves to be based partly on false or inadequate information, and badly needs to be brought up to date. This omission cannot be supplied here, but I hope that the following brief remarks, together with the material edited in this volume, may simplify the approach to such work

It has never been doubted since the time of the earliest editors a that at any rate a large proportion of the Medicean scholia must preserve material dating from the liveliest and finest phase of ancient scholarship; I mean the period (of which Didymus' work marks the approximate end) when classical Greek poetry was as yet not just a mass of words to be processed and transmitted in classroom routine, but an urgent study, stimulating as much effort and devotion as any branch of human knowledge at any date. Among the most significant evidence 4 may be mentioned the traces of the ancient editors' critical signs (sch. Prom. 9a, with note), and the wide range of quotation from Greek classical literature, including many lost works; no less than eighteen lost works are quoted or alluded to in the Medicean scholia on the Prometheus alone, and fourteen of the quotations (or allusions) are preserved in no other

source.1 Less obvious, but to me equally striking, indications are to be found in the comments on action and character. Many of these show a sympathetic insight into the play as a stage-production and poem, and even into human nature itself, that is unparallelled in the later Greek commentaries-and not always, unfortunately, to be parallelled in the commentaries of our own age. I would specially mention the Medicean's notes at 12c, 78a, 88b, 128a, 272a, 284b. 307b, 393b, 397b, 472b, 561c, on staging and dramatic technique; 175, 193b, 231b, 345b, 355b, 643a, 707a, on the psychology of the characters or of the poet himself. Lastly in this connection, I would put forward the possibility that two Medicean scholia preserve the impress of specifically Alexandrian, rather than just "Hellenistic" scholarship: sch. Persae 34 (35 Weckl.), on the names of Xerxes' Egyptian contingent: τὰ γὰρ ὀνόματα πέπλακε καὶ οὐκ ἔστιν Αίγυπτιακά; and sch. Persae 312 (315 Weckl.), on a similar list of names: ταύτα ούκ έχει τὸν Αλγύπτιον χαρακτήρα, ἀλλὰ ποιητικώς διαπέπλασται. What ancient scholar domiciled outside Egypt would have been equipped to pronounce so confidently on whether a name was Egyptian or not? 8

There are, however, certain Medicean scholia that can be shown beyond doubt to have originated later than the floruit of Hellenistic scholarship. The quotation from Strabo (who died not earlier than 21 A.D.) consigns sch. Prom 420a to this category. The same holds of sch. 790, where Dionysius the Periegete is quoted; on some views this author worked in the early second century A.D., 4 but on any view he cannot be later than ca. 300 A.D. Four other certainly

 $^{^{\}rm 1}$ At any rate for the ${\it Prometheus}$ scholia, as 1 can testify after collating the schola afresh

² Notably Francken, Frey, and Heimsoeth.

⁸ Special praise is due to the discussions of this question in Victorius edition of 1557, by both Victorius (praef., pp. iii-vi) and Stephanus (pp. 386-389).

Enumerated in considerable detail by Frey, pp. 22-32. His facts are accurate, though I cannot accept many of the theories that he deduces from them.

¹ Speaking more strictly, but too cumbrously, one should say "no other source but the unmediate common ancestor of the Medicean and of the similar manuscript used by the A-commentator" -since the A-scholia, as we have seen, also preserve much of this material. For the full list of the quotations, see the Index Auctorum.

The difficult question, whether the stage-directions here included reflect the actual theatrical practice of Aeschylus time, or of any time in antiquity, is too large to be discussed here (see Weissmann, the most recent comprehensive account). But whether or not the commentator had witnessed a stage performance of the Prometheus, the fact remains that he possessed a stage performance of the theatre.

Perhaps the Medicean sch Su 2 and sch Su 220 (226 Weekl) may lend support to this theory; one shows a special acquaintance with the topography and legends of the Nile mouths, the other with Egyptian iconography.

4 Knaack in Pauly-Wissowa, R E. V. I (1903), cols. 915 ff.

Knaack in Pauly-Wissowa, R. E. V. (1995). Which is Not long after that date his poem was imitated in Latin by Festus Avienus.

or probably post-Hellenistic authors cited in the Medicean scholia on the other plays are enumerated by Frey. There are one or two passages where the diction alone suggests a date relatively late in classical antiquity (see sch. 379b and 536b, with notes); but I have noticed no passage that can be proved, on grounds of style or content, to be later than the collapse of the ancient world, with the very dubious exception of the few passages where a neuter plural subject takes a plural verb (above, p. 34, n. 1). That is as far as we can go on the evidence, though of course the probability that short notes were added here and there at any date up to the actual writing of the Medicean manuscript (or even during the writing) cannot be denied.

It is clear, at any rate, that there is a minimum of two strata—a Hellenistic and a post-Hellenistic—in the Medicean scholia as we have them. Most scholars have accounted for this fact by assuming that the Medicean scholia as a whole represent the remains of a rge commentary pieced together (in the late Roman period?) from a number of hypomnemala, somewhat as the far better preserved Homer scholia are definitely known to have been assembled. Vestiges of the actual process of assembly may survive in the well known mention of of δπομνημαντοάμενοι and of δλλος δπομνημαντοάμενοι in the Medicean sch. Persae I. Personally I cannot see though evidence to decide how many such hypomnemala were used; it is only clear to me that at least one of them (and perhaps the most extensively represented one) preserved much Hellenistic material of the first quality.

The slow process that ended in the extant scholia of the Medicean manuscript, Laur. 32. 9, was still not complete. In the transference from the postulated late-antique commentary into the margins of a codex many scholia were evidently mutilated (631b), abbreviated (12c), wrongly placed (sch. 108), or corrupted (364a); some, as we now have them, even apparently include the lemmata of scholia from slightly later passages in the play. Lastly, even after the

¹ Frey, p. 32.

Frey knew: there were two of them (Frey, pp. 14-19). But the evidence seems insufficient for anything like such certainty.

^a There are instances of this at sch 438a, fin (lemma for a scholium on Prom. 445?) and sch. 847a, fin. (lemma for a scholium on Prom. 859). Here perhaps we can see another vestige of the postulated late antique commentary, which would be in the form of a continuously written book in undivided.

completion of Laur. 32. 9 some additional notes were written into its margin by late-medieval hands; these are for the most part omitted from the present edition, but may easily be found in Wecklein-Vitelli.

The relationship between the Medicean scholia and the A-commentary was discussed in the last section, where it was concluded that the A-commentator must have possessed and exploited a codex containing Medicean-type scholia but not identical with our extant Medicean manuscript. But the influence of the Medicean-type scholia on the mediaeval tradition did not end at that. It was almost equally potent in the "minority scholia", to which I now turn.

The minority scholia printed in this edition consist of (a), all minority scholia that occurred in any of my "A" codices (Section III, Group i), or in DW (Section III, Group iii); th), selected minority scholia from any of the remaining manuscripts listed in Section III; inclusion here depended either on the intrinsic interest of the scholium concerned, or on the possible information that it might yield concerning the Medicean scholia or the A-commentary. By this compromise between total exclusion and indiscriminate admission of minority scholia, I aimed to lay before the reader a reasonably objective picture of the entire scholiastic tradition of the codices veteres—a kind of dialogue between the manuscripts extending over two hundred years—and at the same time to spare him an excess of the rubbish that increasingly strews the margins as time goes on.

The picture, I think, will be found enlightening in several ways. The minority scholia demonstrate, with far greater certainty and clarity than the variants on the poetic text, the enormous industry with which the scribes of our veters compared other, not necessarily closely related, manuscripts. For after a succession of transcriptions

uncial script. In such a commentary (but not in a mediaeval marginal commentary) it would be easy for a careless excerptor to confuse the end of one note with the lemma of the next.

¹ The few exceptions to this rule are as follows. I have excluded a few notes that were either (a) wholly irrelevant intrusions into the commentary, or (b) illegible to a great extent but, so far as legible, did not seem to be of importance. I have abridged a number of diffuse notes on grammar (e.g. complete—and too often inaccurate—conjugations of unfamiliar verbs) printing their beginnings and ends only: such abridgement, of course, is signalized in the apparatus criticus in each case.

an intrusive text-variant may be difficult, if not impossible, to distinguish from a transmitted reading; whereas we have seen that an intrusive scholium, even after it has been absorbed into the regular scholia-column in successive transcriptions, may still betray itself by its dislocation, its absence from the majority of the other manuscripts, or (in rare cases) its unusual style or content. The amount of comparison that went on in our group of manuscripts can be grasped quickly and easily just by scanning the headings to the minority scholia over any hundred lines of this edition. Almost any conceivable combination of our manuscript-symbols will occur here or there in that space.

Another, less generally known, fact demonstrated by our minority scholia is this: most of our scribes (or the scribes of their immediate exemplars, or of near ancestors of these exemplars) had independent 2... s to Medicean-type scholia, throughout the two centuriest hat marily concern us. By my count (which must be approximate, because there are a few borderline cases) over 120 of the Prometheus scholia and glosses found in the Medicean manuscript reappear in nearly or entirely the same form in the minority scholia printed in this edition. Sometimes such Medicean-type scholia are found in as many as half a dozen of my assortment of manuscripts, more often in one or two only. B, for example, preserves five notes that are otherwise known only from the Medicean, all crowded within a single hundred-line space: see 794, 809b (note), 811a (note), 849, 801.1 C is alone in preserving two such notes: see C's variant in 712a (app. crit.), and C's variant in 983a (app. crit.). D similarly preserves at least two: see 3a, D's variant in 723b (app. crit.), and possibly sch. 16. P preserves five: see 102d, 191b, 555c, 705b, 1044c. The archetype of PPd, it can be inferred, had gathered as many as sixteen throughout the play, of which 110 and 1027b may serve as examples. V is alone in preserving five, all late in the play: see 723d, 945b, 950b, init., 952b, init., 980b. W preserves two: see 64b, 883c (app. crit.). X may preserve a trace of one: see 775b (app. crit.). Thus seven out of my ten principal manuscripts (Groups i and iii in Section III), not counting the lost archetype of PPd, show traces of independent contact with Medicean-type scholia. Of the remaining three, both N and Y share a number of Medicean-type scholia with one or two manuscripts only. Manuscripts from Group iv of Section III that have yielded at least one Medicean-type note on their own are: O (156a); Sj (128a, 875a); Xc (568b), Ya (400e, 728b, 837a, 843b).

At this point one begins to wonder just how many copies of the Medicean-type scholia (and, presumably, of the Mediceantype poetic text) were in existence during the Palaeologan period. One copy must be assumed to have existed in or near Thessalonica. since Thomas Magister makes extensive use of Medicean-type scholia, and Demetrius Triclinius evidently knew a manuscript. or manuscripts, that resembled the Medicean. A second copy must be postulated for the use of the A-commentator (see Section V). Whether the scribes of the minority scholia had access to yet another copy or copies cannot be decided. But the fact seems clear that both the A-commentator and at least some of the scribes of the minority scholia had access to a manuscript (or manuscripts) of the Medicean-type material other than the extant Laur. 32. 9.8 Their versions of such material often vary for the worse, but there are several passages where slight "peculiar errors" of Laur. 32. 9 can be corrected from them,3 and a few where it seems that the text can be substantially improved.4

In view of the prevalence of collation evident in the codices veleres (both between themselves and with Medicean-type manu-

¹ When this book was already in proof, Dr. Ole L. Smith very kindle sent me an advance copy of his article, "A Note on San Marco 222 and Laur 31.15" (forthcoming in Vol. XXIX of Classrea et Mediacsalia). In this he has bely demonstrated that San Marco 222 (Ma of Turyn; Oresten, Suppliess) is the work of an early-fourteenth-century sir the of the Thess-lonean schools of the manuscript has long been considered to be an apograph of the extant Medicean manuscript, there is justification for Dr. Smith's further cannot tentative—hypothesis that the Medicean itself may have been in Thessalonica at that time. Of course, alternative hypotheses have still to be explored (e.g. that San Marco 222 is an apograph of a concline of M²), especially in view of the undoubted presence of the Medicean in Constantinople about 1423 A.D. (Turyn, p. 18). But in any event Dr. Smith's discovery will provide strong confirmation of the fact that the school of Thessalonica was fully acquainted with the branch of the Aeschylean tradition how represented for us by Laur. 32-29.

In all cases but one (811a) these short notes appear as glosses in the Mediccan; all appear as glosses in B. B, or the scribe of his exemplar, must have been specially interested in the end of the 10 scene.

now represented for us by Laur. 32.9.

They can hardly have had access to Thomas' copy, as will appear shortly.

³ See, e.g. notes on 85a, 147, 362d, 762b, 881a, 1037a.
⁴ See, e.g. notes on 364a, 380, 616e (where, at least, modern editors of Architochus have preferred the Ascommentary's version of the fragment quoted), 624c (the Epicurus fragment), 898a, 1024.

scripts' the almost total absence of Thoman or Triclinian material is a the more striking. In the immority scholia yielded by my ten principal manuscripts (some of which, at least, must be later even than the death of Triclinius) I count only five Thoman (or rather "Thomanoid") notes. Only one conclusion is possible: the Thoman and Triclinian additions were not readily available in the centre(s) where the release were written and studied.

Apart from the frequent Medicean-type, and very infrequent Thoman, intrusions, the contents of the minority scholia cannot be precisely categorized. In general they contain relatively little paraphrase; the rare paraphrastic notes of any length are contained in large minority groups (usually CNPPdV, with additions or subtractions), and we saw at the end of Section V that there is often cause to suspect that they may actually belong to the A-commentary. The bulk of the minority material, though, is explanatory and lexicographical, evidently drawn from any compendium of knowledge that the scribe could lay his hands on. The ready use of lexica probably accounts for the relatively large number of quotations yielded by the minority scholia,3 which includes fragments of Anaxagoras (88c) and Plato Comicus (120d), a fine trimeter line from an unknown source (sch. 591), and, delightfully, an otherwise unrecorded Greek word for the popping sound made by shellfish on the boil (sch. 504). I can see no firm evidence that any scribe found access to a full commentary on the Prometheus other than those that we now possess.4 Only in one or two places (e.g. B's unique added scholium at 680) do we run into comments whose quality seems to approach the quality of the Medicean scholia.

¹ 270a (PPdW), 359 (PPdVY) [This, however, appears to be a quotation from some alien source, not the work of Thomas himselfl, 729b (D), 774c, fils. [P*), 941b (DPVW) (again, possibly a quotation, this time from a lexicon).

Wilamowitz already surmised (II, p. xxi) that the centres that produced the Thoman and Triclinian manuscripts on the one hand and the codiest veleses on the other must have been somewhat isolated from each other geographically and/or politically. Since it now appears reasonably certain that Thomas and Triclinius worked in Thessalonica (see, e.g., Zuntz, p. 285n.) the most likely centre for the tradition represented by the veters and scholia vetera is Constantinople (presumably with a phase in Nicaea).

3 See the Index Auctorum.

CONCLUSIONS AND PROBLEMS

The contents of this section must be taken as in varying degrees provisional. Absolutely firm conclusions will not be possible until the scholia on the entire Triad have been edited from the manuscripts, and until their language and contents have been compared in detail with those of the scholia on the other Greek classics, and with the lexicographical and grammatical works.

On the date of the A-commentator the following may now be said. The absolute lower limit for his activity is, of course, set by the subscription to our cod. B, with the date 1287 A.D. But very few indeed of our manuscripts are precisely dated in this way, and it is possible that some of them are older than B, further, neither B itself nor any other of our manuscripts gives the impression of being close to the archetype of this tangled tradition—close, that is, to the lost autograph of the A-commentator. The opposite chronological limit is given, more vaguely, by the A-commentator's language, style, and evident dependence on the Medicean-type scholia; these make it certain that he lived in post-classical times. On the common assumption (which I share) that the Medicean-type marginal scholia reached their present shape some time during the revival of classical literature in the ninth and tenth centuries, then that revival is the terminus post quem for the A-commentator.

The latter result is fully confirmed by the Byzantine poems incorporated in the A-commentary at sch. 428b and at the end of the play (Poem a, on Prometheus and Aeschylus). In these the trimeter lines are all strictly of twelve syllables; the vowels z, ι, υ are treated as δίχρονα (i.e. as indifferently long or short in any word, according to the demands of the metrical pattern); and every verse ends with a paroxytone word. This combination of metrical features dates them not earlier than the tenth century A.D.¹

There are strong—but not yet conclusive—grounds for narrowing these chronological limits further. Two independent manuscripts

⁶ The ὁπόμνημα Προμηθέως Δεσμώτου referred to in the Etymologicum Magnum (the passage is printed here as sch. 438e) might be either the Medicean scholia (cf. sch. 438a) or even the A-commentary (436a, fin.). The wording does not precisely coincide with either, but the muddled and absurd argument is basically the same.

¹ I am greatly indebted to Professor Nikolaos Panayotakis for examining the verses, and giving the above opinion on them.

actually ascribe Poem a at the end of the play to "Tzetzes" (see commentary there).1 We cannot tell what evidence the two scribes concerned may have had for this ascription, but the mere fact that they supposed Tzetzes to be the author of the verses may perhaps carry some weight. Otherwise there are no explicit traces of either Tzetzes brother (Isaac, ca. 1110-1138; and the better-known John ca. 1112-1185) * in the A-commentary proper, though the minority scholium 730b quotes John's Chiliades, and an unpublished unique scholium in O refers to a "Tzetzes".3 It is, in fact, unlikely in the extreme that the body of the A-commentary, as distinct from the verses incorporated in it, could be the work of either brother. It shows none of their extensive learning (which included a well advertised, if shaky, knowledge of metre), nor the aggressive and bitter personality of John. On the other hand, the compass apparent aims, and expository method of the A-commentary could hardly be more similar than they are to, say, John Tzetzes' commentary on the Triad of Aristophanes.4 Provisionally, therefore, I am inclined to suppose that the A-commentary was written under the influence of John Tzetzes, or at least in the same period and place. This would place it in the Constantinople of the second half of the twelfth century.

On any dating, however, the lost autograph of the A-commentator must have been very much earlier than of any of our extant manuscripts of Aeschylus except the Medicean. It thus becomes a matter of considerable interest for the textual history of Aeschylus' tragedies to see to what extent we can reconstruct the poetic text on which the A-commentator was commenting-and which, to judge by the almost universal practice of Byzantine commentators. including Tzetzes, must have been incorporated in his autograph along with the commentary. I am well aware of the limitations of such a reconstruction, especially when it has to be made from a somewhat loose commentary like ours, heavily encumbered with synonyms (or rather, near-synonyms and words of related meaning) and here and there demonstrably inaccurate. None the less, in the following passages it seems to me that there can be little doubt as to what the A-commentator had in his text. Passages where he expressly states that he had more than one reading before him, or implies as much by giving an alternative paraphrase, are marked with an asterisk. The source of the information (where this is not obvious from the line-number of the text passage concerned) is given in parentheses. My references-which are not intended to be exhaustive—to the readings of other Aeschylean manuscripts are based on Dawe's reports.

- 2 άβατον, with all MSS.
- 17 ἐξωριάζειν, with all MSS (12a).
- 28 ἀπηύρω, with most MSS, but against M's ἐπηύρω (28a, lemma).
- 41 punctuates after πῶς (39a).
- 42 alei rot, contra metrum; so also most MSS, but not M, which reads τε (42a, lemma).
- 49 άπαντ' ἐπράχθη, with all MSS.
- 70 τόνδε, with all MSS except M1 (τῶνδε) (sch. 69).
- 134 θερμερῶπιν, with all MSS except M before correction (132a,
- 146 εἰσιδούση, against M and a number of other MSS, which read εἰσίδουσα οτ -αν (144a).
- 146 probably read πέτρα rather than M's πέτραις in this line (144a).
- 155 άγρίως (paraphrased ἀπηνῶς), against M's ἀγρίως (152a).
- 159 his paraphrase has ἐπίχαρμα, which presumably was his

¹ Schömann (p. 304n.) long ago suggested, on internal grounds, that the poem in 428b might be the work of John Tzetzes. See also Dindorf, pp. xvi f ; Wendel, col. 1972. The latter notes the political verse at Prom. 90c, the quotation from Tzetzes' Chiliades in 730b (both, as it now turns out, preserved only in minority scholia), the Tzetzian story of Amphion inserted by some manuscripts in the Argument to Septem (Dindorf, pp. xv-xvi). and the Byzantine verses at the end of Septem and Persae. From these he concludes: "Es scheint also, dass Tzetzes sich mit einer Erklärung der 3 byzantinischen Schul-Tragodien befasst hat, und man wird die Frage offenlassen mussen, wieweit sich seine Tätigkeit über die Verszusätze hinaus auf die Gestaltung der jungen Scholien [i.e. on Aeschylus] erstreckt hat "

Wendel, cols. 2010-11, 1959-61, respectively, for these dates. This scholium (on fol. 2R of cod. O; perhaps meant for Prom. 18) describes the family of Iapetos κατά τὸν Τζέτζην.

See Herington, "The Composition . . ." (cf. above, p. 5, n. 2), end of section 6, with reference specifically to Tzetzes' Aristophanes-commentary in the Positano-Holwerda-Koster edition. Briefly, the features held in common are: paraphrase as the predominant instrument of exegesis, with many synonyms; earlier scholia reused and rehandled in the same way; several scholia in trimeters (including, in the Aristophanes commentary, a sarcastic epigram at the end of the Plutus); similar syntax. I might note a further obvious resemblance the Aristophanes-commentary too is primarily an edition of a Triad (Plut., Nub., Ran.; some notes on Aves are added, but only in one MS).

- reading, rather than the ἐπίχαρτα of M and some other MSS
- *168 his paraphrase recognizes two readings, alkicourses well as the aixiContivou of M and almost all other MSS (sch. 167).
- 177 τῆσδε, with all MSS except M (τῆς) (sch. 167).
- 180 read δωσθή or δεχθή, or a word of similar meaning, rather than the paidt of M and some other MSS (186a).
- *220 read the unique (and absurd) 68', as alternative to the 8 8' of the other MSS
- 235 δ τόλμης (sic), interpreted as an adjective (231a, and note).
- 230 probably read τοῦ μη rather than the τὸ μη of M and the scholiast in I (231a). 256, 257: attributes both these lines to the Chorus, with all MSS
- (sch. 255). 260 κατισγανείσθαι (interpreted as if derived from loyús), with
- almost all MSS including M (sch. 268).
- 281 exprotory with M and five others, against the exprotory of the rest (278a).
- 296 ποτε φής, against the ποτ' έρεῖς of M and a number of other MSS (sch. 293).
- 313 y6hov, with all MSS (307a).
- 333 πείσεις, against M's πείθεις (sch. 335).
- 347-372: attributes to Ocean, with all MSS except M (347a and 351b).
- 348 probably read πρός (so most MSS), against the ές of M and two others (347a).
- 355 probably read φόνον, against φόβον of M and a few other MSS (351b).
- *363 παρήορον; but records existence of a variant πανάωρον (351b).
- 371 θερμής, with almost all MSS including M (367a).
- 371 ἀπλήστου, with all MSS (367a).
- *394 ψαύει; but records existence of the variant ψαίρει, which is the text-reading of M and some other MSS.
- 418 πόρον, against the τόπον of M and a number of other MSS (sch. 415).
- 421 ὑψίκρημνόν θ', with all MSS (sch. 415).
- 425 ἄλλων, against the ἄλλον of M and a few others (sch. 425a).
- 430 read a verb which he paraphrases as βαστάζει; this can hardly represent codd. ὑποστενάζει, unless he is being

- unusually careless, or has misunderstood sch. 430 of the Medicean (425a).
- 438 προσελούμενον (436a).
- 451 προσείλους; but his alternative paraphrase (προσελωμένους κ.τ.λ.) perhaps implies also the variant προσήλους (439a).
- 452 ἀείσυροι, against M's (before correction) ἀήσυροι (439a).
- 450 σοφισμάτων with all Dawe's MSS except M; but records existence of the variant νοσφισμάτων, which is the textreading of M.
- 161 μνήμην θ', against M (before correction) and two others (461a, lemma).
- 473 almost certainly read πλανᾶ; the variant version of the scholium in PPd, alone, adopts the reading πλάνη (472a).
- 518 ἐκφύγη, against the correct ἐκφύγοι of M and two other MSS (515a).
- 510 πλην, against M's πρίν.
- 550 λοετρά, against the λουτρά of M and some others (555a).
- 560 πιθών, against M's πείθων (555a).
- 502 probably read the words τοῖς δρείοις in poetic text, against M (56If).
- *567 recognizes readings &λευ & δα and 'Αλευάδα (567a; this scholium reproduces the Medicean scholium very closely).
- *599 probably read výστισιν; records existence of variant výστησιν.
- 637 ώς ἀποκλαῦσαι (sch. 637, lemma).
- 635 δπου, against the δποι of M and several other MSS (sch. 637).
- 642 δδύρομαι, with no mention of a variant (sch. 640).
- 659 μάθη, against the μάθοι of M and a few other MSS (sch. 655). 667 paraphrase implies el, not xel-except for the version given
- by the recension PPd, which implies the latter (sch. 655).
- 676 Κεγγρείας, against the spelling of M and a few other MSS (669a).
- 682 γῆς πρὸς γῆν, contra metrum, and against the γῆν πρὸ γῆς of M 1 (sch. 677).
- 688 ηύχουν, against ηὐχόμην in M and three other MSS.
- 606 πού, against M's πρώ.
- *712 Γύποδας, with most MSS; records existence of a variant γε πόδας, and (possibly) another variant γυμνόποδας.

¹ This reading occurs in the Medicean manuscript (before correction) alone of Dawe's MSS; but I also find it in cod. L (Laur. 32. 2), which was not included among the MSS that he collated.

- 725 หลางเหเงงีอเ(v), against หลางเหงงือเง of M before correction and some other MSS (723b).
- 741 μηδ' ἐπῶν, with all MSS (741b, lemma).
- SOI τοιούτον, contra metrum, against M and a few other MSS (Sora, lemma).
- 806 πόρου with most MSS, against M's πόρον (801a).
- 897 πλασθείην, probably followed by έν (894a).
- *897 paraphrases both the γαμέτα of almost all MSS, and (apparently) an alternative reading γαμετή, which is otherwise found only as a variant in PYP and Dawe's cod. I (894a).
- 000 δυσπλάγχνοις, contra metrum, with almost all MSS (894a).
- 016 read a word which he paraphrases as τόποις, for κτύποις of all MSS (sch. 907, with note).
- *017 reads πιστός, but also records existence of a variant πυστός, otherwise only found in P supra lineam (sch. 907).
- 048 πρός ων τ', with almost all MSS; the PPd recension, however, implies the omission of the TE (sch. 947, with app. crit).
- 968-9 attributes this couplet to Prometheus, with all MSS; ignores line 970 in the paraphrase (971a).
- 986 &: παίδα, with M and many other MSS (sch. 986, lemma).
- 998 &πται, with almost all MSS, against M's & παῖ (sch. 997). 1026 probably read un to rather than the un too of MYa, to judge
- by his paraphrase μηδέν τι προσδόκα (1022b).
- 1040 των τ' οδρανίων, with M and almost all MSS (sch. 1043). 1057 the paraphrase εἰ τὰ τοῦδ' εὐτυγῶς ἔγουσιν implies that he certainly read εl, followed perhaps by (τά?) τοῦδ' εὐτυγ(ῆ?): cf. 1057b in DP (1054a),
- 1071 ἄτ' ἐγὼ, with M and most other MSS (sch. 1071, lemma).

There are 75 passages in the above list. In 5 of them the A-commentator adopts, or notices as a variant, a unique or very rare reading (168, 226, 897, 916, 917). In 34 others he differs from M, always being followed in this by some of the codices veteres, and usually by the majority of them. In the remaining passages he is either in agreement with all (or nearly all) the known manuscripts, including M, or the case is doubtful.

At this point a problem must be posed. The Triad edition by the A-commentator was, ex hypothesi, the ultimate ancestor of the scholia with which our codices veteres are equipped-however much those scholia have been contaminated with other material (notably with the Medicean-type scholia) and added to in the different individual manuscripts. Was it likewise the ultimate ancestor of the poetic text found in our codices veteres—that poetic text, like the scholia, having subsequently suffered contamination (notably with a Medicean-like text)? In itself, to judge by what s known of the relation between text and scholia in other traditions, this is not an extravagant assumption, but rather a natural one. Should it be correct, the A-commentator's work would mark a crucial moment in the textual history of Aeschylus' plays. But only much closer analysis than can be attempted here, and more collations of the veteres than those published to date, could make proof possible one way or the other.

A further problem outstanding is the relationship between the A-commentator's edition of the Triad and the σχόλια παλαιά preserved by Triclinius on the Agamemnon and the Eumenides, Were they originally all part of the same project-a twelfth-century edition of the "Pentad", of which only the first three plays subsequently found general favour in the schools, while the last two were rescued from oblivion at the eleventh hour by Triclinius? I have noticed certain family resemblances between the A-commentary and the σχόλια παλαιά, but, again, to pursue this question is beyond the scope of the present book.

SECTION EIGHT

BIBLIOGRAPHY

This select bibliography includes all books mentioned in the Introduction or the notes to the edition, with a few others that I have found useful, but have not had occasion to cite. It does not include certain periodical works to which references are given as they occur; or editions of fragments, etc., which are listed in the Index Auctorum.

BAUER, W.: Griechisch-Deutsches Wörterbuch zu den Schriften des Neuen L'estaments fifth edition, Berlin 1963.

B. LOK S SEE STANLEY.

COUGNY, E. (ed.): Epigrammatum Anthologia Palatina cum Planudeis at Appendice Nova, 3 vols., Paris 1890.

DAHNHARDT, O. (ed.); Scholia in Aeschyli Persas, Leipzig 1894.

DALE, A. M.: Collected Papers, Cambridge 1969.

DAWE, R. D.: The Collation and Investigation of Manuscripts of Aeschylus. Cambridge 1964.

DE PROPRIIS, A.: Eschilo nella Critica dei Greci, Turin 1941.

DI BENEDETTO, V.: "Il Silenzio di Achille nei Mirmidoni di Eschilo" in: Maia 19 (1967) 373-386.

DINDORF, Gulielmus: Aeschyli Tragoediae, Tom. III: Scholia Graeca e codicibus aucta et emendata, Oxford 1851 (repr. Hildesheim 1962).

FAEHSE: Sylloge lectionum graecarum glossarum scholiorum in tragicos graecos...in codicibus MSS. qui in bibliotheca imperiali Parisiis adservantur. Leipzig 1813. [I have not been able to obtain a copy of this book, which is referred to by Francken, Dindorf, and Smyth (II), My rare reports of Faehse's conjectures are taken from Francken and Dindorf.1

FRAENKEL, E. (ed.): Aeschylus; Agamemnon, 3 vols., Oxford 1950. FRANCKEN, C. M.: Disputatio Critica de antiquarum Aeschyli interpretationum

ad genuinam lectionem restituendam usu et auctoritate. Utrecht 1845. FREY, J. J.: De Aeschyli Scholiis Mediceis, Diss. Bonn 1857

GARVIE, A. L.: Aeschylus' Supplices: Play and Trilogy, Cambridge 1969 HEIMSOETH, F.: Die Indirekte Überlieferung des aeschyleischen Textes, Bonn 1862.

KIRCHHOFF, A. (ed.): Aeschyli Tragoediae, Berlin 1880 [includes a not very

accurate text of the Medicean scholia.] Lambros, S. P.: Κατάλογος τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τοῦ 'Αγίου "Ορους ἐλλη-

νικών κωδίκων, 2 vols. Cambridge 1900. "LSJ" = H. G. LIDDELL and R. SCOTT: A Greek-English Lexicon, new edition revised by H. STUART-JONES, Oxford 1940.

MATTHIESSEN, K .: "Manuscript Problems in Euripides' Hecuba" in: Greek Roman and Byzantine Studies 10 (1969) 293-305.

MURRAY, G. (ed.): Aeschyli Septem quae supersunt Traggediae, second edition, Oxford 1955.

PALEY, F. A.: Commentarius in Scholia Aeschyli Medicea, Cambridge 1878 (repr. Amsterdam 1967)

PASQUALI, G.: Storia della Tradizione e Critica del Testo, second edition, Florence 1952.

PAUW, J. C. de (ed.): Asschyll Tragordiae Superstites, graeca in eas scholia, et deperdstarum fragmenta, 2 vols., The Hague 1745

POSITANO, L. M., HOLWERDA, J., and KOSTER, W. J. W. Scholia in Aristophanem, Pars IV: Jo. Teelzae Commentarii in Aristophanem, 4 vols

Groningen and Amsterdam 1960 1964

ROBORTELLO, F.: Scholia in Aeschyli traguedias omnes ex telustresamus libras manuscriptis collecta alque in hoc corpus redacta a Franci co Robortello Hinensi, Venetiis, ex officina Erasınıana Vincentii Valgristi 1552

ROMAGNOLI, E., "Il contenuto degli scoli laurenziani di Eschilo", in Att. dei Reale Istituto Veneto di scienze, lettere ed urit 75. Part Il 11915-16, 849-542.

Römer, A: "Studien zu der Handschriftlichen Überheferung des Aschales und den alten Erklärern derselben", in Sitzungsberuchte . . . der Anademie

der Wissenschaften zu München II (1888) 201-254

ROSTACNO E : L'Eschilo Laurenziano, Florence 1896.

SCHOMANN, G. F (ed): Des Aischylos Gefesseller Prometheus, Greifswald 1844. SCHUTZ, C. G. (ed.). Aeschyl: Tragoediae quae supersunt ac deperditarum fragmenta . . . accedunt scholta Graeca, 3 vols , London 1823

SIKES, E. E. and WILLSON, St. J. B. W. (ed): The Prometheus Vinctus of Aeschylus, London 1898.

SMATH, H. W.: (I) "The Commentary on Aeschylus" Prometheus in the Codex Neapolitanus", in: Harvard Studies in Classical Philology 32 (1921) 1-98.

(II) "Catalogue of the Manuscripts of Aeschylus", in: Hariard Studies

in Classical Philology 44 (1933) 1-62.

STANLEY, T (ed.): Aeschyli Tragoediae Septem cum Scholis Graecis omnibus (etc.), London, 1663. [I have mostly used S Butler's reprint, which includes the additional notes that Stanley made for a second edition: Aeschyli Tragoediae quae supersunt, 8 vols., Cambridge 1809-1816, vol. I contains the Prometheus and its scholia)

TURNER, E. G.: Greek Papyri: an Introduction, Princeton 1968.

TURYN, A.: (I) "Aeschylus" = The Manuscript Tradition of the Tragedies of Aeschylus, New York 1943 (repr Hildesheim 1967. References to "Turyn" alone are also to this bookl.

(II) "Sophocles" = Studies in the Manuscript Tradition of the Trazedtes of Sophocles (Illinois Studies in Language and Literature, vol XXXVI, Nos 1-2), Urbana 1952.

(III) "Euripides" = The Byzantine Manuscript Tradition of the Tragedies of Euripides, Urbana 1957.

VICTORIUS, P (ed.): Aeschyli Tragoediae VII, Paris 1557 Contains, in the words of the title-page, "Scholia in easdem, plurimis in locis locupletata, et in penè infinitis emendata"]

"Wecklein-Vitelli" = Aeschyla Fabulae cum lectronibus et scholits codices Medicei et in Agamemnonem codicis Florentini ab Hieronymo Vitelli

denno collatis edidit N Wecklein, Berlin 1885-1893 Weissmann, K.: Die scenischen Anweisungen in den Scholien zu Asschylos,

Sophokles, Euripides und Aristophanes, Bamberg 1890 WENDEL, C.: Art. Tzetzes in Pauly-Wissowa, R. E Ser. z. VII z (1948).

WILAMOWITZ-MOELLENDORF, U. VON: (I) "Die Uberlieferung der Aischylos-

Scholien", in: Hermes 25 (1890) 161-170.

(II) (ed.) Aeschyli Tragoediae, Berlin 1914 (repr. 1958). ZUNTZ, G.: An Inquiry into the Transmission of the Plays of Europides.

Cambridge 1965.

SECTION NINE

GUIDE TO THE USE OF THIS EDITION

Line-numbering: the line-numbers are those of Murray's Oxford text (which coincide almost always with those of Wilamowitz' and Dindorf's editions).

Insetting: All material printed across the full width of the page derives from the manuscripts collectively called "A" (Section III, Group i), or the great majority of them, and is assumed, for the reasons given in Sections IV and V, to have formed part of the original A-commentary. All other material is inset by one inch, and the source or sources from which it is derived are given in full at the beginning of each item.

The Vita Aeschyli and Prolegomena to the Prometheus: The text presented is based on the "A" manuscripts, with this qualification: since the opening pages of Y are entirely missing, and DX contain only fragments of this preliminary material, I have called in another codex vetus, Xc (Section III, Group iv), for additional support.

Where the "A" material is concerned, the reader should note that I am not attempting to restore the earliest form of the Vita and Prolegomena, but to restore them as they stood in the A-commentary. The upper register of the apparatus criticus shows the variant readings among the "A" manuscripts employed; the lower register shows the points at which the Medicean manuscript differs from the restored A-commentary text. In the "minority" items (IIc, d, e, f, and IIId) a different procedure is adopted: here the attempt is to restore so far as possible the earliest form of the text, from the manuscripts shown at the beginning of each item.

The scholia: All scholia found in the "A" manuscripts (whether individually or collectively) and in DW are printed here, with the exception of certain trivial or irrelevant items. All scholia found in the Medicean manuscript, except for the additions made by later hands, are also printed. Only a selection is given from the scholia in the other manuscripts used (Groups iv and v in Section III). For the principles adopted in selection and rejection, see Section VI.

The interlinear glosses: All glosses found in the Medicean manuscript, except for the additions made by later hands, are printed here. There is a generous selection of glosses from the "A" manuscripts and DW, and a small selection of the more interesting or simificant glosses from the remaining manuscripts.

It early became clear that even to print all the glosses found only in a small group of the codices veteres would double the size of the book and at the same time defeat its purpose-which was to produce, so far as the conditions allowed, a readable and intelligible edition of the pre-Thoman scholia on the Prometheus. My procedure has been only to print those glosses that seemed to contribute material of factual or textual interest not preserved in the regular marginal scholia, or to throw light on the A-commentary. At places where the text or interpretation of the Prometheus are seriously disputed, I have given a very full selection (e.g. on Prom. 702). It is possible that I have missed some few useful items, but at least I have shielded the reader from encountering, a thousand times over, either broken extracts from the marginal scholia or such pitiable stuff as this: "Ηφαιστε] &. σοι]τίνι; χρή]πρέπει. μέλειν] φροντίζειν. ἐπιτολὰς (sic)] τῶν (ἐπιτολ)ῶν. ἐντολάς, προστάζεις. 'Aττικόν-which are the glosses on a single line (Prom. 3) of a single codex vetus (B)!1

Indication of contents and sources of scholia: If a scholium contains comment on more than one line of the poetic text, the scholium-number is immediately followed by a parenthesis showing the text lines that are embraced by it; e.g. "526a (526-535)". A-scholia are followed by the letter "A"; if a given scholium is omitted by one of the "A" manuscripts, or if additional manuscripts have been collated for it, these facts are recorded, e.g.: "A. (om. C; contuil to DW)". All Medicean and minority scholia are preceded by the symbols of the manuscripts that have been collated for them.

¹ This is not to deny the value even of glosses like those just quoted as possible evidence for the interrelationship of manuscripts (in certain manuscript traditions), the thoughtpatterns of glossators, the history of the mediaceval Greek language, and the -evidently ghastly—educational practice of the Byzantine schoolrooms. But such studies are not within the scope of this book.

^a It must be noted, however, that the content of "A" varies slightly over the Promethess as a whole, since BNY are deficient in certain places. See the table given under "Symbols and abbreviations" below.

³ In the minority scholia I do not necessarily cite all the manuscripts,

to stratus criticus to the scholia and glosses: In this material, far pune than in a regular classical text, peculiar errors abound in the mun scripts, so that drastic selection was necessary if the apparatus criticus was not to exceed in bulk the scholia themselves. Normally I have printed the consensus of the majority of my manuscripts without recording the minority readings, unless (a) the minority reading evidently represents a deliberate revision of the scholium concerned; there are many such readings in PPd throughout the play, constituting a separate recension; (b) the minority reading so ms to throw some light on the relationship between the Medicean and the codices veteres, collectively or severally; (c) the text of the scholium concerned is unusually corrupt or doubtful. In a few passages the manuscripts, while not differing in substance, present such we'lly differing word-orders that I have simply printed the text giv n in one of them, without recording all the variations .: the others: in such cases the reader is warned by the formula secutus sum (cod.) X".

Lemmata: Lemmata that are found in the manuscripts are followed by a full colon (:). If the manuscripts show significant variants or omissions, these are reported in the apparatus criticus, Lemmata subplied by me are followed by a square bracket (1); they are extracted from the poetic text of the manuscript(s) concerned, and so may often have an unfamiliar appearance. If there is serious doubt as to the readings there, this fact also is noted in the apparatus criticus. For glosses, the lemmata supplied normally consist of those words in the manuscript's poetic text over which the gloss is written.

Emendation, orthography, etc.: The orthography, accentuation, and punctuation found in the manuscripts have been brought into conformity with modern practice. Except in cases where the text or interpretation might be affected, such alterations are not noted. In the A-scholia the aim was to restore what the A-commentator

outside the basic group of "A" and DW, that to my knowledge contain a given scholium. For example, a scholium contained in BWY may very well occur in four or five others of the later veleres or mixed manuscripts (Section III, Groups iv and v) known to me; but unless BWY present an exceptionally doubtful text I shall not mention those others in my headings or apparatus wrote, not what he ought to have written. I have therefore abstained from correcting his evident minor blunders from the parallel passages in the Medicean scholia, though this could often have been done (and the reader, if he wishes, can easily do it for himself by means of the cross-references). Nor have I attempted to "improve" his Greek style or syntax with reference to the Attic norms. A slightly different approach is demanded towards the minority scholia, especially to the Medicean, but also to others that seem to include ancient material in the form of quotations; here the aim should be to restore the scholium concerned, so far as possible, to its earliest form. Even in these, however, the uncertainties are so great that I have usually confined conjectural emendations to the apparatus criticus rather than introduce them into the text. Ratio et res ipsa are very well in dealing with a complete classical text, but in most of my material the res is so shaky at the edges that ratio must too often retire baffled before it. Many more conjectures than I have thought fit to record may be found in the Appendix and Appendix Propagata of Wecklein-Vitelli.

Symbols, Abbreviations, etc.: The symbols used for the individual manuscripts are given in the catalogue, Section III.

"A" = BCNPPdVXY through most of the Prometheus. Since the manuscripts B, N, and Y are deficient in certain parts, the following exceptions should be noted:

Prom. sch. 1-45a: "A" = BCNPPdVX. sch. 197 med.-231a: "A" = CNPPdVXY.

sch. 843a-end: "A" = BCPPdVXY.

For "A" in the Vita and Prolegomena, see above, p. 52.

Mediceus = the Medicean manuscript, Laur. 32. 9; reference is to the hand of the diorthota unless otherwise noted.

Mediceum = Medicean scholium.

B (etc.) = the scribe who wrote the bulk of the scholia in cod. B (etc.); not necessarily, though in our manuscripts usually, the same scribe who wrote the poetic text (for exceptions, see Section III).

B*: the asterisk indicates that the note concerned has evidently been added by the scribe B after the completion of the first state of his text and scholia.

 $B^1=$ reading of B before correction, or before addition of $\gamma\rho$ note.

INTRODUCTION

Bpo = reading of B after correction.

BYP = note in B prefaced by the letters or compendium γρ (which may in theory stand for γράφεται, γράφε οτ γραπτέον, but in our manuscripts usually seems to stand for the first of these).

Bgl = interlinear gloss in B. Where several manuscripts share the same interlinear gloss, this is reported as "gll. in BXY" etc.

Bmarg = intramarginal note (i.s. a note written in the space between the poetic text and the regular scholia column, or anywhere in the outer margins) in B. Where several manuscripts share such a note, this is reported as "marg, in BX y" etc.

Cross-referencing: "= Mediceum 615" means that the passage concerned is identical, or identical but for minor verbal yariants, with the Medicean scholium 615 or part of it.

"cf. Mediceum 615" means that the passage concerned closely resembles the Medicean scholium 615 or part of it.

add. = addit or addunt. This abbreviation simply means "contains in addition"; it does not imply that the material concerned has been subsequently added to the manuscripts.

Dind. = Dindorf, in his edition of the scholia.

edd. = consensus of the post-Renaissance editors of the complete scholia; Stanley, Schütz, and Dindorf.

nostri or omnes nostri= all the manuscripts used for the particular scholium, gloss, or other item concerned.

Weekl. == the edition of Wecklein-Vitelli.

Wil. = Wilamowitz,

() expansion of an abbreviation used in the manuscript.

< > letters supplied by modern editors.

<...> indicates that letters or words are assumed to be missing from the manuscripts.

... words omitted by the editor.

VITA AESCHYLI PROLEGOMENA AD PROMETHEUM SCHOLIA IN PROMETHEUM

VITA AESCHYLI

secundum Commentarium A

(1) ΑΙσχύλος ο τραγικός γένει μεν ην 'Αθηναίος, 'Ελευσίνιος τον δήμον, υίδς Εύφορίωνος, Κυναιγείρου άδελφός και 'Αμεινίου, εξ είπατριδών την φύσιν. (2) νέος δὲ ήρξατο τῶν τραγωδιῶν, και πολύ τους πρό αὐτοῦ ὑπερήρε κατὰ την ποίησιν καὶ την διάθεσιν τῆς σκηνῆς, 5 την τε λαμπρότητα τῆς χορηγίας καὶ την σκευήν τῶν ὑποκριτῶν, τήν τε τοῦ χοροῦ σεμινότητα: ὡς καὶ 'Αριστοφάνης' κάλλ' ὡ πρῶτος τῶν 'Ελλήνων πυργώσας ἐρίματα σεμινά, καὶ κοσιμήσας τραγικόν κλῆρον». (3) συνεχρόνισε δὲ Πινδάρφ, γεγονὼς κατὰ την μ' Όλυμπιάδα. (4) γενιαῖον δὲ αὐτόν φασι, καὶ μετασχεῖν ὁμολογοῦσι τῆς ἐν Μαραθῶνι 10 μάχης σύν τῷ ἀδελφῷ Κυναιγείρω, τῆς τε ἐν Σαλαμῖν ναυμαχίας. (5) κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως ζηλοί τὸ ἀδρὸν ἀεὶ πλάσμα, ἐνοματοποιίαις τε καὶ ἐπιθέτοις, ἔτι δὲ καὶ μεταφοραῖς, καὶ πᾶσι τοῖς δυναμένοις δγκον τῆ φράσει περιθείναι, χρώμενος, αὶ τε διαθέσεις τῶν δραμάτουν οἱ πολλὰς αὐτῷ περιπετείας καὶ πλοκάς ἔχουσιν, ὡς παρά

Commentarius A (= BCDNPPdV [in hoc permulta evanida] Titulus incertus: Αἰσχύλου γένος Ρτο V; γεν. Αἰσχ. CP1 (add. τοῦ τραγικοῦ); Αἰσχύλου βίβλος τοῦ τραγικοῦ προκρίτου ής και καταργάς και γένος του το N: in ceteris aut numquam erat ו קציענו עבי אין דס עבי קציסק אין aut nunc quidem videri non potest. 1-2 τον δημον] των δήμων D\WacX. PPd; γένος μέν έστιν Χ. 4 αὐτοῦ] ἐαυτοῦ CρεWXXc. 2 Kuv. &8.] inverso ordine PPd. 6 post 'Apierop, add PPd: 4 κατά] κατά τε D; κατά γε B. γ κλήρον omnes nostri praeter D; φησί περί τούτου (αύτοῦ Pd). ληρον D et codd. Aristoph. (Ran. 1004 sq.). 8 συνεχρόνισε(ν) omnes nostri (etiam Mediceus, pace Wil. et Murr.). γούσι] om. DX. 10 post ναυμ. add. BX: σύν τῷ νεωτέρῳ ἀδελφῷ 'Αμεινία, και τῆς ἐν Πλαταιαῖς (Πλαταῖς Χ) πεζομαχίας incertus; σύνθεσιν BDNX; θέσιν cet. 12 καὶ μεταφ.] καὶ οπ. DX. 13: ordo περιθ. τ. φρασ. PPdXc. 13 Suvantvoic: hic deficit X.

Loci, ubi Mediceus a textu Commentarii A differt: Titulus in Mediceo: Aloxixkou Bloc. 1 fwl bottv (= X). 1-2 τῶν δήμων Med. (= DVVAeX). 2 Kuvα-) Kwvα- 2 καl 'Aμ.] om. 4 αὐτοῦ ἐκυτνοῦ (= CρεΨΧΧς). 10 ποι ποταπτιντ). 4 κατὰ λατὰ τε (cf. DB). 7 κλῆροῦ λῆρον (= D). 9 όμολογοῦση οπ. (= DX). 10 Κυνα-) Κυνα- 10 ροστ ναυμ. add. Μεdiceus: σὰν τῷ νεωτὰτές τὰν ἀδελφῶν Αμκανά, καl τῆς ἐν Πλαταιαῖς ναυμαχίας (sic). Cf. BX. 11 σἰνδεον et Mod. 12 καl μεταφ.] καl σπ. (= DX).

τολ νεωτεροίς μονον γέρ ζηλοί το βάρος τολς προσώποις, άρχαζου είνα κουκον τουτο το μέρος μεγαλοπρεπές τε και ήρωικόν, το δέ παν-... εγον κομφοπρεπές τε καὶ γνωμολογικόν άλλότριον τῆς τραγωδίας γνούμενος. ώστε διά το πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων κωμφδείται , ταρά Αριστοφάνους. (6) ἐν μέν γὰρ τῆ Νιόβη ἔως τρίτης ἡμέρας έπι εχής εργη τοῦ τάφο τοῦν παίδων οὐδέν φθέγγεται έγκεκαλυμμένη. έν δε τους του "Εκτορος Λουτροίς έγκεκαλυμμένος όμοίως ό 'Αχιλλεύς . είση εται, τλήν ἐν ἀρχαῖς ὁλίγα πρὸς Ερμην ἀμοιβαῖα. (7) διδ έκλι κ. μέν τας κύτο τη κατασκευή διαφέρουσαι πάμπολλαι αν εύρεθείεν. ιο τος απ. το τραπαθειαι ή άλλο τι των δυναμένων είς δάκρυον άπαγαγείν ιὶ τεν τκὶς τε γὰρ δύεσε καὶ τοῖς μύθοις πρὸς ἔκπληξιν τερατώδη αξείου του άπατην κέχρηται. (8) ἀπήρε δὲ εἰς Ἱέρωνα τὸν Σικελίας τισαννου κατα τινας μέν ύπο 'Αθηναίων κατασπουδασθείς και ήσσηθείς ες, το το Σοφοκλεί, κατά δὲ ἐνίους ἐν τῷ εἰς τοὺς ἐν Μαραθῶνι : Σεθνικ τας έλει ειφι ήσσηθείς Σιμωνίδη: το γαρ έλεγεῖον πολύ τῆς περί τό το ταθως επτοτητος μετέγειν θέλει, δ τοῦ ΑΙσγύλου, ὡς ἔφαμεν, ἐστίν το τουν τούς δέ φασιν έν τη ἐπιδείξει τῶν Εὐμενίδων σποράδην είται αι κιτα του χορου τοσούτου έκπληξαι του δήμου ώστε τὰ μέν νήπια ές τίξα. τα θε δαβρυα έξαμβλωθηναι, έλθων τοίνυν είς Σικελίαν, 'Ιέρω-2. ... τ. τε την Αίτνην κτίζοντος, ἐπεδείζατο τὰς Αίτνας, οἰωνιζόμενος ουν έπαθον τοξε συνοικούσε την πόλεν. (10) καὶ σφόδρα τῷ τυράννω

Ίεσων και τοῦς Γελώσις τιμηθείς, ἐπιζήσας τρίτον ἔτος τοῦτον ἐτελεύτα

τον τρόπον - ἀετὸς γελώνην ἀρπάσας, ὡς ἐγκρατὸς γενέσθαι τῆς γελώνης

Commentarius A (= BCDNPPdVWXc): 1 textus incertus; του προσώπους tantum, CNWXc; περιπθέναι του προσώπους this methods του προσώπους του προσώ

Medicuss. Ι τοῖς προσώποις] περιτιθέναι τοῖς προσ. 5 'Αριστος πίνης.' termination nominis incerta. 5 τριτ, $\hat{\eta}_{\rm hi}$! τρίτου μέρους. 7 έν δεί δε τε 7 Ανουτροῖς] Αύτρους. 7 έγχεκελυμμένος ... 'Αγείνες' 'Υγολλείς διμοίως έγχεκελυμμένος hoc ordine. 9 πάμπολλαι πέμπολλοις (εf. ΚΝ). 10 ἀπαγανείν ἀγαγείν 12 εξι] δεί. 12-13 τοῦ Σω. τωρ.] οπ. (= N). 14 τῶ Σορ.] τῷ οπ. 18 ἀστε] δείς = (BN). 20 τότε] τε. 21 συνοικοῦσι] συνοικίζουσι (= PPd). 21 τῷ] τῷ τὰ = (ENP). 22 post έτος add.: γηραιδς (= PPd). 21-23] ordo έτελ. τουτ. τ. τροπ. (= PPd). 23 post δετὸς add.: γὰρ (= BC). 23 σως τῆς τὲνολ. πῆς οῦρ.] τῷ σῆς κόρες (= N).

τής ούρας ούκ ζοχυεν, άφίησι κατά πετρών, αύτής συνθιάσσων τό δέρμαή δε ένεχθεΐσα κατά τοῦ ποιητοῦ φονεύει αὐτόν. χρησμός δε ήν αὐτῷ δοθείς οὕτως· αοὐράνιόν σε βέλος κατακτανεῖν. (11) ἀποθανόντα δὲ Γελῷοι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι θάψαντες ἐτίμησαν μεγα-5 λοπρεπῶς, ἐπιγράψαντες τούτω·

> «ΑΙσχύλον Εύφορίωνος 'Αθηναΐον τόδε κεύθει μνήμα καταφθίμενον πυραφόροιο πέλας: άλκην δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον άλσος ἄν είποι, καὶ βαθυχαιτήεις Μήδος ἐπιστάμενος».

10 είς τὸ μνημα δὲ φοιτώντες όσοις ἐν τραγωδίαις ἡν ὁ βίος ἐνήγιζόν τε καὶ τὰ δράματα ὑπεκρίνοντο. (12) 'Αθηναΐοι δὲ τοσοῦτον ἡγάπησαν Αἰσχύλον ὡς ψηφίσασθαι μετὰ θάνετον αὐτοῦ τὸν βουλόμενον δυδάσκευν τὰ Αἰσχύλου χορὸν λαμβάνευν. (13) ἐβίωσε δὲ ἔτη ξγ', ἐν οἰς ἐποίησε δράματα ο', καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικὰ ἀμφὶ τὰ ε', νίκας δὲ τὰς πάσας 15 ελήφει γ' · οὐκ δλίγας δὲ μετὰ τελευτὴν νίκας ἀπηνέγκατο.

SUPPLEMENTA IN VITAM AESCHYLI

Supplementum (a): (14) πρῶτος Αἰσχύλος πάθεσι γενικωτάτοις τὴν

Commentarius A (= BCNPPdVWXc): 1 αὐτῆς] αὐτὴν PPd. Ι συνθλάσσων] συνθλάσων PPdV. 2 ή δέ ένεγθείσα] τοῦ δέρματος δὲ ἐνεχθέντος Β. 3 κατακτανεῖ: sic omnes nostri excepto C (κτανεῖ). 3 ἀποθανόντα] -ος CVXc. 5 τούτω] τούτο PPd; ούτως C. 7: sic nostri, nisi quod πυροφόροιο Β (recte), πυρειφυροίο Xc, et σέλας BXc. Vera lectio πυροφόροιο Γέλας petitur e to post δσοις add. PPd: 8 άλσος] άλλος CNPYP. Plutarcho. 10 ένηγ. τε] ένόμιζον τε VWXc; ένομίζοντο C. 13 έβίωσε] έβίω PPd; έβίου Β. 13 5Y' ESKχρυσόν BPPd. 15 είληφει] είληφε Β με νιά. κοντα καὶ πέντε PPd; ξε' καὶ τρία Β. 15 ιγ' vel δέκα καὶ τρεῖς plerique; τρισκαίδεκα Β. Supplementum (a) partem fuisse Commentarii A veri simile est, quamquam abest a PPd. Habent BCNVWXc.

Mediceus: 1 αὐτῆς αὐτὴν (= PPd). 1-2 τὸ δέρμα ... ὁτης θείσα] τοῦ δέρματος • ἐκεχθείσα δὲ (cf. B). 2-3 χρησιρίο, ... ὁτικης χρηστριασθείς δὲ ἡν. 3 χατακτανεῖ] χατακτανεῖ ... 5 τουτερί όντια (cf. C). 6 'Αθηναίνο' 'Αθηναίνου ... 7 πυραφ.] παραφόρου 7 πέλας et Mediceus. 8 Δύπος δάλος (= CNΡτο). 10 ἐψὶ σπ. 13 ἐβίωσεὶ ἐβίω (= PPd. cf. B). 15 είληφεί είληφεί (cf. B). 15 τίληφεί είληφεί (cf. B).

τιαγωθίαν ηθέησε, τήν τε σκηνήν έκδομησε και την όψιν τῶν θεωμένων κατεπικές τη λαμπρότητι, γραφαίς και μηχαναίς, βωμοίς τε και τάφοις, σακτικές ειδώλοις. Έριννόσι, τούς τε ύποκριτάς † χειρί σκεπάσας και το στομακί εξογκώσας, μείζωσι τε τοίς κοθόρνοις μετεωρίσας. (15)

το συρματι έξογκώσας, μεξύοι τε τοξ κοθόρνοις μετεκορίσας. (15) ε έχρησακο δε Ιποκονή προστα μέν Κλεάνδρο, έπειτα δε καθό δεύτερον κίν προσήψε Μυκούσκον τον Χαλκιδέα: το δε τρίτον ύποκριτήν αύτδε έφεδρεν, ός καί Δικαίαρχος ό Μεσήνιος, Σοφοκλής. (16) το δε άπλοῦν τη, δραματοποίας εί μέν τις πρός τούς μετ' αύτον λογίζοιτο, φαίλον ή μέν Ιπολαμβάνοιο ή καί άπραγμάτευτον: εί δε πρός τούς άνωτέρω, θαυμάσειε της είπνοίας τον ποιητήν καί τής εύρέσεως, ή ούτω δε δοκεί τελεωτέρας τραγείλικε ποιητής ό Σοφοκλής γεγονέναι, όρθως μέν δοκεί· λογιζέσθω δε δεν πολλώ χαλεπώτερον ήν έπί Οθοπιδι, Φρυνίχω τε καί Χοιρίλω ές τοσόνδε μεγέθους τήν τραγωβάν προσαγαγείν ή † έπί Αίσχύλου είπόντος † ές τήν τοῦ Σοφοκλόσος έλθειν τελειότητα.

15 Supplementum (b): (17) ἐπίγραμμα γραφὲν εἰς τὸν τάφον Αἰσχύλουκάστο εξ δνοχων βρέγμα τοπείς Εθανεν».

Commentarius A (= BCNVWXc): 3 χειρί omnes nostri (et V, et Medicous; χειρίδι coni. Robortellus, χειρίδι Bodius). 6 το δὲ | τον δὲ Ν. 7 ός καὶ omnes nostri (et V). 7 Μεσήνως: sic omnes nostri (et V). 9 ὑπολαμβάνοιο] -οιτο C. 10 οδταο] δτε Ν. 12 χαλεπόνερου] -ος C. 12 Χοιρίλο) - 12 λὲς (non εἰς) omnes nostri. 13 τοσάνδε] τότονδὲ hìs accentulus BWΧc. 13 ἐπὶ Αἰσχύλου εἰπόντος omnes nostri (ἐπὶ Δὶσχύλου εἰπόντος omnes nostri (ἐπὶ Δὶσχύλου εἰπόντος omnes nostri).

SUPPLEMENTA IN VITAM AESCHYLI

Supplementum (c): codices Mediceus, La, O: (18) φασίν ίπε Ίερωνος άξιωθέντα άναδιδάξαι τούς Πέρσας έν Εικελία καὶ λίαν εύδοκιμεΐν.

Supplementum (d): codices Mediceus, D, La, O, V: ΕΚ ΤΗΣ 5 ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ: ταύτη, και άριστος είς τραγωβίαν Αίσχύλος κρίνεται, ότι εἰσάγει πρόσωπα μεγάλα και ἀξιόχρεα. και τίνες ήθη των τραγωβιών αύτοῦ διὰ μόνων οἰχνοφιοῦνται θεῶν, καθάπερ οι Προμηθείς τὰ γὰρ δράματα συμπληροῦσιν οι πρεσβύτο τατοι τῶν θεῶν, και ἔστι τὰ ἀπὸ τῆς σχηνῆς και τῆς δογήστσας θεῖα πάντα πρόσωπα.

Supplementum (e): codices Mediceus, B, O, V, X: (19) τῶν ποιημάτων ἄ μέν ἐστι διεξοδικὰ καὶ διηγηματικὰ καὶ ἀπαγγελτικά, ἄ δὲ δραματικὰ καὶ μιμητικά, ἄ δὲ ἐξ ἀμφοῖν, 15 ἄ δὲ μόνον δραματικά τοὐτὰ γὰρ ἐνεργεῖ καὶ λέγει ἄμα τὰ πρόσωπα, καὶ αὐτὰ τὸ τῦρος ἔχει. διὰ τοῦν αι τῶν δραμάτων ἐπιγραφαὶ προγράφονται τοῦ ποιητοῦ «Νιόβη Αἰσγύλου». «'Ομήρου» δὲ «Τλιάρ» - μικταὶ γὰρ εἰστι

αί ποιήσεις † αὐτῶν.

Supplementum (c) hoc App. crit in Supplementa (c), (d) et (e): loco reddendum esse videbatur, quamvis in nullo codice Commen-Supplementum (d) tarn A exstet. Cf sch. Aristoph. Ran. 1028. collocavi post Suppl. (c), Medicei ordinem secutus; DLaO hic illic inter Vitae Supplementa ponunt, V inter Prolegomena ad Prom (b) Supplementum (e) quo ordine poni debeat, et Suppl (e). incertum; secutus sum ordinem codicum BV. Post Prolegomena ad Prom (b) collocant Mediceus et O; seorsum in imo fol. 25R habet X Primae tragoediae titulo primitus adscriptum esse censet Wil. 4-5 titulum om. D. 8 διά μόνων Ο; διά δαμόνων (sic) La; δαιμένων Mediceus DV. 9-10 τὰ γὰρ . . . θεῶν] om. D. έστι καί ότι D. 12: ante τῶν ποιημ. add. O: τὰ είδη. 16 κύρος Mediceus X; κύρσος γάρ αὐτούς γάρ Β; αὐτίκα Ο 16-19: nugae haud admodum dissimiles inve-BV: x580c O. niuntur in Excerptes de Comoedia VIII I (Aelt Donats Commentum Terenti ed P. Wessner, Leipzig 1902, Vol. I, p. 28). 17 προγράφονται Mediceus V; προσγράφονται ΟΧ; γράφονται Β. 18 post ΑΙσχύλου plenam interpunctionem adieci. Tum in 19 pro αύτων (codd omnes) scripserim aurou, ut fiat sensus: «nam eius (sc. Homen) carmina mixti sunt generis «in quo poetae nomen praescribere debemus».»

SUPPLEMENTA IN VITAM AESCHYLI

Supplementum (f): codex W: τί έστι δράμα; μίμησις τῶν προγεγονότων πραγμάτων, πόθεν δράμα; ἐπὶ τοῦ μεμελημένως δράσθαι ἐν θεάτροις.

App. crit. in Supplementum (1). 2 μεμελημένως scripsi; μεμηλώς W

PROLEGOMENA AD PROMETHEUM

secundum Commentarium A

(a) ΥΠΟΘΕΣΙΣ: Προμηθέως ἐν Σκυθία δεδεμένου διὰ τὸ κεκλοφέναι τὸ πῦρ πυνθάνεται 'Τὰ πλανωμένη, κατ' ΑΓγυπτον γενομένη ὅτι ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξεται τὸν Ἐπαφον. 'Ερμῆς τε παφάγεται ἀπειλών αὐτῷ κεραυνωθήσεσθαι, ἐἀν μὴ είπη τὰ μέλλοντα ἐσεσθαι τῷ Διί. καὶ ἐ τέλος βροντῆς γενομένης ἀφανής γένεται ὁ Προμηθείς.

κείται δὲ ἡ μυθοποιία ἐν παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κόλχοις· παρὰ δ' Εύριπίδη όλως οὐ κείται.

ή μὲν σκηνή τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθία ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὅρος · ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ʿΩκεανίδων γυναικῶν νυμφῶν. τὸ δὲ κεφάλαιον 10 αὐτοῦ ἐστι Προμηθέως δέσις.

(b) Correctio Argumenti: Ιστέον ότι οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν Καικάσω φησί δεδέσθαι τὸν Προμηθέα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις τέρμασι τοῦ 'Ωκεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν 'Τὰ λεγομένων ἔστι συμβαλεῖν.

Prolegom. (a): 1 Commentarius A (= BCDPPdVWXc): ύποθ. om. BCDVX; add. του δράματος PPdW; add. ΑΙσχύλου Προμηθέως Δεσμώτου Χc. 2 πλανωμένη πλανωμένη καί BCVW. corruptum corrumpentes; vide ad 2 proxim. 2 γενομένη όπι nostri praeter PPd. Sic scripserunt et Mediceus et, credo, auctor Commentarii A. Bene paradosin emendant PPd (et cod K), qui ότι hic omittunt, sed post 5 πλανωμένη addunt. 4 post Διί add. PPd (et K et La): προέλεγε γαρ ὁ Προμηθεύς ὡς ἐξωσθήσεται ὁ Ζεύς τῆς ἀρχῆς ὑπό τινος οἰκείου υίου. 4-5 καὶ τέλος) τέλος δὲ PPd (et K et La). 9 γυναικών] om. DPPd. 11 sqq : Prolegom. (b). Hanc notam om. B, habent ceteri. In CDPPd sequitur Argumentum, quem ordinem servavi; in ceteris collocatur aut in initio Prolegomenon ad Prom. aut in fine. Vide etiam sch. 1b, ubi iterum in codd. invenitur. 11 post lorfov add. PPdW: 82. 12 proi) pari PPdV. CDPdXc. II TOV XOLV.] TOV OM VXc. 13 fort Egeon PPd. 13 τέρμασι] μέρεσι DPPd; cf. sch. 1b. 13-14 συμβαλείν] έμβαλείν CV(?)WXc.

Mediceus: Prolegom. (a): 6 xefera δξ βὲ om. 9 γνέκαμδης om. (= DPPd). 11 sqq: Prolegom (b) Hase nota invenitur in Mediceo inter Suppl. in Vitam (d) et (e): repetitur etiam sub textum Promethei v. 11 (vide sch. 1d). 11: δτι] ως. 11 τὸν κοισὸν, τὸν om. (= VXc). (c) ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ: Κράτος και Βία· "Ηφαιστοςχορὸς 'Ωκεανίδων· Προμηθεύς· 'Ωκεανός· Γή· 'Ηρακλής· 'Ερμής· 'Τὸ 'Ινάχου.

(d): codices BCD: τὸ Κράτος καὶ ἡ Βία προλογίζει.

1 sqq.: Prolegom. (c); habent BCDVWXc; om. PPd, nisi quod in P supplevit manus recentissima. 2) ordo in C: Προμ., χορ. (Υκευνδο, 'Γκευνδο, 'Γκευν

Mediceus: 1-3: var. lect. nulla. 4 Prolegom. (d); om,

SCHOLIA IN PROMETHEUM

1a χθονός μὲν ἐς τηλουρὸν: Διὰ τὸ πολύ τοῦ ὅρους ἐκάλεσεν αὐτὸ τηλουρόντὸ ἐπιπολύ διῆκον καὶ ἔλκον τὰ οἰκεῖα ὅρια μακράν, ἢ διὰ τὸ Ϭψος- ἀφ΄ οῦ πόρρω τις ὁρᾶν δύναται. Α.

Lemma: N (els) X; om. cet.

d

b Ίστέον δὲ ὅτι ἐν τῷ Καυκάσφ φασὶ δεδέσθαι τὸν Προμηθέα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι τοῦ 'Ωκεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς 'Ἰὼ λεγομένων ἔστι συνιδεῦν. Α (contuli et DW).

Ita fere omnes nostri, post 1a, melius traditur in *Prolegomenis ad Prom*. (b), et hoc loco a Mediceo 1d.
1 φασί] φησί PPdW.
1-2 ἀλλά... 'Ωκακοῦ] πρὸς τοῖς Εὐρωπαίος μέρεσι ἄξ τοῦ 'Ωκακοῦ, καὶ οὐκ ἀλλαχοῦ PPd.
3 ἐστι] ἐνεστι ΒDPre.

Mediceus gl: τηλουρόν] Είς τὸν Καύκασον.

Mediceus: Ίστέον δτι οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν Καυκάσφ φησὶ δεδέσθαι τὸν Προμηθέα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις τέρμασι τοῦ Ώκεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν Ἰὼ λεγομένων ἔστι συμβαλεῖν.

In imo margine haec habet Mediceus, ita ut sub Prom. 11 collocentur. Cf. 1b adn.

e P* (ante Ia): τηλουρόν: Τὸ τῆλε καὶ μακράν τῶν ὁρίων ἡμῶν. ἡ παρά τὸ τῆλε ὁρᾶν διὰ τὸ ὕψος. ἦ τηλουρόν, τὸ ἐπιπολὸ δίῆκον.

> CPPdVW (continuatur cum zb): "ΑΛΛΩΣ· τηλουρὸν εἶπεν εἰς τὸ ἀπαραμύθητον τοῦ δεθησομένου. καὶ Σοφοκλῆς τὸ αὐτὸ περὶ Φιλοκτήτου λέγει.

2-3 = Mediceum 2b, ubi aptior videtur esse *Philocletis* crtatio; cf. et 2a 1-3.

8 CPPdW: Είς τὸ τηλοῦ τὸν ὅρον ἔχον, ὅ ἐστι πόρρω τουτέστι τὸ μαχρὰν ῷκισμένον.

h (1-4) BBbWZf: νοῦς τοιοῦτος· «Ἰδοὐ ήλθομεν ή Βία καὶ τὸ

5.1-7d

d

Κράτος είς τὸν οἶμον τὸν ἄβατον, ὧ "Ηφαιστε, περάσαντες τὴν γῆν τὴν μακρὰν τῆς Καυκάσου δρους χθονὸς εἰς τὴν οἴμον τὴν Σκυθικήν,» καὶ γὰρ παρὰ τὰ 5 Εὐρωπαῖα μέρη ἀνεσκολοπίσθη ὁ Προμηθεύς, ποῦν ἐνδέχεται οὖν βραδύνειν σε, ὧ "Ήφαιστε, ἀλλὰ πληροῦν τὰς ἐπιτολὰς ἄς σοι ὁ πατὴρ ἐκέλευε Ζεύς,» ἢ οὕτως· κῶ "Ηφαιστε, χρὴ φροντίζειν τῶν ἐπιτολῶν τοῦ Διός,»

Potest ſulsse hoc scholium pars commentarii A, sed extrusum esse turba notarum initio ſabulae adscriptarum. Codices Bb et Zſ tantum e Turyn (pp. 64, 95) novi.
z et 4 oſμον hac aspiratione W ut vid.
\$\$80, 6 ośw W; yośw Bbb. πληροῦν] ἐκπληροῦν W.

2a Σκύθην ἐς οἰμον: Τὴν Σκυθικὴν ὁδόν ἴνα γὰρ ἀπαραμύθητος εἴη ἱ Προμηθεύς, διὰ τοῦτο αὐτὸν ἐκεῖσε ἄγουσιν. καὶ Σοφοκλῆς τὸ αὐτὸ περὶ Φιλοκτήτου λέγει. ἢ διὰ τοῦτο «Σκυθικὴν ὁδὸν» εἴπε, διότι Σκύθαι κατώκουν τὸν Καύκασον. ἢ διὰ τὸ ἄγριον καὶ ἀπάνθρωπον τοῦ τόπου· ὅτι δὲ τοιοῦτος ὁ τόπος ἐκεῖνος, δῆλον ἀπὸ τοῦ «ἄβατον εἰς ἐρημίαν.» Α (om. C; contuil et DW).

2-3 καί Σοφ. . . . λέγει DNX; καί Σοφ. tantum VW; totam sententiam om. BPPd. Cf. Mediceum 2b, et 1f, et S. Phil. 2. 5 κεΐνος) έκεΐνος) έκεΐνος PPdW. 5 post τοῦ add. PPdW: εἰπεῖν.

Mediceus: Τοῦτο εἰς τὸ ἀπαραμύθητον τοῦ δεθησομένου. καὶ Σοφοκλῆς τὸ αὐτὸ περὶ Φιλοκτήτου λέγει.

3a Mediceus et D: ἐπιστολάς: Διχῶς φασὶν 'Αθηναῖοι, ἐπιστολάς καὶ ἐντολάς.

b

b

Lemma om. Mediceus. 1 dix $\tilde{\omega}_{\varsigma}$ D; di cum compendio Mediceus; dix α edd.

P*Χc: ἐπιστολάς] ἐπιτέλλειν τὸ προστάσσειν καὶ ἐντέλλεσθαι· ἐζ αὐτοῦ δέ, προσθέσει τοῦ σ̄, ἐπιστολἡ ἐντολή.

Eisdem verbis utitur Eustathius ad $\it H$ 1, 25, addito $\it \pi\it xp'$ Aloxúk $\it \phi$ post $\it \tau\it o$ 0 $\it \sigma$.

5α τὸν λεωργόν: Τὸν Προμηθέα λέγει, τὸν ὁφείλοντα γενέσθαι ἔργον λάων (ἤτοι λίθων), olovel τὸν ἄξιον λευσθῆναι: ἢ τὸν ἔργον ἔχοντα τοῖς λαοῖς ἀπαγγέλλειν τὰ τῶν θεῶν ἔργα καὶ βουλεύματα: ἢ τὸν τοὺς λαούς

έργασάμενον (ήγουν τό τῶν ἀνθρώπων πλήθος) - οδτος γὰρ μυθεύεται τι άσαι τον ἄνθρωπον. Α.

ι cf. Mediceum 5b. 1-2 λέων... λευσθήναι λαού (λαών hoc accent Pd) οδονεί τον άξιον λιθασθήναι PPd. 3 έργ. και βουλ δργια και μυστήρια PPd. 4-5 οδτος... άνθρωπου] μυθείσται γάρ έχ λίθων πλάσαι τούς άνθρωπους PPd.

Mediceus: Λαῶν ἔργον ὀφείλοντα γενέσθαι.

1 λάων hoc accentu coni. Cobet, cf. 5a 1.

P*WXcYa: ἐν ἀρρήκτοις πέτραις: Τοῦτο δηλοῖ τὸ
ἐκ δευτέρου εἰρημένον «πέτραις» · οὐ μόνον ταῖς πέτραις
οὅσαις ὑψηλοκρήμνοις, ἀλλά καὶ πέτραις ἐμπέδοις καὶ
στερεαῖς. εἰσὶ γὰρ ἐν δρεσι πέτραι εῦθραυστοι καὶ
σομφώδεις.

Lemma: πέτραις: sic nostri, et codd. omnes in textu poetico. 2 εξορμένον Χε'Υα; om PW. 3 έμπέδοις καὶ ἐν πέδαις Χε. 4 post πέτραι lectio incerta: PW evanidi; είθραυστοι tantum Χε; άθρυπτοι (sic) καὶ σομφώδεις Υα.

7a (7-0) τὸ σὸν γὰρ ἄνθος: Ταῦτα πρὸς ἐρεθισμὸν τοῦ Ἡφαίστου φασὶ τὸ Κράτος καὶ ἡ Βία, ἵνα σπουδαῖον αὐτὸν ἀπεργάσωνται πρὸς τὴν τοῦ Προμηθέως ἀνασκολόπισιν· ἴσον δὲ τοῦτο ὡς εἰ ἔλεγον ὅτι ατὸν σὸν κόριον καὶ καλλωπισμὸν ἀφείλετο، ὁ γὰρ Προμηθεύς κλέψας τὸ πῦρ ἀπὸ τοῦ Διός, ἄγνωστον ὅν πρὶν τοῖς ἀνθρώποις, καὶ διὰ τοῦτο δυσπορίστους αὐτοῖς τὰς τέχνας ποιοῦν, δέδωκε τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἀν δὶ ἀὐτοῦ τὰ τὰντα ἐργάζωνται. ατῆς τοιαύτης γοῦν ἀμαρτίας ἐνδέχεται αὐτὸν δοῦναι δίκην.» Α (1-3 tantum habet C); contuil et DW).

1-4 cf. Mediceum 7b. 5-6 καὶ διὰ τοῦτο . . . δέδωκε τοῦς ἀνθρώποις.

BPmargX; παρέσχεν tantum cet. 7 ἐργάζωνται VW; -ονται

PacPd: -ουντο cet. 8 Post δίκην add. quaedam PPd; vide 7d.

h Mediceus: Ταῦτα ἐρεθίζων "Ηφαιστόν φησιν, ὡς εἰ ἔλεγεν «τὸν σὸν χόσμον.»

Mediceus (in altero margine): Καὶ παρὰ τὸ Ὁμήρου·
«αὐτὰρ ἐπεὶ πυρὸς ἄνθος ἀπέπτατο, παύσατο δὲ φλόξ.»

Cf. II. 9. 212 (ubi codd. plurimi αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλὸξ ἐμαράνθη), cum Eustathio et Alleni adnotatione critica.

PPd (in his continuatur cum 7a): "Ανθος δε λέγει τὸ πῦρ, διὰ τὸ ἐν τῷ ἀνάπτειν οΙον ἀνθεῖν, ἐπειτα δὲ μαραίνεσθαι.

90

b

10

b

Mediceus: To x did to aspen.

Chi et ipsi versui e prachgit Mediceus; cf. eiusdem scholia ad Se 70, Cho 534, et Turner pp. 116 sq. Hic «notat scholiasta αφε numero singulari dictum» (Dind.); cf. sch. E. Med. 33.

1) (collocatur post 45a): θεοῖς δοῦναι δίκην: 'Απορητικός ἐστιν ὁ λόγος . . . περὶ τοῦ πταίσαντος.

Prima et ultima verba trado scholu de usu δίκην δοῦναι inepte tractantis.

PPdSjW (in hoc inter Prolegomena, fol. 65v.) Χε: την Διάς τυραννίδα: Σημείωσαι ότι τό «τύραννος» δνομα βασιλικόν ήν τοῖς παλαιοῖς, νῦν δὲ βλασφημείται: ὁστερ καὶ τό «γυδατοι» ἀντὶ τοῦ πεπληθυς σμένοι πάλαι λεγόμενον, νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ οδδαμινοί, «πολλοστός» οὐχ ὡς πάλαι ὁ πολύς, ὁ ἔνδοξος, ἀλλ' ὁ μπόδιν ών «ωμός» οὐχ ὁ στερρός, ἀλλ' ὁ φαιλότατος νῦν «ἐξαίσιον» τὸ ἔξω τοῦ αἰσίου ήγουν τοῦ δικαίου, νὸν δὲ ἀντὶ τοῦ μέγα καὶ ξένου.

Eadem fere inveniuntur apud Eustathium ad II. 1. 25 (Francken, p. x). In W multa evanida, sed legi possunt ultima verba δt άγα-θολογούνται Secutus sum PPd 8-9 sic PPd; in SJXc ita: ἐξαίσιον τὸ ἔκδικον, τὸ ἔξω τοῦ ἀτότον καὶ δεωτίον, ῦνὸ δὲ ἀγαθολογείται, αυαφ propius est ah Eustathia

12a (12-17) Κράτος Βία τε: 'Η μὲν παρὰ τοῦ Διὸς βουλὴ ἡ δι' ὑμῶν ἀγγελθεῖσὰ μοι, φησίν 'Ήφαιστος, ἔχει ἥδη τέλος, καὶ οὐδέν ἐστιν ἐμποδὸν τοῦ γενέσθαι καὶ πληρωθήναι αὐτήν: ἐγὰ δὲ ἀπρόθυμός εἰμι τὸν Προμηθέα ὅῆσαι καὶ ἀνασκολοπίσαι ἐν τῷ δυσχειμέρω τούτω ὁρει (τὰ γὰρ ὑψη-

λόκρημνα δρη δυσγείμερά είσιν). διως άναγκαζόν έστι τοῦτο ποιῆσαι:
 το τὰρ ἔξω ώρας καὶ φροντίδος τίθεσθαι τὰς τοῦ πατρὸς Διὸς προστάξεις
 τοῦτο γάρ ἔστι τὸ ἔξωριάζειν πατρὸς λόγους, ήτοι παραβλέπεσθαι),
 αλεπὸν καὶ ἐπικίνδυνον. A (om. C; contuli et DW).

1-4 = Mediceum 12b. Ι βουλή] ἐντολή PPd. 6 cf. Mediceum 17. 7 παραβλέπεσθαι] -ειν PPd.

Mediceus: έντολή Διός] 'Η μέν παρά τοῦ Διός έντολή ή δι' ὑμῶν ἀγγελθεῖσά μοι ἔχει ήδη τέλος, καὶ οὐδέν ἐστιν ἐμποδῶν τοῦ γενέσθαι ' ἄκων δὲ ἐπιχειρήσω τῷ δεσμεύειν.

Mediceus: Έν παραχορηγήματι αύτῷ εἰδωλοποιηθεῖσα Βία. παρὰ 'Αθηναίοις Αἰδώς τιθηνός 'Αθηνᾶς-Τόλμης τε καί 'Αναιδείας τεμένη παρ' αύτοῖς.

Haec in summo margine habet Mediceus, supra Prom 12 Excerptum esse videtur de scholio minime indocto, quod primo de Vi personata, deinde universe de personifeationibus (quae vulgo dicuntur) apud Atheniensee egerit. Similibus verbis in re aimin utuntur scholia Medicea ad Se 105, 104

14 Mediceus: συγγενή θεόν] Τὸν ἀπὸ μιᾶς ὁρμώμενον τέχνης.

Cf. Mediceum 39b.

12C-18b

15

Mediceus: δυσχειμέρφ] "Ανω «άβατον» και «ύψηλόκρημνον» αὐτὴν είπεν, ώδε προσανεπλήρωσε τὸ «δυσχειμέρφ».

2 εΙπεν: εΙπών bene coni. Paley. τδ: fortasse legendum τφ.

16 (16-17) D: Πάντως ἀνάγκη δέ μοι ἐστιν ἔχειν τόλμην τῶνδε· el (?) τὸ πᾶν τοῦτό ἐστι, τὸ πράττειν τὰ τοῦ Διὸς βουλεύματα: βαρύ γάρ ἐστι τὸ ἔξωριάζειν τοὺς λόγους τοῦ Διὸς, ἥγουν ἔξω φροντίδος τιθέναι.

4 cf. Mediceum 17.

17 Mediceus: ἐξωριάζειν] ἔξω ώρας καὶ φροντίδος ποιεῖσθαι.

Cf. 12a 6 et sch. 16.4. I &pac Mediceus hac aspiratione:

18α τῆς δρθοβούλου Θέμιδος: Πρὸς τὸν Προμηθέα ἀποστρέφει ὁ "Ηφαιστος τὸν λόγον · Θέμιδος δὲ παΐδα αὐτὸν εἶπε, τῆς Δικαισσύνης τῆς ὁρθὰ καὶ δίκαια βουλευομένης. Α (om. Pd).

Cf Mediceum 18b. 3 post βουλευομένης add. quaedam DW; vide 18d.

 Mediceus: τῆς ὁρθοβούλου Θέμιδος] ᾿Αποστροφή, πρὸς τὸν Προμηθέα. Θέμιδος δὲ τὸν Προμηθέα φησὶ καὶ οὖ Κλυμένης.

3 quippe Clymenes filium fuisse Prometheum dixerat Hessodus Theog. 507-510.

¢	Ν: ὀρθοβούλου] Της ὀρθά βουλευομένης, οί μεν (?) Ίαπετου καὶ Ασώπης η Κλυμένης παίδα τουτόν		P: σταθευτός: 'Αττική ή λέξις, ήγουν τὰ κατ' δλίγον πεφρυγμένα: καθὰ παρὰ τοῖς κοινοῖς έψητά.
	φασιν· ούτος δὲ Θέμιδος. "ΑΛΛΩΣ· (sequitur tum 18a).		2 πεφρυγμένα dubitanter scripsi; έψιγμένα P. quod huic loco minime congruit. 2 έψητά scripsi; έψηται (vel έψητα), P; έψηται legit Pa.
	2 'Λοώπης, dubum; cf. sch. Hesiodi (P., 48c Pertusi 6 δδ Προμηθεύς βν παϊς 'Ιαπετοῦ καὶ ἡ 'Λοώπης ('Λοίας mayult Pertusi) ἢ Κλυμένης ἡ Θεμιδος. 3 οίντοι Ν ut vid.; correxi.	d d	P* Pd marg: Σταθευτός, άπο τοῦ Ιστημι στήσω
d	DW (continuatur cum 18a): Καλῶς δὲ εἶπεν ἔχειν τὸν Προμηθέα συγγένειαν μετὰ τῆς Θέμιδος· ἐπεὶ		και τοῦ εδω τὸ φλογίζω· ό ἐν τῷ Ιστασθαι φλογιζό- μενος.
	γάρ Προμηθεύς έστι, προνοεί τὰ δίκαια.	23a	Mediceus: χροιᾶς] Χροιᾶς καὶ στοιᾶς φασὶν Άθηναῖοι.
ė	CNeW (in hoc inter Prolegomena, fol. 65v.) WaXc: αἰπυμῆτα: Ύψηλὰ βουλευόμενε: ἢ ἀντὶ τοῦ χαλεπὰ καὶ	ъ	Pgl Pd marg: ἀσμένω Διὰ τὸ μὴ καίεσθαι τῷ ἡλίω.
	στρεβλά και δόλια. πρός γάρ τὸ «ὀρθοβούλου» και τὸ «αίπυμῆτα» εἴρηκεν.	24a	Mediceus: ποικιλείμων: 'Η ώς λειμών τοῖς ἄστροις πεποικιλμένη.
	Fria prima verba om. C.		U :- DAY
£	Pd* (in margine superiore): 'Αλλά δή βουλευόμενε- ή χαλεπά και στρεβλά και τής σής μητρός έναντίως.	b	gll. in BNX: ποικιλείμων] 'Η καλλωπιζομένη τοῖς ἄστροις ώσπερ λειμών.
	έστι δὲ τὸ σχῆμα ἀποστροφή.		καλλωπιζομένη] καλλωπισμένη (sic) Β.
	ι άλλὰ δὴ Pd; corrupta, fortasse ex ὑψηλὰ (cf. 18e). 1 βου- λόμενε Pd; correxi	c	Cgl: ποικιλείμων] °Ως Ιμάτιον ένδεδυμένη τὰ ἄστρα, καλλωπιζομένη τοῖς ἄστροις. ήγουν ἀποσκεδάσει καὶ
20	gll. in PPd: ἀπανθρώπω] Τῷ ἀπὸ καὶ μακρὰν τῶν		διασκορπίσει ώσπερ λειμών· ώς δὲ Σοφοκλῆς, μέλαιναν.
21	άνθρώπων· ἢ τῷ ἔχοντι ἀνθρώπους ἀπανθρώπους. P*: [να: Τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ [να καὶ ἀντὶ τοῦ καθά· τὸ ἢ καὶ		2-3 confusa haec; ἀποσκεδ. καὶ διασκορπ. gil. sunt in 25 σκεδξ, sine dubio e 25a sumpta. 3 Σοφ.: cf. et 24f Cum integrum erat hot scholium, comparabat totum. Aeschyli locum cum illo Sophocleo,
	άντι τοῦ καθά και άντι τοῦ «ἵνα». εῦρισκεται γοῦν τὸ ἵνα, «όμοίως» τῷ ἢ, ἀντί τοῦ ὅπου, και λαμβάνεται καί		Εί. 19: μέλαινά τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη.
	άντ΄ αὐτοῦ.	d	Pgl: Ποικιλολείμων τις οδσα καὶ ποικιλείμων τ τ τ
	Verba uncis inclusa suppleverunt Faehse et Dind.; in ambobus locus lacunam relinquit P.		έχουσα ποικίλα είματα καὶ ἱμάτια.
22a σταθευτὸς] 'Οπτώμενος, φλογιζόμενος· σταθεύειν γάρ φασιν 'Αττικοί τὸ κατ' ὁλίγον ὁπτᾶν. Glossema in A (om. V, breviat X).		е	Pgl (alterum): 'Η ποικίλα ἱμάτια έχουσα ήγουν ἄστρα.
	= Mediceum 22b. Ι σταθεύειν] στεύθειν PPd. Ι φασ. 'Αττ.]	f	Pmarg: Διὰ τὰ ἄστρα· ὡς δὲ Σοφοκλῆς, μέλαιναν.
	om. FPQ.		Cf. 24c adn.
b	Mediceus: σταθευτός] Φλογιζόμενος σταθεύειν γάρ		No. 31 de 2 maii 43/ou

Mediceus: φάος] τοῦ ἡλίου.

25a-27b

28a-34b

25α πάχνην δ' έφαν: Έν νυκτί ζομεν ότι γίνεται ή πάχνη ταύτην οδν, φησίν, τό το δρίβον άνατελλον ΄ ήλιος άποσκεδάσει σοι καὶ διασκορπίσει, έφαν δέ, την όπο την δευ γινομένην, ήτοι την πρωινήν. δηλοΐ δέ ότι οδδε νός ουδό ήμέρα έσται αὐτῷ μετὰ περιχαρείας. A (om. BX; om. et D: W contuli).

Mediceum 25b 2-5. 4 οὐδὲ ἡμέρα male a scholiasta A inlatum; vide Mediceum: «indicat autem poeta «scilicet hoc versu 25» ne noctem quidem gratam fore ei.»

Mediceus: Πάλιν έκ διαδοχής μετά την νύκτα σκεδάσει. ἐν νυκτὶ δὲ ἴσμεν ὅτι γίνεται ἡ πάχνη· ταύτην, φησίν, ὑπὸ τὸν ὅρθρον ἀνατέλλων ὁ ῆλιος ἀποσκεδάσει σοι. ἑώαν δέ, τὴν ὑπὸ τὴν ἔω γινομένην. δηλοῖ δὲ ὅτι 5 οὐδὲ ἡ νύξ ἀσμένη ἀὐτῷ ἔσται.

1 verbum πάλιν fragmentum esse lemmatis (Prom. 25 fin.) iure censet Pappageorgiu. 4 ξω edd., ξωι Mediceus.

27a Mediceus: δ λωφήσων] δ ποιήσων σε λωφήσαι Ἡρακλής.

λωφήσαι edd.; λωφήσων Mediceus.

b

CNcPPdVW: Φασί μετά ταϋτα γενόμενον τὸν 'Ηρακλέα πρὸς τὸ καθάραι τῶν κακούργων καὶ ληστῶν τὴν
γῆν, ἀφ' ἐαυτοῦ στελλόμενον καὶ παρὰ πὰν μέρος τῆς γῆς
πορευόμενον, παραγενέσθαι καὶ ἐπὶ τὴν χώραν καθ'
δ ἡν ὁ Προμηθεύς ἐδέδετο, ἰδόντα δὲ αὐτὸν ταῖς πέτραις
προσηλωμένον καὶ ὑπὸ γυπὸς τὸ ἡπαρ κειρόμενον,
ὑπεραλγῆσαὶ τε αὐτοῦ καὶ, βέλει τὸν γῦπα διωσάμενον,
ἐλευθερῶσαι τὸν Προμηθέα τοῦ ἐκ τοῦ ἀποκείρεσθαι
τὸ ἤπαρ ἄλγους, καὶ μέντοι καὶ ἀπολῦσαι. ἐνταῦθα οὖν
το τὸν Ἡρακλέα αἰνιττόμενος λέγει ὅτι οῦπω γεγένηται ὁ
παύσαν σε τῆς ταλαιπωρίας.

1-9 ἀπολϋσαι: mythographo cuidam antiquo videtur esse tribuendum; neque enim genus scribendi simplex ac planum, nec verborum delectus (ἐπραλγῆσαι τα ἀπολῦσαι) scholiastarum nostrorum sunt. Incertus haereo num commentario A haec citatio adscribi possit ullo pacto, cum omittant BNX, perverso ordine exhibeant PdVW.

I φασίν ότι omnes nostri; ότι seclusi. Corruptum credo et γενόμενον. cf. 4 παραγενέσθαι. II ταλαιπωρίας] τιμωρίας Pre.

28α (28-30) τοιαῦτ' ἀπηύρω: Τοιούτων, φησίν, ἐπέτυχες ςιλάνθρωπος γενόμενος, ἐν ήθει δὲ ὁ λόγος· οἶον τὰ τῆς φιλανθρωπίας ἐπίχειρα τοιαῦτά σοι ἐγένοντο, καὶ τοιούτων ἐπέτυχες ἀγαθῶν, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις δέδωκας τὴν τοῦ πυρὸς χρῆσιν, τιμῶν αὐτούς, τῶν δὲ μεγίστων θεῶν τὴν ὀργὴν μὴ πτοούμενος. Α (οπ. C; contuli et DW).

1-3 = Mediceum 28b. 3 ἐγένοντο BDNVX: -ετο PPdw (ef. Mediceum).

Mediceus: Τοιούτων, φησίν, ἐπέτυχες φιλάνθρωπος γενόμενος, ἐν ήθει δὲ ὁ λόγος· οἶον τὰ ἐπίχεφα τῆς φιλανθρωπίας ταῦτά σοι ἐγένετο.

31a (31-32) ἀνθ' ὧν ἀτερπή: Τοῦτό φησιν, ὅτι ἀνθ' ὧν ἔπραξας τολμηρῶς, φρουρήσεις καὶ φυλάξεις καὶ τηρήσεις ταὐτην τὴν ἀτερπη πέτραν, ὀρθός ἰστάμενος, ἀυπνος, οὐδέποτε καθήμενος. A (om. C; om et W; D contuli).

ι τοῦτ, φησ. ὅτι] om.BDX.

b Mediceus: ἀτερπῆ] Τινές, ἡν οὐ δυνήση παρατραπῆναι. ἀτερπῆ διὰ τὰ ἐπαγόμενα.

c gll. in CW: ἀτερπἢ "Ην οὐ δυνήση παρατραπήναι καὶ παρελθεῖν ἢ τὴν ἐστερημένην τέρψεως.

Cf. Mediceum 31b.

33 Μediceus: πολλούς δ' δδυρμούς] Προαναφωνεῖ τὰς μονωδίας αὐτοῦ.

34a (34-35) Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες: Χαλεπαί εἰσι καὶ ἀκαταφρόνητοι αἰ τοῦ Διὸς προσταγαί, καὶ εἰ παραιτηθεῖεν κακοῦ πρόξενοι γίνονται. ἢ ἀμετάτρεπτοι καὶ ἀμετάκλιτοί εἰσιν οἰ τοῦ Διὸς κογισμοί καθ' ἀν ὀργισθῆ· πᾶς δὲ νεωστὶ κρατήσας περισσῶς χρᾶται τῆ ἐξουσίας Γνα φοβερὸς δόξη τοῖς ὑπὸ χεῖρα· καὶ ὁ Ζεὺς νεωστὶ ἐπέβη τῆς βασιλείας. Α (οm. C; contuli et DW).

P*: δυσπαραίτητοι] Παραιτούμαι το συγγνώμην αίτω.

394-43

ώς 'Αριστείδης: «παραιτεΐσθαι μέν ούκ οίδα.» δυσπαραίτητος δὲ χριτής, ὁ εἰς συγγνώμην δύσκολος.

2 initium citatur Aristidis Oral. 46 (ed. Dind.).

36n

b

e

35 Mediceus: ἄπας δὲ τραχύς ὅστις ἄν νεοκρατῆ: «Χαλεπαὶ δὲ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ἀπειλαὶ» τῶν νέων. ταῦτα δὲ φησιν ὡς νεωστὶ τοῦ Διὸς ἐκβάλλοντος.

Lemma: νεοκρατή Mediceus, litteris ox per hyphen coniunctis; sed νέων κρατή idem codex in textu Asschyleo. 1-2 Od. 17. 189, quem versum leviter mutavit scholiasta. 3 emendavit probabiliter bind e aschol. rec. ω nescioquo: τοῦ Διὸς «τὸν πατέρω» ἐκβαλόντος.

ΒΟΡΡαςί Χα: Το «είν» 'Αττικόν ἐστιν όμοῦ καὶ
ρητορικόν. χρῶνται γὰρ τούτω οἱ ρήτορες ἐν σχήματι
'πεγραφής όμοῦ καὶ ἐπιγραφής. ὁταν γὰρ μέλλωσι δύο
τινὰς, ὑποθέσεις εἰπεῖν ἀλληλενδέτους καὶ συνεχεῖς,
πηρώσωσι δὲ τὴν μίαν ὑπόθεσιν καὶ τῆς ἐτέρας κατάρξασθαι μέλλωσι, τιθέασι τὸ «εἰεν», ὡς ἐν σχήματι
ὑπογραφής όμοῦ καὶ ἐπιγραφής τῆς πρώτης καὶ δευτέρας
συνεχοῦς ὑποθέσεως.

PPd (in his continuatur cum 36a): Κεῖται δὲ τὸ «εἴεν» ἀντὶ τοῦ «καὶ ταῦτα μὲν οῦτως ἐγέτωσαν,»

Sch. 36a, b: idem scholium invenitur in cod. Vat. Palat. gr. 909, adscriptum secunda manu ad E. Hæ. 313: Turyn, Euripides, p. 77. cf. p. 64. Maximo Planudi deberi suspicatur Turyn.

BOSjWXc (in his continuatur cum 36a): Κεῖται δὲ τὸ «εἶεν» οὕτως· τὰ δὲ ἐπιόντα καὶ διηγεῖσθαι κατάρχεται. «ΑΛΛΩΣ· τὸ «εἶεν» (τοῦτό φασιν οἱ παλαιοὶ σχολιογράφοι) καλεῖται ἀπόθεσις. ἐγὰ δὲ παραπλη-ρωματικόν σύνδεσμον τοῦτο λέγω, εἰς ἐπικόσμησιν τιθέμενον τοῦ λόγου τῆς φράσεως, ἀντὶ τοῦ «ἄγγε, τέρε, ὑπαρχέτωσαν.» οῦτως ἐγὰ παραπληρωματικόν σύνδεσμον τοῦτο λέγω· ἀπόθεσις δὲ ἐστι τὸ ἀπὸ ἐννοίας εἰς ἐνοιαν μεταβαίνοντα λέγειν· «ἀλλὰ ταῦτα μὲν το οῦτως ἐγὰτωσαν, εἰτοιμεν δὲ περὶ τῶνδε·» ἢ «ἐατέον ταιτί· μεταβαίτον»)

3 filiως] om. B. 11 post μεταβ. add. W: είς τά.

(90.4) τὸ συγγενές τοι δεινόν: Ὁ "Ἡφαιστός φησιν ὅτι ἰσχυρὸν καὶ βίκιον ἡ ξυγγένεια και ἡ ἔκπαλαι συνήθεια καὶ ὁμιλία καὶ συναναστροφή, ταῦτα δέ φησι πρὸς τὸ Κράτος εἰπὸν πρὸς αὐτὸν «διὰ τὶ κατοικτίξη τὸν Ἡρομηθέα»; τὸ δέ φησι πρὸς τὸν "Ἡφαιστον ὅτι «ἀληθῶς λέγεις ταῦτατὸ δὲ ἀνηκουστεῖν τῶν τοῦ πατρὸς Διὸς κελεύσεων δυνατόν ἐστι πῶς;» Α.

4-5 tò δέ φησι... πῶς] υπ. C 5 τῶν... κελευσέως +7 κ ... κελεύσεως $P^{1}PdW$.

b Mediceus: τὸ συγγενές] Πυρὸς ταμίας γὰρ καὶ αὐτός.

41a P*: οδόν τε πῶς;] Σημείωσαι ότι τό «οδον» τὸ δυνατόν

b VVa: οίδν τε πῶς; Ἐρώτησις ἔχουσα τὸ ἄλυτον-«οίδν τε πῶς ἐστιν οὐτω νοηθήναι;» καὶ οὐτως, κατ ἐρώτησιν ἀπλῆν δοχοῦσαν είναι, τὸ ἄλυτον· ὡς καὶ ἐν τῷ «πῶς ἀν ἔπειτα 'Οδυσσῆος λαθοίμην;» 5 ὡς γὰρ μὴ δυνατὸν δν λαθέσθαι, ἡρώτα.

γωρίς τοῦ «τε» συλλαβής οὐ γράφεται.

4 Cf Od. 1.65.

Cf Mediceum 14.

42a αlεί τοι δὴ νηλὴς σύ: Πρὸς τὸν Δία τοῦτό φησιν, οὐ πρὸς τὸ Κράτος. τὸ γὰρ Κράτος, ἦτοι ἡ τοῦ Διὸς ἐξουσία, αὐτός ἐστιν ὁ Ζεύς πρὸς αὐτὸν οῦν τὸν λόγον ποιεῖται · εἰ γὰρ πρὸς τὸ Κράτος ἔλεγεν, ὡφειλεν οὐδετέρως τὸν λόγον ἀποδοῦναι. A (om. C; contuli et DW).

1, 3-4 of Mediceum 42b. Lemma: τοι omnes nostri; eandem lectionem exhibent in textu Aeschyleo, exceptis PPd (π). 3 ώφειλ. οὐδετ.] inverso ordine PPdW.

b Mediceus: Πρός τὸν Δία, οὐ πρὸς τὸ Θράσος ὤφειλε γὰρ οὐδετέρως ἀποδοῦναι.

> Melius tradit hoc scholium commentarius A (42a). Θράσος: sic Mediceus.

43 Pgl. ἄκος γὰρ οὐδἐν] Αὕτη ἡ ἔννοια γέγραπται καὶ ἐν. Σοφοκλεῖ.

Cf. S. Aj. 362-363.

45a-49b

49b-53b

45α , 1 τ ό τολλά μισηθείπα Εντανθα μή δυνάμενος ό "Ηφαιστος απειετείν, πρός την έσυτοῦ τέχνην την χαλκευτικήν ἀνάγει την ἀράν· καὶ ποτείν αυτήν ἀτοκαλε: διότι μέλλει προσηλώσαι τον Προμηθέα, τό δὲ Κράτος, βουλόμενον δηλώσαι ότι ούχ ή αὐτοῦ τέχνη ήν αίτία τοῦ δήσαι 5 τον Προμηθέα, ἀλλ΄ ή πρός τον Δία ὑποταγή, φησί· ατί την στην τέχνην μισητήν ἀποκαλεῖς: οὐ γάρ αὐτη ἡ σὴ τέχνη αίτία τῶν παρόντων πόνων, ποι τῆς δέσεως τοῦ Προμηθέως, ὡς ἀπλῶς διά λόγου ἔστιν είπεῖν,» Α

4 δησαι] δεθήναι PPd. 5 ή πρός τον Δία ύποταγή, αapud Iovem servitus», plerique (et V. et DW); ή τοῦ Διός προσταγή PPd. ξστιν NPPd. ἐστιν C (et D); quid ceteri voluerint, incertum.

Β COPPdVWY: χειρωναξία: "Η διὰ χειρῶν ἐργασία· καὶ χειρῶναξ ὁ διὰ χειρῶν ἐργαζόμενος, ἡνίξατο δὲ ὅτι τὴν αἰτίαν τοῦ Διὸς εἰς τὴν τέχνην μετήγαγεν.

Haec quasi unum scholium praebent nostri; melius agit Mediceus [45c et sch. 47]

c Mediceus: χειρωναξία: 'Η διὰ χειρῶν ἐργασία. Repetitur haec definitio in sch. Mediceo Ch. 761.

47 Mediceus: οδδέν αlτία τέχνη] 'Ηνίζατο ότι τὴν αlτίαν Διὸς εἰς τὴν τέχνην μετήγαγεν.

Cf. ad 45b.

49a

Υ: ἄπαντ' ἐπράθη (?): "Απαντα κατὰ τ (tum decem fere litterae evanidae) τοῖς (?) ἀνθρώποις· τὸ δὲ «βασι›λεύειν ἐδόθη μόνον τοῖς θεοῖς. ἄπαντα, φησίν, κ.τ.λ. (sequitur deinde 49b).

Mutilus et evanidus hoc loco Y. Lemma: ἐπράθη, credo, scripsit; sed incertum. 3 mutila hic charta; βασι- supplevi.

b (49-53) ἄπαντ' ἐπράχθη: "Απαντα, φησίν, ἐτυπώθησαν καὶ ὡρίσθησαν ὑπὸ τῶν Μοιρῶν, πλὴν τοῦ κοιρανεῖν τῶν θεῶν, (ἤγουν ἄρχειν αὐτῶν). ἢ τὸ «πλὴν» ἀντὶ τοῦ ὅμως, καὶ ἔστιν οὕτως· πάντα ὑπὸ τῶν Μοιρῶν μὲν ὁρίζονται· ὅμως δὲ οἱ θεοὶ ἄρχουσι καὶ ὁρίζουσι τὴν τούτων ἔχειν 5 πρᾶζιν ἐλεύθερος δὲ (ἤτοι μὴ ἀγόμενος ὑπ' ἄλλων) οὕτις ἐστὶ χωρίς τοῦ Διός, τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ θεοὶ ἄρχουσιν, ἀλλ' ἀνευ τῆς τοῦ Διὸς βουλῆς οὐδείς δύναταί τι ποιῆσαι. οἱς συγκαταθέμενος ὁ "Ηφαιστός φησιν- «ἔγνων ὅτι οὕτως ἔχει τὰ τῶν θεῶν, καὶ οἰν ἀντιλέγω», πρὸς ὁν τὸ

Κράτος φησίν· αού σπεύδεις λοιπόν δεσμήσαι τὸν Προμηθέα, ίνα μή έ το πατήρ ἴδη σε βραδύνοντα, καὶ ἀμελοῦντα τῶν αὐτοῦ πράξεων;» Α (contuli et DW).

I-2 cf. Mediceum 49d. Similibus verbis utitur P in 1894. 512 1 post ώρισθ. add. PPd: καὶ ἐπράχθησαν 2 post αὐτῶν add D- ἢ ἀπαντα ἐπράχθη καὶ ἐδόθη τοῖς θεοῖς, πλην τοῦ ἄρχεσθα: αὐτος ὑπὸ τοῦ Διός. 4 ἄρχουσι ἄρχουσι μὲν PPd 10 πράξεων! προστάξεων DY.

P*: "Απαντα, φησί, τοῖς θεοῖς πέπραχται καὶ τετέλεσται καὶ τέλειά εἰσι, πλήν τῆς κοιρανίας: αὕτη γάρ ἄδηλος τοῖς θεοῖς πλήν τοῦ Διές. ἢ οὕτως, ὁ καὶ κρεῖττον: ἄπαντα τοῖς θεοῖς δέδοται τὰ καλά, πλήν 5 καὶ χωρίς τοῦ ἄρχειν έαυτῶν καὶ μὴ ἔχειν τινὰ τὸν δεσπόζοντα. διὸ ἐπάγει ὡς οὐδείς ἐλεύθερος εἰ μὴ Ζεὸς.

3-4 δ και κρείντον: Thomam Magistrum sapit hoc; sed scholum in codicibus Thomanis non inveni.

d Mediceus: ἐπράχθη] "Ωρισται· ἐτυπώθη, τινὲς δέ, πάντα ἐκ Μοιρῶν δέδοται τοῖς θεοῖς πλὴν τοῦ ἄρχειν.

Bgl (similia in Cgl, alio ordine): ἐπράχθη, Ταῖς Μοίραις δηλονότι ἄπαντα ἐτυπώθη, ἀπεχυρώθη, ἐπράχθη.

f Pgl: ἐπράχθη] Ἐτυπώθη, ἀφωρίσθη, δηλονέτι ὑπὸ τῶν Μοιρῶν.

DgiPgl (alterum): "Όλα αί Μοῖραι ἐρρύθμισαν καὶ ἐταξαν πλὴν τοῦ κοιρανεῖν τῶν θεῶν.

2 ἔταξαν: ἐτάχθη coniecerunt Schaefer, Francken (pp. 5-7), Paley in textu Aeschyli.

h Cgl: κοιρανεῖν] Βασιλεύειν τοῦ Διός.

53a CPPdWXc: 'Ελιννύω, ἀπὸ τοῦ ἐλίσσω καὶ τοῦ ἀνύω· εἰώθασι γὰρ οἱ μέλλοντες ἀνύσαι τι ἀνασκοπεῖν πρῶτον, καὶ οἶον ἐμβραδύνειν.

h Mediceus gl: ἐλινύοντα] Χρονίζοντα.

b

61

Mediceus: Ψάλιά ἐστι κυρίως τὰ περιστόμια τῶν 544

ETROY.

Cel: ψάλια] Δεσμά· χυρίως τὰ τῶν Ιππων περιστόμια. b

WXc πρόγειρα ψάλια: Ψάλλια χυρίως τὰ περιστόμια c των ίππων, χαλινά· νῦν δὲ δεσμὰ τὰ πρὸς ἐπογήν ἐπιτήδεια, ήτοι δεσμά τινα περί τὰς χεῖρας.

PPdWXc: Ψάλια, ούχὶ ἥλοι, άλλ' ἔτερά τινα σιδήρια. ú είδος έγοντα τοιούτον ώστε άρμόσαι τῆ μασγάλη και είς άλλο μέρος του σώματος. λέγονται δὲ ψάλια χυρίως τὰ χαλινὰ τῶν ἔππων.

> Cf sch. 61, 1-2. 1 ἄλλως praefigit Xc. 3-4 λέγονται . . . [ππων] om. WXs

Mediceus: «Νιν» πληθυντικώς, τὰ ψάλια. 55

57α περαγνεται δή: 'Αρξάμενος δεσμεῖν τὸν Προμηθέα, φησίν· ίδού, πράττω τό προστεταγμένον, και ούκ άναβάλλεται μοι τόδε το έργον. ή ότι άσφαλώς και οὐ μάτην εξογασταί μοι ή δέσις. A (om, C; contuli et DW).

> 1 πράττω] -εται PPd 2 ή ότι] και PPdW. 3 00 mat. elpy .: cf. Mediceum 57b. 3 s[pyaoral] έργάζεται PPd.

b Mediceus: οἱ ματᾶὶ οἱ μάτην γίνεται.

59a PPdWXcY: δεινός γάρ: Δεινός ών είς τὸ νοῆσαι φαίνη, καὶ παντοίας εύρησαι μηγανάς. ἢ μηγανικός ὧν ό Προμηθεύς, εί μή στερρώς προσηλωθή, λύσεως μηγανήν εύρήσει.

b marg. in PPd: Τοῦτο και πρός τὸν Προμηθέα και πρός τον "Ηφαιστον δύναται νοηθήναι.

60a (60-63) άραρεν ήδε γ' ωλένη: 'Ο "Ηφαιστός φησιν ότι «ούτος ὁ σιδηρούς δεσμός ἀσφαλῶς ἡρμόσθη καὶ ἐνεπάγη». τὸ δὲ τοῦ Διὸς Κράτος φησί πρός αὐτόν ακαί ταύτην την σιδηράν ώλένην (ήγουν τον κρίκον) περόνησον άσφαλῶς. ΐνα, δεινός ὧν εἰς τὸ νοῆσαι καὶ ἐφευρεῖν τὰς τέχνας, 5 νοήση και μάθη ἐλάττων και ἐπιδεέστερος εἶναι τοῦ Διός». εἶτα, ὡσανεί αρβαιών ο "Ηφαιστος ότι ασφαλώς αύτον προσέδησε, φησίν· «πλήν, βεραποτούτου ούδεις αν μέμψαιτό μοι δικαίως ώς μή καλώς αύτον πουσηλώσαντι». A (om. C; contuli et DW).

1, 3 notandum quod ωλένην pro quodam ferrei vinculi genere accepit scholiasta inscitus. 5 elvai, av PPd, magis Attice. 6-7 πλήν, ένεκα τούτου: sic interpungendum; cf. 61c.

BWXcY: 'Αρῶ τὸ ἀρμόζω . . . καὶ ἄραρεν.

Scholii de partibus verbi άραρίσκω disserentis initium tantum et finem trado.

PPdWXc: καὶ τήνδε νῦν πόρπασον: «Πόρπαξη οὐν ό ήλος, άλλ' άλλο τι σίδηρον κατεσκευασμένον.

Lemma solus praebet W. Cf. 54d, init.

Mediceus: πλην τοῦδ'] πλην τοῦ Προμηθέως. 63a

Cgl: Κατ' εΙρωνείαν· πλήν τοῦ Προμηθέως.

gll, in PPd: "Ομως, ένεκα τοῦδε· ή πλήν και χωρίς τούδε του Προμηθέως.

Sensus: anhhv aut absolute accipe (nihilominus) aut quasi praepositionem»; quarum interpretationum haec cum Mediceo (63a), illa cum commentario A (60a) consistit.

64α άδαμαντίνου νῦν σφηνός: Στερεοῦ ήλου σεδηροῦ. Α.

Mediceus et W: άδαμαντίνου χ.τ.λ.] "Ηλφ σιδηρφ τὰ στήθη αὐτοῦ διαπαττάλευε, ἐπεὶ ἐντεῦθεν αὐτῷ ἡ άγγίνοια.

2 ἐντεῦθεν Mediceus; ἐνταῦθα W.

Mediceus (in altero margine): γνάθον] "Ηλου σιδηρού άκρον, την δξύτητα.

d (64-65) αὐθάδη γνάθον: "Ητοι ἐξοχήν, περόνην. «διόλου τῶν στέρνων αύτου βάλε περόνην, δεσμεί ἀσφαλώς. ή την άναιδη και στώμυλον αύτου γνάθον και παρειάν μέχρι και του στήθους διάπειρον», τουτέστιν έως αὐτῶν τῶν στέρνων κατελθέτω ἡ περόνη. «κατὰ τῶν στέρνων δέ», φησί,

5 αδιαπερόνα αὐτόν, δτι ένταῦθα αὐτῷ ἡ ἀγχίνοια καὶ ἡ βουλὴ ἔγκειται,

ι διόλου (pro Acschyli διαμπάς) omnes nostri; om. edd. 2 βάλε περόνην) βάλε, περόνα CVY. 4-6 cf. Mediceum 64b.

Mediceus: κατοκνεῖς] 'Οκνεῖς τέλεον ἀποδεῖν.

Adscriptum in Mediceo ad Prom. 68; huc rettulit Dind. Sensus incertus: τέλεον ἀποδοῦναι (opus absolutum praestare) coni. Paley.

Mediceus: ὅπως] Λείπει «σκόπει».

69-74) όρᾶς θέαμα: Λίαν ἀσφαλῶς ὁ "Ηφαιστος πεδῶν τὸν Προμηθέα, Απίν ἀτῶς θέαμα λδυνηρὸν καὶ ὁρθαλμοῖς οὐκ ἀνεκτὸν θεαθήναι.» το δε Νριτος φησίν ιδρῶ τοῦτον, τὸν Προμηθέα, ἀπολαύοντα ῶν ἐστιν ἔξι ; ἐλλὰ βάλε καὶ περὶ τὰς πλευρὰς αὐτοῦ μασχαλιστήρας, διαζώστρας, ... καιμά.» ... καίναγκαῖον ἐστι ποιῆσαι τοῦτο (ήτοι τὸ βαλεῖν και στῆρας) σὰ οὖν μὴ πρόστασσέ μοι συνεχῶς καὶ λίαν.» τὸ δέ και τοι κυίτόν ιδύντως δὴ καὶ κελεύσω σοι τοῦτο, καὶ σὑν τῷ κελεῦσαι και και κάσω ἐν βάθει τὸν κρίκον περόνησον.» Α (om. C; contuli et DW).

4 διαζώστρας edd. (eorum sch. 71); διαζώστας (-ζῶντας W) omnes nostri. 5 post δεσμά lacunam posui, ε.g. «πρὸς δ "Ηφαιστός γησιν». 5 ἀναγκαϊόν] ἀνάγκη γὰρ PPd. 7 συι τοῦντο, καὶ σὺν τῷ κελεῦσαι PPd; σὸν τοῦντος (νεὶ -οις) tantum, cet.

71 Mediceus: μασχαλιστῆρας] Δεσμά· ἀντὶ τοῦ, δέσμευε αὐτὸν καὶ παρὰ τὰ πλευρά.

2 παρά] περί Headlam

67

68

74a Mediceus et gll. in PPd: Διὰ τὸ «χώρει κάτω» τὸ μέγεθος ἐνέφηνε τοῦ δεσμευομένου θεοῦ.

διὰ τὸ Mediceus; διὰ τοῦ PPd, melius.

 Dgl: Τοῦτο εἰπὼν δηλοῖ ὅτι παμμεγέθης ἡν ὁ Προμηθεύς,

c Mediceus: κίρκωσον] 'Αντί τοῦ κρίκωσον.

76a (75-76) ἐφρωμένως νῦν θεῖνε: Τοῦ Ἡφαίστου εἰπόντος ὅτι καλῶς ἡδη πέπρακται τὸ ἔργον ἄπαν, καὶ ὁ Προμηθεύς ἀσφαλῶς διεπερονήθη, φησί

τό τοῦ Διὸς Κράτος πρὸς αὐτόν· «ἐπειδή ἀρχούντως τῷ βάθει τοὺς χρίχους ἐνέβαλες, νῦν τύπτε ἰσχυρῶς τὰς διατόρους πέδας, τὰς διαπειρούσας καὶ τιτρωσκούσας ἡτοι τοὺς δεσμούς τοὺς σιδηροῦς.» A (om. C).

Mediceus: διατόρους] Διατιτρωσκούσας τη διατετορνευμένας.

διατετορν. suspectum: διατετορευμένας («caelatas») com. Schneider, et iam praebent PPd (vide 76c, d); malim vero διατετορημένας («perforatas»), collato Mediceo 181 (δ διατορεῖν δυνάμενος α.τ.λ.).

Pgl: Καὶ διαπεπερασμένας καὶ διατιτρωσκούσας ή διατετορευμένας.

Pdgl: Διατιτρωσκούσας ή διατετορευμένας διαπεπερασμένας.

77a (76-80) ώς οὐπιτιμητής: «Καλῶς», φησί, «καλ στερεῶς τύπτε τὰς πέδας τοῦ Προμηθέως: ὁ γὰρ προσπάξας τοῦτο τὸ ἔργον (ἡγουν ὁ Ζεύς) δεινός ἐστι καὶ βαρύς: ἢ ὁ τοῦ ἔργου ἐπιστάτης: ἢ ὁ (ῆγιωκτής καὶ εὐθυντής» παῦτα δὲ λέγοντος τοῦ Κράτους, φησὶ πρὸς αὐτό "Ήφαιστος, ὁως εὐτραπέλου πεποιημένου τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἀναιδοῦς, ὁτι «ἀρμόζει τὴ μορφή σου καὶ προσήκοντα ταύτη τυγχάνει τὰ τραχέα ἔρίματά σου» τὸ δὲ πρὸς αὐτόν «σὰ γίνου μαλθακὸς καὶ χαῦνος, ἐμὲ δὲ ἔνεκα τῆς αὐθαδίας ωὴ ἐνειδιζε» Α.

4 εὐθυντής BDNX, εὐθυνητής cet. 5-7 cf. Mediceum 78a. 5 εὐτραπέλου plerique nostri, et Pro (sic scripsisse credo scholiastam Λ, sensu fortasse «vilis»); ἀγρίου PIPd; melius Mediceum 78a.

Mediceus: ούπιτιμητής] 'Ο έπιτιμᾶν μέλλων σοι, εξ γε άμελήσοις, δ Ζεύς.

άμελήσοις Mediceus; lege -εις cum Dind. et «schol. rec.» nescioquo apud Weckl

Pgl: Έπιτιμητής λέγεται ὁ ἐπιστάτης ἡ ἐπὶ καλοῦ ἡ ἐπὶ κακοῦ.

78a Mediceus: 'Ως ἐκτραπέλου πεποιημένου τοῦ προσώπου αὐτοῦ. «ἀρμόζει τῆ μορφῆ σου τὰ τραχέα σου ῥήματα.» ἐκτραπέλου: υ supra × adiecit aliquis in Mediceo; cf. 77a 5, app. crit.

C

85a-88a

b

86

879

b

79

b

83

Β*Ν.λ.). πορφή λτηνή και άνηλεή, έκ των της μορφής χαρακτηρισμάτων. λέγει ότι ή διάνους τ. είτι τη μορφή. έκ τούτου γάρ και τά έντος διανουμένα ή γλώσσά σου φωνεί.

Mediceus: την δ' έμην κ.τ.λ.] Τὰ έκ φύσεως προσύντα μη δνείδιζε μοι.

PPdXc: στείχωμεν: Βαδίζωμεν, ὑποχωρῶμεν συμτικόν, έπεὶ ποσὶ καὶ χερσὶ τὰ δεσμὰ ἔχει (τουτεττιν, ὑπαν τὸ πῶμα προπήλωται), ἀναχωρῆσαι χρεία.

t orsy.... $\mathfrak{oup}\beta$.] om. Xc. z = Mediceum 81b.

Mediceus: κώλοισιν] Έν ποσί και χερσί τα δεσμά έχει.

Pmarg.: Κυρίως δὲ κῶλα αἰ χεῖρες καὶ οἱ πόδες.

82a (\$2.87) ἐνταθθα νῶν ὑβριζε: Ἰδὸν τὸ Κράτος ἀσφαλῶς δεσμηθέντα τὸν

: Νὰα, σησὶ πρὸς αὐτόν «νῶν ὑβριζε καὶ καταφρόνει τοῦ Διὸς
: και κετταν τὴν τιμὴν τοῦ Διὸς δίδου τοῖς ἀνθρώποις· τὶ
-- το εἰ ἐνισευτο: ἐλευθερῶσαι τῶν δεσμῶν; ψευδῶς ἐς ἐνομάζουσί
-- το εἰ ἐνισευτο: ἐλευθερῶσαι τῶν δεσμῶν; ψευδῶς ἐς ἐνομάζουσί
-- το εἰ ἐνισευτο: ἐλευθερῶθηση τοὐτων τῶν δεσμῶν.» ἀπὸ τοῦ
-- τον πολο τρῶπφ ἐλευθερῶθηση τοὐτων τῶν δεσμῶν.» ἀπὸ τοῦ
-- τον τοῦτο γάς διχλάλει κύτόν, ὅτι προνοητής ὧν τῶν μελ-- τον τοῦτο γάς διχλοί τὸ Προμηθέως ὄνομα) οὐκ ἐνόησε τὰ μέλ-- το ἐνοματο: ἀιτὸ συμβήναι, οὕτε δύναται ἐκυτὸν ἐλευθερῶσαι ἀπὸ τῶν
-- ἐκομο. Α.

2 θέσεζε καί] om. PPd. 3 ἐνταῦθα] om. PPd. 6-7 cf. 850.

gll. in DP: ἐνταῦθα κ.τ.λ.] Τὸ Κράτος πρὸς τὸν Προμηθέα· κατ' εἰρωνείαν δὲ τὸ σχήμα.

> DgIP*: Έφήμεροι κυρίως λέγονται οἱ κώνωπες, οξτινες έντες έσωθεν τοῦ πίθου, ζῶσιν· ἀποσκεπάσαντος δὲ τὸν πίθον καὶ ἰδόντας αὐτούς τὸ φῶς, οὐκέτι ζῶσινἐξ αὐτῶν δὲ ἐκλήθησαν καὶ οἱ ἀνθρωποι «ἐφήμεροι».

2-3 ἀποσαπάσαντος... φῶς: verbis leviter corruptis varia remedia excogntare possis (cf. Dind. p. 180, app. crit.). Sensus vero (αrecluso dolio et visa luce») non in dubio est.

Mediceus: Εύφνως άπο τοῦ δνόματος Φαβε το διανόημα «Προμηθεύς» γάρ έστιν ό προορών τὰ μήδεα και τροπή τοῦ δ είς το δ.

 $_3$ corruptum; aut dele xal (Kirchhoff), aut in fine supple $\Pi_{\text{Foppy}}, \theta_{\text{E}}\phi_{\text{S}}$ ex 85b.

P*PdW: Πάνο εύφοιδε έτομολογείται το Προμηθέως όνομα. «Προμηθεύς» γάρ έστιν ο προορών τα μήδεα και τα βουλεύματα· και τροπή του δ είς θ. Προμηθείς.

1-2 δνόμα] om. Pd. 1 πάνι om W. 1 έτυμολογείται P. $\frac{1}{2}$ προμηθείς PPd, μήθ (sic) W. Hic multa addit W; vide 85c.

PgIW (in hoc continuatur cum 85b): Φησί γάρ ότι ψευδώς (προγγώστης» δνομάζη, 6 μάλλον προγγώστου δεόμενος διτινι τρόπω των παρόντων έλευθερωθήση δεσμών· ώστε ἀπὸ τοῦ οίκείου δνόματος διαβάλλει 5 αὐτόν.

1 φησὶ γὰρ ότι om. Pgl. 4-5 cf. 82a 6-7.

PPdW: αύτὸν γάρ σε χ.τ.λ.] Χρεία γάρ σοι άνθρώπου συμβουλευομένου τίνι τρόπω έχβληθής τοῦ τεχνηέντως κατεσκευασμένου δεσμοῦ.

Cf. 82a 5-6.

WY: ἐκκυλισθήση: «Κυλίνδειν» λέγεται το ἀπό τῶν ὑψηλοτέρων είς τὰ χθαμαλώτερα κατάγεσθαι, ώσπερ καὶ τὸ † ἀνώ πάλιν † τὸ ὡθεῖν ἀπό τῶν χθαμαλωτέρων ἐπὶ τὰ ὑψηλότερα.

1 χυλίνδειν: fortasse legendum ἐιοκυλίνδειν. 3 ἀνώ (sic) πάλεν: scripserim ἀναχυλίειν.

b Mediceus: τέχνης] Τῶν δεσμῶν.

marg. in PPd: τέχνης] Τοῦ δεσμοῦ, ότι μετὰ τέχνης ἐποίησε ταῦτα τὰ δεσμὰ ὁ Ἡφαιστος.

Hoc ordine P; ταῦτα ante μετά scribit Pd.

88a (88-97) & δίος αίθηρ: 'Αρμοζόντως φησίν ό ποιητής μή εύθυς άντειτείν τον Προμηθέα, ίνα μή δόξη άφρων καὶ αύθάδης: μετά δὲ το ὑποχωρζοκι

88d-94b

d

b

đ

91

94a

b

. . . . το φοσα και του τινου την θερμήν φύσεν, και λέγει αὐτοίζο τον θεων, και έγω θεως ων περά των θεων, και έγω θεως ων η ε τα. το λέζιν, καί φησιν· «δέρχθητε (άντὶ τοῦ ίδετε) οίσιο βεν τεος κακοπαθήσω είς τον διηνεκή χρόνον τοιούτον τει διεν εξε του όπ εικοί δ νέος ήγεμών τῶν θεῶν (ήγουν ὁ Ζεύς), m Wd Linney L

A TO THE BOOK BD(?)WY(?), vocabulum non nisi ex hoc ipso ανίναι το το το . ών] καὶ έγω θεὸς ών τάχα PPd; θεὸς ὧν καὶ πύτος BC. 7 ἀλλάσσει ... λέξιν: quod ad verba attinet, of Mediceum 91

> Mediceus: Τεχνικόν το μή εύθύς είσάγειν λαλοῦν τό συνεκτικόν πρόσωπον, πρός έρεθισμόν τοῦ άκροατοῦ. επελοουώς δέ τὰ δ' στοιγεῖα ἐπικαλεῖται, μονωδεῖ βε παντών άποστάντων.

· -- ... de huius vocabuli usu vide Romagnoli, p. 867. · Jocum emendavit Petrus Victorius (Variae Lectiones XXVIII, 6: d Prom. 88); cf. Mediceum 33 (μονωδίας). ἐπικαλεϊται . . : δι δι πάντων άποστάντων Mediceus.

e

PPdWXcY: αίθηρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί: Οἱ ἄνεμοι κατὰ μὲν 'Αναξαγόραν ἐκ τῆς γῆς γίνονται, καθ' "Ομηρον δὲ «πατρός Διὸς ἐχ νεφελάων». ἀλλ' ὁ μὲν 'Αναξαγόρας τὸ ὑλικόν φησιν αἴτιον τῶν ἀνέμων, 5 'Ομησος δὲ τὸ ποιητικόν, μᾶλλον δὲ άμφότερα, τό τε ύλικον καὶ τὸ ποιητικόν ἐκ μέν γὰρ τοῦ λέγειν ἐνιαχοῦ τους δυέμους «ἐκμένους,» ήτοι ἐκμώδεις καὶ καθύγρους, το 1/20 αὐτῶν αἴτιον λέγει, την ἐκμάδα καὶ δρόσον ἐκ. δε του νέγειν αυτούς όρμαν απατρός Διός έχ νεφελάων» 10 το ποιητικόν φησιν αίτιον, έχμας γάρ λεπτυνθείσα τις γίνεται - άἡρ δὲ ἔτι ἀναχθείς καὶ λεπτυνθείς, πνεύμα.

t-6 = Diels-Kranz, 59 Anaxagoras A86a, In W post 88a invenitur hoc scholium: in ceteris nostris perverso ordine ponitur (e.g. post sch. 101 med. in Pd). 3 H. 2. 146. 11. 1. 479. de derivatione ex ικμάς, confer sch. Ven. A et Eustathum ad loc. 10 prow] om. Wet, ut vid., Y.

ell, in PPd ad 88-89; althou wip. πνοαί άλο άνεμοι. ποταμών! 58ως.

90α γέλασμα: Καλῶς εἶπε τὸ αγέλασμα», γῦμα· ἐκ μεταφορᾶς τῶν γελώντων και διαχεομένων. ώσπερ γάρ έκεῖσε εὐφραινομένης της καρδίας γείζοσι. γελώντες δὲ διαχέονται καὶ εὐρύτητα ποιούνται τῶν στομάτων αὐτῶν. ώσπερ πάλιν οἱ λυπούμενοι συστέλλονται, τοῦ ἐν αὐτοῖς ἐμφύτου καὶ ς θερμοῦ αίματος συστελλομένου- ούτω καὶ τὸ κῦμα ώσανεῖ γελᾶ καὶ διαχέεται, συχνόν ἐρχόμενον καὶ ἀλλεπάλληλον. A (om. BX, et D; contuli et W).

> ι γύμα; cf. Mediceum 90b. 2 ἐκεῖσε paene omnes nostri; έχεῖνοι VPc et edd. 3 καὶ εύρ. ποι] καὶ εύρυκονται, εύρύτητα ποιούντες PPd. 3 στομάτων edd.; σωμάτων omnes nostri. 4 αὐτοῖς] ἡμῖν CV.

Mediceus: γέλασμα] Διάγυμα.

Ρ*: Γελᾶ γαλήν' ἡ θάλασσα, ἐγέλασε τὸ ἔαρ.

Versus «politicus" est; erotico cuidam scriptori tribuendum esse suspicatur Panayotakis.

Pgl: 'Η γὰρ θάλασσα γαληνιῶσα πάντα τὰ προσπελάζοντα γαλήνης πληροί.

Pgl (alterum), Pdgl: γέλασμα] Διάγυμα· πλάτος· άπλωμα.

διάγυμα = Mediceum 90b.

Mediceus: και τον πανόπτην] Ήλλαξεν την φοάσιν. Cf. 88a 7, ubi minus apte videtur collocari haec sententia.

Mediceus: μυριετή] Πολυετή· ἐν γὰρ τῷ Πυρφόρφ γ΄ μυριάδας φησί δεδέσθαι αὐτόν.

Fragmentum est Aeschylı Promethei Pyrphori 341 M, non usu ex hoc loco et 94b, c cognitum.

> Wgl: Τον πολυετή, τον μυριάριθμον τρείς γώρ μυριάδας φασί δεδέσθαι αὐτόν.

101-106a

b

d

106a

gll. in NP et (alterum) W: Τρείς γάρ μυριάδας φασί δεδέσθαι αὐτόν.

2 αὐτόν] αὐτοῦ W. ς φ. δεδ. αύτ.] αύτόν φησι δεδέσθαι Ρ.

gll, in BC et (alterum) P: μυριετη 'Αναρίθμητον.

98α (98-99) Φεῦ φεῦ- στενάζω καὶ τὸ παρὸν καὶ τὸ ἐπερχόμενον πῆμα. A (om. BC; habent DWgl).

Cgl: τό τ' ἐπερχόμενον] Διὰ τὴν τιμὴν τοῦ ἀετοῦ.

τιμήν C; lege τιμωρίαν?

£

d

b

100α Το κάπιτεϊλαιν άντι τοῦ τελεσθηναι, ώς τὸ «νόστον, δν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλάς 'Αθήνην, άντι τοῦ ἀπετέλεσε. A (om. C; habent DW marg.; iterum praebet in marg. P).

> Dubia haec, imitellati in textu poetico exhibent omnes nostri; sed άποτελέω vel etiam vocem nihili ἀποτέλλω in animo habuisse videntur plerique eorum qui scholium exscripserunt. Cf. Mediceum

> 1-2 ἐπετείλατο Pmarg., X, cum plurimis codd. Homeri (Od. 1. 327); ἐπιτείλετο Y; ἀπετείλατο vel sim. cet. treribers Y. Hic quaedam addunt BWmarg Y; vide 100d.

Ь Mediceus: ἐπιτείλαι: 'Αντί τοῦ ἐπιτελεσθήσεσθαι, «δν έχ Τροίας ἐπετέλλετο Παλλὰς 'Αθήνη.»

ἐπετέλλετο: sic Mediceus. Vide ad 100a.

e Mediceus (in altero margine) ἐπιτεῖλαι] 'Αντί τοῦ έπιτελέσαι.

d BNeWmargYYa (in his continuatur cum 100a): "Ετεροι δέ τὸ «ἐπιτεῖλαι» ἀντὶ τοῦ ἐπίλαμψαι.

Bgl: ἐπιτεῖλαι] Καὶ καταντήσαι ἡ λάμψαι.

101 (101-110) καίτοι τί φημι; πάντα προυξεπίσταμαι: 'Αποδυρόμενος ο Προμηθεύς, καὶ ώσανεὶ ἄγνοιαν προβαλλόμενος τῆς τελευτῆς τῶν συμβάντων αντῷ κακῶν, ἐρωτῷ πότε ἤξει αὐτῷ ἐλευθερία τῶν δεσμῶν. είτα γνούς ώς αὐτός έστι Προμηθεύς καὶ ού μόνον τὰ αὐτῷ συμβησόμενα 5 έπίσταται, διλά καὶ τὰ ἐτέροις, φησί· «τί φημι; ἐγὼ τὰ πάντα ἐπίσταμαι

άχριβώς, τὰ μέλλοντα δέ μοι νεωστί συμβήσεσθαι οίδεμίαν βλάβην κομίσουσί μοι. Χρή δὲ εκάστω ὑπομένειν τὴν λαχούσαν αὐτῷ τύχην ναι μοϊραν, ώσπερ κάμοι ύπομένω δέ ως λίαν γινώσκων ότι το της άνάγκης σθένος, ήγουν ή δύναμις της είμαρμένης, άκαταμάγητός έστι το και άἡττητος, άλλ' όμως ούτε σιγάν δύναμαι τὰς τύχας, άλγω γάρ. ούτε αλ σιγάν (ήτοι λαλείν), εύλαβούμαι γάρ τον Δία. έγω γάρ παρασχών τοις άνθρώποις τιμήν - την διά του πυρός λέγω - ένεπάγην τανταις ταϊς συμφοραϊς. Θηρώμαι δε και σφετερίζομαι και παρέχω τοῖς άνθρώποις πηγήν πυρός κλοπαίαν, τῷ νάρθηκι (ήγουν ἔσω νάρθηκος) αὐτήν βαλών.» 15 (πηγήν) δε (πυρός) είπεν, ότι πάσα ούσία μείωσιν πάσχει τό δὲ πῦς. χάν τὸ τυχὸν εύρεθη (ήτοι μικρότατος σπινθήρ), ύποτεθη δὲ ώλη τινί. πάλιν αύξεται. διὰ τοῦτο δὲ εἶπε «πηγὴν πυρός», ὅτι ἐκ τοῦ μικροῦ αύξεται. A (13 θηρωμαι-17 tantum habet C, quasi scholium ad Prom. 100).

> Haec quasi sex scholia separatim dant edd.; quasi unum omnes nostri, praeter C

> 6 ἀχριβῶς: = Mediceum 102a 6 μοι νεωστί omnes nostri praeter N, qui scribit μοι δὲ νῦν. De usu verbi νεωστί cum futuro («mox») apud recentiores vide Dind. adn p. 103 5 (sch. 167). 8-το ότι ... άπττητος: sic plenque, et Ργο; τῆς ἀνάγκης σθένος. ήγουν την δύναμιν της είμαρμένης, άκαταμάχητον ούσαν καὶ άήττητον 10-11: == Mediceum 106b. 15-17 πηγήν . αύζεται] om. Pd. in imo margine adicit B; = Mediceum 110.

Mediceus gl: σχεθρῶς] 'Αχριβῶς. 102a

Fere idem Hesych, s.v. meepov.

CWa: 'Ασφαλώς· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ζυγοῦ, ὅταν ούχι σκάζη και όξπη ένι μέρει, άλλ' έστιν έπι Ισότητι.

Mediceus: ποταίνιον] Πρόσφατον, άπροόρατόν μοι.

P*: Ποταίνιον, τὸ ἀπροόρατον, ἀπὸ τοῦ «προ» προθέσεως καὶ τοῦ «αίνος» ὁ λόγος · ήγουν τὸ μὴ γενόμενον είς έμε και δεύτερον και άλλο διότι έγω προγινώσκω τὰ πάντα.

1 ἀπροδρατον: cf. Mediceum 102c.

CNP*VWY: άλλ' ούτε σιγάν ούτε μή σιγάν: Ού δύναμαι ταύτας τὰς λύπας σιγήσαι ούτε μή σιγήσαι. έὰν γὰρ ταύτας σιγήσω, λύπην τῆ ψυχῆ μου φέρω (οὐ τοσούτον γάρ τις λυπείται, εί καὶ έν θλίψεσιν έστίν,

115b-118

c

118

ς όσον χαίρει όταν έκδηλα ποιή, και πρός έτέρους λέγει τά λοπούντα αὐτόν) - ἐὰν δέ μή σιγήσω, ήτοι ἐὰν λαλήσοι χχί είτω τὰ λυπούντά με, τὸν Δία παροτρυνώ εἰς όργην έμην, άπὸ τοῦ λέγειν πολλά.

Idnotatio satis verbosa fortasse tribuenda erat commentario contra omittunt BDPdX, et eadem materies iam in sch. 101 (quod certe commentarii A est) brevius meliusque tractatur. s Asym omnes nostri; exspectes -n.

> Mediceus: άλλ' ούτε σιγάν] Ούτε σιγάν δύναμα έλγω γάρ· ούτε έλέγχειν, εύλαβούμαι γάρ τὸν Δία.

Cf. 101. 10-11 2 οδτε μή ελέγχειν Mediceus; μή del. Bothevide uhv exeryew Palev.

Mediceus: "Ο όρων ὁ Ζεύς οὐκ ἐπιλήσεται τῆς de 108 żuż dorze.

b

110

In spit hoc scholium iuxta intervallum quod est inter versus leschyleos 108 et 109. Quo referendum sit, incertum; an versui 106 μη σεγάν τύχας (cf. 106a fin.)?

> Mediceus et (partim) PPd: πηγήν κλοπαίαν: Πασα ούσία μείωσιν πάσγει· τὸ δὲ πῦρ ἐν όσω κάν τὸ τυγὸν έγη πάλιν αύξεται, ὁ είδως πρώτος ὁ ποιητής είπεν «σπέρμα πυρός»· καὶ τὸ σπέρμα γὰρ ἐξ ἐλαγίστου 5 αύξεται. πρός τούτο οδν άντεμηγανήσατο Αίσγύλος «πηγήν» εἰπών· καὶ αὐτή γὰρ ἐκ τοῦ τυχόντος αὕξεται.

Cf. 101. 15-17. 1-4 πυρός: haec tantum praebent PPd. Od. 5, 490. 5 άντεμηχανήσατο Mediceus; άντετεχνήσατο Weckl. ingeniose et fortasse recte.

114a gll. in BCPX: ἄ ἄ ἔα ἔα] Ἐπίρρημα ἐκπληκτικόν 'Αττικόν ιδιοπεποιημένη ή φωνή.

gll. in PPd: Έκπλήξεως ἐπίρρημα.

c Mediceus: Έκπλήξεως ἐπιρρήματα.

115α τίς άχώ, τίς όδμά: "Ισως αἱ 'Ωκεανίδες εὐωδίας Επνεον. αἰσθητή δε η όδμή, ούχ όρατή· διό καὶ «ἀφεγγῆ» ταύτην φησίν, ώς άθεώρητον ούσαν. διά δὲ τῆς ὁδμῆς προνοεῖ τὴν τῶν 'Ωκεανίδων ἄφιξιν. Α.

1-2 cf. Mediceum 115b.

Mediceus: τίς ἀχώ, τίς όδμα] "Ισως, ώς 'Ωμαγίδες, b εὐωδίας έπνεον. αἰσθητή δὲ ή δομή, οὐχὶ όρατή. διὸ «άφεγγής»» φησι.

t & Mediceus1; al suprasor, manus recentior, cf. 11541.

SIVWY: KEKPAULTY: "Hower, Board ut over Belin 1168 δὲ τυγγάνοντες σύγγονοι.

Lemma om. V, qui hoc scholium continuat cum 120a.

Pgl: κεκραμένη] Έξ ήμιθέων ήρωων, ήγουν ἀπό τῶν b πρώων τε και άνθρώπων.

Mediceus gl: xexpauévn? 'Hulleuv.

117a έκετο τερμόνιον έπὶ πάγον: Έπὶ τὸ τελευταΐον μέρος τῆς γῆς ἡλθεν. έπειδή τέλος της οίκουμένης ὁ Καύκασος. ή, οὖ έγὼ πρὸς τὸ πέρας εἰμὶ δεδεμένος · έπὶ γὰρ ἄμρου προσδέδεμαι. Α.

> Cf. Mediceum 117b. 3 προσδέδεμαι omnes nostri excepto Υ (-σαι).

Mediceus: "κετο τερμόνιον" έπει τέλος τῆς οικουμένης ь ό Καύκασος. ή, ούκ έγω πέραν είμι δεδεμένος έπλ γάρ άκρου προσδέδεται.

> 2 oux Mediceus; legendum où cum 117a. 2 mipas suspectum; cf. 117a.

> > PPd: [κετο τερμόνιον] Έπὶ τέλει τοῦ 'Φκεκνοῦ δ Καύκασος. «πάγος» δὲ παρὰ τὸ πήσσεσθαι ἐν αὐτῶ τὰ ύδατα. ἢ διὰ τὸ τὰς πηγάς ἐξ ἄριρων τῶν ὁρῶν κατέρχεσθαι.

P*: 'Η «ἐπί», δταν στάσιν, μετά γενικής- δταν δὲ d κίνησιν, μετά αίτιατικής.

> PPdWY: τί δη θέλων: "Η «τί έτερον θέλων», η πρός τὸ σημαινόμενον ἀντὶ τοῦ «θέλουσα», καί ἐστι τὸ σχήμα 'Αττικόν, το λεγόμενον καινοπρεπές οί γαρ 'Αττικοί πρός το σημαινόμενον και τον νοῦν ἀφορώσι τῆς λέξεως.

Lemma om. PPd. 1-2 1 vi . . . iora solus habet W. corrapte ut videtur. 2-4 σχήμα . . . λέξεως: secutus sum WY; candem rem, verbis paullo mutatis, praebent PPd. Cf. sch. 406.

38

Mediceus: δεσμώτην) Διά τοῦτο «Δεσμώτης» ἐπιγέγραπται

120a του Διός έχθρου, του πάσι θεοῖς: Πάντες οἱ θεοὶ ώργίζοντο τῷ Προμηθεῖ જ્ઞેલ તે ત્યોર έχθρωποι, καὶ οὐκέτι 1900 συντώς. Α (οπ. C; contuli et DW).

Cf Mediceum 130b. In lemmate secutus sum BX; cotori pauciora verba praebent

Μediceus: τον πάσι θεοῖς] Καὶ αὐτοὶ γὰρ ἀργίζοντο
Προμηθεί διὰ τὸ πῦρ: ἐκ γὰρ τούτου πάντα βἔστα
 ἐκ κὰι ἔθμον διθρεωτοι, καὶ οὐκέτι ἔθμον συνεχῶς.

1941 W.A. Ο Φασί το Προμηθέα κεκλοφένει άπό το Υυπου το Επίσευ το ναρθηκι καί τοις άνθρώποις κατο καίο του ο δε μυθώδες, το δ΄ άληθές ούτως Α΄ πίρο καλείται ή γγώσις διά το δραστήριου 5 «Προμηθεύς» δε καλείται ή προμήθεια καί ή πρόγνωσις καί που επίσε καλείται ή προμήθεια καί ή πρόγνωσις καί που επίσε καλείται ή προμήθεια καί ή πρόγνωσις καί που επίσε καί ή τους φροντίζειν καί προβουλείεσθαι, καί οίον κλέπτειν τήν τοιαύτην προμήτο θείαν. ότι δε νάρθηκι έβαλε το πίρ, καί αύτο προσκοιες άπό γάρ τῆς ολεείας σοθρότητος τοῦ νοὸς ξεξατο φροντίζειν καί προλέγειν τὰ μὴ δέοντα.

η WNOY cm hos continuatur cum 1200): Ό Περικρευτούτοι, διε άνηθης έχει λόγος, άνθρωπος ήντοσοι δε δυ είς ταιδείαν μετέπλασε τούς άνθρωπους ότο της άγαν δικοτείας είς γνώσεν άκραν, δθεν καί 5 με 1/θευταί τοῦς Έλλησε πλέττειν τούς άνθρωπους- δύα και Πέντων έν τη παλαιά κοιμφδία φησίν έν Σορεστάς.

«Προμηθεύς γάρ έστιν άνθρώποις ὁ νοῦς.»

0-8 hase ettam r- cod. O inveniuntur, adscripta ad Prom. 6.
6 Illúten OYs; ¬λατιων cet. 8 = Plato Comicus Fr. 136 Kock
ttestibus ettam γyncello et Cedreno). Προμφθείς omnes nostri,
Προμφθείς ceter testes ap. Kock. Metri sanandi causa aut «cribendum πραμφία cum Dind., aut (quod malim) γάρ sechudendum
vel loco movendum, ε.g.: cazl γάρι Προμφθείς ἐστον ἀνθαβασιος ὁ νοῦτ. P*: εξσοτχνεύσε, 'Από τοῦ ασίχω», οίχνῶν ωσπερ χαὶ ξχω, ξενῶ.

(244-(124-132) φεῦ φεῦ: Ηλησιέστερον γενομένης τῆς τῶν 'Ωκεανίδων πηθυσε, ἤδη καὶ τῆς τῶν πτερίγων ἡχῆς αὐτῶν αἰσθάνετας καὶ φηρεκεὶ δὰ ἐστε τὸ κίνημα τῶν ὑρνέων, ὅπερ ἀκούω πλησίων; ὑπο κρίξαι καρ ὁ κίθηρ ἐν εὐδεειναῖς πνοαῖς πτερίγων», φησίν οὐν πρός αὐτὸν ὁ Λορὸς τῶν 'Ωκεανίδων' «μηδαμῶς φοβνθῆς, Προμηθεῦ προσέρη γὰρ ἐνακιθα πληθύς φίλη ἐν ταχυτάτη κινήσει τῶν πτερίγων, μόλις πείσεσα τὸν ποῦ πατρὸς ἡμῶν, 'Ωκεανοῦ, διάνοιαν». Α.

2 πληθύος, ήδη: sic interpungunt nostri fere omnes, recte κίνημα = Mediceum 124b. 4-7 οποίν διανίατο om C.

b Mediceus: κινάθισμα] Κίνημα.

125 gll. in DP: ολωνῶν] Λείπει τὸ αώς». διὰ τὸ είναι πτερωτάς.

λείπ, τὸ ώς habet solus P.

128a

Mediceus, et (1-8) Sj, et (1-3) Ya, et (3-8) WXeY:
μηδὲν φοβηθῆς] 'Ο ρυθμός 'Ανακρεόντειός ἐστι κεκλασμένος πρός τό θρηνητικόν, ἐπεδήμησε γὰρ τῆ
'Αττική Κριτίου ἐρῶν, καὶ ἡράσθη λίαν τοῖς μέλεσι
5 τοῦ τραγικοῦ, ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς οὐ ἐν παντὶ τόπω,
ἀλλ' ἐν τοῖς θρηνητικοῖς, ὡς καὶ Σοφοκλής Τυρεῖ β'.
ἔστι δὲ ταῦτα όμοια τῷ ποὐδ' αὖ μ' ἐἀστις μεθύοντ'
οῦκαδ' ἀπελθεῖν», ταῦτα δὲ φασιν διὰ μηχανῆς ἀεροδονούμεναι · ἄτοπον γὰρ κάτωθεν διαλέγεσθαι τῷ
10 ἐφ' ὅψους, ἐν ὅσφ δὲ 'Ωκεανῷ προσλαλεῖ, καπίασιν
ἐπὶ γῆς.

1-3 'Αντική, adiecit S₁ in imo folio. Haec tantum habet Va 2-4 mattea haec, et partim corrupta 3 ‡ρῶν Mediceus, ἐρῶ WAS qui hic incipiunt, et S₁ 4 ἡρῶν Mediceus, την S₁W.Υ. ἡρῶν coni. Dind., sed ne sic quidem satis fit chronologue ant sensu ξρέσθη, ña vorig ‡ρῶν αὐνοῦ ὁ τραγορός com Wel, plurakm pouis exspectes, ἐε ἡρὲσθησαν οἱ τραγορός com Wel, plurakm pouis exspectes, ἐε ἡρὲσθησαν οἱ τραγορός com Wel, plurakm pouis exspectes, ἐε ἡρὲσθησαν οἱ τραγορός com Vela Sy Fr 195 S Mediceus. Τορος βου (sic) V. = Soph Fr 595 Nt. 650 P ο τοῦδ τὸ sic Mediceus WXcV τοῦ αδ 3 S = Anscreon Fr 197 (44.12) Page. 8 -90 cf 128b. Contra facts 278 4-5

(PPNIWY: φιλία γάρ ήδε: Αδτή ή γαλαγέ, ή ε. άντι το ποτό ματιν άτριοδρο. Αρ κάτοθεν διαλέγεσθαι τῷ Προιρηθεί το νω. ἐν δαφ δὲ 'Δικεανῷ προσλαλεῖ ὁ 11 Θους κατίασιν αὐτκι ἐπὶ τῆς γής.

Veri simile est fiase fusse partein commentarii A, quamquum on cedd 1688, sosifa V odorougo; PPd, de CW incertum. 2 5 cf. Medicum 1280 8 11 - 5 abrasi abrai PPd

α Εκόμισαν δὲ ἐμὲ ἐνταῦθα αἰ ταχύταται

το τι

Ενίκα γὰρ ἐπασσαλεύου τῆ πέτρα προστλούμενος,

λελο το πόδρου διηλθεν εἰς τον ἐσώτατον τόπον τῶν

ποτοτο δὲ δηλοῖ, δτι καὶ μέχρι τοῦ 'Ωκεανοῦ ὁ

αποσείσαι δὲ με πεποίηκε καὶ ἀπορρίψαι την πολλήν

τὴν καλλίστην, τὴν ἐξ ἀναδόποις αἴματος γενομένην),

ταῦθα παρείναι ἡλθον δὲ καὶ ὁρμησα ἀπέλλος ὁχω

δὶ πτήσει)», διὰ τοῦτο δὲ δηλο δτι σπουδαίως

οδὸὲ τὸ οἰκεία πάδιλα δυνηθήναι βαλεῖν. Α.

ρεία γάρ έπους: cf. Mediceum 133a. Hic novum scholium truns lemma κάνουν γέρ άχο) meipunt PPd. 4-5 cf. Mediceum 131b - 5 άνουξίσει ἀνουζίσειου PPd, magis Attice. 5 7 cf. Mediceum 134b; c 7 μους τολμαρότερον add ΒΝΧ: ἐφρόνησα, cf. Mediceum 134b

 Dg(P*PdY: κραιπνοφόροι) Κραιπνόν τό ταχύ, ἀπό του το καρα τυκεν

> 1 κραίτυ - Α΄ κραίτυδς κυρίως ὁ ταχὸς δρομεύς Dgl. 2 τ κάρα) οπ. Pd., κάρτα praebet Dind.

133a - Mediceas κτοπού κ.τ.λ 'Ηνίκα ἐπασσαλεύετο.

Mediceus: διήξεν κ.τ.λ.) 'Υπερβολή τοῦ φόβου, εl καὶ μέχρι τοῦ 'Ωκεανοῦ ἔφθασεν.

. рероз феров com. J. F. Davies ap. Paley.

Pe: γχειών Χχειών έθνως ένθα ὁ σίδηρος έγίνετο. δτε δέ τραι καρφωνίο ὁ κτώπος τοῦ σιδήρου ήκούετο.

1.44μ την θετιστοπ , γ'λου Την έπωτειμένην θερμότητα του προσώπου μου. Τηνουν την έρυθρότητα, ην ούκ έξεστιν έν άνδρι βλέπειν, και γάρ ή παρθένος έρύθημα έχει έν τῷ ἐαυτής προσώπες ούπες γὰρ συνεξεύχθη ἀνδρί, ώστε τρέφειν διὰ τοῦ αξιαπος ἐαυτής τὸ παίδιον, ούτε καταμηγια βλέπει, δι' ὧν τρέφεται τὸ ἔμβριονν καὶ διὰ τοῦτο τὸ αξια διὰ τοῦ προπόπου αὐτής ἐξέρχεται, ἡ δὲ γαμιχθεισα, ἐκείνη χλορίζουσα τὴν ιδεν ἐπτίν, οἱς ἀποκείποντες του αξιαπος αὐτής καὶ τρέφοντος τὸ ἔμβριοννἐκεῖ γὰρ κατέρχεται ἄπαν τὸ αξια αὐτης, καὶ αὐτή μένει χλορά, βλέπουσα καὶ καταμήνια δι' ὧν τρέφεται τὸ παίδιον. Α (contuit of DN).

t behave divines north, et in lemmate et in textu Leschyles o classificatus $|DNP^{\rm rec}X|$, therefore |DX| the holding cet.

Mediceus: 'Απεσείσατό μου τὴν αίδω οἰον ατολμηρότερον ἐφρόνησα ἐνθάδε παρείναι».

Mediceus: θεμερώπιν! Θερμήν: έκ δὲ τούτου τήν καλλίστην φησί.

θεμερῶπιν Mediceus ante corr in textu \eschyli (corr in θερμερ manus recentior); θερμερῶπιν vero interpretatur scholiasta Cf 1 12a 6.

135a Mediceus: ἀπέδιλος] «Γείτονες ἄζωστοι έκτον».

Hestodi Op. 345.

b

134a 130b

Mediceus (in altero margine): όχφ πτερωτῷ) Ταῖς πτέρυξιν δι' ὧν ἐπωχοῦντο οἱ Ιπτάμενοι.

1.5ομ (130 1.40) αl, αl: 'Ω τέχνα τῆς πολυγόνου Τηθύος (ήγουν τῆς γῆς) καl τοῦ 'Ωκεανοῦ τοῦ περικυκλοῦντος πᾶσαν τὴν γῆν ἐν πολυκοιμῆτο ρεύματι, ήτοι πολυησύχει, τὸ γὰρ ᾶ κατ ἐπίτασιν κείται: εἰ γὰρ ἢν ταραχώδες τὸ τοῦ 'Ωκεανοῦ ρεύμα κυκλοῦντοι πᾶσαν τὴν γῆν, ἀνάγκα, ἡ ἢν καὶ τὴν γῆν κυμαίνεσθαι, ὡς ἐν αὐτῷ ἀναπεπταμένην. Άλλος τε οἰδὰ ἐπαινο, τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ ψόγος, ὑδάταν δὲ ἀρεταὶ τέσσαρες τὸ ψυχρόν, τὸ λευκόν, τὸ λθό, καὶ τὸ hοεμαΐον τῆς ρεύσεως. Α.

lemma al al vel il al φεύ plerique, yo al xel φεύ P al al V 1 πολογόνου] τέχνου BUNV 1 τῆς γῆς Γείτναι του κεσια ασφηραταπι et Souda s.v. et Eustathus al H 14 201 4.0 δλλως τε ψάγως soil prachent PIM 6.7 el Mediceum 1304 2.4 7 quaedam addit W; vide 1308

PPd: al al al al] Τὰ εἰς αι λήγοντα ἐπιρρήματα θρηνητικά περισπώνται, πλήν τοῦ αβαβαίν καὶ ποὐαίν.

144a-151b

τὸ δὲ ααί» ἀντὶ τοῦ αἄνποτε» (ἐξ οδ καὶ τὸ ααίθε»). ὡς εὐκτικόν, ὁζύνεται.

ΟΡΡάΨΥ: Τηθύος: 'Ωκεανός τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς υἰδς ὁ πρῶτος, γήμας Τηθύν τὴν ἀδελφήν, τάδε γεννῷ τὰ τέκνα: τοὺς ποταμούς καὶ τὰς πηγὰς τὰς οὕσας ἐν τῷ κόσμῳ· ἄν καὶ Πλουτώ καὶ Περσηίς καὶ 5 Μῆτις καὶ 'Ασία, καὶ Στὺξ ὁμοῦ καὶ Καλυψώ· τὰς δ' ἄκκα: ἐπένν.

Lemma solus habet Y, sed ad Prom. 137 refert hoc scholium et W, signis appictis; perperam igitur ad Prom. 140 retulit Dind. Breviarium videtur esse Hesiodi Theogoniae 337-370.

Mediceus: ἀχοιμήτω) Πολυχοιμήτω, ἡρεμαίω, ἐνα τὸν «ἀχαλαρρείτην» δηλώση. τέσσαρα δὲ ὑδάτων ἐγκώμια· τὸ ψυχρόν, τὸ λευχόν, τὸ ἡδύ, τὸ ἡρεμαῖον τῆς ἐριὐσκος.

In margine exteriore appinxit: Ση(μείωσαί). 2 ἀχαλαρείτην Mediceus. Cf., ε.g., Il. 7. 422. 2-4 cf. 136a, fin. Similes aquae laudes inveniuntur in sch. AE Pind. Ol. 1.1h Drachmann.

b Mediceus gl: ἀκοιμήτω] Γαληνώδει.

137

c

WYa (in his continuatur cum 136a): Ποιότητες δὲ δάκαν γλυκό, άλμυρόν, καὶ μέσον. γλυκό μὲν τὸ τῶν πηγῶν· άλμυρὸν δὲ τὸ τῶν θαλασσῶν· καὶ μέσον τὸ τῶν λιωκῶν.

Secutus sum W. 2 údátan W; elst γ' Ya. 2 álmurón W. álnkón Ya 3-4 kal...limnön om. Ya.

141 (141-143) Φεῦν ίδετέ με οἴφ δεσμῷ προσηλωμένος τῆς ἐξοχῆς ταύτης τοῦ ὅρους κακὴν τήρησιν βαστάζω. Α? (om. CPd, sed habet P*).

Lemma nullum; fortasse igitur coniungendum cum 136a. βαστάζω] βαστάσω P, rectius.

- 143 Mediceus: ἄζηλον] Χαλεπήν, κακόζηλον φυλακήν βαστάσω· ὁ ἐστι «φρουρήσω τὴν πέτραν.»
- 144a (144-150) λεύσσω, Προμηθεῦ: «Βλέπω, ὅ Προμηθεῦ, ఓ πάσχεις φοβερά (ἤγουν φόβου ἄξια). εἰσῆλθε δὲ τοῖς ἐμοῖς ὁφθαλμοῖς νεφέλη

πλήρης δακρύων, εἰσιδούση το σον σῶμα προς τἢ πέτρα ξηραινόμενον καὶ κατατηκόμενον ταῖς τοῦ δεσμοῦ τοῦ σιδηρείου βλάβοις. νέοι γὰρ βασιλεῖς κρατοῦσι τοῦ 'Ολύμπου». λέγει δὲ τοῦνο διὰ τὸν Δία· ἡδη γὰρ ερριψε τὸν ἐαυτοῦ πατέρα Κρόνον τῆς βασιλείας, ακαὶ νέοις νέμοις καὶ ἀσυνήθεσι τὰ πάντα διεξάγει αδικως». «σἰπκονόμοι» δὲ λέγονται οἱ κυβερνῆγαι τῶν νηῶν ὁσπερ γὰρ ἐκεῖνοι τρέπουσι τὴν ναῦν ἐνθα βούλονται, οῦτω καὶ ὁ βασιλεὺς ποιεῖ ὁ βούλεται. Α (om. C; contuli et DW).

1-2 φοβερά quasi neutr. plur. acc post λεύσσω accipit scholiasta, neglectis rebus metricis et grammaticis; cf. 144b. 3 ξηραινόμενον: cf. Mediceum 147. 7 post λέγονται add. PPd; πυρίως.

P*Ya: φοβερά] "Η στικτέον εἰς τὸ αφοβερά», [v' ἢ ἡ σύνταξις οὕτως· αὧ Προμηθεῦ, λεύσσω καὶ βλέπω ὰ πάσχεις φοβερά καὶ ἄξια φόβου», τὸ δὲ αδὲν ἀντὶ τοῦ γάρ, ἔν' ἢ τὸ ἐξῆς οὕτως· «εἰσῆλθε γὰρ τοῖς ἐμοῖς 5 ὀφθαλμοῖς νεφέλη πλήρης δακρόω».

gll. in BC: ἐμοῖσιν ὅσσοις] Προσχηματισμός. Citatur hoc vocabulum in LSJ tantum e Galeni Anim. Pass. 2.2 (dub.).

VWY: ὁμίχλη: Ταύτην τροπικὴν ἀπὸ τοῦ νέφους καὶ τῆς ὁμίχλης: ἐκ τούτων γὰρ τὸ ὅδαρ καταρρήγωται. οῦτω δὴ καὶ ἐνταῦθα: νέφους ἐπιγεγονότος ἐκ θλίψεως, τότε δάκρυον καταχέουσιν ἄνθρωποι.

Mediceus: προσαυαινόμενον] Ξηρόμενον.
Sic Mediceus: corngendum e 144a: ξηραινόμενον.

148 Mediceus: ἀδαμαντοδέτοις] Ίσχυροδέτοις.

149 Mediceus: ολακονόμοι] Κυβερνήται, τροπικώς.

150 Mediceus gl: νεοχμοῖς] Νέοις, προσφάτοις.

151a Mediceus: πελώρια] Τούς Τιτᾶνας καl τούς τούτων νόμους.

CP*PdVWY: Πελώριος πόθεν έτυμολογεῖται; ἀπὸ τοῦ «πέλω» τὸ πλησιάζω καὶ τοῦ «ἄρα»· τῶν γὰρ

158c-167

μαγάλων παντες φροντίζουσιν. "ΑΛΛΩΣ· απελώρια» λέγει τους Γίγαντας, πρίν γάρ, ὡς λέγουσί τινες, οἱ 5 Γίγαντες έβασίλευον ἐλθῶν δὲ ὁ Ζεὺς καὶ καταβαλών τουτους, ἐβασιλευσεν.

1-3 πελώριος...φουντίζουσιν: ad finem scholii transponunt PPd; tum adiciunt: ἢ ἀπὸ τοῦ πέλας, ῆγουν ἔγγὸς, εἶναι τοῦ 'Ωρίωνος, 2 πέλω học accenti nostri, πελώ debebant. nostri. Rectius Mediceum 151a

Pgl: πελώρια] "Εθη τὰ μεγάλα· θαυμαστά, λαμπρά-

Similia, sed breviora, in quibusdam aliis; 20n et D.

182a (152-159) εὶ γάρ μ' ὑπὸ γῆν: Είθε, φησίν, οὖτως ἀπηνῶς ὑπολαβών με ὁ Ζεὺς τοιούτοις ἀλύτοις δεσμοῖς ἔπεμψεν ἄν ὑπὸ τὴν γῆν, κάτωθεν τοῦ τοὺς νεκροὺς δεχομένου "Αιδου (λέγει δὲ εἰς τὸν ἀκατανόγτον καὶ ἀμέτρητον Τάρταρον: ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ "Αιδη θεοί εἰσιν: ὁ Πλούτων, ἡ Περσεφόνη, καὶ ἄλλοι), ὅπως μὴ ἐπέχαιρὲ τις οἴς πάσχω κακοῖς ὁρῶν με, μήτε τις θεὸς μήτε τις ἄλλος. νῦν δὲ πέπονθα ὁ τάλας κίνυγμα, ἀσανεὶ κρέμασμα αἰθέριον (ἦγουν εἰδωλον), ἐπίχαρμα τοῖς ἄλλοις θεοῖς τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς. Α.

5 τις οίς C; τοῖς οίς cet. 6-8 cf. Mediceum 158a.

Mediceus: εἰ γὰρ] 'Αντὶ τοῦ «εἴθε».

156a Mediceus et Ο: μήτε τις άλλος] Καλῶς οὐκ ἐπήνεγκεν «μήτε τις ἄνθρωπος» οὐ γὰρ ᾶν ἐπέχαιρον οὕτοι αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ συνέπασγον.

I-2 καλῶς ... ἄνθρωπος: Mediceum dubitanter secutus sum, ubi ούκ scriptum est supra lineam manu recentiore. In O ita: καλῶς ἐπήνεγειε «μήτε τις διλος», ήγουν ἄνθοωπος: quod verum esse potest.

b gll. in PPd: μήτε τις άλλος] "Η ήρως ή άνθρωπος.

158a Μediceus: χίνυγμα] "Ωσπερ είδωλον χρεμάμενον ὑπὸ τὸν ἀέρα, ἐπίχαρτα πεπονθώς τοῖς ἐχθροῖς.

b Mediceus gl: κίνυγμα] Είδωλον.

c

CD (partim) PPdV (partim) WY: κίνυγμα: Τδ κίνημα· καὶ ἔστι πρωτότυπον τὸ «κινῶ», ἔξ οδ κινύω

καὶ κίνυμι (τὸ δὲ κίνυγμα, ποιὰ φωνὴ ἐν τῷ ἀὲρι μετὰ ράβδου γινομένη)· οδ χρῆσις ἐν τῷ ακεκίνυντο φά-5 λαγγες»· καὶ κινύμενος, δ ἐστι κατὰ νοῦν κινούμενος καὶ διαλογιζόμενος. ἐκ δὲ τοῦ «κινόω» παράγεται τὸ κινύσσω ἀς ὁ καὶ ἀνυγμα, τὸ ἀἑριον εξδαλον· κατὰ τὸ «αἰθύσσω», αίθυγμα· «πτύσσω», πτύγμα· «νύσσω», νύγμα· ἐξ οδ καὶ ἡ νυγμή, ὡς πτύγμα, πτυγμή (καὶ 10 ἀποβολῆ τοῦ τ̄, πυγμή), καὶ ξύσμα, ξυσμή.

1-3 κίνογμα... κίνομε) om. Υ. 3:4 τδ δt. . γινομένη: haec tantum habent DV. 4 βάβδου] βοίβδου D. quod aeque scribi potest. 4:5 Cf II. 4.281, 332, etc., ubi codd recte κίνοντο 6 διαλογιζόμενος] om. Pd; λογιζόμενος C

160 (160-167) τίς άδε τλησικάρδιος: 'Ο χορός φησι πρός τον Προμηθέαατίς ἀπό τῶν θεῶν οὕτως ὑπάρχει λιθοκάρδιος, ἤτινι ἐπιχαρῆ (ῆγουν χαρᾶς πρόξενα) ὑπάρχουσι ταῦτα ἄ πάσχεις; τίς οὐ συμπάσχει καὶ συναλγεῖ τοῖς σοῖς κακοῖς, χωρὶς μόνου τοῦ Διός; οῦτος γὰρ θέμενος, καὶ οἰονεὶ σχών, ἀκαμπῆ ψυχήν, ἐπικότως καὶ δργίλως δάμναται καὶ δαμάζει τὴν οὐρανίαν γένναν (ῆγουν τὸ γένος τῶν θεῶν)· οὐδὲ παυθήσεται τοῦ τυραννεῖν, ἔως οῦ λάβη κόρον τῆς τυραννίδος καὶ ἐπιθέσεως, ἢ ἐν δυνάμει ἰσχυρᾶ ἀφέληταί τις τὴν ἀρχὴν καὶ βασιλείαν αὐτοῦ, τὴν δυσάλωτον καὶ δυσκόλως ἀφαιρεθησομένην διὰ τὸ ἀνδρεῖον αὐτοῦν. Α (οπ. C, habent DW).

162 Mediceus: δίχα] Πλήν Διός.

164 Mediceus: οὐρανίαν] Τὴν Τιτανικήν· τὴν ἔξ Οὐρανοῦ.

166a Mediceus: ἢ παλάμα κ.τ.λ.] Ἡ αὐτὸν καθέλη τις τῆς Βασιλείας.

b DglPmarg: δυσάλωτον] "Η ότι βιαστικώς ἐδράξατο αὐτῆς, ἢ διὰ τὸ μὴ δύνασθαί τινα εῖν αὐτῆν (?).

2 -εῖν P; học lọco nec D nec P facile leguntur. Fortasse ἐπιλαβεῖν.

167 (167-177) ή μὴν ἐτ' ἐμοῦ: "Οντως δὴ ἀχμὴν ἐμοῦ χρείαν ἔξει ὁ πρύτανες καὶ διοικητής καὶ ἡγεμών τῶν θεῶν Ζεύς, καίτοι αἰκιζόμενός με (ἡγουν δεσμῶν) ἐν ἰσχυραῖς γυιοπέδαις, ἡ δεσμοῖς τῶν μελῶν καὶ αἰκιζόμενο ἐμοῦ παρ' ἐκείνου, ἔξει δὴ χρείαν ἐμοῦ δεῖξαι αὐτῷ τὸν νεωστὶ ἀποσυ5 λήσαντα τὴν ἔξουσίαν αὐτοῦ, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ βούλευμα ὑφ' οῦ τὴν ἀρχὴν μέλλει ἀφαιρεθῆναι.

λέγει δὲ τὸν ἔρωτα τῆς Θέτιδος, δν ἔσχεν ὁ Ζεύς, οὕτος γὰρ ἔρασθε, αὐτῆς, ἐδίωκεν αὐτὴν ἐν τῷ Καυκάσφ ὅρει ὅπως συγγένηται αὐτῆς, ἐκωλύθη δὲ ὑπὸ Προμηθέως εἰπόντος αὐτῷ ὅτι ὁ μέλλων γεννηθηνες το ἀξ αὐτῆς ἔτι ἀ μέλλων γεννηθηνες το ἄξ αὐτῆς ἔτι κρείττων καταπολύ τοῦ οἰκείου πατρός, φοβηθείς οὖν ε

Ζεύς περί τῆς βασιλείας, ἀπέσχετο τῆς πρὸς Θέτιδα συνουσίας, φησίν οῦν ὁ Προμηθεύς ὅτι ἔξει ποτε χρείαν ἐμοῦ ὁ πρῶτος τῶν θεῶν δείξαι αὐτῷ τὸν ὑφ' οῦ ἀφαιρεθήσεται τὴν βουλευτικὴν πρόνοιαν, τὴν ἔξουσίαν. τὰς τιμάς, οὐδαμῶς δὲ με τοῖς μειλιχίοις καὶ πραέσι καὶ 15 γλυκέσι ῥήμασι τῆς οἰκείας πείθους θέλξει (ἤγουν ἀπατήσει) οῦτε μὴν δι ἀπειλῶν πτήξει με εἰπεῖν αὐτῷ πρίν ἄν λύση με τούτων τῶν ἀγρίων δεσμῶν, βουληθῆ τε δοῦναι ἐμοὶ ἀντεκτίσεις καὶ ἀνταποδόσεις ταὐτης τῆς τιμωρμάς ῆν ἐτιμωρήσατό με. Α.

2-4 in Prom. 168 duas novit lectiones scholiasta: αδαζόμενος, quae etiam varia lectio est in C, et αλειζομένοι, quam prachent edi et codd. plurimi. Cf. Francken, pp. 13-14. 4 νεωστί: cf. Mediceum 170b. 4-5 άποσιλήσαντα omnes nostri. Aut scribe άπο σιλήσοντα cum Dind., aut ipsum scholiastam crede cravisse γ cf. Mediceum 170a. 7-11 hanc fabellam e Luciani Did Decorum primo (Promethei et Iovis) fortasse sumptame asse bene admonet G. O'Grady; quamquam in ipso Caucaso monte lovem Thetin prosecutum esse non diserte dicit Lucianus. 13 τον. om. CN. 13 βουλευτικήν) βασιλευτικήν ΒΥ. 15 μήν] οδν PPd. 17-18 ταύτης...με] om. BCVY.

170a Mediceus: δεΐξαι τὸ νέον] Περὶ τοῦ ἔρωτος τῆς Θέτιδο: φησί.

b Mediceus: τὸ νέον βούλευμα] τὸ νεωστὶ μηχανώμενον κατ' αὐτοῦ.

171 Mediceus: ἀποσυλᾶται] 'Αποσυληθήσεται.

172 Mediceus: καί μ' ούτοι κ.τ.λ.] Πειθοῖ γὰρ ἢ βίκ πείθομεν, ὡς ὁ ποιητής · «πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσηίδα. πολλὰ δ΄ ἀρειῆ».

2-3 Il. 17. 431.

175 Mediceus: πριν &ν έξ άγριων κ.π.λ.] Τοῦτο τῆς μεγαλοφυίας Αἰσχύλου καὶ Προμηθέως ἄξιον, τὸ μετὰ τὴν λύσιν ποινάς αἰτεῖν τὸν Δία.

178 (178-185) σὸ μὲν θρασύς τε: Σὸ μέν, ὧ Προμηθεῦ, εὕτολμος καὶ ἀναιδή:
γίνη, καὶ οὐδαμῶς ἐπικάμπτη ταῖς πικραῖς ταύταις αἰκίαις καταπονό?

μενος και πιεζόμενος· έγω δέ λίαν φοβούμαι περί ταϊς σαῖς τύχαις, και λογίζομαι ποῖ ποτε παύσονται καὶ έλλιμενισθήσονται (ἀπό μεταφοράς τῶν προσορμιζομένων νηῶν), ήγουν τί δεί σε τέρμα καὶ τέλος ίδεῖν τῶνδε τῶν πόνων, ἀκαμπῆ γὰρ καὶ σκληρὰν ψυχὴν έχει ὁ Ζεὐε. "ΑΛΛΩΣ- ἐγώ, φησίν, ἀπορῶ εἰ δλως σε ὁ Ζεὺς ἀπολύσει τῶν δεσμῶν· σὐ δὲ καὶ ἀντίποινα λαβεῖν ἀξιοῖς، τὸ δὲ ικελισανταν ἀντί τοῦ παυσάμενον, ἐκ μεταφορᾶς τῶν προσορμιζομένων νηῶν. Α.

4-5 παύσονται . νηῶν] παύσασθαί σε τούτων άπόλειται /2: ίδε' - τέρμα ἐλλιμενισθέντα ἐν τούτῳ PPd. 6 ἄλλως α.τ.λ.: = Mediceum 182 + 183a. 9 híc quaedam adicit P*; vide 183d

180 Mediceus: ἐλευθεροστομεῖς] Παρρησιάζη.

181 Mediceus: διάτορος φόβος] *Ο διατορεῖν δυνάμενος καὶ τιτρώσκειν.

Cf. Mediceum 76b.

178-184a

d

182 Mediceus: δέδια κ.τ.λ.] Έγω ἀπορῶ, φησίν, εἰ δλως σε λύσει τῶν δεσμῶν· σὐ δὲ καὶ ποινὰς λαβεῖν άξιοῖς, ὡς ἀγνοῶν τὸν Διὸς τρόπον.

183a Mediceus: κέλσαντ' Παυσάμενον ή μεταφορά ἀπό τῶν προσορμιζομένων νεῶν.

CP*W: «Κέλσαι» κυρίως τὸ τὴν ναῦν προσορμισκι τινὶ εὐγαλήνω καὶ εὐλιμένω τόπω: «ἔζοκείλαι» δὲ τὸ τὴν ναῦν ἐκβληθῆναι ὑπ' ἀνέμου ἔξω τοῦ λιμένος.

Χ: ΟΙ μέν ποιηταί ακέλλειν» το ἐλλιμενίζειν είτον· ἔξ οδ καὶ ακόλπος», εἰς δυ αὶ νῆες κέλλουσιν ἡμεῖς δὲ μετὰ τοῦ ὁ φαμέν, αδκέλλειν» καὶ απροσκέλλειν» τὸ ἐντὸς λιμένος γίνεσθαι, αἔξοκέλλειν» δὲ τὸ ἔξομαζεσθαι.

4 ἐξοριάζεσθαι: sic X; vocabulum ignotum. Fortasse scribendum ἐξορίαζεσθαι vel ἐξοδιάζεσθαι.

P* (continuatur cum sch. 178): κέλσαντ] δύναται δὲ συνταχθηναι καὶ οὐδετέρως, «κέλσαν».

184a Cgl: ἀκίχητα] 'Ακατάληπτα· & ούδεὶς δύναται καταλαβετο καὶ νοήσαι.

[IOI]

[100]

180b-193b

SCHOLIA IN PROMETHEUM

gll. in DP: ἀκίχητα] 'Ακατάληπτα, ἀμετάτρεπτα.
 ἀκίχητα κυρίως ἐπὶ τῶν κυνῶν.

Mediceus: οὐ παράμυθον] Οὐ μύθο παραγόμενον καί πειθόμενον.

Mediceus (in altero margine): Παρὰ τὸ «ὅ τοι σθέν»;
οὐκ ἐπιεικτόν.»

= 11. 8. 463.

c WXc (similia in PPd): οὐ παράμυθον: Οδ μύθο παραγόμενον καὶ πειθόμενον τὸ τοῦ Διὸς κέαρ.

Cf. 185a. 2 τδ . . . κέαρ WXc; έτέρφ τυν PPd, his verbis additis. ἀλλά πᾶν τὸ ἀρέσκον αὐτῷ δικαίως οἰόμενον πράττειν (cf. Mediceum 186b).

186a (186-192) οίδ' ότι θρασύς τε: Οίδα, φησίν ό Περιμηθεύς, ότι άμείλικτός έστιν ό Ζεύς, και το δόξαν αυτώ δίκαιον δοκεί είναι: και αυτός έαυτό ἀρέσκων, τό βουλητόν αὐτῷ δίκαιον δομίζει είναι. ἀλλ' όμως ὅσται πραῦς, όταν τοῦπον τόν τρόπον ἡωσθῆ καὶ κρατινθῆ τὰ ἐπιέναι μέλλοντα αὐτὸ: 5 τὴν δὲ σκληρὰν καὶ ἀκατάπαυστον αὐτοῦ ὀργὴν καταπραθνας, ῆξει καὶ συνέλθη ἐμοὶ εἰς φιλίαν καὶ συντυχίαν, ἀναγκαζόμενος ἀναγκαζομένω: ἢ ποθῶν μαθεῖν τὰ περὶ ἐαυτοῦ, συνέλθη ἐμοὶ ποθοῦντι λυθῆναι τών δεσμῶν. Α (contuli et DW).

1. Lemma: θρασός comnes nostri practer PPd, qui veram lectionem rραχύς pracebent. τε omnes nostri. 2-3 και αὐτὸς. νομάζει είναι οπ. PPd. Cf. Mediceum 186b. 4 ρωσόξι ΡτεΝΧ: ἐριχής (i.e. ἐρεχής) Β΄ ξεωτοτή Υ΄, φοραφής D' ἐρικοτής CPPdVW. 4 κρατυθής ΒDNPτεΧΥ; κρατηθής CPPdVW. Scholiastam credo legisse in textu Aeschyli 189 vel ἐρωσόζι νel ἐρεχξής (f. 185b-d. varietatem lectionum apud Dawe), atque ita interpretari velle: «cum hoc modo corroborala et confirmala erunt ea quae illi eventura sunt.»

Mediceus et NcVWXcY: και παρ' έαυτῷ τὸ δίκαιον ἔχων: Πάντα δικαίως οιόμενος ποιεῖν· αὐτὸς έαυτῷ ἀρέσκων· και δίκαιον νομίζων είναι ὅπερ ἄν βούληται πράττειν.

1-2 Lemma om. Mediceus. 3 βούληται Mediceus; βούλοιτο cet

CPPdVY: ραισθή: "Όταν ούτω τυφθή ὑπὸ τοῦ ἀναγκαίου &σπερ ὑπὸ ραιστῆρος, μαλακογνώμων ἔσται" εξρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τοῦ σιδήρου.

2-3 μαλαχογν. . . . δέ] non habent CVY.

P*: Γράφεται ότχθη, ηγουν «όταν πραχθώσι τὰ πράγματα ούτως ώς λέγω.»

c P* (alterum scholium): ταύτη ρεχθή: "Όταν τυπωθή ύπο τῶν Μοιρῶν καὶ έδραιωθή ούτως γενέσθαι.

1-2 τυπ. ύπ. τ. Μοιρ.: cf 49b init

d gll. in PPd: Γράφεται ἡει/θῆ, ἀντὶ τοῦ «πραι/θῆ».
Tria verba ultima solus habet Pd.

PglPdmarg.: "Ηγουν δταν καταβιβασθή ἀπό τοῦ θρόνου καὶ τῆς βασιλείας.

gll, in CXa: ῥαισθῆ] Κρατηθῆ ὑπὸ τῆς Θέμιδος.

In textu Aeschyleo ἡαισθἢ scribit Xa, ἡαιχθἢ C¹, ἡεσθἢ C³. Themidis mentio aut merae coniecturae esset imputanda, aut adnumeranda fragmentis trilogiae; malim tamen Θὲτιδο.

191a Mediceus gl: ἀρθμὸν] Φιλίαν.

P*: ἀριθμόν: Γράφεται ἀρθμόν, ήτοι φιλίαν. "Ομηροςασί δ' ἡμῖν ἄρθμοι ἡσαν», ἀντὶ τοῦ «φίλοι» καὶ «διέτμαγον ἀρθιήσαντες», ἀντὶ τοῦ «εἰς φιλίαν ἐλθόντες», καὶ δ "Αρατος- «καὶ δή που πόλεμον, καὶ δή 5 καὶ ἀνάρθμιον αίμα».

2 ἀρθμιοι: corr. Dind.; ἀρθμιοι P et multi codd. Homeri (Od. 16. 427). 3 Il. 7. 302. 4-5 Aratus, Phaenomena 125, ubi ἀνάρσιον codd.; cf. Wil., Hermas 25 (1890), p. 167.

193a (193-196) πάντ' ἐκκάλυψον: Καὶ φανέρωσον καὶ εἰπὲ ἡμῖν πᾶσαν αἰτίαν, καὶ τὸν τρόπον, ἐν ποίω πταϊσματι λαβών σε ὁ Ζεὺς αὐκίζεται καὶ τιμωρεῖ οὕτως ἀτίμως καὶ ὁδυνηρῶς. δίδαζον ἡμᾶς τόδε, εἰ μὴ βλάπτη καὶ ἀσανεὶ αἰσχύνη τῷ λόγω καὶ τῆ φανερώσει.

5 βουλόμενος τοίνυν ὁ ποιητής διδάξαι την ὑπόθεσιν προσεποιήσατο έρωτώσας τὸν Προμηθέα τὰς 'Ωκεανίδας, Α (om. C).

t-2 πασ. αlτ.] πάντα BNX. 5 τοίνυν] γάρ PPd. 5 βουλόμενος... ὑπόθεσυν: cf. Mediceum 193b. 6 τὸν omnes nostri; αὐτὸν τὸν praebent edd.

b Mediceus: πάντ' ἐκκάλυψον] Τὴν ὑπόθεσιν βουλόμενος διδάξαι, τὸ περίεργον τοῦ γυναικώδους ήθους προτέλαβεν. οὐκ ἄν γὰρ ὁ ՙΩκεανὸς ἡξίωσεν ἐρωτῆσαι, εἰδώς.

2 περίεργον Pauw; πάρεργον Mediceus.

[103]

[102]

b

185a

189a

197 (197-198) άλγεινὰ μέν μοι: "Αλγους μέν αξτια ὑπάρχουσι μοι ἐν το λέγειν ταῦτα: λύπη δὲ πάλιν ἐστὶ σιγᾶν τινα τὰς οἰκεἰας λύπας καὶ τοὺς ἐαυτοῦ πόνους: εἰ γὰρ τις ἐκκαλύψει πρός ἐινα τὴν ἑαυτοῦ θιλένο, δέχεται παρηγορίαν τινὰ παραμυθούμενος παρ' ἐκείνου. πανταχόθεν δὲ μοι δυστυχία ἐπῆλθε: καὶ λεγόμενα ταῦτα λυπηρά εἰσι, καὶ σιωπώμενα ἀλγεινά. Α (οπ. C).

1-2 ύπάρχουσί . . . ταύτα] γενήσονταί μοι ταύτα διηγουμένω PPd

199a (199-206, et breviarium versuum 199-241) ἐπεὶ τάχιστ΄ ἤρζαντο. Ἐπεὶ, φησίν, ἔρις καὶ στάσις τοῖς θεοῖς ἐγένετο, τοῖς μὲν ἐθέλουσιν ἐκβαλεῖν τῆς βασιλείας τὸν Κρόνον, τοῖς δὲ μή, ἐγὼ συνεβούλευον τούτοις τὰ ἀγαθά · ἀλλὰ πείθειν οὐκ είχον.

δείξη. Α.

206a

b

Mediceus: ἡρξαντο δαίμονες] Τοῦτο συναπτέον «τῷ»
 «οἱ μἐν θέλοντες.»

ι τῷ supplebat Dind.; τούτῳ pro τοῦτο coni. Vitelli.

c marg, in DP: ἐπεὶ τάχιστ' κ.τ.λ.] Σχῆμα ἡητορικόν τὸ λεγόμενον διηγηματικόν.

Cf. sch. 221. 2 78 om. P.

202a gll. in BP: δηθεν] 'Αληθώς.

b Bgl (alterum), Cgl: δήθεν] Αἰτιολογικόν.

Hoc est, «sensu causali usurpatur».

c Pgl (alterum): δήθεν] Έπὶ βεβαιώσεως τοῦτο λέγουσι.

PPd Va: Αἰμύλος λέγεται ὁ δι' ὑποχρίσεως αἵματος (ἥγουν συγγενείας) ἀπατῶν τινα, οὖτος δὲ λέγεται παρὰ Λατίνοις «πέλαξ».

3 pellax volebat dicere.

PYa: Αἰμύλον χυρίως ἐπὶ τῆς γυναικὸς τῆς δυναμένης ἀπὸ τοῦ ἐρυθήματος ἀπατῆσαι· ἐνταῦθα δὲ αἰμύλας ἐκάλεσε τὰς φρονίμους.

ι αἰμύλον, neutro genere, ambo codd.

206c-217

SCHOLIA IN PROMETHEUM

Mediceus: αἰμύλας] Συνετάς· «τὰς ἐμὰς» δῆλον ὅτι.

209a

CPPdVWXc: ἐμοὶ δὲ μήτηρ: 'Εμοί, φησὶν ὁ Προμηθεύς, ἡ μήτηρ προεῖπε τὰ μέλλοντα γενέσθαι. -ὁ δὲ «οδχ ἄπαξ μόνον Θέμις» οδτω νογτέον· (sequitur 20gb, nullo intervallo).

b (209-211) Έλν δὲ ἡ ἐμὴ μήτηρ καὶ Θέμις καὶ Γαῖα λέγεται, οὐ καινόν-καὶ γάρ μίαν μορφὴν ἔχουσιν οἱ θεοί, πολλοῖς δὲ ὀνόμασι καταμερίζονται. "ΑΛΛΩΣ· τὸ γάρ θεῖον φύσει μέν ἐστιν ἔν, ὀνόμασι δὲ πολυμερές. ἢ οὕτως ἐμοὶ δὲ ἡ Θέμις ἡ μήτηρ τὸ μέλλον προεῖπε καθώς ταλεθήζεται. 5 τὸ δὲ "πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία... λέγει ὅτι τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ Γῆν καὶ Θέμιν ἀνόμασεν. "ΑΛΛΩΣ· ἐμοὶ δὲ προεῖπε τὸ μέλλον ώσπερ γενήσεται ἡ μήτηρ, ἡ οὐ καθόλου μόνον Θέμις λεγομένη ἐλλειττικῶς κατὰ 'Αττικὴν συνήθειαν, ἀλλὰ καὶ Γῆ, καὶ τοῦτο ἐλλειπτικῶς, ἢ μορφὴ ποόσεστι μία, πολλῶν δὲ ὀνομάτων μετέχει. λέγεται γάρ καὶ ζείδωρος

3-6 τὸ γὰρ . . ἀνόμασεν] om. PPd, post finem scholii habet V, post sch. 219 habet V. 3 τὸ γὰρ . . πολυμερές: = Mediceum 210. 8 'Λττ. συνηθ] 'Λετικούς PPd. 8-9 καὶ ποῦτο . μετέχει] ἡ τὸν πολλὸν ἀνομάτων μία μορφή tantum PPd. 8-9 $\frac{1}{1}$. . μία: secutius sum X; similia habent CNXVY (et DW), sed variis ordinibus et accentibus. 9 post γὰρ add. PPd: οἱ μόνον Θέμις καὶ Γαῖα, ἀλλὰ.

210 Mediceus: πολλῶν ὀνομάτων] Τὸ γὰρ θεῖον φύσει μὲν ἔν ἐστιν, ὀνομασία δὲ πολυμερές.

211 Mediceus gl: ἢ] Καθό.

το καὶ βότειρα καὶ βωτιάνειρα. Α.

212 (212-213) P*VWXc: ὡς οὐ κατ΄ ἰσχύν: Ὠς οὐ μετὰ δυνάμεως
ἢ μετὰ καρτερότητος, παρὸ μετὰ δόλου ἐνδέχεται
κρατεῖν τοὺς ὑπερέχοντας.

214 (214-18) τοιαῦτ' ἐμοῦ: Τοιαῦτ' ἐμοῦ λέγοντος, οὐδὲ ἄξιον ἐχριναν προσβλέψαι μοι · κρεῦττον δέ μοι τῶν παρόντων τότε ἐδόκει τὸ προσλαβεῖν τὴν μητέρα καὶ συμπαρίστασθαι καὶ βοηθεῖν τῷ Διί, ἐμοὶ θέλοντι καὶ ἐκείνω. Α.

217 Mediceus: προσλαβόντι] Συναιρομένφ τῆ μητρί.

Cur «a matris partibus stanti» interpretari voluerit scholiasta, mihi non liquet. τὴν μητέρα coni. Paley, fortasse recte.

[105]

221 marg. in DP: αὐτοῖσι κ.τ.λ.] Σχῆμα κατὰ ἐἡτορας λεγόμενον βαρύτης.

Cf. 199c.

222

Mediceus: τόραννος] "Οτι οίδεν τὸ όνομα τῆς τυραννίδος· πρὸ αὐτοῦ δὲ καὶ 'Αρχίλοχος· «μεγάλης δ' οὐκ ἐρῶ τυραννίδος».

Similia inveniuntur in Arg. II Soph. O.R., ubi citatur Hippias sophista (86 Hippias B9 Diels-Kranz). Fragmentum est Archilochi 25 Lasserre. Melius collocat hanc notam Scholiasta A, ad Prom 224 vogavibi.

224 (224-225) ένεστι γάρ πως: Φυσικῶς πρόσεστι τοῖς τυραννοῦσι τὸ ἐπιλανθάνεσθαι τῶν οἰκείων φίλων, καὶ τιμωρεῖν ἐκείνους ὡς ὑπόπτους, τὸ δὲ τῆς τυραννίδος ὄνομα τοῖς μὲν παλαιστάτοις ἄγνωστον ἦν· οὖτος δὲ ὁ ποιητής οἶδεν αὐτό, πρὸ αὐτοῦ δὲ καὶ ὁ 'Αρχίλογος, λέγων· αμεγὰῖχ; 5 δ' σύκ ἐρῶ τυραννίδος». Α (om. C; contuli et DW).

2 ἐπιλανθάνεσθαι] ἐπιλαμβάνεσθαι N, haud absurde; sed cf. Mediceum 225. 4-5 = Mediceum 222.

225 Mediceus: τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι] Τὸ ἀμνημονεῖν τῶν φίλων.

226a (226-227) δ δ' οὖν ἐρωτᾶτε: "Όπερ δὴ ἐρωτᾶτέ με, ἥγουν δι' ῆν αἰτίαν καλάζει με ὁ Ζεύς, λέξω. "ΑΛΛΩΣ- κατ' ἐρώτησιν ἐρμηνευτέον «ἐρωτᾶτέ με» (πρὸς τὰς 'Δικανίδας φησί) αικαθ' ῆν αἰτίαν, δι' δν τρόπον, δδε καὶ οὖτος ὁ Ζεὺς τιμωρεί με; τοῦτο ἐρῶ ὑμῖν». Α.

1-2 = Mediceum 226b. 4 δδε καὶ οὖτος: ὧδε καὶ οὖτος scripsit Dind. post Faehse, sed locum non intellexit; nam qui huius sententiae auctor fuit ita fere textum Aeschyli distinguere volebat: δδ' οὖν, ἐρωτᾶτ', . . αbκίζεται με; (οὖτος interpretatio est verbi δδε, ut saepissime). Haud dissimiles ineptiae occurrunt in interpr. 144 μint. 4 ἐρῶ ὑμῦ ἀσφηνιῶ καὶ ασφῶς εἶτκο PPd.

b Mediceus: ὁ δ' οὖν κ.τ.λ.] "Όπερ δὲ ἐρωτᾶτε, δὶ ἦν αἰτίαν κολάζομαι, λέξω. 228a (228-231) όπως τάχιστα: Τό «όπως» ἀντί τοῦ παραυτίκα, ἡνίκα ἐνιδρόνθη τῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θρόνω (ἥγουν ἐδράξατο ὁ Ζεὺς τῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Κρόνου ἐξουσίας), τηνικαῦτα μερίζει καὶ διανέμει τοῖς θεοῖς γέρα, ἥγουν ἐξουσίας, τιμάς, δυνάμεις, ἄλλος ἄλλας καὶ ἄλλος ἄλλας: καὶ διεστοχίζετο (ἥγουν ἀφώριζε, ἡπραλίζετο, ἡδραίου) τὴν ἑαυτοῦ Θασιλείαν· καὶ τὰς τάζεις ἔνεμε τῆς ἀρχῆς. Α.

τ τό δπως] om. PPd. 6 post βασιλείαν add. PPd: ἡ διεστοιχίζετο, άντι τοῦ διεμέριζε. 6 quaedam addunt CPPdVW; vide 228b.

CPPdVW (continuatur cum 228a): "Η τὸ «ὅπως» ἀντὶ τοῦ ἐπειδή.

229 Pgl: καθίζετ' (sic, sed ε supra ι scriptum)] Ίωνικῶς διὰ τοῦ τ, ἐκαθίζετο.

230 Mediceus: διεστοιχίζετο] Διήρει.

2282-2352

b

235a

231a (231-241) βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων: Τῶν δὲ τληπαθῶν ἀνθρώπων οὐδένα ἔσχε λόγον, ἀλλ' ἡθελε τὸ πᾶν γένος αὐτῶν το τότε ὅν ἀρανίσαι, καὶ ἄλλο γεννῆσαι καὶ πλάσαι νέον, καὶ τούτοις τοῦς βουλεύμασι καὶ τοῖς λόγοις τοῦ Διὸς οἰχα ἀλλος οὐδεἰς ἀνθίστατο καὶ ἡναντιοῦτο· ἐγὰ δὲ ὁ τόλμης καὶ ὁ τολμηρὸς ἐλυτρωσάμην καὶ ἔξέβαλον τοὺς ἀνθρώπους τοῦ μὴ ἡθαρέτιας αὐτοὺς εἰς τὸν "Αιδην παραγενέσθαι. διὰ τοῦτο καταπονοῦμαι καὶ δαμάζομαι τουὰταις βλάβαις λίγεναιζε μιν οὐσαις τοῖς πάσχουσι ταύτας, ἐλέους δὲ ἀξίαις τοῦς βλέπουσι. τοὺς βροτοὺς δὲ οἰκτισάμενος, αὐτὸς οῖκτον οὐν ἔξειδηγν ἀλλ' ἀπηνῶς ἐρρῦθμισμαι το (ἡγουν ἐσταύρωμαι καὶ ἐκτέταμαι), ἡ δὲ μεταφορά τοῦ ἐυθμίζειν ἀπὸ τῶν γορδῶν. Α (οπ. C; contuli et DW).

5 τόλμης hoc accentu omnes nostri; sed sine dubio volebat scholiasta τολμής (h.e. τολμήςις). Cf. Mediceum 235a et Dawe p. 165 5 post τολμηρός add. PPd/WY, δ εν τολμάς και (hoc verbum om. PPd) τολμηρότερος. 10 post έκτέταμαι add. NVW: τῶν δὲ μέτων τὸ ὑρθμίζειν ἐστίν: = Mediceum 24T med. 10-11 fere = Mediceum 241.

Mediceus: βροτών δὲ τῶν ταλαιπώρων] Μισοπονήρως καὶ φιλανθρώπως τὸ «ταλαιπώρων» προσέθηκεν.

Mediceus: δὲ τόλμησ' (sic)] Τινὲς «ἐτόλμησα.» καὶ τὸ ἐξῆς μετὰ ἤθους. δύναται καὶ «τολμῆς» είναι, ὡς «τιμῆς, τιμήεις».

2-3 cf. 231a 5. Similis doctrina invenitur in sch. Il. 9. 605 x $\mu \bar{\nu} \bar{\rho}$ (Römer p. 202).

[107]

gll. in CWY: τόλμης] Τολμηρός.

c Pgl: τόλμας (η supra α scriptum)] "Η τόλμης καὶ δ τολμηρός, ἡ διὰ τόλμης.

ι τολμής debuit; vide ad 231a.

Pgl (alterum): τόλμας] Βαβαί, ή φεῦ.

92 β zí habet et Pd gl. τόλμης genetivum esse quem dicunt evila malorium scholiasta velle videtur. Cf. et 235e.

 Pmarg.: "Η «δ ἔνεκα τῆς τόλμης καὶ τοῦ ἐπιχειρήματος τοῦ Διός».

237 Mediceus: τῷ ταῖς (τοι recte suprascr. diorthotes)
τοιαῖσδε] Δύναται «ἢ σύνδεσμος εἶναι, ἢ ἀντωνυμία
ἐν συμπαθεία κειμένη ἡ «τοι», ὡς «μή μοι μίμνε,
φίλον.»

2 uncis inclusa supplevit Dind. (ap. Weckl). 3 11. 22 38

241 Mediceus: ἐρρύθμισμαι] Ἐσταυρωμένος, ἐκτεταμένος. τῶν δὲ μέσων τὸ «ἡυθμίζειν». ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν χορδῶν.

2 τῶν...μέσων: hoc est «et in bona et in mala significatione pointur»; cf. Et Magn. 626. 36 sqq., ubi τῶν μέσων λέξεων esse dicuntur vocabula τύχη, ζῆλος, δόλος.

242 (242-245) σιδηρόφρων τε: 'Ο τῶν 'Ώχεανίδων γυναιχῶν χορός, Ιδάν τὸν Προμηθέα καχῶς καὶ ἀθλίως πάσχοντα, φησὶ πρὸς αὐτόν· «ὡς ἄγαν σχληρόψυχος καὶ ἀμείλικτος ὅστις οὐ συναλγεῖ τοῖς σοῖς καχοῖς. ἐγὼ γὰρ οὕτε εἰσιδεῖν ἤθελον ταῦτα, εἰσιδοῦσά τε ἡνιάθην τὴν ψυχήν». A (om. C: contuli et DW).

4 είσιδοῦσά] ίδοῦσά NPPdW. 4 τε] δὲ BDXY.

247a (breviarium versuum 234-241 et paraphrasis versuum 247-250) μή πού τι πρόβης: Έπει προδιηγήσατο ὁ Προμηθεύς και εἶπεν αδιότι ἀντέκεγο τῷ Διὶ καὶ οὐκ εἴασα τοὺς ἀνθρώπους διαφθαρῆναι, διὰ τοῦτό με ἐτιμώρησεν ὁ Ζεὐς οὕτως», ἐρωτῷ πάλιν αὐτὸν ὁ χορός: «μὴ γὰρ ἔτερόν τι ἡμαρτες ἀμάρτημα»; ὁ δὲ φησιν «ἐποίησα τοὺς ἀνθρώπους μὴ 5 πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν τὸν θάνατον, κατοικίσας ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας τυφλάς,

έπει ἐν αὐτοῖς ἐποίησα τὸ μὴ νομίζειν σήμερον ἢ αὕριον θανεῖν, ἢ τόνδε ἡ, τόνδε τὸν χαιρόν, καὶ οὕτως διόλου χοπιᾶν καὶ ζῆν». Α (contuli et DW).

3-4 = Mediceum 247b. 4 post ἔτερόν τι add. PPd: εἰς αὐτὸν.
6-7 textus incertus. 6 ἐπεὶ ΧΥ; ἡγονν cet. 6 τὸ μὴ κυμίζενε κοίνω Σ; τὸ νομίζενε καὶ ἐπτίζεν ΝΥ; τὸ νομίζενε καὶ ἐπτίζεν κὴ edd. 6 θανεῖν] θάνατον BDXΥ 7 καὶ ζῆν omnes praeter Pd (in P postea additum est, sed eadem manu).

Mediceus: μή πού τε προύβης| ἐρωτηματικῶς: «μὴ ἔτερον ἥμαρτες ἀμάρτημα;»

248α θνητούς γ΄ έπαυσα: Πρώτον, φησίν, οἱ ἀνθρωποι πρό ὀφθαίμων ἔχοιτες τὸν θάνατον οὐκ ἐξήρχοντο εἰς τὸ ἐργάζεσθαι ἢ ναυτίλλεσθαι ἢ ἄλλο τι ποιεῖν, φοβούμενοι τὸν θάνατον, μὴ τηνικαῦτα ὑπέλθοι αὐτοῖς: ἐγὸ ἀὲ αὐτὸν ποιήσας ἀπρόοπτον, καὶ ἐλπίδας αὐτοῖς ἐνθεῖς τοὶ ζῆν, και μὴ ς γινώσκειν πότε μέλλει αὐτοῖς ἐπελθεῖν ὁ θάνατος, εἰς ἔργα παρώτουν». Α (contuil et DW).

In BDNXY perperam collocatur hoc scholium, pierumq e inter 2312 et sch. 242.

t lemma in PPd ita: ἔτερον εἰς τὸ αὐτό (i.e. «alterum scholium ad Prom. 247»; nam in his praecedit 247a). 5 παρώτενες CNP¹PdVW; παρώξυνα cet. et Pγρ.

P*: 'Απὸ τοῦ λέγειν αθνητούς τ' ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον» παρεμφαίνει καὶ ἐτέραν εὐεργεσίαν ἀφανῆ οὐσαν. οἱ γὰρ ἄνθρωποι πρώην τὸν μόρον καθ' ἐκάστην ἐλπίζοντες οὐδόλως εἰργάζοντο· εἶτα λαβόντες 5 ἀπὸ τοῦ Προμηθέως ἐλπίδα κενάς, ῆγουν τυφλωθέντες ἡν πρὶν εἴχον ἐλπίδα θανάτου, ώστε μὴ προβλέπειν αὐτόν, διόλου εἰργάζοντο, ἔχοντες καὶ τὸ πῦρ.

4 post ἐκάστην add. Dind.: ἡμέραν.

250a

P*: τυφλάς] "Ινα τυχὸν ἐλπίζωσιν ὅτι σήμερον μέλ λομεν ἀποθανεῖν ἢ ἄλλο τι παθεῖν, ἢ αὕριον, ἢ μετὰ πολύ, ἢ ού.

Pgl: τυφλάς] 'Απράκτους, ἀδήλους, ἀφανεῖς: ¾: κόκ ἐπίσταταί τις εί γενήσονται.

252 (252-254) πρός τοΐσδε μέντοι: «Πρός τούτοις οξε εξπον έγώ» φησίν,

«αὐτοῖς, τοῖς ἀνθρώποις, παρέσχον καὶ ἔδωκα τὸ πῦρ». εἶτα ἔφη ¿ γιοὸ δτι «καὶ νῦν ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸ φλόγας ἐκπέμπον πῦρ;» ὁ δέ τρος» «ἀφ' οὖ γε πολλάς ἐκμαθήσονται τέχνας». A (contuli et DW).

> 4 ἀφ' οδ γε] ἀφ' οδπερ BDXY; ναί, ἀφ' οδ γε C 5 DOST TÉYYY add. PPd: προσυπακουομένου του ναί; cf. sch. 254.

253a

CP*VWXcY: φλογωπόν: Δύο είσιν δνόματα το πυρί, τὸ στοιχειακὸν καὶ τὸ διακονικόν, καὶ στοιγειακός μέν πύρ, αὐτό τὸ στοιχεῖον ὁ αἰθήρ. διακονικόν δέ αύτο το πρός ύπηρεσίαν ήμετέραν χρησιμεύον, όπες 5 αφλογωπόν» ὁ Αἰσχύλος φησί παρά τὸ ὑποκεῖσθαι το όπωπή και λάμπειν· τὸ γὰρ αιθέριον οὐχ ὑποπίπτει το δράσει.

Exstat hoc scholium etiam in Ξα, cum inscriptione: παλαιόν έστι 6 δπωπή P*; ἐπωπή cet. (et PPd in 253b).

b

P*Pdgl: «Φλογωπόν» τὸ διακονικόν πῦρ παρά τὸ ύποκεῖσθαι τῆ ἐπωπῆ καὶ λάμπειν· τὸ γὰρ στοιγειακόν. οίον τὸ αίθέριον, ούχ ὁρᾶται. CWa (in his collocatur post 253a); Σημείωσαι ότι

δόξα Έλληνική ήν ότι τὰ σώματα προϋπήργον, ύστερον δὲ αἱ ψυχαὶ γεγονυῖαι καὶ †όργισθεῖσαι παρὰ τοῦ θεοῦ. ἐνέβαλε ταύτας ἐν τοῖς σώμασιν οἱονεὶ 5 έν φρουρά τινι, καὶ κατείχοντο ύπὸ τῶν σωμάτων. έφοβούντο δέ μεταγειρίσασθαί τι πρός ώφέλειαν αὐτῶν ἐνόμιζον γὰρ ὅτι, ἡνίκα προσεγγίσωσί τι. θάνατος ἀποβή αὐτοῖς ἐξ ἐκείνου τοῦ πράγματος οδ προσψαύσωσι. και ούτως έφθείροντο ποτέ μέν ύπο το

το ψύγους, ποτέ δε ύπο της πείνης, άλλοτε δε έπι άλλοις συμβάμασι. κατελθόντος οδν ποτέ τῶν καιρῶν ἐκ τοῦ ούρανοῦ πυρός ἐπὶ τῶν δένδρων, † καὶ κατακαφθέν πνέοντες οἱ κάρβωνες †, μόλις ἐκεῖσε παραγενόμενοι οί όντες τότε ήσθοντο τοῦ πυρός, καὶ σγόντες μικράν

15 προμήθειαν (ήτοι μικράν φρόνησιν), έλαβον έκ τούτου τοῦ πυρός καὶ ἐφύλαττον, κατὰ μικρὸν δὲ αὐξανομένης της προμηθείας (ήτοι της φρονήσεως), ήσθάνθησαν ότι ούκ άν ποτε θάνωσιν, όποίου άν προσψαύσωσι πράγματος ούδὲ γνῶσίς τις, πότε τὸ τέλος τῆς ζωῆς

20 αὐτοῦ ἔσεται. διὰ τοῦτο φησίν ὅτι «ἔπαυσα τοὺς βροτοὺς

μή βλέπειν τὸν θάνατον, ἐγκατοικίσας ἐν αὐτοῖς τυφλάς έλπίδας, ήτοι μή γινώσκειν τινά ότε μέλλει συμβήναι αύτῶ θάνατος».

3 δργισθείσαι CWa; fortasse ένεργασθείσαι. 5 έν φρουρά τινι: cf. Plat. Phaedo 62B. 7 τι Wa; τε C. 10 έπὶ Wa; ὑπὸ C. 12 κατακασθέν CWa (i.e. κατακαυθέν). Post hoc verbum add Waναί ἐστι. 20 αὐτοῦ ἔσεται: sic CWa: exspectaveris αὐτοῖο (Dind) 22-23 τινά et αύτῷ Wa; τινάς et αύτοῦ C

Mediceus: φλογωπὸν Λαμπρόν.

253C-26I

261

PgIVXcY: ἀφ' οὐ γε] Τοῦτο δέ ἐστι μέθοδος σύντομος. 254 δέον γὰρ εἰπεῖν «ναὶ» καὶ παύσασθαι, ὁ δὲ προλαμβάνει την έξης έρώτησιν, άφ' ής νοείται και τὸ «ναι» τὸ σιωπηθέν.

> ι τοῦτο δέ έστι solus habet V. 2 προλαμβάνει Χα; προσ- cet

255 (255-262): τοιοΐσδε δή σε: Έρωτᾶ ὁ χορὸς τὸν Προμηθέα, οἰκτείρων αύτον ώς ἐπὶ οὐδαμινοῖς πταίσμασιν αίτιώμενον καὶ τιμωρούμενον, ὅτι «ἐπὶ τοιούτοις ἀμαρτήμασι τιμωρεῖταί σε δ Ζεύς, καὶ οὐ παύσεται τῆς όργης, οὐδ' ἐστὶ τέλος τοῦ δεσμοῦ σοι προχείμενον;» ὁ δὲ Προμηθεύς 5 άνταποκρίνεται πρὸς τὸν χορὸν καί φησιν ὅτι «οὐδὲν ἄλλο μοι τέρμα τῆς δέσεως και τῆς κακοπαθείας ταύτης προκεῖται, ἡ ὅπερ δόξει ἀρεστὸν έκείνω», εἴτα πάλιν ὁ χορὸς πρὸς τὸν Προμηθέα λέγει· «πῶς δὲ δόξει τῷ Διὶ ἀπολῦσαί σε τοῦ δεσμοῦ; τίς ἡ περὶ τούτου ἐλπίς; οὐ νοεῖς ὅτι ήμαρτες; ότι δὲ ήμαρτες, ούτε έμοι ἀποδεκτὸν λέγειν πρός σε καί το δνειδίζειν σε, σοί τε λυπηρόν έστι τοῦτο. άλλά ταῦτα μέν ἐάσωμεν· έλευθερίαν δὲ ἐκζήτει τοῦ δεσμοῦ καὶ τῆς κακοπαθείας ἢν ἔγεις.» Α (8-0 ὅτι . . . τοῦτο nihil amplius habet C).

> 3-4 notandum quod Prom. 256 choro continuat scholiasta, cum omnibus nostris codicibus et Mediceo (Prometheo restituit Welcker). 8 671 65 C.

Mediceus: γαλα | Συνήθης αὐτῷ ἡ «γαλά» φωνή. 256

CWa (in his continuatur cum sch. 255. 9) P*Ya: 260 έμοι λέγειν: Λύπης γάρ είσι ταῦτα αἴτια έμοι · σοι δὲ τῷ άκούοντι πλεϊστον άλγος γενήσεται.

> Mediceus: ἀλλά ταῦτα μὲν] «'Αλλά ταῦτα μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν».

ι ταῦτα Mediceus; lege τὰ cum Homero. 1-2 11. 16. 60, 18. 112.

[III]

263a (261-263) PPdWXa: ἐλαφρόν: Ἐπεὶ ὁ χορὸς ὡς δῆθεν παραυδον ἔφη πρὸς τὸν Προμηθέα «τἄλλα λιπών ζήτει τος, δεσμών ἀπαλλαγήν», φησίν ὁ Προμηθεύς «παντί τῷ ἔξω χ.τ.λ.» (sequitur 263b, nullo intervallo).

 (263-265) έλαφεὸν δότις: Τῷ ἔξω τῶν κακῶν ὅντι, καὶ μὴ ἐμπεσόντι εἰς βλάβας, δυνατόν ἐστι νουθετεῖν τοὺς κακῶς πάσχοντας. A (om. (contuit et DW).

In PPdW lemma nullum; vide 263a.

265 Mediceus: ταῦτ' ἀπαντ' (sic) ἡπιστάμην] Τιμωρηθησόμενος.

266 Pmarg.: ἐκὼν] Ἑκουσίως· τὸ ὄνομα ἀντὶ τοῦ ἐπιρρήματος.

268 (268-70) οὐ μήν τι ποίναις: «"Οτι μέν», φησίν, «ήμαρτον, οίδα κα: αὐτός οὐ μὴν δὲ ὑπελάμβανον τοιαύταις τιμωρίαις τιμωρήθηναί με, κα: κατισχανεῖσθαι (ήγουν κρατεῖσθαι καὶ δεσμεῖσθαι) ἐν πέτρα τοῦ πεδαρσίω: καὶ ὑπεραμομέναις τῆς γῆς (ήγουν ὑψηλαῖς), ἐπιτυχόντα τοῦ πάγου και τοῦ πόπου τοῦ ἐρήμου τούτου, τοῦ μὴ κατοίκους ἔγοντος». Α.

3 κατισχανεΐσθαι: sic omnes nostri. Cf. 269α. 5 τοῦ secundum ... ἔχοντος] τοῦ μὴ ἔχοντος γείτονά τινα ΒΧΥ.

ραίνεσθαι· ήγουν κρατεΐσθαι καὶ δεσμεΐσθαι. Similia inveniuntur glossemata in plerisque nostris (e.g. κρατεΐσθαι

Simila inveniuntur giossemata in pierisque nostris (e.g. κρατείσθα: καὶ ξηραίνεσθαι Dgl). 1-2 ξηραίνεσθαι] ergo nota erat vera lectio κατισγνανεῖσθαι, quae in

textu poetico paucissimorum codicum apparet (cf. Dawe, p. 208).

Bmarg., Υ (in hoc continuatur cum sch. 268). Πεδαρσίοις ἀπό τοῦ «πέδον», ἡ γῆ, καὶ τοῦ «ἀείρω», τὸ ἐπαίρω.

Pgl: κατισγανεῖσθαι (sic)] Κατακεκρατῆσθαι· τ, ξη-

P*Y (partim) Ya: ἀγείτονος πάγου: Τοῦ κακογείτονος ἢ τοῦ ἐρημητικοῦ, τοῦ μὴ ἔχοντος γείτονας ἐν ἄ τις οὐ γειτνιάζει (ἤγουν προσεγγίζει).

2 7 ... yeltovas] om. Y.

269a

b

270

271a (271-273) καί μοι τὰ μὲν παρόντα: μὴ ὀδύρεσθε ἃ νῦν πάσχω κακάπρός τὴν ηῆν δὲ βᾶσαι καὶ πορευθεῖσαι (ἀέριαι γὰρ ἐφέροντο), ἀκούσατε
ἄπαν τὸ ἐμόν. Α (om. C; contuli et DW).

2 άέριαι] άέρι BDXY.

271a-275b

b

C

275a

b (271-273?) Mediceus: vide 275e, cum adn.

272a Μediceus: τύχας] Γρ. «βλάβας.» βούλεται γὰρ στῆσαι τὸν χορόν, ὅπως τὸ στάσιμον ἄση.

Cf. 272b et Mediceum 397b. Quid de verbo στάσιμον senserint scholiastae exponit Dale, pp. 37-8.

P*Ya: πεδοῖ δὲ βᾶσαι: βούλεται στῆσαι τὸν χορόν, ὅπως τὸ στάσιμον ἄση.

1-2 = Mediceum 272a. 2 sic P; ordo &σ. τὸ στ. in Ya.

P*: πεδοῖ δὲ βᾶσαι: 'Επειδὴ ἐν τῷ ἀέρι ἐκρέμαντο, διὰ τοῦτο λέγει «πεδοῖ δὲ βᾶσαι (ἦτοι κατελθοῦσαι πρός τὴν γῆν) ἀκούσατε πάντα, ὅπως βεβαίως μάθητε τὸ πᾶν». οἱ γὰρ ἦδύνατο προσφωνεῖν ἐκείνας εἰς ὕψος 5 πετομένας.

4-5 contra facit Mediceum 128a.

P*Pd (in his antecedit 275b 6-9) Ya: ταῦτά τοι] "Η στικτέον εἰς τὸ «μογοῦντι», τὸ δὲ «ταῦτα» τῷ ἑξῆς συναπτέον, ἴν ἢ ἡ περὶ τὰ αὐτὰ κ.τ.λ. (vide 275b).

b (275-276) CNP*PdV(?)WXa: ταϋτά τοι πλανωμένη: 'Η περὶ τὰ αὐτὰ περιερχομένη πημονή (ἤγουν βλάβη) ἄλλοτ' ἔπ' ἄλλον προσιζάνει. "ΑΛΛΩΣ· οὐκ ἔπιμένει μοι περὶ ἐνὸς ἰσταμένη ἡ λύπη, ἤτοι ούκ ἐφ' ἐνὶ κακρό ὁ ἀνιῶμαι ἀλλὶ ἔπὶ διαφόροις ἀσχάλλω· καὶ τὰ πάντα ὑμῖν ἀφηγήσασθαι βούλομαι. "ΑΛΛΩΣ· τὸ «ταϋτα» ἀντὶ τοῦ ασύτη ἡ βλάβη ούκ ἐπ' ἐμοὶ μόνω ἐγένετο, ἀλλὰ περιερχομένη (τοῦτο γάρ ἐστι τὸ πλανωμένη) ἄλλοτε ποὸς ἄλλον καὶ άλλον ἐπέργεται.»

Fortasse scholiastae A debentur haec. I lemma: ταῦτα omnes nostri et hie (exceptis PPd, qui lemma om.) et in textu poetico; quamquam scholiasta in vv. 1-2 ταὐτα interpretari videtur. Cf. 275d. 1-3 = Mediceum 275d. 3-6 = Mediceum 275d. 3-6 = Mediceum 275e. 3-4 bio του πιμένει ... λύτη ΝΥ; νοιδείτ ἡ δινοκεμικήν μοι διλίψες πρὶ ξύ Ισταιται PPd; οὐκετι ἐτιμένει μοι ἡ δλίψες εἰς (παρὰ W, ἐπὶ Χα) ἔν Ισταιμένη CWλā. 6-9 ἄλλως ... ἐπέρχεται] ante 275a collocant PPd, omisso ἄλλως.

8

Pgl: ταῦτα] Πρός, ἢ ταύτη καὶ οὕτως, αὕτη ἡ πημιση.

I f ... ourms habet et Pdgl.

c

Mediceus: ταῦτά τοι] Ἡ περὶ τὰ αὐτὰ πλανωμένη ἡ πημονή ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλοις προσιζάνει.

In textu poetico ταῦτά praebet Mediceus; vide adn. ad 275b, int 2 ½ secundum omittere debuit.

Mediceus: Οὐ γὰρ ἐπιμένει μοι ἡ λύπη ἐφ' ἐνί, ἡ, η
 ἐπὶ διαφόροις ἀσχάλλω. καὶ τὰ πάντα ὑμῖν ἀφηγήσασθη
 βούλομαι.

Primitus, credo, sive explicatio sive paraphrasis fuit hoc scholium versuum 271-273 (sensus: «eo vos praesentes dolores veto plorare, qua multis de causis sollicitor; et has vobis volo narrare omnes ») In Mediceo invenitur ante 275d; incipit iuxta versus 273/4. Ad versum 275 rettulerunt codd. nostri in sch. 275b (q.v.), quos secuti sunt editores.

- 277 (277-278) οὐκ ἀκούσαις: Οὐχὶ μὴ βουλομέναις ἡμῖν τοῦτο εἶπας, τὸ «ἔλθετε καὶ ἀκούσατε, ἵνα μάθητε ἄπαν τὸ κατ' ἐμέ·» ἀλλὰ θέλομεν καὶ ἡμεῖς τοῦτο. Α.
- 278a (278-283) καὶ νῦν ἐλαφοῷ ποδῖ: «Καὶ νῦν», φησὶν ὁ χορός, «ἐπεὶ καλιεῖς πρὸς αὐτὸν ἐμές, ἐν ταχυτάτῳ ποδί (τῆ ἀερία πτήσει) τὸν καριπόνεσον (τὸν ταχικῶς κινούμενον) θρόνον αἰθέρα τε ἀγνὸν πόρον τῶν οἰωνῶν (ῆτοι τὸν ἀέρα, ἐν ῷ τὴν πορείαν ποιοῦνται τὰ ὅρνεα) λιποῦσε 5 προσπαλάζω ταύτη τῆ τραχεία γῆ » λέγει δὲ τοῦτο διὰ τὸν Καύκασον οἱ γὰρ πᾶσα γῆ σκληρὰ καὶ τραχεία· «τοὺς σοὺς δὲ πόνους θέλω ὅλους ἀκοῦσαμ». Α.

b Mediceus: Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κυνηγῶν.

Adscriptum hoc in Mediceo ad Prom. 278b-279a (καὶ νῦν ... κραμπνόσυτον). Ad verbum ἐλαφρῷ vix cum edd. referri potest (cf etiam Prom. 125, 263); ad ἐπεθιώμξας 277 probabiliter retuilit Kirchhoff.

279a PPdW: κραιπνόσσυτον: «Κραιπνόσσυτον θᾶκονη δὲ τὸν αθόμε α σησίν· ἐπ΄ ἐκεῖνον γὰρ οἶον καθήμεναι ἐπιστροίζονται.

Endem inveniuntur in scholio Thomano ad 279 fin. (Smyth [1] p. 22). 2 becivov: sic omnes nostri.

NcPmarg. (partim) SjWXc: «Κραιπνόν» δὲ τοῦτόν φησιν ἐπὶ τὸ καταπολύ διαχεῖσθαι· κεχυμένη γὰρ ἡ τῶν ἀνέμων φύσις.

2 τὸ nostri; exspectes τῷ.

270a-287

281a Mediceus: τῆδε, Προσέθηκε «τῆδε» διὰ τὸν Καύκασον·
οὸ γὰρ πᾶσα γῆ σκληρά.

Mediceus (in margine altero): πελῶ] Ἐπέλασα.

Haud raro, cum dubitari possit de quo verbo agatur, coniugationem aut plene aut partim reddunt scholiastae; cf., e.g., 6ob.

284a (284-287) ήκω δολιχής: 'Ο 'Ωκεανός έλθων φησι πρός τον Προωηθέα-«ήκω πρός σε διαμειψάμενος καὶ διελθών τό τέρμα καὶ τό τέλος τής δολιχής καὶ μακράς όδου, τόν περυγωκή οἰωνόν τόνδε (ήγουν τούτον), τόν ἐν τοῖς πτεροῖς ταχύτατον οἰωνόν τόν γρῦπα, διευθύνων και ἄγων γρώμη καὶ θελήσει οἰκεία, χωρίς χαλινῶν (ήτοι αὐθαίρετον ». ἐπι γρυπός γάν τετρασκελοῦς δγείται ὁ 'Ωκεανός. Α.

5 αὐθαίρετον: cf. Mediceum 287 5 6 Mediceum 2840 fin Cf. et Eustathium ad Od. 5, 453: δν (sc. 'Ωνεανόν) δ τραγικός Αίσχύλος έπι γρυπός καθίζων έξάγει πρός θέατρον.

Mediceus: ήκω κ.τ.λ.] Καιρὸν δίδωσι τῷ χορῷ καθήκκσθαι τῆς μιχινής 'Ωκεανός ἐλθών. ὑπερβολῆ δὲ ἐχρήσατο, ὅπου γτ "Ομηρος οὐκ εἰσήγαγεν 'Ωκεανόν εἰς τὸν σύλλογον τῶν θεῶν.
5 ἔτὶ γρυπὸς δὲ τετρασκελοῦς ὀχεῖται.

286 Mediceus: πτερυγωκή] Τὸν ταχύν διὰ τῶν πτερῶν.

287 Mediceus: στομίων ἄτερ] Οΐον χωρίς ἡνίων, αὐθαίρετον, οὐ βία.

[115]

[114]

298a-309a

288α (288 202) ταξι σαξι δὲ τύχαις: «Ταξι σαξι», φησί, «κακοπαθείαις, γονωπες, ἐνιωμαι: ἡ γὰρ σηγγένειά με ἐναγγάζει λυπείσθαι, και χωρίς το είναι με σου συγγενη ούκ έστυ εύρεθηναι ῷ ἄν πλείονα παρέχουμι φυλιαν παρύ συτο, ὑπερθυλῆ ἐὲ ἐχρήσατο: ὁ γὰρ "Όμηρος οὐκ εἰσήγαγεν τ Ἰλιαπόν εἰς σύλλογον των θεῶν. Α.

3-4 $\delta \dots$ soi) the ålle melkova pareka villan $\mathfrak h$ hal pard soi PPd. 3 δ X; dis nel dis CNVY; dis B. 4-5 = Mediceum 284b, med. 4 δ yèr) hal yèr B.

P° Ya: ἴσθι, συναλγῶ (?)] Σημείωσαι ὅτι οἱ ᾿Αττικοὶ πῆ μὲν τιθέασιν ὡς παρέλκον τὸ «ὅτι», πῆ δὲ ἐκλείπουσι παντελῶς.

In neutro-codice exstat lemma, in P invenitur hoc scholium post sch. 203 in Ya adscriptum est versur 288, recte ut videtur.

291 Mediceus: μοῖραν: Λείπει «φιλίας».

293 (2013-2071 γνώση δὲ τάδ΄: «Νοήσεις δέ», φησί, «τήν πρός σέ μου διαθεσιν Συγθή, καὶ όις οἱ μέτην σοι διὰ λόγου χαρίζομαι, φέρε γάρ, είτε τί σοι πρέπει συμπράττειν οἱ γάρ ποτε λέγεις ὡς ἄλλος τις φίλος ἐσται σου βεβαιότερος παρ ἐμὲ τὸν 'Ωκτανόν».

ι την προς σέ μου (σου την πρός έμέ σου (sic) BY; την πρός έμέ σου cet , την πρός έμου edd <u>3 λέγεις</u> λέξεις NPPd. In Prom 296 alii codices ποτε φης legunt, alii ποτ' έρεῖς (Dawe, p. 209).

294 Mediceus: χαριτογλωσσεῖν] Μέχρι γλώσσης χαρίζεσθαί σοι, καὶ οὖκ ἔργοις.

298a (298-306) ξα τί χρήμα: Δυσχεραίνει ὁ Προμηθεύς εἴ πως τὸ ἴδιον εξίωμα οὐκ ἐτήρησεν ὁ 'Ωκεανός, φησὶ δέ, «τί τοῦτο τὸ πρᾶγμα; καὶ σὸ ἦκειε ιδεῖν τοὺε ἐμοὺς πόνους; πῶς ἐκαρτέρησας, καταλείψας τὸ ἐπώνυμόν τε ἐεθμα (τὸ ἀνομαζόμενον 'Ωκεάνειον) καὶ τὰ αὐτόκτιστα ἄντρα εἰ τὰ ἀνόκατασκεύαστα) καὶ πετρηρεφή (τὰ πέτραις ἐστεγασμένα), ἐλθεῖν Ελευθίαν τὸ γὰ Νάλοβει Σκυθικόν ἔθνος, καὶ πολύς ἐν Σκυθία χαλκός, τὸ, παρεγένου», τησὶ, «θεωρέταν» τὰς ἐμὰ δυστυχίας καὶ συλλυπούμενος τοῦς ἐμοῖς κακοίς, ἐλε οὐν θέαμα (ἤτοι παράδοζον τέρας), τόλδε ἐμὲ τὸν 10 φίλον τοῦ Διός, τὸν τὴν τυρανίδα καὶ τὴν βασιλείαν οἰκονομήσαντα καὶ το καίνουμήσαντα το καίνουμήσαντα καὶ το καίνουμήσαντα το καίνουμή το καίνουμή το καίνουμη το καίνουμή το καίνουμή το καίνουμή το καίνουμή το καί

συνεργήσαντα τούτω εἰς ταύτην, ποίαις βλάβαις ὑπ' αὐτοῦ, τοῦ Διός, δαμάζομαι». Α (C om. 9-12, ἴδε . . . δαμάζομαι; contuli et D).

r-2 = Mediceum 298b. 1 εί πως) δπως NPPd 4 αύτδ-κτιστα] αύτδιτιτα PdX. 6-7 = Mediceum 301a. 7 Σουθικόν ... χαλκός | λεείσε που πλησίου οἰκοῦσιν, έθνος δντες Σκυθικόν · δπου δ σίδηρος ξεριμβτικται PPd.

Mediceus: ἔα τί χρῆμα κ.π.λ.] Δυσχεραίνει εἴ πως τὸ ἴδιον ἀξίωμα μὴ ἐτήρησεν ὁ ՙΩκεανός.

301a Mediceus: τὴν σιδηρομήτορα] Τὴν Σκυθίαν· οἱ γὰρ Χάλυβες Σκυθικὸν ἔθνος.

Pmarg.: σιδηρομήτορα] 'Αλίβας καὶ χάληβος ὁ νεκρός, ἀπὸ τοῦ χαλᾶν τὴν ήβην.

ι χάληβος sic P, etymologiae suae gratia.

307a (307-314) όρῶ, Προμηθεῦ: Εἰπόντος τοῦ Προμηθέως πρὸς τὸν ὑλεανόν «ίδε οἶα πάσχω καὶ οίαις βλάβαις ὑπὸ τοῦ Διὸς δαμάζομαι», φησὶν ὁ ὑλικανὸς πρὸς αὐτόν «όρῶ οἶα πάσχεις, καὶ παραινέσαι σοι θέλω τὰ ἀγαθὰ καίπερ φρονίμω ὅντι γνῶθι σαυτόν, καὶ νόησον ὅτι ὁ ἐλάττων εἰ τοῦ Διός, καὶ ἀλλαξον τοὺς τρόπους καὶ κτῆσαι ἐτέρους νέους.

5 ελαττών εί του Δίος, και αλλαζόν τους τρουλούς και τηνακτικρούς και έπει και τήραννος έν θεοῖς νόος, εί δὲ οῦτω τραχεῖς (και σκληρούς και ἀναιδεῖς) λόγους και τεθηγμένους (ῆγουν δυναμένους λυπῆσαι) ρίψεις (ἀντὶ τοῦ ἐκπέμψεις ἐκ τοῦ στόματός σου), τάχ ἀν καὶ μακράν σου καθήμενος ὁ Ζευς ἀκούοι· ώστε τὴν νῶν προσοῦσάν σοι δργὴν αὐτοῦ το παίγγιον είναι δοκήσεις, άλλα δὲ χαλεπώτερα πάθης». Α.

10 cf. Mediceum 314.

b Mediceus: Σκόπησον τὰ τῶν ῥητόρων καλά, παρὰ πρῶτοις εύρεθέντα τοῖς τραγικοῖς.

Scripta sunt haec in margine inferiore folia continentis Prom. 270-315, ita ut sub Prom. 315 ἐλλ' ὁ ταλαίπωρ collocentur. Ad totam Oceani orationem (Prom. 307-329) referenda esse docet Dind.

308 Mediceus, et gll. in CVXY: ποικίλω] Συνετῷ.

Mediceus: γίνωσκε σαυτόν] Γνώθι σαυτόν, ώς ὁ ποιητής «φράζεο, Τυδείδη, και χάζεο». γνώθι σαυτόν δτι ήττων εί τοῦ Διός.

2 Il. 5. 440.

309a

[116]

[117

318a-323b

b

ἐστι μέρος τοῦ λογισμοῦ, καὶ δοκεῖ πως συγγενικος διακεῖσθαι τοῖς ἀπὸ τοῦ νοὸς ναομένοις ῥεύμασιν. 15 ήτοι λογισμοῖς καὶ διανοήμασι. Vv. S-15 tantum habet Za, cum inscriptione: παλαιόν ι lemni cm. Ya. In textu Aeschyleo μεθάρμοσον scribit Pd, μεθάρμοσον

(supraser. -ον) ΡΥΑΞΑ 3 γ/νεται: sic nostrī. 3 χαροποι idem esse atque «laetus» credidises videtur hic scholiasta. 8συγγενής. ως εξηται: cf. Prom. 289? 11 ωκέως νάπνι: candem etymologiam profert Eustathius ad II. 14. 202.

312 P*: ἡίψεις] «Ἡπτειν» κυρίως ἐπὶ τῶν ἀφελῶν λόγων.
τὸ δὲ «βάλλειν» ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν.

313

P*XCYa: ώστε χ.τ.λ.] "Ωστε τὸν νῦν παρόντα χόλον τῶν μόχθων καὶ τῶν κακώσεων παίγνιον εἶναί σοι δόξειν ἡτοι, οὐ σωφρονοῦντι βαρύτερα κακά σοι ἐπέλθωσι παρὰ τοῦ Διός, καὶ ταῦτά σοι τὰ κακὰ παίγνιον 5 δόξει εἶναι.

1 χόλον omnes nostri, et hic et in textu Aeschyleo.

314 Mediceus: παιδιάν κ.τ.λ.] Πείση γάρ χαλεπώτερα.

317 ΝΡΡΦΥΧ: ἀρχαῖα ἴσως σοι: «'Αρχαῖα» λέγονται τὰ μωρά, διότι οἱ ἀρχαῖοι τοιοῦτοι ἦσαν, ἀπλούστατοι καὶ εὖηθεῖς· ἢ οἱ γέροντες καὶ οἱ ἔξωροι τοιοῦτοὶ εἰσιν.

3 η of nostri praeter Xc (xal ol); η ότι of edd., melius.

318a (318-329) τοιαύτα μέντοι: Τοιαύτα, ὁ Προμηθεϋ, τῆς μεγαλορρημονούσης γλώσσης τὰ ἐπιτίμια, οἶα πάσγεις αὐτός, ἀντιλέγων πρὶν τῷ

Διί, σύ δὲ καὶ τοιαύτα πάσχων οὐκέτι ταπεινός εἶ οὐδ' ὑποτάσση· σύν οἶς δὲ πάσχεις κακοῖς θέλεις λαβεῖν καὶ ἔτερα. ἀλλ' ἐὰν μοι πεισθῆς, 5 οὐ βλάψεις σεωτόν πρός κέντρα τὸν πόδα ἐκτεύκον, ὁρῶν δτι κυριεύει πάντων χαλεπός καὶ ὁργίλος θεὸς ὁ Ζεὺς, ὅστις μόνος ἄγχει τῶν ἔλλων πάντων, οὐδ' ἐστὶν ὑπεύθυνος (ἦτοι ἐξουστιζόμενος παρά τους· ἢ δν οὐ δύναταὶ τις τιμωρήσασθαι), καὶ νῦν μὲν ἐγὼ ἀπέρχομαι πρὸς αὐτόν, καὶ πειράσομαι ἐὰν τέως ἰσχύσω ἀπολύσαὶ σε τῶν δεσμῶν, σὶ δὲ μὴ 10 μεγαλορρημόνει, μηδ' ὑπέρογκα καὶ αὐθάδη λάλει. ἢ φρόνιμος ὧν οὐκ οἶδας δτι βλάπτεταὶ τις ἐκ γλώσσης ἀκολάστου καὶ φλυάρου; Α (οπ. C; contuli et D).

2 post πάσχεις add. PP4: νῦν. Cf. Mediceum 318b. 4 3 ἐν. μια παισθής, οὐ βλάψεις ἐν μὴ πεισθής. βλάψεις B. Cf. Mediceum 37-7-11 οδὲ ἐντλι... ολιάψεις chair alterum scholium (ad 324) tractant PPd. 7 ἔξουσιαζόμενος παρά πνος] παρ ἀλλου πνὸς ἔξουσιαζόμενος PPd.

Mediceus: τοιαῦτα μέντοι] *Α πάσχεις νῦν. γνωμικῶς δέ φησι.

In Mediceo appicta sunt haec ad Prom. 317 (ἀρχαῖα κ.τ.λ.). Primam sententiam ad 316 (τῶνδε πημάτων), secundam ad 318 retrulit Dind.; totum scholium ad 318 pertnere vidit Weckl., quem secutus sum, collato etiam sch. 318a, intt.

320 Mediceus: ταπεινός] Λείπει «θέλεις είναι».

322 Mediceus: ούκουν ἔμοιγε] Έάν μοι μὴ πεισθῆς.
βλάψεις σεαυτόν.

Melius fortasse scholiasta V vide 318a 4.5

323a P*VXcVa: πρός κέντρα κῶλον: Πρός κέντρα τὸ κῶλον ἐκτείνει ὁ βοῦς - λακτίζει γὰρ κεντοίμενος ὑπὸ κέντρον, καὶ τὸ κῶλον αἰμάσσει. ὁ γὰρ πρός κέντρα λακτίζων, κατὰ τὴν ἐντεῦθεν παροιμίαν, τους ἰδίους 5 πόδος αἰμάσσει.

r in lemmate sequor V (msi quod hie add πρέπρους site et X., in Ya lemma nullum; in P lemma οδικούν έπους ε. Prom 322 lin ceteris sequor P. — 3 πίμεποτε, murtlum in P e VXe Ya supplex) 4 κατά... παροφιβαν habet solus P

gll. in BX: πρὸς κέντρα] Παροιμία ἐπὶ τῶν τοῖς Ισχυροῖς ἀντιβαινόντων.

[119]

335-347a

Βεί: προστρίβεται] Προσκολλάται · μεταφορική ή 16%

Primum verbum (tantum) praebent et gll, in CPPd.

 Briang.: Ἡ μεταφορά ἀπὸ τῶν συμμιγνημένων ἱματίων καὶ λαμβανόντων βύπου.

330a (330-334) ζηλῶ σ' δθ' οὖνεκα: Θαυμάζω σε πῶς ὑπάρχεις ἐκτὸς αἰτίν καὶ μέμψεως παρὰ τῷ Διί, καὶ οὐδἐν ὑπ' αὐτοῦ δεινὸν πέπονθας ἐμοὶ συκλγῶν. "ΑΛΛΩΣ- ἐπαινῶ σε, σροίν, ὅτι ἐκτὸς ὑπάρχεις μέμψεως ὡς ὅπερ ἢν οιο δυνατὸν ἐπ' ἐμοὶ ποιήσας καὶ συναλγήσας ἐφ' οἰς πάσχως 5 κακοῖς, καὶ νῦν ἄφες τὸ προσεθοῦν τῷ Διὶ δυσωπήσων αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοὸ, Γίνα ἀπολύση με τῶν δεσμῶν, πάντως γὰρ οἱ καταπείσεις αὐτόν · σκληρὸς γὰρ ἐστι καὶ ἀκαμπής · σὶ δ' ἐπιτήρει καὶ περίβλεπε μή τι ἐν τῆ ὁδῷ βλαβήση. Α (contuil et D).

1 lemma: 60' ούνεχα: sic nostri, praeter X (om. ούνεχα). 1-3 συνελγῶν: fere = prima sententia Medicci 330b. 4 ὡς δπερ ΝΡΡΦΥ, ut fiat sensus: «quasi quodcumque potueris, feceris...»; ώσπερ CDNY; ὡς Β. 5 post ἐμοῦ dissentiunt a ceteris PPd; vide 330d. 8 βλαβήση) βλαβής X.

b (330-333) Mediceus: ζηλῶ σ' κ.τ.λ.] Θαυμάζω σε πῶς οὐδὲν πέπονθας ὑπὸ Διὸς συναλγῶν μοι. *ΑΛΛΩΣ· ζηλῶ σε, φησίν, ὅτι καὶ τὰ περὶ σαυτοῦ ποιήσας κεκόμισαι χάριν ἐξ ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἐάσω σε 5 προσκροῦσαι Διὶ ὑπὲρ ἐμοῦ. προγνώσκων ἐξ ὅτι οὖ πείσει τὸν Δία ἀπείργει αὐτόν.

c (330-331) X^* : Ζηλῶ σε ὅτι, μετασχὼν πάντων τῶν κακῶν ἑμοὶ τολμηρῶς, ὁπάρχεις ἐκτὸς αἰτίας τοῦ Δ ιός.

d PPd haec praebent post έμοῦ 330a:5 Οὖ γάρ αν πείσης αὐτόν· οὐ δὲ πρόσεχε μή τι βλαβῆς ἐν τῆ ὁδῷ.

Cf. sch. 335. 3. 2 nelong P; -eig Pd; debuerunt -aig.

331

Glossemata in πάντων μετασχών: — Β: Τῶν κακῶν ὧν ἔχω μεταλαβών.

C: "Ων πάσχω μεταλαβών καὶ κοινωνήσας.

V: Τῶν δεινῶν.

Χ: Τῶν παθημάτων μου.

335 (332-339) πολλῷ γ' ἀμείνων: Εἰπόντος τοῦ Προμηθέως πρός τὸν
'Ωκεανὸν ὅτι αἄφες τὸ προσελθεῖν τῷ Διὶ ἰεστείσον αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ·
οὸ γὰρ πείσεις αὐτόν· σὸ δὲ πρόσεχε μή τι βλαβῆς ἐν τῆ ὁδῷ», φησὶν ὁ
'Ωκεανὸς πρὸς αὐτόν, ακατὰ πολὸ ἐγεννήθης κρείττων καὶ βελτίων
5 εἰς τὸ φρονίμους ποιεῦν καὶ σωρρονίζειν ἐπέρους πακὸ σενιτών. τοῦτο
δὲ ἐξ ἔργων αὐτῶν νοῶ ἀληθῶς, καὶ οἰκ ἀπὸ τοῦ λόγον· σεαυτὸν γὰρ
μὴ σωφρονίσας ὡστε ὑπείκειν τῷ Διί, σωφρονίζεις ἐπέρους, ἐμὲ δὲ
προθυμούμενον ἀπελθεῖν πρὸς τὸν Δία μηδαμῶς καλύσης· θαρρῶ γὰρ
ταὐτην τὴν δωρεὰν (ῆτοι τὸ ἀπολῦσαί σε τῶν δεσμῶν) ἐμοὶ δοῦναι

5 σεαυτον] έαυτον BCPdY. 8 προς BNVY; εξς cet. 9 δούναι omnes nostri (δώσειν edd., perperam; nam saepe in his schollis aor infin. pro fut. infin. usurpatur; cf., e.g., sch. 922. 14 βοηθήσαι).

340 (340-343) τὰ μέν σ' ἐπαινῶ: αΕἰς ταῦτα μέν σε ἐπαινῶ», ὁ Προμηθεύς φησὶ πρὸς τὸν 'Ωκεανόν, αὅτι πᾶσαν προθυμίαν καὶ σπουδὴν δεικνύεις ὑπὲρ ἐμοῦ· καὶ οὐδὲ παυθήσομαί ποτε τοῦ ἐπαινεῖν σε. καὶ μηδὲν πόνει ὑπὲρ ἐμοῦ· εἴ τι γὰρ ἀν καὶ πράξης πρὸς ἀφελίαν ἐμὴν σπεύδων, μάτην 5 ποιήσεις» προγινώσκει γὰρ ὅτι οὐ πείσει τὸν Δία. Α (om. C; contuli et DW).

5 cf. Mediceum 33ob, fin.

345a (345-6) ἐγὼ γὰρ οὐκ, εἰ δυστυχῶ: «Ἑγώ», φησί, «καὶ ἐἀν δυστυχῶ τοιαὐτας βλάβας πάσχων, ἀλλ' οὐχὶ διὰ τοῦτο, ἵνα καὶ ἄλλοι τὰ ὅμοια ἐμοὶ πάσχων, θέλω ἐπιτυχεῖν ἐκείνους τῆς ὁμοίας βλάβης». Α.

3 ἐπιτυχεῖν ἐκείνους] ἢ καὶ ἄλλους ἐπιτυχεῖν CPPdV, verba ῖνα . πάσχωσι cum θέλω coniungenda esse perperam rati.

Mediceus: έγω γαρ ούκ κ.τ.λ.] Προμηθικώς ού γαρ κατά τον άνθρωτινον λογισμόν πολλούς αύτιο συνατυχείν δούλεται ο Προμηθεύς.

2 αὐτῷ Mediceus; αὐτῷ edd., nescio an recte.

347a (347-50) οὐ δῆτ', ἐπεί με καὶ κασιγνήτου τύχαι: Ἰαπετὸς ὁ τοῦ Κρόνου ἀδελφὸς ἐκ θυγατρὸς τοῦ Ὠκεανοῦ Κλυμένης λεγομένης ἔσχεν ᾿Ατλαντα καὶ Μενοίτιον καὶ Προμηθέα. καὶ τόν μὲν Προμηθέα προσήλωσεν ὁ Ζεὺς εἰς τὸ Καυκάσιον ὄρος, ἐπίβουλον αὐτῷ καὶ ἐχθρὸν φανέντα, ὡς 5 καὶ τοὺς λοιποὺς ἀδελφούς. τὸν δὲ Ἰλταντα ἐποίησεν βαστάζειν ἐπ΄ ὥμων τὸν οὐρανόν · τὸν δὲ Μενοίτιον ἐκεραύνωσε.

φησίν οδν δ 'Ωκεανός πρός τον Προμηθέα. «δαμάζουσί με και άνιώσιν

350-351b

αὶ δυστυχίαι τοῦ ἀδελφοῦ σου τοῦ "Ατλαντος, ὅστις πρὸς τοὺς δυτικοὺς τόπους Ισταται, εν ώμοις βαστάζων τους ουρανού και της γης κίρνος 10 βάρος δυσμεταχείριστον καὶ οὐ ραδίως βασταζόμενον». Α.

> 1-6 haec iam in Hesiodi Theogonia 507-522, nisi quod Epimether mentionem omittit scholiasta noster, Caucasi addit. Similia narrat sch. 402a, ad fin. 7 onoly ody o 'Oxeavos: habebat ergo ante oculos scholiasta librum qui versus 347-372 Oceano tribuebat. sicut omnes nostri: cf. etiam 352b, init. Contra cod. Mediceus recte. 8 000 rou NPV; cou tantum BCX; rou tantum Pd 10 Sugueraysiciotov = Mediceum 350.

> > gll. in CW(?) X: οὐ δητ'] Ποιήσεις ἐμὲ τοῦ μη ἀπελθεῖν είς τον Δία.

Cf. quae ad 347a 7 adnotavi. In W paene omnia evanida. I ποιήσεις C; έχσω X; fortasse legendum κωλύσεις.

349a

ъ

P*Ya: Τί ἔστιν ἄξων; διάμετρος τοῦ κόσμου εὐθεῖα έκ τῶν πόλων ἐπεζευγμένη, μέσην μὲν ἔχουσα τὴν Υῆν. τούς δὲ δύο πόλους πέρατα· καὶ περὶ ταύτην μένουσα ή σφαίρα στρέφεται.

In P hoc scholium, una cum scholiis b et c, in imo folio est adiectum, sub sch. 347a. In Ya invenitur post 377a. 2 έκ . . . ἐπεζευγμένη Ρ; διὰ τῶν πόλων ἐζευγμένη Υα. Ya: TOÜTO P.

ь

c

P*Ya: Τὸν ἄξονα συμβέβηκε νοεῖσθαι εὐθεῖάν τινα καὶ ἀσώματον γραμμήν, ἀπὸ τοῦ βορείου πόλου μέχρι του νοτίου, και διά μέσης πεφυκυΐαν της γης ήν συμβέβηκε κέντρον είναι τοῦ κόσμου τη ίδια φύσει, 5 καθ' ήν άμετακίνητός έστι καὶ ἀσάλευτον αὐτοῦ μετέγει τὴν θέσιν, τὰ δὲ πέρατα τοῦ οὐρανοῦ & δὴ παρά τοῖς άχροις τοῦ άξονος ἐξ ἐχατέρων τῶν μερῶν νοοῦνται, «πόλοι» καλούνται.

In P continuatur hoc scholium cum 349a, in Ya cum 425d. 2-3 μέχρι τοῦ νότου (sic) Ya; καὶ τοῦ νοτίου μέγρι P. 6 θέσιν P. διάθεσιν Ya. 6-8 = 425c, fin.

Ρ* Υα: Τί ἔστιν οὐρανός; ὁ περιέγων τὰ πάντα πλήν αύτοῦ.

> In utroque codice invenitur hoc scholium post 349b. 1 τὰ πάντα P; τὰ ἄλλα πάντα Ya. 2 αὐτοῦ scripsi; αὐτοῦ PYa.

Mediceus: οὐκ εὐάγκαλον] Δυσμεταγείριστον.

3512 του γηγενή τε Κιλικίων ολκήτορα: Μυθεύεται ότι οί Τιτάνες, τοῦ Οὐρανοῦ ναλ της Γης παίδες όντες, άντζοαν πόλειων τω Δύ, καλ άντέστεσαν αύτω. έπει δε δεκαετώς έμαχουτο, και λύσις του πολέμου σύκ το, τλλί ύσος το τοῖς θεοῖς καὶ τοῖς Τιτάσιν ὁ πόλεμος, ὁ Ζούς συνερνούς πρὸς τὰν μάγκν ε λαβών τούς τρείς μονοφθάλμους Κύκλωπας, του Βρόντην, του Στορόπην. και τον "Αργον, και τους τρεξε "Εκατόγγεισας, τον Κόττον, τον Βοιάσσουν. και του Γύγην (οίτινες και ούτοι παίδες του Ούρακου και τζε Γζε ένοπμάτιζον), καὶ νέκταρ κεράσας, η όρρανε και προς την μάγην προέτοεψε. και πόλεμον συναράζας μετά μεγάνου κρότου τους Ιντύνας ιο κατετροπώσατο και τη γη προσέδησε και κατεταρτάρουσε, κετα δε ταύτα ή Γή πρός εθνήν τραπείσα τῷ Ταρτάρο τὸν ἐκατοντακέρανον Γυσωνα έγέννησεν, ἄπαντα θηρίων άγρίων έχοντα κεραλάς και τέρας δείκι και

παιμιγές χρηματίζοντα. καὶ ἐξ ὀφθαλαιών σέλας κατατκικτικον ἀτα στράπτοντα, ούτος πάλιν τῷ Διὶ ἐτέραν μάγτην συνδίου κερνυνούρως δε 15 καὶ αὐτὸς ἐν Σικελία παρά τὴν Λύτνην τῶ Ταρτάρο, ἐκρυβη ἐξ οὐ μυθολογείται πάντας τούς ἀνέμους σροδρούς χυίσκοσθης, γειοις Ζερμοσμ και Βορρά. θεογενείς γάρ ούτοι.

Ίστέον δὲ ὅτι ὁ Τυρώς ἐν Κιλικία ἐγεννήθη, ἐκολασθη δε ἐν Σικολια. και 'Ησίοδος· «τόν ποτε Κιλίκιον θρέψαι πολυώνυμον άντερν». Δ (contuli et DW),

> r-17 haec Hesiodi Theog. versibus 617-880 plerumque Alieno ex fonte in Commentarium A deducta esse mo ... n n modo scribendi genus, sed etiam vocabulum yzazati 8, 13), quod in scholiis ad Aeschylum veteribus nusquam nisi in scholio mythologico ad Septem .: . Dindorfii) recurrit. 3 δεκαετώς] δέκα έτη CPP! 4 * et sch. 922, 1-10. | 6 Kettov Stonley 2970, 1 cm | 1 5 ковтом P (tertia littera erasa); долгом Y PPd. 9 συναράζας edd.; συναρραίας mostre obserper e erest Y ΙΙ τραπείσα] μιγείσα CPPd 13 γος ιπτίζουτα (οι . ετ σαιτα BDNWY. 13-14 απαστράπτοντα ΒΙ/WNY απτεαπτώσε (* 15 παρά DPPdY; περί cet. 18-19 haec quasi alternia schooling exhibent CD (hic cum lemmate Τυρώνα θούσον). Fere = Mediceum 35td, ubi v. adn. 19 θρέψαι BCDY; θρους cet

b (351-364) Φησίν οὖν ὁ 'Ωκεανός· κώκτείρησα καὶ τὸν Τυφῶνα τὸν οίκήτορα τῶν Κιλικίων σπηλαίων, τὸν ἐκατὸν κοραλάς ἔχοντα, τὸν ορμητικόν πρός πόλεμον, δς πάσι τοῖς θεοῖς ἀντέστη, καταπληκτικαῖς σιαγόσιν ήχων φόνον. ἐξ ὀφθαλμων δὲ ήστραπτο σέλας καταλγκτικόν 5 άλλ' ήλθε το του Διός βέλος, ο κεραυνός, και έπαυσεν αὐτὸν τῶν κενο-

358a

b

359

δόξων καὶ μεγαλαύχων κομπασμάτων. εἰς αὐτὰς γὰρ τὰς φρένας πληγεὶς ὅπὸ τοῦ κεραυνοῦ κατεκάη· καὶ νῦν κεῖται πλησίον τοῦ Σικελικ, , πορθμοῦ, μεταξύ Σικελίας καὶ Ἰταλίας, δέμας ἀχρεῖον καὶ παρήρρον (ῆγουν ἔκλυτον καὶ ἡπλωμένον).»

10 Γράφεται δὲ καὶ «πανάωρον», ἀντὶ τοῦ παντελῶς ἀφρόντιστον καὶ μηδεμιᾶς φροντίδος ἄξιον.

Σημείωσαι δε ότι τὸ «δέμας» ἐπὶ τοῦ ἀψύχου λαμβάνει οὖτος ὁ ποιητής. Α (om. C; contuli et DW).

Haec cum 351a continuant codd. plerique, nullo intervallo; separatim dant PPdV; hos secutus sum, lectoris commodo consulena.

1 γησίν δ' Ωκεανός: νία αδ 43,47α · 4 φύνον plerique; φόβον Β; φύνον (γράφεται για φόβον) ΝΥ; φύνον ἢ φόβον (γράφεται για για κοτικώς); εδίναι β κατικώς; εδίναι β γκατικώς; εδίναι β γκατικώς εδίναι β γκατικώς; εδίναι β γκατικώς εδ

c Mediceus: Κιλικίων] Κιλίκων.

355a

d Mediceus (in altero margine): Οἰκήσαντα μὲν ἐν Κιλικία, κολασθέντα δὲ ἐν Σικελία. Ἡσίοδος δέ· «τόν ποτε Κιλίκιον θρέψαι πολυώνυμον ἄντρον».

3 θρέψα: sie Mediceus; vide et 351a19, ubi θρέψα: vel θρέψε omnost. Citari credunt plurimi viri docti non Hesiodi verba sed Pindari (Pyth. 1 16-17). Quod si ita esse iudicas, θρέψεν hic repone e Pindaro; sin minus, versum Hesiodicum ita fere refingere possis: τόν ποτε όδης Κιλίκουν θρέψα: πολυδύνιμον άντρον / εφασδι... Mutllum esse hoe schollum suspicantur Merkelbach et West, Fragmenta Hesiodea, p. 185 (Fr. 388, in Spuria relegatum).

CP*PdgIVY: σμερδναΐσι: Καὶ ἐκπληκτικαῖς, παρὰ το «μερίζειν», το δονεῖν καὶ ταράσσειν. το γὰρ κατα-πληκτικον ποιεῖ τον δειλον μερίζεσθαι εἰς φόβους καὶ ἄλλας καὶ ἄλλας ἐννοίας.

Secutus sum V; dissentiunt hic illic ceteri codd., sed in nugis

Mediceus: Οὸ μέν ἐλεητὸς ὁ τοιοῦτος· ἀλλ' ὁ ποιητής φύσει τοῖς τεραστίοις ἔξαιρόμενος οὐ λεπτολογεῖται τὰ πράγματα.

τ μέν; μὴν Dind., post «schol. rec.» suum. 2 ἐξαιρόμενος (om Paley; ἐξαιρούμενος Mediceus.

CPPdVY: ἄγρυπνον βέλος: Τὸ πῦρ τὸ ποιοῦν τοὺς ἀνθρώπους ἀγρυπνεῖν καὶ ἀσχολεῖσθαι περὶ τὸ ἐργάζεσθαι: ἢ πρὸς τὸ θεᾶσθαι αὐτὸ συγκαλούμενον τοὺς ἀνθρώπους νυκτός, ποιοῦν αὐτοὺς ἀγρυπιεῖν. λέγουσι 5 γάρ ὅτι ἐν ἢ Αἴτνη ἡμέρας μὲν ἀναθρώσκει καπνός, νυκτὸς δὲ αλόξ.

3-4 ή πρός ἀγρυπνεῖν PPd; ή πρός θέαν συγκαλεῖν αὐτοῦ, ἀγρυπνεῖν fere cet. 4 ποιοῦν scripsi; ποιεῖν PPd. 4-5 λέγουσι κ.π.λ.: commemorat schohasta Pind Pyth 1 22-24, satis inepte

Mediceus: ἄγρυπνον] "Απαυστον, ἄσβεστον.

τοῦ ἀέρος ἀντωθούμενος.

Souda; καὶ άργός PdSjVY; σκηπτός PYa.

Similia praebent gll. in BPPdX (e.g. P: ἄσβεστον· ἀκατάπαυστον).

PPdSj (in hoc post το δα) VΥΥα: καταιβάτης κεραυνός! Πέντε είδη κεραυνόκυν πρηστήρ, λ καί πυρόκεις καλούμενος, δε καταγρεσομένον το διπεύματος καὶ έκπυρωθέντος καὶ καταιβάτης, δικάτω φερόμενος καὶ καταιβάτης, δικάτω φερόμενος καὶ καταιτήνητικός καὶ αἰρνίδιος, δε γίνεται παχυθέντος τοῦ ἀξοος καὶ τοῦ πυρώδους πνεύματος: καὶ ἀργής, δε διὰ τὴν πάνυ λεπτότητα οὐ φλέγει, μελαίνει δέ: ψολόκεις, δι δι τὴ ψαύσει διλύων: ἐλικίας, δι συστροφάς καὶ ελικας το ποιών διὰ μέσην παχύτητα καὶ ὑγρότητα τῆ πυκνότητα.

Paene idem scholium invenitur et in cod. T (Smyth [1], p. 28). Confert Dind, Soulda s.v., xepavok; et sch. Aristoph. Eq. 696 ad fin. In his vero tria tantum fulmims genera nominantur. 4-5 σοηνοξό δ xxll jom. P 5-7 δ κάτω... χνώματος soli habent PSiYa. 6 xxl alpv). y schom. P. 7 xxl alpvýt Dind. ex

Mediceus: ἐφεψαλώθη] Κατεκάη· φέψαλος γὰρ ὁ σπινθήρ.

Χc (partim), Υ: ἐφεψαλώθη: Κατεκάη· φέψαλος λέγεται ὁ μικρὸς σπινθήρ και ἡ σποδιά, ἀπὸ τοῦ φάειν ἐν τῷ ἄψασθαι.

φέψαλος Χς; -ον Υ.
 2 σπινθήρ scripsi; πινθήρ Χς; αίθήρ Υ.
 3 incerta haec: φάειν ἐν τῷ ἄψασθαι scripsi; φλέγειν ἐν τῷ ἄψασθαι Χς; φαίειν (sic) τὸ ἄψασθαι Υ.

[124]

[125,

b

362a

365b-367a

Υ: Φέψαλος ή σποδιά, ἀπό τοῦ φεψάλλειν, ἢ ἀπό τοῦ † φεύγειν, ἢ ἀπό τοῦ ψαύειν (ἤτοι προσεγγίζειν), φέψαλος κυρίως ὁ κεραυνός· φέψαλος καλεῖτκι καὶ ἰ, εικκός σπιθήρ: κυρίως ἡ ἀσβόλη καὶ ἡ σκωρία.

ι φέψαλος scripsi; φεψάμενος Υ. 4 σκωρία scripsi; σκορία Υ.

Mediceus: κάξεβροντήθη] Έξησθένησε την δύναμινο δν τρόπον οἱ ἐμβρόντητοι οἱ δὲ βροντῆς ξηρᾶς ἀκούοντες ἐκπλήττονται.

1 post ἔξησθένησε fortasse supplendum καl ἀφῆκε e PPdVY, vipos τός 2-3 ol δὲ...ἐκπλήττονται: aut citatio est, aut γάρ pro δὲ reponendum e PPdVY.

PPdVY: ἔξεβροντήθη: ήτοι ἔξησθένησε καὶ ἀφῆκε την δύναμιν, δν τρόπον καὶ οἱ ἔμβρόντητοι· οἱ γὰρ βροντής ξηρᾶς ἀκούοντες ἐκπλήττονται.

Cf. Mediceum 362d. 1 καξ] om. Υ. 3 ἀκούοντες] ἀΐοντες Υ 3 ἐκπλήττονται VY; πλήττονται PPd.

363a Mediceus gl.: παράωρον (sic) Εκλελυμένον.

d

e

b

364a

365a

Pgl: παρήορον] Γρ. παράωρον, ήγουν ἡμελημένον, ἡφανισμένον· ήγουν ἕκλυτον καὶ ἡπλωμένον.

Lemma: παρήορον: sic P in textu poetico. Cf. 351b 8-9.

Mediceus: στενωποῦ] Τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ τοῦ †διβμετὰ Σικελίαν καὶ Ίταλίαν.

2 διρμετά: in margine adscriptum est ζ, i.e. ζήτει τοῦ διαιροῦντος coni. Dind., τοῦ διαιροῦντος μεταξὸ Weckl. Sed veram lectionem. credo, conservaverunt scholiasta A in 351-b 8, et codd. DX in 364b

gll. in BDX: στενωποῦ] Τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦτουτέστι, μεταξύ Σικελίας καὶ Ίταλίας.

Secutus sum cod. D. 1 verba to $\overline{\nu}$ Sin. π 000 μ . (tantum) praebent et gll. in PPdW; eadem verba om. X; Sin. om. B. 2 toutéout solus habet D. 2 metaξ $\overline{\nu}$ DX; μ έρος B, ut vid.

Υ: Ιπνούμενος: Καιόμενος, φλογιζόμενος εκ μεταφορᾶς τοῦ ἔπνου. γράφεται κ.τ.λ. (vide 365b).

1-2 ύπνούμενος et όπνου Y: correxi.

Χc, Y (in hoc continuatur cum 365a), et marg. in PPd: ἐπνούμενος] Γράφεται ἐπούμενος ἢ σφεγγόμενος, ἤτοι παγιδευόμενος: Ἰτος γὰρ ἔ, παγία των μυδίν, ἀπὸ τοῦ «ἄπτω» τὸ Βλάπτω.

Lemma: Ιπνούμενος, vel sim., omnes nostri in textu poetico.

1-3

in Xc sententiarum ordo alius, verba paene eadem.

1 ἢ σφιγ
γόμενος] συσφιγγόμενος Xc; om. Y.

2 παγιδενόμενος ... μείδν

habet et Dgl.

2 ἀπὸ... βλάπτω P; corruptus Y; om. PdXc

gll. in PPd: Ιπνούμενος] Φλογιζόμενος Ιπνός γάρ τὸ μαγειρεΐον ἢ ἐσχάρα ἢ φοῦρνος ἐν ῷ τίθεται τὸ πῦρ: γρ. δὲ καὶ ἰπούμενος ἀντὶ τοῦ βαρυνόμενος, συσφυγγόμενος.

Post 2 φοῦρνος Pd legere non potui.

366a Mediceus: μυδροκτυπεῖ] Χαλκεύει· μύδρος γὰρ ὁ πεπυρωμένος σίδηρος.

b gll. in DPPdWXY: μυδροκτυπεῖ] Χαλκεύει.

PPdVWY: Μύδρος καλεϊται ό πεπυρακτωμένος σίδηρος, παρά τὸ «μή» καί τὸ «ὕδωρ» · ὁ γὰρ πεπυρακτωμένος σίδηρος οὐδόλως ὑγρότητος μετέχει, ἀθθά μόνης ξηρότητος, ὁ ἰὸς δὲ τοῦ σιδήρου ἐξ ὑγρότητος 5 γίνεται.

> 1-2 cf. Mediceum 366a. 3 ὑγρότητος PPd; ὑγροῦ τινός cet. 4-5 δ ἰὸς... γίνεται soli habent PPd.

367α (367-371) ένθεν έκραγήσονταί ποτε. Κατά τὴν Σικελίαν ἔστιν όρος τὸ καλούμενον Αίτνη, ἐξ οῦ πῦρ πολὺ ἀναδίδοται ἐκρέον ποταμηδόν. «ἐκ τούτου οῦν», φησί, «ποτὲ ἐκχυθήσονται ποταμο τικρός κατεσίδινατει πάσαν γῆν τῆς καλλικάρπου Σικελίας» τοῦτο δὲ ἀκούομεν παλαι γενεσία.

5 κατά τούς τοῦ 'Ιέρωνος χρόνους- τότε γάρ κατὰ τὸ μέσον ἐκρυένετει οἶτω οἱ τοῦ πυρὸς ποταιμοὶ πολλὰ χωρία διάφθειραν. «τοιοῦτον οὖν», φηπίν, «ὁ Τυρὸς ἀναζέσει χόλον ἐν βέλεσι καὶ ριπαῖς θερμῆς ἀπλήστον πυρτιπόνοι ζάλης». «ζάλην» δὲ «πυρίπνοον» λέγει τὴν ἀνάδασιν καὶ ἀνακχήκει» τοῦ Αίτναίου πυρός- «θερμήν» δὲ αὐτήν καλεῖ, διὰ τὸ ἐκεῖσε καυθήκα, τὸν τοῦ Τυφῶνα- «ἄπληστον» δὲ, διότι τὸ πῦρ ῦλης δραζάμενον οἱ κορέννη.

369c-380

ται, έλλα μάλλον έπὶ πλέον καταφλέγει τὰ προστυχύντα, καὶ οὐρ

1-2 cf fortasse armen de Aeina monte ad finem hunus fabrille. vv. 1-4. 4-6 = Mediceum 368.3-5. 7 βιπαῖς PPd; ἀφαῖς b (ἀθουὶι ἄραῖς) βιραῖο ΝΝ; βιφαῖς cet. 11-12 ἀλλὰ τοσγγ, om. Pd et primitus P; supplevit P in marg.

gll. in BDP: ἔνθεν ἐκραγήσονταί κ.τ.λ.] 'Αναχρηνισμός.

Bmarg.: Ἰστορεῖ Ἱέρων ὅτι ἐξῆλθεν ἀπὸ τῆς Αἴτνης πῦρ, καὶ κατέκαυσε τὰ παρακείμενα πεδία.

ι Ιστορεί 'Ιέρων: sic B.

b

368

369a

Mediceus: ποταμοί πυρός δάπτοντες] "Ενθεν δ Καλλίμαχος «πυριδειτινόν» φησι. «ποταμούρ» δὲ «πυρός τούς κατὰ Σικελίαν ῥύσκάς φησι, περὶ ἄν ἡκούρμεν πόλακ καὶ κατὰ τούς '[έρωνος χρόνους κατὰ το μέσον 5 ρυέντες πολλὰ διέφθειραν χωρία. όθεν τό τε θεῖον καὶ τὰ πυρεῖα. γῆ γάρ ἐστι παρακείμενον ἔχουσα πῦρ, δ ἐστι κατὰ παράθεσιν τῆς γῆς, ἄλλο δὲ ἐστι πῦρ τὸ κατὰ καράνι νοῦ ὕδατος, δ «ποταμούς πυρός» ὁ Πίνδαρος καὶ ὁ Αἰσχόλος φησί.

2 Callimachus Fr. 590 Pfeiffer, non nisi ex hoc loco cognitum Bene coni. Hecker ap. Pfeiffer: mupl δείπον. 7 παράβεσις appositio, κρᾶσις mixtura haud raro opponuntur apud physicos. praesertim Stoicos (Von Arnim, vol. IV, indicem s. vv.). 8 Pind. Pyth. 1. 21-22. 9 spot Mediceus; φard dedit Dind.

> PPdXcYa: τῆς καλλικάρπου Σικελίας] Ίστέον δὲ δτι φασίν είναι Σικελίαν ἐτέραν, μικρὰν νῆσον μεταξύ Χαλιβός καὶ Αὐλίδος, καὶ ταὐτην εἰρῆσθαι ἄκαρπον. παραβαλλομένην τῆ μεγάλη νήσω Σικελία, ἥτις ἐστὶ 5 πολύκαστος.

Articulum 📆 insolenter positum iure volebat explicare scholiasta licet parum successerit.

Sj: «Καλλίκαρπον» ταύτην λέγει πρός άντιδιαστολήν τῆς μικρᾶς Σικελίας τῆς νήσου, ήτις μεταξύ Χαλκίδος και Αὐλίδος οὐσα ἄκαρπός ἐστιν.

z Xahrebbyog Sj; corrext.

Mediceus gl: λευρούς] Τούς πλατείε.

377a (375-378) ούκουν, Προμηθεύ: Εἰπόντος τοῦ Προμηθείος ότι αξγώ τὴν παρούσαν ὑπομενῶ τύχην, ἔως οῦ ὁ νους του Διος παυθήσεται τῆς ὁρνῆςοι, φητοίν 'Ωκεανός πρός αὐτόν' αοὐδὲ τοῦτο γενιδικεις ὁ Προμηθεί, δει οἱ λόγοι οἱ παρακλητικοἱ θεραπεύουσι την ὑργην ἀγοιαίκουσαν και ἐπαισρικτην:»

«λόγος γὰρ ἀνθρώποισιν Ιᾶται νόσους» ψυχῆς γὰρ μόνος οδτος ἔχει θελ κτήρια». Α (contuli et DW),

6-7 cf. Menandri Inc. Fab. Fr. 782 Kr. 1 Proceeding Ceteri (Plutarchus, sch. H., Monost) it. Serve doğdanoş Moyo, Cf. Mediceum 377 Arası (2016) (2017) Arası (2016) (2017) PdY, cum Mediceo; verba om. D

Mediceus: «Λόγος γὰρ ἀνθρώποισιν ἱἄται νόσου»
 ψυχῆς γὰρ οὕτος μόνος έχει θελιτηρια.
 "Ομηρος" «ἤστό τε και τον ἔσερπο λοινοιο»

1-2 vide ad 3773 – 1 vóσου: sic Mediceus, unde latros, vóσου coni. Weckl. – 3 R = 15 3 $\epsilon 3$

379a (379-380) ἐάν τις ἐν καιρῷ γε. Τοῦτο ఫησιν ὁ Προμήθεω: ἐαν τις τὸν λυπούμενον καὶ θυμούμενον ολι ἐν αὐτῆ τῆ ἀκαιῆ τοῦ θυμού ἀνολ μετὰ τὸ παυθήναι καὶ οἰονεὶ μικρόν τι ἡμερεοθήναι μενίστη και κοινοις παρακλητικοῖο χρᾶται πρὸς αὐτόν, ἀναγκαιως πείθει αὐτον εὐτ δι ἐν δι ἀντιν ὁ τοῦ Διὸς χόλος, καὶ οὐ πείσεται, εἰ μι ἀνειμος πενται ἐ ὁργὴ καὶ οἰονεὶ μαλακισθή».

τοῦτο δὲ καὶ Ἱπποκράτης φησί· «πέπονα φαρμακειε. / 2. λ. εξ. ... μὴ ὡμάν. Α (contuli et DW).

2 τον...θυμούμενον] om. CPdV. 4 γείτε. ... 1 ε1 4-5 = Mediceum 380, 2-3. 7-8 Hippocrates 1 ε2 = Mediceum 380, 1-2; cf. Wil., Hermes 25 1 ε30 × καὶ κινέκω] om. CVV, sicut Mediceus.

Mediceus: μαλθασση Αναθανή καταποσύνη Verbum άγαθύνω primum inventuu in LNN state as See

> Mediceus: Τούτο και 'Ιπποκράτης φησι αποτονα φαρμακεύειν μή όμα ο νύν ούν ἐν ἀκμῆ ποῦ θυμοῦ ἐστι Ζεύς, καὶ ὁὑ πεισότα.

1-2 vide ad 379a 7-8

120

380

381a (381-382) έν τῷ προθυμεῖσθαι: Έν τῷ προνοεῖσθαί μέ σου καὶ πειρᾶσθαι τὸν Δία πείθειν, τίνα βλάβην ἐνυπάρχουσαν νοεῖς; εἰπέ μοι. Α (om. Ccontuli et DW).

> Lemma incertum: προθυμείσθαι DNPdVX; προμηθείσθαι BPV et fortasse W. 1-2 = Mediceum 38tb.

Mediceus: Έν τῶ προνοεῖσθαι καὶ πειρᾶσθαι τὸν ъ Δία πείθειν.

383 gll. in Mediceo et in BCNX: κουφόνουν] "Αγρηστον.

384α (384-385) έα με τῆδε τῆ νόσω: «"Αφες», φησίν, «ἐμὲ παρακινδυνεύειν ύπερ σοῦ καὶ δοκεῖν τοῖς πολλοῖς ἄφρονα εἶναι· ἐπεὶ ἄμεινόν μοι ἐστί. καλά φρονούντα καί σοὶ ώφέλιμα, δοκεΐν μή εύφρονα τοῖς πολλοίς.» A (contuli et DW).

> 3 μη εύφρονα CNPPdW; με ἄφρονα cet Cf. Mediceum 384b.

Mediceus: "Εα με παρακινδυνεύειν ύπέρ σοῦ · ἄμεινόν μοι ἐστίν, εὖ φρονοῦντα σοί, δοκεῖν τοῖς ἔξωθεν άφρονεῖν.

Mediceus gl: θρηνος 'Ο οίκτος. 388

Mediceus: διδάσκαλος] Τοῦ μὴ λυπεῖν τὸν Δία. 391

392ε στέλλου χομίζου: Πορεύου είς τὸν σὸν οίχον, καὶ φύλαττε τὸν παρόντα νούν, ήγουν το νύν δόξαν άγαθον και νοηθέν έν ήμεν τουτέστι το μή άπειθεῖν εἰς τὸν Δία. A (contuli et DW).

> 2 τό νον . . . έν ήμιν: sic fere plerique nostri; τὸ νον δόξαν ήμιν άγαθον xad vontey dortes PPd.

Mediceus: στέλλου] 'Αντί τοῦ «εὐλαβήθητι.»

Signis appictis hanc adnotationem diserte ad verbum στέλλου rettuht librarius (cf. LSJ s.v. στέλλω IV. 2?). Ad φυλάσσου 390 primitus pertinuisse censet Paley.

393a (393-396) δρμωμένω μοι: "Ατοπον ήν τον πάντων γένεσιν έχοντα γρονίζειν άπο της κινήσεως εί και τις "Ηλιον είσαγαγών έπι πολύ τον κόσμον άνήλιον εξασεν. δεξ ούν μεμετρημένως τὰ τοιαύτα ποιεξηθαι. τούτο δέ φησιν ό 'Ωκεανός πρός τον Προμηθέα, ότι πούκ άκαίρως μοι ε εξπας, άπελθε- άλλά και έμοι θένοντι τούτο ποιζται ό του τοτουσκοίζο οίωνος (ό γρόψ ὁ ἐπογούμαι) διακόπτει την διατη δόον του πίθέρος έν τοῖς olxeloiς πτεροίς (ήτοι άρχετνι πότισθνι είδι δο νουσιος κνι yapleig by tolk olkeloig tomoig stablishmen \ contiler b en. W

r-1 Aronov... notsirdat. Wed. ... adn. Hunc Locum om. PPd. I του την Y. 2 άπο έπι CNV (of Medica 5 xal êpol θέλοντι CV; xal om. BNXY, xal êpol om PPd. tuol D. 5 post noifore add. PPd. and Squaretra. --8 obselous TotoGroup CPPAV

Mediceus: 694042200 x.t./. 170701 /1, 71, 71, 71, 71 b שלים לו ב ביניסינים בתו שלב אוניסינים ב או בב "או ב לון בי είσαγαγών έπι πολύ του κοσιού μες οι έκτι . ούν μεμετρημένοις ταύτα τοισίτα.

> Similia fere docet Mediceum 284b, med. t-('Ωκεανόν τε, θεών γένεσιν), cf. 246. Aliter agit sol aut quia citationem Homericam non agn lectoribus suis rem reddat. 2 :=. :. / . - - . . . oc av el coni. Weil (ap. Kirchhoff)

394α Ψαύει πτεροίς: Γράφεται καὶ «ψάιρει.» κυριώς δε κ. οί ε γελεται των Χωδιζ αλείτων Χιλοπίελων. Υπιπίβουσικός για το βαιτικό λέξις A (om. CD; contuli W).

Lemma: ψαύει (-οι N -ου Y -oures - ---

No. P* (in hoc signis approximation) άρμενον», όταν μή πολός ό χουτά το ψαύη οδ παραγωγόν τὸ κύαύω ...

Valori Sj; oni. No.

gll. in PPd: Pp. adxistin from project in the RIVETTAL.

397α (397-401) στένω σε: Τὸ στάσιμον ἔδει ο μου είναι το δι λέγει πρός του Προμηθέχ «στενχίο τε .χ. .τ.. ένεκα της όλεθρίας τύχης ής πασχας. Στο έντις το το

δάκρυσεν,» A (contuli et DW).

2.3.3 NOV. (1922) (1.53) (1.5) stituto xxi opar 4 fvers of Medice and or 6 vide adn ad 402a, init

Mediceus: Τὸ στάσιμον ἄδει ὁ χορὸς ἐπὶ τῆς γῆς χατεληλυθώς.

Cf Mediceum 272a cum adn.

b

C

ď

400a

c

Mediceus: τᾶς οὐλομένας τύχας] Λείπει τὸ «ἔνολγ»

Χc: Τετραχώς χρώνται τῷ χορῷ οἱ δραματοποιοί δι' ἀγγελίαν τῶν ἐρχομένων, δι' ἀναπλήρωσεν του χωρίου, διὰ καταλλαγήν τῶν ἐχθρωδῶς διακειμένων προσώπων, καὶ διὰ παρηγορίαν τῶν λυπουμένων.

Υ: ἡαδινῶν] 'Ραδινὸς λέγεται τοὺς ὀφθαλμούς. ἢ
 ἡἄον δινομένους, ἤτοι συστρεφομένους.

τ sic Y; scribe βαδινούς λέγει κ.τ.λ.

b Pgl: βαδινών] Γρ. βαδινόν· εὐκίνητον, λεπτόν.
Verbum εὐκίνητον praebent et gll. in BNW.

Cgl: ἡαδινῶν] Εὐχινήτων, λεπτῶν.

d Mediceus: ῥέος: 'Ρεῦμα· παρὰ τὸ «ῥέω» ῥέος. ὡς «κλέπτω» κλέπος· «οἴχεται τὸ κλέπος αὐτὸς ἔχων».

Cf. 400e, et σχόλιον πολικόν ad Ag. 177 μάθος in cod. T (ibi simula doctrina proditur, cum mentione verbi κλέπος). 2 ignot auctoris verba laudantur; pentametri dactylici reliquiae esse possunt, exempli gratia: οδχεται «έξαπίνης» κ.π.λ. Verbum κλέπος tantum e Solonis legibus citatur (LS) s.v.).

Υα: 'Ρέος τὸ ῥεῦμα· ὡς τὸ κλέπτω κλέπτης οὕχετα:
τὸ κλέπτος· οἱονεὶ ἔχον αὐτῶ τὸν κεκλεμμένον· ὡς
τὸ ῥέος, οὕτω καὶ τὸ βλέπος.

Corruptissimum scilicet, sed ab exemplari sumptum ampliore quam Mediceo (400d). Versus τ-2 ita refingas licet: ὡς τὸ κλέπτω. κλέπος «αὐτὸς ἔχων»», οἰονεὶ τὸ κεκλεμμένον.

402a (402-410) ἀμέγαρτα γάρ: Καὶ ἀφθόνητα κακά, ἄ οὐδεἰς ζηλώσει. δείκνυσιν ὁ Ζεύς ἡμῖν τοῖς πρώην θεοῖς, ἰδίοις νόμοις ἰσχυροποιών τὴν ὑπερήφανον ἀρχήν καὶ τὴν βίαν· ἄσπερ Πινδαρος ακὶχμητάν κερνινὸν» τὸν βίαιον λέγει. ἄπασα δὲ χώρα ἢδη λέλακε καὶ ἡχεῖ ἡχητμα στονίεν 5 (ῆγουν στεναγμοῦ γέμον καὶ οἰκτοόν), στενάζουσα τὴν μεγάλου τε

και περιφανούς σχήματος ούσαν τιμέν την σήν και τον σύν ζυνομαιμόνων, ήτοι των άδελφών σού, του "Ατλαντος και του Μενοιτίου ων τον μέν "Ατλαντα έποίησε βαστάζειν τον ούρανον, τον δε έκεραύνωσε, σε δε δεσμεί ένταϋθα είς το Καυκάσιον όρος. ούτοι δε παίδες ήσαν του Ίαπετού, 10 δς ήν άδελφος του Κρόνου του πατρός του Διός. Α (contuli et DW).

In NVWX continuatur hoc scholium cum 397a. 2 ἡμῖν] ὑμῖν PPd. 3-4 = Mediceum 405a. 3 ἀρχὴν omnes nostri; sed αἰχμὴν σκερεctasses. 3 Pyth. 1.5, ubi αἰχματὰν legitur (cf. Mediceum 405a); hic αἰχμητὰν ΝΡΡd, αἰχμητὰν CD, varia cet. 5 οἰστρόν CNPPdV; παρόν cet. 5 οἰστρόν CNPPdV; παρόν cet. 5 οἰστρόν CNPPdV. Gr. sch. 406. 5, et varietatem lectionum in Prom. 408 apud Dawe, p. 215. 5-6 cf. Mediceum 408. 7-το similia narrat 34γa1-6.

ΧοΥ: ἀμέγαστα: 'Αφθόνητα: ἐκεῖνον γαο φθονεῖ τις, τὸν καλῶς καὶ πλουσίως ἔχοντα: τὸν δὲ κακῶς καὶ ἔλεευνῶς οὐ φθονεῖ τις, ἀλλὰ μάλλον ἐλεεῖ.

405a Mediceus: αλχικήν] Τὴν βίαν· και Πίνδαρος «αλχιματάν κεραυνόν» τὸν βίαιον λέγει.

Cf 402a3, adn.

b

406

b Cgl: αλχμήν] καλ τὴν ἀρχήν, τὴν ἐζουσίαν, τὴν βίαν.
Similia praebent gll. in BDPPdXY.

Β*NcP*XY: πρόπασα: Εἰ καὶ εἶπε «πρόπασα χώρα», ἀλλ' οὖν τοὺς ἀνθρώπους ἐδήλωσε: οὐ γὰρ ἡ χώρα θρηνεί: πῶς γὰρ. ἄἐριχος ο∛σα: πόῖτο δὲ τὸ σχῆμα λέγεται καινοπρεπές καὶ διὰ τοῦτο εἶπε τὸ σατένουσι», ἡγουν οἱ ἄνθρωποι τῆς χώρας.

Sequor B, quocum arte cohaeret Χ. 2 ἀλλ' οὖν solus habet Β. 4 καινοπρεπές ΒΧ; πρὸς τὸ σημαινόμενον cet.; cf. sch. 118. 4 τὸ ΒΧ; καὶ ΡΥ; καὶ τὸ Νς.

408 Mediceus: μεγαλοσχήμονα Μεγάλου σχηματος ούσαν.

411a (411-414) όπόσοι τ' ἔποικον: "Όσοι τε ἄνθρωποι κατοικοῦσι τὸ ἔδαφος καὶ τὸν χῶρον τῆς καθαρᾶς 'λισίας, συγκάμνουσιν ἡμῖν καὶ συνανιῶνται παῖς σαῖς βλάβαις ταῖς μετεχούσαις μεγάλων στεναγμῶν. A (om. C; contuli et D V).

2 haiv) baiv DV 3 metex, mey, stev. plerique, et Pmarg; éphysosaus méyav stevachov P $^{\rm I}$ Pd.

Mediceus et NcPglWgl: ὁπόσοι τ' ἔποιχον] 'Αναχρονισμός· ούπω γὰρ ἦν ἐποιχισθεῖσα τοῖς "Ελλησου ἡ 'Ασία.

Cf. et 411d, e.

c

d

CNPPdV: άγνᾶς 'Ασίας έδος: «'Αγνήν» λέγει τὴν 'Ασίαν διὰ τὸ προφερεστέραν είναι πασῶν, καὶ διὰ τὸ μεγάλας πόλεις καὶ πλουσίας ἔχειν ἔχει δὲ μετασῶν καὶ τὴν ἐξευροῦσαν πάντα τὰ γρηστὰ Αθιοπίαν.

2 προφ. είν. πασ. epicum sapit; cf., e.g., Hes. Theog. 361 προφερεστάτη, έστιν άπασέων. 3-4 έχει δὲ μετὰ πασῶν] καὶ ὅτι μετὰ πασῶν έχει PPd.

- Β: «Άγνᾶς» 'Ασίας, ὅτι καὶ τὰς πόλεις «ἰερὰς» ἐκάλουν. τοῦτο δὲ ἀναχρονισμός οὔπω γὰρ ἦν ἐποικισθεῖσα τοῖς "Ελλησιν ἡ 'Ασία.
- Υ: 'Αναχρονισμός οὔπω γάρ ἢν ἐποικισθεῖσα ἡ
 'Ασία τοῖς "Ελλησιν. «ἀγνὴν» δὲ εἶπεν, ὅτι τοὺς ποταμοῦς καὶ τὰς πόλεις «ἰερὰς» ἐκάλουν,
- Bgl: ἀγνᾶς] Ἑωφανοῦς· πᾶν γὰρ τὸ καθαρὸν καὶ λαμπρόν.

Sic. Vocabulum ἐωφανής alibi non invenio, nisi quod etiam in glossematibus vix legibilibus DW ad hunc locum videtur exstitisse.

- 414 Mediceus: συγκάμνουσι] Σύν ήμῖν κάμνουσιν.
- 415 (415-424) Κολχίδος τε γᾶς: ΑΙ παρθένοι τε αΙ έγχάτοικοι τῆς Κολχίδος
 γῆς (ῆγουν αΙ 'Αμαζόνες), αΙ άτρεστοι καΙ άφοβοι ἐν ταῖς μάχαις,
 ἀνιῶνται τοῖς σοῖς κακοῖς: και ὁ Σκυθικὸς δμιλος, οῖτινες κατοικοῦσι
 τὸν ἔσχατον πόρον τῆς γῆς περὶ τὴν Μαιῶντιν λίμνην: τὸ ἄρειόν τε καὶ
 5 πολεμικὸν γένος τῆς 'Αραβίας (λέγει δὲ τοὺς Τρωγλοδύτας), οἶτινές
 τε πλησίον τοῦ Καυκάσου νέμονται, καὶ οἰκοῦσι πόλιν ὑψίκρημινον,
 στρατὸς πολεμικὸς βρέμων καὶ ἡχῶν ἐν αἰχμαῖς (καὶ κουταρίοις) ὁξείας
 ἄκρας ἐχούσαις, ῆγουν οἱ Κόλχοι. Α (C om. 1-5 'Αραβίας; contuli
 et DW)

In NV continuatur hoc scholium cum 411a, omisso lemmate.
τ al έγενατ DPPd; ώς έγενατ. cet. 2 ξγουν κι' λμ.: cf. Mediceum
416. 4 πόρου) τόπου Β. Cf. varietatem lectionum in Prom. 410
apud Dawe, p. 215. 5 Τρωγλ.: cf. Mediceum 420a, et 420b.
6 νέμενται: cf. Mediceum 422. 7 καί κονταρίως 0m. PPd.

416 Mediceus: παρθένοι] Αί 'Αμαζόνες.

416-425a

417 Pmarg.: Σκόθης] Το θετικού άντι τοῦ κτητικοῦ.

420a Mediceus: 'Αραβίας] «Πῶς τὴν 'Αραβίαν Κανκάσω συνόκισεν;» ἢ ἐπεὶ Στράθων οχοι Τεωγλοδύτας οἰκεῖν μεταξύ Μαιώτιδος καὶ Κασπίας, οἴ εἰσιν "Αραβές.

1-2 πῶς...συψέκισεν: trimetrum esse viderunt Sikes et Wilson; cf. Plaut. Trimmm. 934 «Eho an etiam Arabiast in Ponto?» ab Hermanno citatum. 2 sqq.: nempe Strabo (11. γ-8, p. 506) Troglodytas quosdam habitare att inter Maeotida et Caspiam: idem (1. 3, p. 2, et alibi) Troglodytas exstare in Arabia autumat.

CNP*PdmargVXc: 'Αραβίας τ' ἄρειον: «Πῶς τὴν 'Αραβίαν Καυχάσω συνώχισε;» διότι, ὡς ὁ Στράβων φησίν, οἱ Τρωγλοδύται μεταξύ οἰχοῦσι Μαιώτιδος καὶ Κασπίας, οἱ εἰσι καὶ "Αραβες.

= Mediceum 420a, ubi v. adn. 3 οδιούσι solus habet N. 4 post Καστίας add. PPd: είσίν.

c Mediceus: ἄρειον Τὸ «ἀρήιον».

"Hac annotatione scholiasta cavet ne quis žizion (f. kozitivo dictum accipiato Dind

421 Mediceus: δψίκρημνόν θ' (sic) οἱ πόλισμα] \ειτει δ ακαί».

θ' non legisse videtur scholiasta.

Vocabulum ψέμονται aut lemma potest esse (sic Dind et vir lect. apud Dawe, p. 215), aut interpretatio verbi ψέμοστ αττνί voce usurpati. Hoc potius crediderim; nam lemmata in Medi alioquin perrara sunt, et hoc loco interpunctio nulla est pesi ψέμονται. Eodem pertinent et verba scholiastae A, sch. 415. 6-8.

425a (425-435) μόνον δή πρόσθεν: Μόνον, φησί, πρό σοῦ ή πρό τῶν ἄλλων θεῶν Τιτᾶνα "Ατλαντα είδον δαμασθέντα ἐν πόνοις, ἐν βλάβαις, ἀχαμανταδέτοις (ήγουν Ισχυραίς καὶ μηδέποτε δαπανωμέναιε). ὅστις διόλου βαστάζει ἐν τοῖς νώτοις ὑπείροχον καὶ μέγα βάρος, τὸν κραταιὸν

5 οὐράνιόν τε πόλον. βοὰ δὲ καὶ στενάζει διὰ τοῦτο ἡ θάλασσα, καὶ ὁ μέλας τόπος τῆς γῆς τοῦ "Αιδου ὑποβρέμει (καὶ ὑποστενάζει, ἡ μετὰ στεναγμοῦ ἤχον ἐκφέρει), αὶ πηγαὶ τε τῶν καθαρῶν ὑδάτων στένουσιν ἄλγος πικρόν. Α (contuli et DW).

b

d

2 by βλαβ.] by λόμαις καὶ βλάβαις P. 3 ήγουν... δεπ.] ταξε δυναμένεις καὶ τον ἀκάμανα δεσμεύ D. 5 post θάλασα αιdιd. CNPPdV: καὶ δ βυθός. 6-7 καὶ ὑποστενάζει... ἐκρέρει: fortasse secludenda baec, tamquam reliquiae adnotationis ad Prom. 430 ῦποστενάζει primitus collocatae; cf. Mediceum 429b, et sch. 430.

PPdYYa: "Ατλας δὲ ἀλληγορικώτερον ὁ ἄξων ἐστὶν ὁ ὁρίζων καὶ διακρίνων τὸ ὑπὸ γῆν καὶ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαίριον 'Ταπετοῦ δὲ, ἤγουν τῆς κινήσεως τοῦ οὐρανοῦ, παῖς ῆν. κατ' ἀρχὰς δὲ συγκεχυμένου τοῦ 5 παντὸς κοσμικοῦ σώματος, συνέβη καθ' "Ελληνας τὸν ἀέρα (ἤγουν τὸν Δία) σφοδροτέρας κινήσεως τετυχηκέναι, καὶ οὅτω διορίσαι τὸ πὰν, ὡστε νοηθῆναι καὶ τὸ ἀξονα. κιονας δὲ οὺς ὁ ἄξων οὕτος κατέχει, ὁ 10 βόρειος πόλος ἐστὶ καὶ ὁ νότιος, κοῖ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔγουσι» καθ 'Όμηρον.

Totum scholium = scholium (Thomanum?) ad 428 in cod. T (Smyth I, p. 35). ~ 2 6 bpl/sov xal solus habet Y. $_4$ raxis: superscription PPd; raxis for xar' dpyle bescription (surpacy, Y) YYa. 6 Hyour row Ala om. YYa. 8-9 fore... 48cow] om. YYa. 9-xiovag 26 coly alove 36 2 (?) Y. 1 or 1 or 1 or 1 of 2 is 3 or 3 in 3

Υ (continuatur cum 425b): Γέγονε δὲ καί τις ἀνὴρ Λίβυς μαθηματικότερος, "Ατλας τὴν κοῆσιν. τὰ δὲ πέρατα τοῦ οὐρανοῦ, ἄ δὴ παρὰ τοῖς ἄκροις τοῦ ἄξονος καὶ ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν νοοῦνται, πόλοι καλοῦνται.

Cf. 425d. 2-4 = 349b, fin. 4 m6let scripsi; mol-, tum incertum compendium, praebet Y.

P*PaYa (in his continuatur cum 425b): Γέγονε δὲ καί τις Λίβυς ἀνὴρ μαθηματικώτατος, "Ατλας τὴν κλῆσιν, δε ἑμυθεύετο τὸν ούρανὸν ἔχειν, διὰ τὸ ἀρίστος ἀστρολογεῖν καὶ περὶ τῶν ούρανίων ἀκριβέστερα 5 διδάκρειν.

Ya plerumque secutus sum. P eadem videtur olim habuisse, nunc vero post v. 3 ξyew misere mutilus est; vide Dind., p. 223 adn. -Pa, qui codicem P medio fere saec. xvi exscripsit, verbe åν όμοις post v. 3 ξyew adiecit (suo Marte, credo): tum desinit. gll. in PPd: «Τιτάνες» ἐλέγοντο πάντες ὅσοι ἐξ Οὐρανοῦ καὶ Γῆς ἐγεννήθησαν.

Cgl: Τιτᾶνα] Τὸν καταχθόνιον δαίμονα πρὸς τὸν Τυφῶνα.

Haec sic disposuit librarius; sed inverso ordine, credo, voluit legi. Quod ad Typhonem attinet, confer Triclinii scholium ad *Prom.* 426 (Smyth I, p. 34).

428a Ya: "Εστι μῦθος παλαιὸς ὅτι φέρει ὁ "Ατλας ἐν τοῖς αὐτοῦ ὤμοις τὸν οὐρανόν, κ.τ.λ.

Sequitur eadem materies quae in 428b exstat, sed prosa oratione expressa. Tum in fine: ούτως διὰ στίχου; tum 428b.

b Στίχοι." Ατλανθ΄ δς αξέν: Μῦθος παλαιλές ὡς "Ατλας νώτοις φέρει τὸν οὐρανὸν κάτωθεν ἐκ γῆς ἀνέχων. οὐ γοῦν ἀκούων γνῶθι ταῦτ' ἀλλιγγόρως. 5 δρος γὰρ "Ατλας Λιβύης ἐν ἐσχάτοις.

427a-43I

431

5 δρος γάρ "Ατλας Λιβυης εν εσγατοις, οῦ τὴν χορυφὴν ἐχ νεφῶν χεκρυμμένην εἶναι δοχοῦσιν οὐρανῷ συνημμένην έντεῦθεν οῦν "Ελλησιν ἡ μυθουργία "Ατλανας νώτοις εἰσαεὶ πόλον φέσειν

"Ατλαντα νώτοις είσαεὶ πόλον φέρειν. A (om. Pd; lemma tantum habet X; contuli et DW).

1 Στίχοι BCVY; om. cet. 1 lemma praebent soli BDN (om. ale) Χ. 6 χορυφήν] χεφαλήν D. 7 versum om N. 7 ούρανῷ]-οῖς CVW.

429a Mediceus: πόλον] Πόλος χυρίως τὸ τοῦ ἄζονος ἄχρον.

Mediceus (in altero margine): Λείπει «ἔχων». ἢ μετὰ στεναγμοῦ φέρει.

Totam clausulam 428-30 interpretari conatur scholiasta: «Aut subaudi έχων cum accusativis σθένος et πόλον, aut coniunge cum ὑποστενάζει, sensu gemens portatn. Cf. 425a 6-7, et sch. 430.

gll. in BCPPdW: ὑποστενάζει] Μετὰ στεναγμοῦ βαστάζει.

Cf. Mediceum 429b. Pro στεναγμοῦ C habet: ὁδύνης

Mediceus: βοᾶ | Τη βοη. Notandum quod βοᾶ et στένει (432c) pro dativis accepit (Paley).

[136]

[137]

432a

ь

b

DglPmargWmargYgl: ξυμπίτνων] Συγκρούων · 6 γύρ κλύδων (ήγουν το βεύμα) τότε ήχει, οπόταν ύπαντή έτερον το έτέρω.

1-2 συγκρ. . . . ήγουν] om. Y.

marg. in PPd: ξυμπίτνων] Συγκρούων είς τους πρόποδας τοῦ όρους τούτου. ἢ συγκρούων διὰ τὸν πρὸς ἄλληλα τῶν κυμάτων συγκρουσμόν.

c Mediceus: στένει] 'Απ' εὐθείας τῆς «τὸ στένος».

Cf. ad sch. 431, et sch. Med. Eum. 520, fin.

434 Mediceus: άγνορύτων] Καθαρόν ῥεῦμα έχόντων.

436a (436-438) μή τοι χλιδή: Σιωπώσι παρά τοῖς ποιηταῖς τὰ πρόσωπα ἢ δι' αὐθάδειαν, ὡς 'Αχιλλεύς ἐν τοῖς Φρυξί Σοφοκλέους, ἢ διὰ συμφοράν, ὡς ἡ Νιόβη, παρὰ Αἰσχύλῳ, ἢ διὰ περίσκεψιν, ὡς ὁ Ζεύς παρὰ τῷ ποιητῆ πρὸς τὴν τῆς Θέτιδος αἴτησιν.

5 τοῦτο δέ φησιν ὁ Προμηθεύς πρὸς τὸν χορόν· «μή τί με δοχεῖτε σεγὰν ἢ ἐν ὑπερηφανία ἢ αὐθαθεία (ἤτοι ἐκ κενοδοζίας) μὴ συνομιλοῦντα ὑμῖν καὶ καταλέγοντα τὰ ἐμά· ἐν συννοία δὲ κόπτομαι τὴν ψυχήν, βλέπων ἐμαυτὸν οῦτως ὑβριζόμενον»· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ «προσελούμενον». δθεν καὶ Α (contuli et DW).

Lemma: lectio incerta: vot DY; vt BVWX; uot CNPPd. Cf. v. 5. 1-4 = Mediceum 436b. 2 Σοφοκλέους] ΑΙσχύλου coni Menagius, quod veri simile est; confer enim Vitam para. 6 et Aristoph. Ran. 911 cum scholiis (= Aesch. Frr. 243a et 212 apud Mette), ubi de silentio Achillis Aeschylei agitur. De Sophoclis fabula Phrygibus, cuius fragmenta duo tantum exstant, vide 3 Nιόβη: cf. Frr. 243d et 273. 3 Pearson II, pp. 325-327. 3-4 Il. 1. 511 sq. 5 un περίσκεψιν] ύπεροψίαν Β; σύννοιαν DX. τί με PPd; μή μοι CNV; μή με DWX; μήτ (sic) Β; μή Υ. Cf. lemma. 6 post ύπερηφανία add. PPd: και κενοδοξία. 7 κόπτομαι] κάμπτ μαι BPPd. 8-9 δθεν . . . έχων] δθεν και 'Αρκάδες ὑβρισταί D. 9 πρόσελοι . . . ἔχων: corrupta haec. Verum servat pristina lectio Medicei (438a), vestigia veri etiam nostrorum codicum aliquot (προσέλοι hoc accentu BNPd; ὑβρισταί hoc accentu BCVWY). Ci 9 ἀνθρώπων omnes nostri; vide 438a, adn. etiam 438b (P*).

Mediceus: μή τοι χλιδή] Σιωπῶσι γὰρ παρὰ τοῖς ποιηταῖς τὰ πρόσωπα ἢ δι' αὐθάδειαν, ὡς 'Αχιλλεὐς

έν τοῖς Φρυξί Σοφοκλέους, ή δια τυμφοράν, ὡς Νιόβη παρ' ΑΙσχύλω, ἡ διὰ περίσκεψιν ὡς ὁ Ζευς παρὰ τῷ 5 ποιητῆ πρὸς τὴν Θέτιδος αἴτησιν.

Vide ad 436a 1-4.

4378

b

436b-438a

Β*NcP*SjWXcYa: σιγᾶν: 'Η σιγή έχει μεθόδους πολλάς οδον συννοούμενος καθ' σύτον συγά-και ύκλως, ώς ή Νιόβη διά την ύπερθάλεωσαν έπην Επίγαι καί άλλως, οδον δι' όργην βασιλέως ρόδουμαι καί σιγά-και 5 οδον τό τοῦ 'Αχιλλέως' όταν ἐστύλησαν πεος ἐκείνον ὁ Ταλθύβιος καὶ Εδρυβάτης καλούντες εἰα μέγγυ, ἐσίγησαν.

Lemma solus habet W. In PSj hoc scholium signis appretis refertur ad Prom. 437; in B ad Prom. 441 202 2022 2020 persons on refertur 22 μεθέδους πολλές] inverso ordine PSJ x. 2 σχα PX3: Εχά cet. Hic quaedam inserunt PYa, cf. ad 3-4. 3 δείναι έπιδετα PYa 3-4 και δέλοις... καὶ σχά sic plerique; om PY, h. 1. . . . 4 σχά γ λ καὶ δέλοις δείναι και σχά γ δείναι δείναι και σχά γ λ καὶ δέλοις δείναι και σχά γ καὶ δείναι σχά γ καὶ δείναι δε

Xc (partim), Ya, et marg. in PPdW: διπτοινί Καλ κατά άναδιπλασμόν «δαδάπτομαι», και πλουκασιώ τοῦ ρ «δαρδάπτομαι».

PPdW: Κέαρ παρὰ τὸ «κεκρᾶσθαι» ἐκ ὑνικοῦ κὰ ὑγροῦ, ἢ κατά τινας ἐκ τῶν δ΄ στοιχειων ἢ ἐπι. τοῦ κακίω», τὸ ἐντόσθιον πῦρ. ἢ παρὰ τὸ «ἐκρου, ὁ στιακειω κατά τινας μὲν τὸ αἴμα καθ ἐτέρους δὲ τὸ τυτῦ, κα 5 ἔαρ, ἄρ, καὶ κῆρ.

3-5 cf. Et. Magn. 511. 18-20.

438a Mediceus: προσήλούμενον (sic)] *Υθριζόμενον. δθεν

[139]

438e-439b

b

c

d

καὶ 'Αρκάδες προσέληνοι' ύβρισταὶ γάρ. μέμψιν άνθρώπων έχων.

2 ὑξοισταὶ γάρ Mediceus primitus; quod recentior manus in ὕβρισται γάρ ὁ Προμγθος mutavit. 2-3 μεμφ. ἀνθρ. ἔχον: aliena haec. fortasse lemma fuerunt scholli ad Prom. 445 iam deperthi (cf Mediceum S47a, adn.). Notanda est varia lectiο ἀνθρώπων hα et in 436a9, quae antiqua esse potest (Soph. Fr 472P φίλων νε μέμφν); ἀνθρώπως in textu 445 Mediceus et omnes codices nostri

P*: Προσελούμενον άντι τοῦ «ύβριζόμενον». ἐξ οὐ λέγονται και πρόσελοι οἱ 'Αρκάδες, ὡς ὑβρισταί.

P*: Πρόσελοι ἄνδρες ύβρισταί· λέγουσι δὲ εἴναι τοὺς 'Αρκάδας, ἐξ ἄν χρῆσις απροσελούμενον». ὕβρισται δὲ ὁ Προμηθεὺς μέμψιν ἀνθρώπων ἔχων.

P*Ya: Πρόσελοι οἱ 'Αρχάδες, λέγονται δὲ καὶ «προσέληνοι» ἐτρέφοντο γὰρ πρὸ συνόδου τῆς σελήνης, βαλάνους ὁπτῶντες, ἢ ὅτι «προσέληνοι» οἱ ὑβρισταί «προσεληνοι» γὰρ τὸ ὑβρίζειν, ἄλλοι δὲ αὐτοὺς ὡς (καροθέληνοι») ἡ ἐκαροψέληνοι» γὰρ ἀκαροψέληνοι» (καροψέληνοι») ἡ ἐκαροψέληνοι» (καροψέληνοι») ἡ ἐκαροψέληνοι (καροψέληνοι) ἡ ἐκαροψέληνοι (καροψέληνοι (κ

5 μωρούς διαβάλλουσιν, ώς άρχαιοτέρους είναι τῆς σελήνης (ἤγουν παλαιοτέρους).

άλλοι δέ φασιν ότι οἱ 'Αρκάδες θύειν τοῖς θεοῖς κατέδειζαν· πρώτον δρῖν, δεύτερον Ιππον λευκόν, πρίτον δρυδς φύλλα· δθεν καὶ ἡ Πυθώ· «πολλοὶ ἐν 'Αρκαδία βαλανηφόροι ἄνδρες ἐκαιν».

Haec sequuntur 438c in P, 437b in Ya. Non video cur ad Prom 450 (451 Mur.) προσελίους rettulerit Dind. 4 προσελίου fortasse legendum προσελίου 5 Δρχανστέρους Fachse; άρχχίους PY-4 7-10 de Atlante astrologiae inventore cf. 425c, d. 9 ante Δρχάδου excidisse videtur nomen proprium regis Arcadum 12 πρώτου δρώ Yα, ά΄ δρύν P Textus suspectus; an πρώτον ένδρα 13-14 oraculum apud Herodotum 1. 66, ubi βαλανηράγοι legitur

Fragmentum commentarii cuiusdam in Prom., apud Et. Magn. 690. II: προσέληνοι: «Προυσελεΐν» λέγουσι

τό δβρίζειν και οί Αρκάδες ίσως, έπειδή λοιδορητικοί είσιν, ούτως έν Ιπουνήματι Πουμήθεως Δεσμώτου.

Similia, sed non eadem, praebent Mediceum 438a · 138da

439a (439-460) xxitos θεοίσει «Κχίτοι τίε» ορσίο «Υγλος διουσε τεινε τοίς νέοις τούτοις θεοίς:» τούτο δε λέγει προς του Δίν του κονου λποποιοίμενος, διά το συμβαλέσθαι αύτω κατά του Ειτίπων ή οπ εί και ό Χενε άπένειμεν έκάστω θεώ τιμήν, άλλά σχεδον ολ Διος άλλα του Προκοθρώς ς το κατόρθωμα, ούτος γάρ το προτίχου θέθουν διετίθητο έχιστο, «άλλά ταύτα μέν σιωπώ», φησινή «έν γινωσχούσκει της δεργίστει» τοιαύτα περισσόν: τὰς ἐν ἀνθρώποιε δὲ δύνθας ὰς είχον πουρο δυ το μηδέν των συμφερόντων είδεναι, μύθετο, ότι σύσους 10000ς όντας το ποίν φρονίμους έποίησα και γνώσσως παυτοίας μετεγούτας γεξο δε το ταύτα οδχέ μεμφόμενος τούς άνθρώπους, άλλα διηγούμενος νεα άναθν δέδωκα αὐτοῖς οξτινές πρώτα μὸν βλόποντος ολλ δολόπον να αλουνίνος ούκ ήκουον, διότι νούν και φρόνησιν ούκ είχου πνούς παο ίσα και πο ε άχούει»), άλλά διήρχοντο πάντα τον καιρού της ζούς όμοιο όκοιροις καὶ φαντάσμασιν (ήτοι μηδέν όντες). καὶ οίτο τους δια τουν ουν κτρτου 15 ασμένους οίκους έκτισαν ή έγνωσαν προσούρους ήτου 'οριτο εριστάς' η προσηλωμένους, άντι του ήλοις ποπαγισμένους σύτο του διε ξιλού κατασκευήν - ὑποκάτω δὲ τῆς γῆς κατώκουν ἐν ἐνδοτιτο ε τυτοιε στηλαίων, ώσπερ οἱ ἀεὶ συρόμενοι ἡ οἱ ἀοὶ ἔρποντος αρομορος ἡς ἡς κότοςς οὐδεν σημεῖον καὶ δεῖγμα ούτε χειμένισε ούτε του κιθε εγοίτος είεσε 20 ούτε του θέρους, άλλά χωρίς νοὸς και οροκηποικό έποιονο πα τα έκκ οδ σφίν (και αύτοῖς) τὰς ἀνατολὰς των ἀστοων ἐξε.Εκ - κ. τκο δυσγνώστους δύσεις το δον ό 'Ωρίων το άστρον όταν δυν γειλ νιά τουσι «καὶ δή καὶ μηχανήματα έξεδρον κύτολε και τοκ το στολε έδίδαξα». Α.

> > gll. in PPd: θεοίσι τοῖς νέοις τουτοις Οίω το Διαἐφοβεῖτο γὰρ ὀνομακλήδην είτειν. ή σον το Διαἐφοβεῖτο γὰρ ἐξονομαστικοι είτειν τον Δια-

SCHOLIA IN PROMETHEUM 440-451a Mediceus: Διὰ τὸ συμβαλέσθαι Διὶ κατὰ τῶν Τιτάνων. 440 εί δὲ Ζεύς ἀπένειμεν ἐκάστῳ θεῷ τιμὴν, σχεδὸν οὐ Διὸς άλλά Προμηθέως το κατόρθωμα. Mediceus: τάν βροτοῖς δὲ πήματα Α εἶγον πήματα 442 πρώην, διὰ τὸ μηδὲν τῶν συμφερόντων εἰδέναι. Mediceus gl: ἔννους] "Εμφρονας. 444a Mediceus gl: ἐπηβόλους] Ἐπιτευκτικούς, ἐπιτυγεῖς. b Similia proferunt Hesych. s.v. ἐπηβόλους, Souda s.v. ἐπήβολος, Et. Magn. s.v. ἐπίβολος (Frey, p. 34). Mediceus: οί πρώτα μέν βλέποντες κ.τ.λ.] Τὸ παροιμι-447 ώδες έξηγεῖται· «νοῦς ὁρῆ καὶ νοῦς ἀκούει.» = Pseudepicharmea Fr. 249 Kaibel. Mediceus: ἔφυρον κ.τ.λ.] Έν ταραχή ἔζων. 450a P*VXa: ἔφυρον εἰκῆ πάντα: Πάνυ εὐφυὲς τὸ «ἔφυρον», b

P*VXa: ἔφυρον εἰκῆ πάντα: Πάνυ εὐφυὲς τὸ «ἔφυρον», ἐκ μεταφορᾶς τῆς γυναικὸς τῆς ὅταν μέλλη ζυμώσαι μιγνυσύσης ἄλευρον, ὕδωρ, ἄλας, καὶ ποιούσης τὸν ἄρτον, μὴ οὕν γινώσκοντες ἐκεῖνοι τὸ ποῦ συντελεῖ τὸ καθ' ἔν, ἔμισγον ὁμοῦ πάντα. διά τοι τοῦτο λέγει τὸ «ἔφυρον.»

3 άλευρον . . . ποιούσης VXa; άλευρον καὶ δόωρ καὶ ζυμούσης P. 4 μὴ οῦν γιν. P; μὴ γιν. Χα; μὴ γιν. γὰρ V. 4 συντελεῖ P; οῦσι VXa. 4-5 τὸ καθ' ἐν nostri; τὰ καθ' ἔν coni. Heath apud Schütz.

gll. in PPW: πλινθυφεῖς] Έκ πλίνθων ὑφαινομένους καὶ κατεσκευασμένους.

1-2 úpaiv. xal solus habet P

C

451a

Mediceus: προσήλους (sic)] Πρὸς ήλιον ὁρῶντας. καὶ Εὔπολις· «αὐλή πρόσειλος».

Eupolis Inc. Fab. Fr. 378K, non nisi ex hoc Medicei loco notum.
 Εὔπολις edd.; εὔπο cum compendio Mediceus.
 πρόσειλος: πρόσογλος, ει supra η scripto, Mediceus.

P*XcYa: προσείλους: 'Αντί τοῦ θέρμην ποιοῦντας ἐν χειμῶνι, ἐν δὲ τῷ θέρει τῆς θέρμης καὶ τοῦ ἡλίου κωλυτικούς. γράφεται καὶ ῆ, τν' ἢ «κεκαρφωμένους».

c Mediceus: ἦσαν: Τοῦ «ἦδεσαν» συγχοπή.

451b-458a

c

d Mediceus gl: οὐ ξυλουργίαν] Οὐ ξύλων ἐργασίαν.

452a Mediceus: ἀήσυροι] Οἱ πτερωτοί, ἢ κοῦφοι.

Dgl (partim), Pmarg.: ώστ' ἀείσυροι (sic)] Γρ. αώστ' ἀήσυρου». ἢ ἐν αἴη συρόμενοι, ἢ οἱ ἀεὶ συρόμενοι: ἤγουν ἐν ταῖς ἀήταις συρόμενοι: πᾶν γὰρ λεπτὸν σύρεται ἐν τοῖς ἀνέμοις.

I-2 γρ. . . . del συρομ. solus habet P.

Χc (partim) W: ἀείσυροι] «'Αείσυροι ἐκ τοῦ ἀεὶ συρεσθαι, καὶ γρ. διὰ τοῦ τεῖ». γρ. δὲ καὶ διὰ τοῦ ῆ, καὶ γίνεται ἐκ τοῦ «ἄω» τὸ πνέω, ἤγουν τῆ τυχούση πνοῆ τοῦ ἀνέμου συρόμενοι.

Parum certa haec, quia in utroque codice difficilia lectu. W plerumque sequor. r primum verbum om. Χc. 3 τυχούση Χc; συγνη W.

454 Mediceus: Οὐ διεγίγνωσκον διὰ τῶν ἄστρων τοὺς καιρούς.

456 Pgl: θέρους βέβαιον] Οὖκ ἐγίνωσκον τὰς τέσσαρας ὅρας ὡς ἀν ἐν ἐκάστη τούτων τὰ δέοντα ποιεῖν.

2 ώς αν sic P.

457 Mediceus: έστε δή σφιν άντολάς] Τούτων την εύρεσιν καί Παλαμήδη προσήψεν έσως δε κάκείνω Προμηθέως.

I-2 πetiam Palamedi . . . haec inventa tribuit poetan (Paley). 2 Ισως . . . Προμηθέως: sic Mediceus; Ισως δε πένεῖνος ἐκ Προμηθέως (sc. ἔμαθε) probabiliter coni. Paley (cf. quae nunc leguntur in 458a 4-5 et 459b).

458a PPdVW, et partim in CXY: δυσχρίτους: Δυσκαταλήπτους, δυσγνώστους· οΐον ὁ 'Ωρίων δταν δύνη χειμῶνα ποιεϊ.

[143]

[142]

ταύτην την εύρεσιν καὶ Παλαμήδης προσήψεν τοως 5 δε κάκεινος ύπο Προμηθέως έμαθε ταύτα.

οίον και ἐπὶ Πλειάδων όταν γὰρ αὐται ἀνατέλλωσι τὴν ἐώαν ἀνατολὴν τῷ πρωὶ κατὰ τὸν Μάιον μῆνα εἰς τὰς ιβ΄ καὶ εἰς τὰς ιγ΄, τότε δεῖ ἄρχεσθαι τοῦ ἀμήτου (ῆγουν τοῦ θέρους) καὶ πάλιν ὅταν μέλλωσι δῦνχι

το (ήγουν κρυβήναι) τὴν ἐσπερίαν δύσιν κατὰ τὸν 'Οκτώβριον καὶ Νοέμβριον, ποιεἴσθαι χρὴ τὴν τοῦ ἀρότου ἀρχὴν (ήγουν τοῦ σπείρειν).

XY om. 1-5; C habet vv. 4-5 solos, continuatos cum 430a. 1-3 e- Mediceum 458b, et 439a22. 4 post eőpenv add. C: rþy roð 'Ωρίωνος καl τῶν γραμμάτων. 4-5 cf. Mediceum 457. 4 Haλαμήδης nostri, cf. et 459b. Scríbendum erat Haλαμήδης toum Mediceo; nihilominus in sententia sequenti fæog. -. πώταν certa lectionem contra Mediceum nostri servare videntur. Cf. Aesch Palamedes Fr. 303M. 5 ταῦτα γανίγην Pd. 6-12 paraphrasis est Hesiodi Op. 383 sq. 11-12 secutus sum PPd. ποιει 2ργγλ νοῦ απείρειν (άρδτου VW) cet.

Mediceus: δυσκρίτους: Δυσκαταλήπτους, δυσγνώστους·
 οἷον 'Ωρίων ὅτι δύνων χειμῶνα ποιεῖ.

2 οΐον...ποιεῖ ad Prom. 454 referebat Vitelli.

459a καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων: Γράφεται καὶ «νοσφισμάτων» καὶ γάρ τις μέτρον γινώσκων τῶν πραγμάτων αὐτοῦ οὕποτε τοῦ εἰκότος ἐκπέσοι. A (om. CX; contuli et DW).

σοφισμάτων scribunt omnes nostri in textu Aeschyleo; νοσφισμάτων in textu solus, quoad sciam, praebet Mediceus.

Pgl: καὶ μὴν ἀριθμόν κ.π.λ.] Καὶ μὴν ταύτην τὴν εῦρεσιν Παλαμήθης προσῆψεν ἴσως δὲ κἀκεῖνος ὑπὸ τοῦ Προιμηθέως ἔμαθε ταῦτα.

Cf. 458a4-5.

461a (461-468) μνήμην θ' ἀπάντων: α'Εγώ» φησί, ακαὶ μνήμην, ἀπάντων λόγων μητέρα, τους ἀνθρώπους ἐδιδαξα: καὶ ἔζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖς κνώδαλα (καὶ βόας) δουλεύοντα καὶ ἐν ζεύγλαις καὶ ἐν σώμαστι, όπως τοῖς ἀνθρώποις τυγχάνωσι κουφισταὶ τῶν πολλῶν πόνων καὶ ὑς' 5 ἄρματα ἦγαγον τοὺς ἡνίαις ὑποτασσομένους ἵππους, ὅπερ καλλώπισμα τῆς ὑπερπλούτου τρυφῆς, καὶ τὰ ἐν θαλάσση δὲ πλανώμενα καὶ πορευό-

μενα δχήματα καὶ ἄρματα τῶν ναυτίλου (ζγουν τὰς νούς,, τα λινόπτερα, τὰ ἔχοντα τὰ ἄρμενα ὡς πτερά, οὐδείς ἄλλος ἐφεύσε χινοιε ἐμοῦπ Α.

In plerisque continuatur hoc scholium cum 439a24 μου da 3 κνώθαλα και βόας] βόας τε και ήμιόνους και έτιον του P. 11 ήγουν . . . ναῦς = Mediceum 468.

Cgl (partim) Pmarg: μνήμην κ.τ.λ.] ΄Ο Ζεως συμωργείς τῆ Μνημοσύνη ἔτεκε τὰς Μούσας, τὰς μητέρας των λόγων.

2-3 τάς μητ. τ. λογ. om. C.

461a-469a

c

PPdQ: Καλῶς εἶπε τὴν μνήμην «μητέρα τῶν Μουσῶν».
ἄν γὰρ ἔνι τις πολυμαθής καὶ οὐκ ἔχῃ τὸ μνημονευτικόν,
οὐ δύναται γράψαι εὖμαρῶς καὶ εὐκόλως.

2 Eve PPdQ; & coni. Dind.

462 CP*PdVY: «Κνώδαλα» πυρίως οι νέβροι και οι λαγωοι και δσα θηρευόμενα, ώς άπο τῆς ἐτιμολογίας ατὰ ὑπο τῶν κυνῶν ἀλισκόμενα». ἐνταῦθα δὲ ἐχρήτατο τῆ λέξει και ἐπι τοῖς βουσί, λέγεται δὲ και ἐπι τῶν 5 θαλασσίων ζώων, παρὰ τὸ «κινείσθαι ἐν τῆ ἀλί».

4-5 post άλί add. C: λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀερίων, παρὰ τὸ «χνώσσει» ἐν τοῖς δαλοῖς.»

466a Mediceus: ἄγαλμα κ.τ.λ.] Τὸ γὰρ ἐποχεῖσθαι ἵπποις πλουσίων ἐστίν.

Υ: ἵππους, ἄγαλμα: Οἶς ἵπποις ἐντρυφῶσιν οἱ πλούσιοι πλούτω γὰρ τὰ τοιαῦτα πρέπει.

Lemma: ἔππους scripsi; -οις Υ. 2 πλούτω scripsi; -ου Υ.

468 Mediceus: Τὰς ναῦς.

469a (469-471) τοιαύτα μηχανήματα: Προειπών καὶ ἀπαριθμησάμενος δαα καλὰ καὶ ἀγαθὰ μηχανήματα καὶ τέχνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ γένος τών ἀνθρώπων, νῦν συνελών τὰ πάντα φησί· «τοιαύτα ἔξεῦρον τοῖς ἀνθρώπος μηχανήματα· ἐγὰ δὲ οὐκ ἔχω μηχάνημα δὶ' οῦ τῆς παρούσης βλάβης 5 (ῆγουν τοῦ δεσμοῦ) ἀπαλλαγτῶ». Α (οπ. C, D; contuli et W).

5 ἀπαλλαγῶ] λυτρωθήσομα: PPd, et var. lect. in V

476-482

ъ

Bo

gll. in CDPWX: τοιαθτα κ.τ.λ.] 'Απόθεσιο.

472a (472-475) πετανίας τεικές τόμις (1) χορός άκούσας της άνειγησης, του Ποεωνίαεις της άνειθεν λεγομένης φησί πρός αυτίν έπαθες (277) το άπεστες με καλός σρονών, άλλ άφρόνος αντιλέγον τῷ Δεί κεί τοθες (276) το ξεπαθες βιάβνη άπρεπή; πλαύς τόν φρενόν άποσοχείος δίγουν οὐχ εθρίσκεις δίγουν όμις αυτίκες και οὐχ εθρίσκεις δίγουν σεσούν, άθυμεῖς, και ούκ έχεις εύρεῖν ποίοις μηχανήμασο θεραπεύσεις έκοντόν. Α (contuit et DW),

2-2 τὰς ἀφιγήσουας... λεγομένης τοῦν τοῦ Προμηθέος κατορθωμέτων τὰς ἄνωθεν λεγομένων ΡΡΝΙ 4 ἢ, ἀπρετηῖ υπ (ΡΝ) 4 πλανή ἀποσαίτει ἀτοσραλείε τοῦν ρενών ὑν πλανη, ἔγονο τορα τραπαίς ἀπό τοῦ καθεστηκότος τῶν φρενῶν ὑΡΡΙ; τὸ δὲ πλανὰ ἔγλοῖ ὅτι ἀποσαλείες τῶν φρενῶν ὑΡΡΙ; τὸ δὲ πλανὰ ἔγλοῖ ὅτι ἀποσαγαλείς τῶν φρενῶν ὑΥΝ... γ ἄνωτόν] σκαυτόν ዃ.

Mediceus, et NcPPdVXc (in his continuatur cum 472a), et N (in hoc post 459a): πέπουθας κ.τ.λ.] Τοῦτο διὰ τὸ φιλονεικῆσαι Διί. μεσολαβοῦσι δὲ αἰ τοῦ χοροῦ τὴν Εκθεσιν τῶν κατορθωμάτων, διαναπαύουσα: τὸν ὑποκριτὴν Αἰσχύλου.

2-3 sic Mediceus et N; al τοῦ χορ. δὲ μεπ. hoc ordine cet. 4 Airŋ λῶο delendum censet Housman (C.R. 2 [1888], p. 42), quasi ortum ex glossemate alσχρόν in αἰκὰς Prom. 472. Cui argumento libentius crederem si usquam glossema tale in verbum αἰκῆς reperirem (gl. ad hunc locum in CDNPW: ἀπρεπές!). Προμηθέως pro Alσχίλου coni. J. F. Davies apud Paley.

473 Mediceus gl: πλανᾶ] Τὰν νοῦν.

476 (476-492) τὰ λοιπά μοι κλύουσα: Τὰ ἄλλα μου σοφίσματα ἀκούουσα πλέον θαυμάσεις, οἶας τε τέχνας καὶ μηχανὰς ἐβουλευσάμην, τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις ἀρρωστήσοι, οὖκ ἡν οὐδὲν βοήθημα θεραπείας, οὖτε διὰ βρώσεως προσφερόμενον οὕτε διὰ ἐπιχρίσεως ἔξωθεν οὖτε διὰ πόσεως δ (τοῦτο δὲ δηλοῖ τὸ απιστόν», ἀπὸ τοῦ πίω πίσω ῥήματος) ἀλλὰ πάντες διεφθείροντο τῆ χρεία τῶν φαρμάκων, πρὶν ἄν ἐγὰ ἔδειξα αὐτοῖς συγκεράσματα θεραπειῶν τῶν πρακνουσῶν τὰς νόσους· αἶς θεραπείαις πάσας ἀποδιώκουσι βλάβας τῶν νόσων, τρόπους δὲ πολλούς τῆς μαντείχς ἐκόσμησα καὶ διεταξάμην· καὶ ἔκρινα πρῶτος αὐτὸς τίνας τῶν δυέριον Ο χρὶ, εἰς ἐργον ἐξελθεῖν καὶ γανερῶς γενέσθαι καὶ τίνας μἡ. μαντείας δὲ δυσκίους εἰς κατὰν ηθιν καὶ γανερῶς γενέσθαι καὶ τίνας μἡ. μαντείας δὲ δυσκίους εἰς κατὰν ηθιν καὶ γανερῶς γενέσθαι καὶ τίνας μἡ. μαντείας δὲ δυσκίους εἰς κατὰν ηθιν καὶ γανερῶς γενέσθαι καὶ τίνας μἡ. μαντείας δὲ δυσκίους εἰς κατὰν ηθιν καὶ γανερῶς γενέσθαι καὶ τίνας μἡ. μαντείας δὲ δυσκίους εἰς κατὰν ηθιν καὶ γενέσθαι καὶ τίνας μἡ. μαντείας δὲ δυσκίους εἰς κατὰν ηθιν καὶ γενέσθαι καὶ τίνας μἡ. μαντείας δὲ δυσκίους εἰς κατὰν ηθιν καὶ γενέσθαι καὶ τίνας μἡ. μαντείας ἀνθρώ·

τό γάρ συνδιάγειν όμου τους οίωνους για τηνών για τη ή και φιλίαν, σημαντικά μαντοιού και πίστου τους τους τους

Lemma: μοι omnes nostri praeter N, qui totum lemma om 3 άρροστέροι) -εt BPPd; -εων scribunt edd., sed vereor at hic scholinsta optativum futurum ab aoristo dinoscere potuerit. 5 τοῦτο. - βήματος habent soli CPPd. Cf. Mediceum sốο sic CPPd; debebant πίνω. 1ο χρὰ είς δρον; δεὶ είς τροις 11-12 ήγουν τοῖς ἀνθρ. soli habent CPPdV. 21 cf M 484a, med. 26 νοεῖν) ἐνοεῖν PPd. 28-00 καὶ ἐνα εναγείσης λαι ἀπό τῆς χολῆς ἔγια ἐκβληθείσα (aci) καὶ ἐνατιναγείσα.

477 gll. in DP: ἐμησάμην: Έφεῦρον ἀπὸ τοῦ «μέλλω», ὁ μέλλων «μήτω», καλῶς δε είπεν κὶν. ἐπὸ Πο ενθούς ἦν.

480 Mediceus: πιστόν. Τὸ διά ποστως παρά το πον κα.
πίσου δήμα.

Cf. sch. 476. 5, cum adn.

481 Mediceus: κατεσκέλλοντο] Κατεσκελεύοντο, κατεφθίγοντο.

482 Β (partim), P*Xc, Y (partim): Ἡπίων ἀκεσμάτων:
ἐπεὶ αὶ νόσοι σπευλουσην ἀλέσαι, τὰ δὲ ἤπια φάρμακα
ἔξαμείβουται τὰς νόπου; ἤμων ὑλλουσην), ὰ γὰρ
αὶ νόσοι ἀπειλούσι, ταῦτα τὰ φάρμακα εἰς αὐτὰς μετα-

ποις), τὰ κατὰ τὴν ἰδὸν γινόμενα σημεῖα καὶ τεκμήρια. καὶ ἀκριβῶς

5 μείβονται το δε «ήπιον» γίνεται ἀπό τοῦ «ήδω» το εὐφραίνομαι, ἡ ἀπό τοῦ «ἀπό ἰοῦ εἴναι.»

Secutus sum P; 1-5 tml... μεταμειβ. tantum habet Y, 5-6 τδ δ δt... είναι tantum B; 5-6 ante 1-5 μεταμειβ. transponit Xe. ξποσε hac aspiratione omnes nostri, passim.

hac aspiratione omnes nostri, passimi.

3 εξαμείβονται: hoc verbum, non εξαμύνονται, legisse in Prom.

483 videtur is qui hoc scholium composuit; cf. varietatem lectionum apud Dawe, p. 218. Idem verbum in textu poetico 483 praebet Xc, suprascriptum textui P (cum γρ.) et Y. 3 δλλύουσιν scripsi; δίλυσιν P ut vid., XcY.

484a Mediceus et XcY

Mediceus et XcY: ἐστοίχισα] Κατὰ στοῖχον ἔδειξα, πολλὰ γὰρ είδη μαντικῆς: εἰκαστικόν, ἐπιπνευστικόν, ἀστρονομικόν.

Secutus sum Mediceum. Lemma habent XcY: èstolyisa. 1 Ediçã Mediceus; papédoxa cet. 2 post mathix add. Y: olov 2 educatinó n.t.l.; sic Mediceus et Y; àpò dotrov. . . (?) drivéux àpò elmotinoù xal àpò detrotava Xc.

b DP*: Ἡ μαντική διαιρεῖται

εἰς όνειροπριτικόν εἰς οἰωνοσκοπητικόν εἰς ήπατικόν καὶ εἰς θυτικόν
καὶ εἰς θυτικόν solus habet P.

485 Mediceus: κάκρινα κ.π.λ.] "Όσα ἀληθή καὶ δσα οὕ. Scriptum est iuxta Prom. 484; huc revocaverunt edd.

P*Xa: «Κληδών» λέγεται ή μαντεία ἀπό τοῦ τινὰς μέν κλείειν, τινὰς δὲ δοκεῖν.

2 Weler P; Welker Xa.

486a

ь

487

489

Mediceus gl: δυσχρίτους] Δυσνοήτους.

Mediceus: ἐνοδίους] Τοὺς ἐξ ὑπαντήσεως.

P*Ya: δεξιολ φύσιν] 'Αγαθοί κατά την φύσιν ή την δεξιάν και άριστεράν πτήσιν, δι' ής άν τεκμήραιντο τὰ καθ' όδον συναντήματα.

2-3 δι' ἦς . . . συναντήματα: haec ad Prom. 487 primitus videntur pertinuisse.

Medicens στλάνννων κ.τ.λ. Τὰν διά στ

493 Mediceus: σπλάγχνων κ.τ.λ.] Τὴν διὰ σπλάγχνων σχέψιν.

494 Mediceus: δαίμοσεν πρός ήδονὴν] Εύπρόσδεκτα θεοίς.

495a gll. in PPd: λοβοῦ] Λοβὸς τὸ ἄχρον τοῦ ῆπατος.

p PgI: εὐμορφίαν] Εὐθεσίαν.

492-498

497

Vocabulum εύθεσία («bonus habitus») tantum ex Hippocrate citatur in LSJ.

496a (496-499) χνίση τε χώλα: «Τὰ τῶν μηρῶν τε ὀστᾶ συγκεχαλυμμένα χνίση (τῷ ἄνωθεν ἐπιτεθειμένο αὐτῶν λίπει), καὶ τὴν μακρὰν ὀσφῦν (γαστέρα, κοιλίαν) πυρώσας καὶ εἰς πῦρ ἐμβαλόν, ἀδήγησα τοὺς ἀνθρώπους εἰς τέχνην δυσκόλως νοουμένην», ἤτοι τὴν θυτικὴν μαντείαν.
το ἐνκίνητος γὰρ οὖσα καὶ σπέριατα ἔχουσα ἡ γαστήρ, θύεται θεοῖς ἀρ οῦ καὶ ωκλονἰς» ὀνομάζεται διὰ τὸ ἀεικίνητον. «καὶ τὰ φλογωπὰ σήματα, ἤτοι τὰς διὰ πυρὸς μαντείας, τυφλὰς οὖσας πρίν καὶ οὖ φαινομένας διὰ τὸ μὴ γινώσκεσθαι, βλέψαι ἐποίησα καὶ εἰς τὸ ἐμφανὸς ἦγαγον καὶ πᾶσιν ὑπέδειξα». Α.

3-6 miris modis os sacrum cum ventriculo confundit scholiasta, perperam intellecto scholio quod in Mediceo 499 servatur. 3 γαστ. κοιλ.] τὴν γαστέρα δηλαδή τὴν γκοιλίαν PPd. 5-6 είνειν, τος ... ἐεκείνητον. εί 496ε et Mediceum 497. 6 ἐεκείνητον ἀχίνιγτον CPV. 7-8 = Mediceum 499b1-2. 8 βλέψαι] βλεπκοθαι PPd.

b Mediceus: χνίση] Τὰ μηρία πῶς δεῖ καλύπτειν.

P*: Κῶλον τὸ λεγόμενον ἱερὸν ὁστοῦν, ὁ καὶ «κλών»
 ὀνομάζεται διὰ τὸ ἀεικίνητον.

Cf. 496a 5-6 et Mediceum 497. Ι κλών: sic P; fortasse corruptum e κλόνις.

Mediceus: δαφῦν] Εὐχίνητος γὰρ οὖσα καὶ σπέρματα ἔχουσα θύεται τοῖς θεοῖς: ἀφ' οὖ καὶ «κλονίς» ὀνομάζεται διὰ τὸ ἀεικίνητον.

2 κλονίς hoc accentu Mediceus (sicut 496a); debuit κλόνις.

498 Mediceus: ώδωσα: Είς γνώσιν καὶ όδὸν ἥγαγον.

[148]

[149]

Mediceus gl: εξωμμάτωσα Έξελάμπρυνα. 499a

Mediceus: ἐξωμμάτωσα κ.τ.λ.] Τὰς διὰ πυρὸς μαντείας Ъ τυρλές ούσας καὶ οὐ φαινομένας βλέψαι ἐποίησα καὶ έσπερωσα, «ἐπάργεμα» δὲ χυρίως τὰ λευχωματισθέντα, παρά το πάργόν».

> a imicrona x.v.l.; cf. scholia Medicea ad Ag. 1113, Ch. 665; cf. Eustathium ad Od. 2, 11 (1431, 60). Hic Didymo auctore se uti dicit (Frev. p. 38). 4 mapa] mepl Mediceus primitus; correxit manus recentior.

NcPPdVW: ἐπάργεμα: Τυφλά· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ πάργόνη τὸ λευκόν. λεύκωμα γάρ νόσος γίνεται περί τὸν ὀφθαλμόν, ὅπερ ἀβλεψίαν ποιεῖ. διὰ τοῦτο γοῦν τὰ σκοτεινὰ φησίν «ἐπάργεμα» κατὰ ἀντίφρασιν, ἀργὸν 5 γκρ το λευκόν.

Cf. Mediceum 499b. I yiveran NcP; γράφεται VW; om. Pd. 3 aBleblav] -ac P.

Mediceus gl: ἐπάργεμα] Τυφλά.

e

500 (500-506) τοιαύτα μέν δή ταύτα: Ταύτα μέν, φησίν, όσα είπον, ούτως έχουσι: τις δὲ είποι άλλον τινὰ πρὸ ἐμοῦ ἐφευρεῖν τοῖς ἀνθρώποις ώφεγήματα κεκρυμμένα ύποκάτω τῆς γῆς, χρυσόν, ἄργυρον, χαλκόν, σίδηρον και άλλα τινά; οδδείς εξποι τούτο, σαφώς γινώσκω, έὰν μὴ μάτην θέλη 5 ς ι. μερήσαι. ἐν ὁλίγω δὲ λόγω συλλήβδην μάθε, ὅτι πάσας τέχνας ἐγὼ epeupov. A (om. C; contuli et W).

> 2 έφευρεῖν] έξ- PPd. 4 γινώσκω NPPdX; -ων cet. έφεῦρω] ἐξ- PPd.

594 P*XcYa: φλύσαι] Κατὰ παράχρησιν τὸ «φλύσαι». κυρίως δέ «φλύω» έστιν έπι σιδήρου παφλάζοντος. η καὶ "ΑΛΛΩΣ- ποιὰ λέξις τῶν λοπαδίων τὸ «φλῦ φλύη όταν βράζωσιν.

3 η καὶ ἄλλως] φύσαι (sic) Χc, 3-4 φλῦ φλῦ] φλύω Υα.

507a (507-510) μὴ νῦν βροτούς μὲν ἀφέλει χαιροῦ πέρα: Μὴ νῦν, φησί, τούς άλθρώπους ώφέλει μαχρόν τοῦ προσήχοντος, σαυτοῦ δὲ ἀφροντίστει κακώς πάπχοντος. ὡς λέων εγώ ελπίζω τοῖς λόγοις οῖς λέγεις (τοῦτο

499a-507a

ε ώς και λυθήση των δεσμων, και πρέον του Δικεί τρυσε ε 1.

SCHOOLS IN SCHOOL OF

3-5 cf. Mediceum 508. Notandu" ! ' " " " scholium zwyde Prom. 509 sect .: .: Padev

Mediceus: καιρού πέρα Τοῦ δέοντος πέρα. b

mean librarius; corr. edd

508 (508-510) Mediceus: ὡς ἐγὼ κ.τ.λ. 'Αφ' ὡν ἐρτος και ε ὑισο καὶ πλέον Διὸς Ισγύσεις.

511α (511-514) οὐ ταῦτα ταύτη: Οὐ ταῦτα ταύτη και οῦτως έχουσει, ή Μοιοα δὲ τελεσφόρος καὶ πληρωτική τούτων, ή τα/έως τὰ κατ΄ έμε κοανεί και πληρώσει. δ έστιν, ούπω με λυθήναι μεμοίραται πολλαίε δε έλαθαις και κακοπαθείαις δαμκοθείς, ούτως ἀπολυθήσομαι ή έμη δε σος:κ 5 καταπολύ ἀσθενεστέρα τζε εξμαρμένης. A (om. Pd; contuli et DW).

> 1-3 cf. Mediceum (et al.) 511b. 1-3 1 Morga - 120000. sententia corrupta. où pro n in v. 2 coni. Francken, p. 34; mihi tamen vera lectio petenda esse videtur e Mediceo 511b 1-3, q.v

Mediceus, et CVWWaXc Ya (in his continuatur b cum 511a): "ΑΛΛΩΣ· οὐ ταῦτα οὖτως πέπρωται [να ή τελεσφόρος Μοΐρα ταγέως τὰ κατ' ἐμὲ κουνς καὶ πληρώση - δ έστιν, ούπω μοι λυθήναι μομοίοαται. Εν γάρ τῷ ἐζῆς δράματι λύεται, ὅπεο ἐμφαινει Αἰσγολος.

> I άλλως non habet Mediceus. I πετρωτεί ωντε. Vici. c.is. 2 ή et ταγέως solus habet Mediceus 3.4 to mention est Promethei Soluti 320M. 4 onep iupzivet omnes nor ; Tros .malves coni. Dind.

Pgl: πέπρωται] Μεμοίρασται· ώρίσθη. 512

515α (514-518) τίς οῦν ἀνάγκης: Εἰπόντος τοῦ Προμηθέως ότι τή ἐμή συρίχ της είμαρμένης ήττηται», φησίν ὁ χορός ατίς οδν έπτιν σίακοστρόρος καὶ κυβερνήτης τῆς ἀνάγκης; ήτοι τίς ἐστιν ὁ τῆς ἀνάγκης ἐξουσιαστής:" τούτο ὁ χορός φησιν· καὶ λέγει ὁ Προμηθεύς ότι καὶ τρεῖς Μοϊραι, ή 5 Κλωθώ, ή "Ατροπος, και ή Λάχεσις, και αι Εριννίες, ή τε Τισιρόνη, ή Μέγαιρα, καὶ ἡ 'Αληκτώ.» καὶ πάλιν ὁ χορός φησι πρὸς κὐτόν- «ἄρα ὁ Ζεύς ἀσθενέστερός ἐστι τῶν Μοιρῶν; οὐ δύναταί σε λῦσαι κρατούμενον,

ώς φής, ύπό της ανάγειης, οίον εί θελήσει σε ό Ζεύς πρό της μοίρας λύσαι, ού δύναται πούτο ποιήσαι;» ό δὲ λέγει· «ούκουν ἀν οὐδ' αὐτὸς ἐκφύγη τὴν το πεπρωμένην». Α.

1-2 εἰπόντος . . . γορός soli habent CPPd. 8 ὁπὸ τῆς ἀνάγκης soli habent CPPd. 8-9 = Mediceum 517 \cdot 9 δ δὲ λέγκι) εγεί δὲ δ Προυηθεύς, ὁ Ζεὸς PPd. 9 ἐκφύγης sic omnes nostri hic et in textu poetico; ἐκφύγοι edd., magis Attice.

b (517-518) NcP*SjVWXc (in his continuatur cum 515a): "AΛΛΩΣ· «εί θελήσει σε Ζεύς πρό τῆς μοίρας λύσαι, δύναται τοῦτο ποίησαι»; λέγει τὸ «ναί ‹ ». 'Ανάγκην δὲ ἢ τὴν Μοϊραν ἢ τινα τῶν θεῶν νοῆσαι δεῖ, ἡτις ἀσθενεστέρα τῶν Μοιρῶν καὶ 'Εριννύων· αῖ 5 δουλεύτριαι τῆς 'Ανάγκης.

Textus valde incertus. 2 post ναί (om. P) aliquid videtur excidisse; cf. 515a9-10. 3 & VW; φησίν P; ην S; om. NcXc. 3 η τινα. α δεί NcSj; η 'Ανάγρογ νοήσαν (νωτ P; νοείτε W) τινά θεόν cet. 5 δουλεύτρια: hic et in 516a sensu activo, «dominae», videtur usurpari (pace LSJ s.v., ubi tantum sensu «ancilla» citatur, anctore Eustathio).

Mediceus: Τίς τῆς ἀνάγκης κρατεῖ καὶ δεοπόζει;

516a PglPdmarg Ya: Δουλεύτριαι τῶν Μοιρῶν εἰσὶν αἰ Ἑριννίες, Τισιφόνη, Μέγαιρα, καὶ ἀλληκτώ «μνήμονας» δὲ ταύτας εἴρηκε, δηλῶν τὸ ταμιευτικὸν τῆς κακίας.

DmargP*Ya: 'Εριννύς, ἀπὸ τοῦ «ἐρι» τοῦ σημαίνοντος τὸ ἄγαν, καὶ τοῦ «νόσσω» τὸ τιμωρῶ· ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ «ἐν τῆ ἔρφ ναἰειν»,

e gli. in ΝΧ: τρίμορφοι] Τρισώνυμοι.

517

Mediceus: τούτων ἄρα Ζεύς] Εὶ θέλει σε πρό μοίρας λύσαι, οὐ δύναται ὁ Ζεύς τοῦτο ποιῆσαι;

Functum interrogationis ego adieci; cf. textum poeticum, et

518a Medicens: ούκουν ἄν] Προαναφωνεῖ τὸν ἔρωτα Θέτιδος.

Q: Καὶ γὰρ τὸ ἐρασθῆναι αὐτὸν τῆς Ἰοῦς, καὶ διὰ τοῦτο τὸ πεπρωμένον ἐκφυγεῖν οὐκ ἡδύνατο...καὶ διὰ τὸν τὴς Θέτιδος ἔρωτα.

2 post ἠδύνατο vocabulum est trium fere litterarum, quod legere nequeo.

519 (519-20) τί γὰρ πέπρωται Ζηνί: «Τί οῦν ἀπόνευται τω Δει οὐδὸν ἄλλο ἢ τὸ ἀεὶ ἄρχειν», φησὶν οὖν ὁ Προμηθούς ὡς «εξτο χρατήσειεν ἀεὶ εἴτε μή, οὐδαμῶς μάθης ἀν ἔξ ἐμοῦ, αχδὲ παρακάλει με ὑπερ τοὐτου», προαναφωνεῖ δὲ λεληθότως τὸν τῆς Θέτιδος ἔρωτα. Λ.

2-3 = Mediceum 520. 3 μάθης omnes nostr; μάθος edd. cf. 515a9, cum adn. 4 cf. Mediceum 518a. 4 προυνασωνεί -εῖται ΒVXY.

520 Mediceus: Εί κρατήσει είτε μή.

518-526a

521a P*WXc: ἡ πού τι σεμνόν: "Οντως σεβάσμιον έστι καὶ μυστηριῶδες δ κρύπτεις ἐν ἐαυτῷ, καὶ οὐκ ἐμφαίνεις ἡμῖν.

2 cf. Mediceum 521b. 2-3 καl . . ήμῖν] om. P

b Mediceus: ξυναμπέχεις] Έν σαυτῷ κρύπτεις.

522 Mediceus: ἄλλου λόγου] Τῷ ἔξῆς δράματι φυλάττει τοὺς λόγους.

Promethei Soluti fragmentis adnumerandum est hoc scholium, quamquam a Nauck et Mette neglegitur. Cf. Mediceum 511b. cum adn.

524 Mediceus gl: δσον μάλιστα] δσον δυνατόν.

526a (526-535) μηδάμι ὁ πάντα νέμων: 'Ο πάντα χρατών, φησιν, κεὶ διοικών Ζεθς μηδαμώς ποτε ἀντίπαλον κράτος καὶ οίονεὶ ἐχθρόν ποισφειε τῆ ἐκῆ γνώμη (ῆγουν μηδέποτε ἐναντίος με; γένατοι: μηδέ βρελ ναιμ νιασσμένα καὶ πορευομένη πρός τοὺς θεοις ἱεραῖε θοιναις και θυσίαις βουφονος, ταῖς μεγάλους ποιούσαις φύνους καὶ σφανάς τον ἱερείων ἤτοι μηδέποτε πουσαίμην τοῦ τιμῶν τοὺς θεούς καὶ θυσίας τούτοις προσάγειν παρά τὸν τοῦ 'Ωκεανοῦ πόρον· μηδὲ διὰ λόγων εἰς αὐτούς ποτε τοὺς

540a-5500

θεούς άμαρτήσαιμε άλλά μοι τόδε (τουτέστι το τιμάν αύτούς) εξη διά παντός, και μηδέποτε πληρωθείη. Α.

> 1-3 = Mediceum 526c. 6 παυσαίμην: = Mediceum 520. τουτίστι ... αὐτούς (cf. Mediceum 534) om. BNXY. 9 πλησου θείη omnes nostri; πηρωθείη Pauw, quem sequitur Dind, Sed nil mutandum: vocabulum πληρόω cum derivativis adamavit scho. liasta A, et multis sensibus usurpat. Cf. sch. 622, ubi πλήρωμα της πλάνης = «finis errationis.»

PPdVXc (in his continuatur cum 526a), Y (post 540α): Έκ μεταφοράς τοῦ κηροῦ· τὸ γὰρ «τήκεσθαι» χυρίως ἐπὶ χηροῦ καὶ τῆς χιόνος λέγεται.

Mediceus: μηδάμ' ὁ πάντα νέμων] 'Ο πάντα διοικών c Ζεύς μηδέποτε άντίπαλον χράτος ποιοΐτο τῆ ἐμῆ γνώμη · άντὶ τοῦ «μηδέποτε ἐναντίος μοι γένοιτο».

529 Mediceus gl: ἐλινύσαιμι] Παυσαίμην.

536 Mediceus: θοίναις] Θυσίαις, έορταῖς.

534 Mediceus: τόδ'] Τὸ τιμᾶν θεούς.

536a (536-539) ήδύ τι θαρσαλέαις: Εύφραντόν έλπίσι θαρσαλέαις τὸν μακρόν τείνειν βίον έν εὐφροσύναις φανεραῖς τρέφουσαν την ψυχην έμέ. "ΑΛΛ $\Omega\Sigma$ καλόν το άπο άγαθου συνειδότος άγαθον έλπίζειν πείσεσθαι ύπο τῶν θεών, Α.

3-4 = Mediceum 536b.

c

539

ь Mediceus: Καλόν τὸ ἀπὸ ἀγαθοῦ συνειδότος ἀγαθὸν έλπίζειν πείσεσθαι ύπὸ θεών.

> 1 το συνειδός «conscientia» non ante primum p. Chr. saeculum in usu fuisse videtur; vide Bauer, s.v. σύνοιδα.

> > P*Ya: ἡδύ] Τοῦτο πρός τὸν κεκρυμμένον λόγον τοῦ Προμηθέως, εἰς δν ἐχχρεμῆ τὴν ἐλπίδα ἔχει, φαίνεται λεχθήναι. εξρηκε γάρ άνω ατόνδε γάρ σώζων έγω δεσμούς άεικεῖς καὶ βίαν ἐκφυγγάνω».

3-4 Prom. 524 sq. 4 βkav P; βίας Ya; vera lectio in Prom. 525 est δύας, sed cf. codicum discrepantias apud Dawe, p. 220.

Mediceus gl: άλδαίνουσαν] Αύξουσαν.

840a (540-544) φρίσσω δέ σε: Δειλιώ καὶ τρέμω βλέπουσά σε διακοπτόμενον αυρίοις πόνοις τον Δία γάρ ού φοβούμενος, εν ίδια γνώμη (και αθθαιρέτως) άγαν ύπερβολικώς σέβη καὶ τιμάς τούς άνθρώπους. Α (om. C).

Mediceus, polono de 1 () de avri to, vás.

543 Mediceus: σέβς θυατους Φιλάνθρωπος εί.

545a (545-549) CNPPdV: φέρ' όπως χάρις: Φέρε σκόπησον ότι η χάρις τη έγαρίσω τοῖς ἀνθρώποις ἄγαρις ἦν καὶ ἀμείψασθαί σε μή δυναμένη πως γάρ θεω βοηθήσει άνθρωπος, ούδὲ προεσχόπησας άσθενέσι γαριζόμενος; τὸ δὲ «ἐσόνειρον» 5 ότι σκιαίς δνείρων οι άνθρωποι παρεμφερείς κατά Πίνδαρον.

> 1-3 = Mediceum 545b. 3-4 = Mediceum 547. 5-6 cf. Mediceum 549. Citatur Pind. Pyth. 8. 95.

Mediceus: φέρ' ὅπως] Δεῦρο δη καὶ σκόπησον ὅτι b ή γάρις ην έχαρίσω τοῖς ἀνθρώποις ἄγαρις ήν καὶ άμείψασθαί σε μή δυναμένη πῶς γὰρ θεῷ βοηθήσει άνθρωπος:

Mediceus gl: ὅπως γάρις ἄγαρις Λείπει «ἐγένετο».

547 Mediceus: οὐδ' ἐδέργθης] Οὐ προεσκόπησας ἀσθενέσι χαριζόμενος;

549 Mediceus: ἐσόνειρον Σκιᾶς ὄνειρον ἄνθρωποι κατὰ Πένδαρον.

Pyth. 8. 95.

550a Mediceus: ἀλαὸν γένος: ἀντὶ τοῦ κάπροόρατον τοῦ μέλλοντος».

b Mediceus: ἐμπεποδισμένον] Λείπει «ἔστιν»: ἢ «ἐμπεπόδισται.»

I 7: tv' 7 coni. Dind.

ο ούποτε τὰν Διός: 'Υψηλῶς καὶ τρ≡γικῶς τὸ τῆς εἰμαρμένης ὄνομα Διὸς άρμονίαν είπεν, άλλ' οὐ τὴν είμαρμένην, φησὶ δὲ ότι οὕποτε αί τῶν

555b-560b

άνθρώπων βουλαί διαφεύγουσι την μοΐραν, άλλ' δ αί Μοΐραι βούλονται τώτο καὶ τοιούσιν, «ξιαθών ταύτα ούτως έχειν τὰς σὰς όλεθρίας τύχας ε ίδούσα, δ Προμηθεύ». Α.

1-2 — Mediceum 551b, ubi v. adn. 2 δξ] γάρ PPd. aln alnum verborum ordinem praebent; secutus sum BC.

551a Mediceus: Διὸς ἀρμονίαν] Τὴν εἰμαρμένην.

b Mediceus (in margine altero): Ύψηλῶς καὶ τραγικῶς τὸ τῆς εἰμαρμένης ὄνομα Διὸς άρμονίαν εἶπεν.

2 τδ... δνομα Mediceus, et omnes nostri in 550c1-2; τὸν... νόμον com. Paley.

e Pgl: Διὸς ἄρμονίαν] Τὴν πρόσταξιν, τὴν ἰσχύν, ἥγουν τὴν μοῖραν τὴν ἀρμόζουσαν πάντα.

d GaP*Ya: παρεξίασι] Εξμι το πορεύομαι... και το Τουικόν, άφιέασιν.

Intium tantum et finem trado scholii de verbo etµ prolixius tractantis. Totum, si vis, quaere in Dind. (adn. ad sch. 579; sed tbi perperam collocatum est, cum loco nostro rettulerint libraria codicum GaP).

555a (555-560) τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος: Τοῦτό φησιν, ὅτι ἐπεγένετο καὶ ἐπτλιθε μοι τὸ διασόν μέλος: τοῦτο δ νῦν θρηνοἱ ἔπὶ τῷ σῷ πάθει, καὶ ἐπεῖνο ὅπερ ἐτραγψόσιον περὶ τὸν καιρὸν τοῦ σοῦ γάμου, ὅτε τὴν Ἡσιώνην πρὸς γάμον ῆγαγες. οἱ γάρ μόνη καθαρά μοι ἡ ἡδονὴ ἐκείνη καθέστηκεν, ὁ ἀλὶ 'ἐχει ἐν ταὐτῷ καὶ τὸ λυπηρόν (τουτέστιν, ὁμοῦ προσεγένετό μοι καὶ ἡ ἡδονὴ καὶ ἡ ὁλιζικς διὰ σέ). "ΑΛΛΩΣ: τὸ διασόν μέλος ἐπῆλθε τόδε (καὶ τοῦτο) ὁ νῦν τραγφόδω ἐπὶ τῷ σῷ πάθει, ἐκεῖνό τε ὅπερ ἐτραγφόδω περὶ τὰ λοετρὰ καὶ τὴν κοίτην ἐν ἰότητι γάμον (τουτέστιν, ἐν συνόδω καὶ ἐν συνελεύσει, παρὰ τὸ «ἰέναι» πρὸς συνουσίαν), ὅτε ἡγαγες δάμαρτα (καὶ

10 γυναίκα) όμόλεκτρον την όμοπάτριον ήμιν 'Ησιόνην, έδνοις καταπείσας. έδνα δέ είσι τὰ ἐπί προικὶ διδόμενα πράγματα. Α (6-11 ἄλλως... πράγματα om. C; eadem post sch. 619 collocat V).

6 διὰ σέ] om. BNXY. 6 διλως] om. NVY. 8 λοετρὰ (non 8-9 cf. Mediceum 558⁸.

9-11 cf. 559a.

Mediceus: τὸ διαμφίδιον: Διαπαντός πεχωρισμένον,

έναντίον τοῖς νῦν. τότε γὰρ γαμοῦντι σοι τὸν ὑμέναιον ἥδομεν, νῦν δὲ δυστυχοῦντί σοι θρῆνον.

1 Hesych s v. διαμφίδιον μέλος: άλλοῖον, διά παντός πεχωρισμένονάμφις γάρ χωρίς· ΑΙσχύλος Προμηθεῖ Δεσμώτη (Schütz). 2-3 paene eadem servavit P, vide 555c.

Pmarg: διαμφίδιον: Τὸ διπλοῦν· τὸ ἄμφω ἔχον, τὸ γοερὸν και ἦδύτατον· ἦγουν τὸ ἐναντίον τοῖς νῦν, τότε γὰρ γαμοῦντί σοι τὸν ὑμέναιον ἦδομεν, νῦν δὲ δυστυγοῦντι θοῆνον.

Mutilus hic illic P; supplevi e Pa. 2-4 = Mediceum 555b. 3-4 post δυστυχούντι P mutilus est; θρήνον tantum (non σοι θρήγον sicut Mediceum) habet Pa.

558a Mediceus: ἰότατι] Πορεία, παρὰ τὸ «ἰέναι» · τῆ συνόδφ.

gll. in PPd: ἰότητι] Καὶ ἐν τῆ βουλῆ· «ἰότης» ἡ βουλή,
 καὶ τὸ τόξον.

1 καl . . . βουλή solus habet P.

559a (559-560) CPmargW: δτε τὰν ὁμοπάτριον] *Η ὅταν τὴν ὁμοπάτριον ἐμοί 'Ησιόνην ἥγαγες, πείθων τὴν ἐαυτῆς μητέρα ἐν έδνοις (ἥτοι προικίοις) ἔχειν ἐκείνην ὁμόλεκτρον. 'Ησιόνη δὲ θυγάτηρ ῆν 'Ωκεανοῦ καί Τηθύος.

b P*: ὅτε τὰν ὁμοπάτριον] "Όταν γὰρ συνεζεύχθης τῆ Ἡσιόνη, εἴχομεν χαράν τανῦν δὰ ὁρῶσαί σε οὕτως πικρῶς προσαυαινόμενον, λυπούμεθα.

Perperam collocat Dind. (eius sch. 561, fin.); signis appictis huc rettulit P. 3 προσασαν.: citatur Prom. 147.

c Dgt P*Ya: "Εδνα ἀπό τοῦ «δεῖν τὴν εὐνήν»· ἢ τὸ ἔδιον ἐκ νέου ἐν προιξί.

560a Mediceus: πείθων δάμαρτα: "Εδνοις πείθων την έσομένην σοι δάμαρτα κοινόλεκτρον. ή την κοινόλεκτρον τοῦ 'Ωκεανοῦ, Τηθύν, πείσας.

ο PglPdmarg: πιθών] Καταπείσας έχείνην, ή τήν μητέρα αύτης, έν έδνοις ώστε είναί σοι όμόχοιτον τήν 'Ησιόνην, ήν δέ τοῦ 'Ωκεανοῦ καὶ τῆς Τηθύος θυγάτηρ.

561e-566e

561a (breviarium versuum 561-886) τίς γή, τί γένος: Τὸ τῆς Ἰοῦς πρόσωπου μονωδεί μέν, έχει δὲ προσυποχείμενον συναφές ότι μαντεύετα: χίτο Ποομηθεύς τὰ μέλλοντα γενέσθαι, καὶ ὡς ἀπ΄ αὐτῆς ἔσται τρισκαιδέκατος κατά γενεάν δς αὐτῷ ὕστερον τῷ χρόνῳ ποτε ἐπαμυνεῖ. ἄλλως τε και ς αύτη ὑπὸ Διός φησιν ἡδικῆσθαι, καὶ διὰ τοῦτο παραμυθεῖται τὸν Προυιςθέα. A (contuli et W: om. D).

> Paene = Mediceum 561c totum. 1-2 πρόσωπον μονωδεῖ: vide 561c1, cum adn. 2 προσυποκείμενον: sic nostri, nisi quod υποκείμενον praebent PPd. Corrigendum e Mediceo: πρός τὸ ίτικείμενον. 2 συναφές] σαφές PPd. 3-4 Tà . . . YEVERY CPPd VW; δαπερ ἀπ' αντῆς ἔσται τρισκαιδέκατος ΒΝΧΥ.

b CNcPPdVW (in his continuatur cum 561a): Λέγει δὲ περί 'Ηρακλέος· οῦτος γὰρ ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμών.

C

1-2 λέγει . . . Ἡρακλέος plerique: τρισκαιδέκατον δὲ ἀπ' αὐτζε τον 'Ηρακλέα λέγει ὁ Προμηθεύς PPd.

Mediceus: τίς γη: Τὸ της Ἰοῦς ἐπεισόδιον μονωλεί. μέν, έχει δὲ πρός τὸ ὑποκείμενον συναφὲς ὅτι μαντεύεται αὐτῆ ὁ Προμηθεύς ὅτι ἀπ' αὐτῆς ἔσται ιγ', ὁς αὐτο χρόνω έπαμυνεῖ- άλλως τε καὶ αὐτὴ ὑπὸ Διός φησιν 5 ήδικησθαι, καὶ διὰ τοῦτο παραμυθεῖται τὸν Προμηθέκ.

Cf. 56τa totum. τ μονφδεί aut corruptum est (fortasse proμεμόνωται?) aut metaphorice dicitur. Qua re male intellecta πρόσωπον pro έπεισόδιον substituit scholiasta A (561a1). ἐπαμύνεῖ his accentibus Mediceus; circumflexus posterius, ut

d 'Η δὲ Ιστορία τοιαύτη· 'Ιὼ ἡ τοῦ 'Ινάχου θυγάτηρ, ἐρασθεῖσα παρὰ τοῦ Διός, έπεὶ τοῦτο έγνοι ἡ "Ήρα καὶ ἔμελλε καταλαμβάνεσθαι παρ' αὐτῆς. μετεβλήθη παρά τοῦ Διὸς εἰς βοῦν, ἴνα μὴ γνωσθῆ τίς εἴη, ἡ "Ήρα δὲ προσελθούσα τῷ Δεὶ ἐζήτησε ταύτην καὶ ἐλαβε δῶρον παρ' αὐτοῦ, καὶ

5 δέδωκεν "Αργω τῷ πανόπτη φυλάττειν αὐτήν. 6 δὲ Ζεύς πάλιν έρασθείς αὐτῆς ἔπεμψε τὸν Έρμῆν ἀφελέσθαι ταύτην τοῦ "Αργου καὶ διακομίσα: αὐτῷ. καὶ ἐπεὶ ἄλλως λαθεῖν "Αργον τὸν πανόπτην οὐκ ἡν, διὰ βολῆς λιθείας τούτον άνήρηκεν· οδ τό φάσμα ή "Ήρα τῆ 'Ιοῖ καὶ μετὰ τὸν αὐτοῦ θάνατον παρεδείχνυεν έπὶ τῷ μάλιστα ἐκφοβεῖν αὐτήν. ἡ δὲ πολλὰ

10 πλανηθεΐου χατά διαφόρους τόπους, τελευταΐον άπηρε καλ πρός τον Καύχασον δψομένη τον Προμηθέα. Α.

i post buyátha add. PPd. $\dot{\eta}$ xal 'Ind legoment. Vide ad sch. 626. 3 7-9 cf. 570b. 10 danpe danbe PPd.

C (partim) PPdW: ἔτερον εἰς αὐτό. Ἡ Ἰνὼ κατὰ γόλον τζε "Ήρας μεταβληθεΐσα εἰς βοῦν καὶ οἰστρηλατουμένη, έλθοῦσα καὶ εἰς έπέρους διαφόρους πύπους, κατήντησε καὶ ένθα ήν ὁ Προμηθους δεδεμένος πρὸς 5 τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι τοῦ Καυκάσου, καὶ ὁρᾶ αὐτὸν έχεισε προσηλωμένον έν ταις πέτραις του όρους.

> Lemma et vv. 1-3 om. C. 1 lemma: ἔτερον -ως P) είς χύτό PPd; τίς γή, τί γένος W. τ Ίνω: sic nostri 5 Εύο μεο cf. 1bet 1h4-5. 5 tou Kaux.] om. W. 6 past opour seguntar 561f, nullo intervallo.

f (561-565) τίς γη, τί γένος: «Τίς», φησίν, «ἐστὶν ἡ γη αύτη; ποία γενεά: τίνα είπω βλέπειν τοῦτον τὸν κακοπαθοῦντα ἐν δεσμοῖς πετρίνοις ὁρείοις:» είτα πρός τὸν Προμηθέα λέγει: «ὑπὲρ ποινζε ποίας ἀμαρτίας φθείοη; είπε μοι ποῖ πεπλάνημαι, και εν ποία γη είμί». Α (om. V: 5 contuli et D /).

> Ι τίς, φησίν, ἐστίν] καί φησι θαυμάζουσα, τίς ἐστιν CPPdW. boelouc = Mediceum 562. In textu poetico Prom. 562 post πετοίvototiv verba τοῖς ὁρείοις (τοῖς om. BC) inserunt omnes nostri, et V. 3 ποίας] τίνος BDXY. 4 ποῖ] ποῦ BDXY

562 Mediceus gl: πετρίνοισι] Τοῖς ὀρείοις.

566a Mediceus: & & x.τ.λ.] Έμμανής οὖσα ὑπὸ τοῦ οἴστρου φαντάζεται.

b NcPPdXc: & & Το «&» κλητικόν ἐπίρρημά ἐστιν, η μαλλον προσφωνηματικόν, διαφέρει δὲ τῆς διὰ τοῦ ແώ» προσφωνήσεως ότι τούτο μέν ψυγής ἀπαθούς, τὸ δέ «ἄ» πάθος ταραχῶδες διλοί ψυχικόν οἶον ή σχετλιασμόν 5 ή δνειδος ή άγανάκτησιν.

> In Xc postposita sunt haec scholio 575e, et incipiunt τὸ «ἔ» κ.τ.λ. Fortasse ad Prom. 579 referri voluit librarius.

ε χρίει τίς αδ με: "Ητοι, κεντά με τίς την άθλιαν οἴστρος; A (om. CN; contuli et DW).

> Post οΙστρος add. V: τοῦτο δὲ είπε παραδηλῶν και δεικνύων τὸ «χρίει The are usn.

d Mediceus: χρίει] Κεντρίζει.

Β: «Οἴστρος» ἐκ τοῦ «οἰδῶ» τὸ ἐξογκῶ.

567a είδωλον "Αργου: Τινὸς οὕτω φασίν, «ἄλευ ở δᾶ», ἀντί τοῦ ἀναχώρει και ἑωκλινε· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ «ἄλευ»· τὸ δὲ «ἄ δᾶ», ἀντί τοῦ «ἄ γῆ» Δωρικῶς, οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν γῆν «ᾶὰ»» φασί, καὶ τὸν γνόφον «ἄνόφον». ἄλλοι δὲ γράφουσιν «'Αλευάδα», πατρωνυμικόν ἀπὸ τῆς «'Αλεύας»

b

c

5 εύθείας: ήτοι αφοβοϋμαι το είδωλον "Αργου τοῦ 'Αλευάδα καὶ τοῦ υἰοῦ τοῦ 'Αλεύαυ. ὁ γὰρ 'Αλεύας πατὴρ ἡν τοῦ πανόπτου. ἡ, αθν δεῖ φυλάξασθαι καὶ ἐκκλῖναι». θαυμάζει γὰρ αὐτὸν καὶ μετὰ θάνατον πτοουμένη. Α (contuli et DW).

1-7 booddnat cf. Mediceum 567c. 1 δλευ] δλευ' NV. 5 τοῦ 'λλεωδε': omnia post hoc om. C. 6 η... 7 πτοουμένη] om DPd, in margine adiecit P*. 7 θαυμάζει . . πτοουμένη cf Mediceum 568b. θαυμάζει omnes nostri; φαντάζεται dedit Dind., ut videtur ex Mediceo.

DX: είδωλον "Αργου: "Ωσπερ οἱ λυσσόδηκτοι ἐπικύπτοντες όδατι ἐοίκασι βλέπειν τὴν σκιὰν τοῦ δήξαντος κυνός, οὕτω καὶ ἡ 'Ιὰ ὑπὸ τῆς μανίας πληττομένη ἑοικε φαντάζεσθαι τὸ τοῦ "Αργου είδωλον.

Lemma solus praebet D.

1 λυσόδηκτοι (sic; correxi) X, quae νοχ propria est hydrophoborum; κυνόδηκτοι D.

Mediceus: ἄλευ & δᾶ] Γρ. «'Αλευάδα» πατρωνυμικώς ἀπό τοῦ «'Αλεύας.» ἢ, αδν δεῖ φυλάξασθαι.» τινὲς οὕτως, αἄλευ & δᾶ.» αἄλευ», ἀναχώρει, ἔκκλινε· τὸ δὲ «ἄ δᾶ», ὧ γῆ, οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν γῆν «δῆν» καὶ αδαν» 5 φασιν, καὶ τὸν γνόφου αδνόφον.»

Cf. Et. Magn. 60. 8 s.v. ἀλευάδα (Fraenkel ad Ag. 1072). 1 ante 4 λλευάδα recentior manus adiecit: 4 τοῦ. 2 ad 4 λλευός 4 recentior manus adscriptis: 4 παγου. 4 γανου. 4 γανο

568α τὸν μυριωπόν: Τὸν πολυόφθαλμον. πολλούς γὰρ ὀφθαλμούς εἴχεν ὁ "Αργος, ὡς μυθεύεται: ὅθεν καὶ «πανόπτης» ἐλέγετο. «βούταν» δὲ αὐτύν καλεῖ (ἡτοι βουκόλον) διὰ τὸ αὐτῆς τῆς 'Ιοῦς ἐπιστατεῖν μεταμειφθείσης εἰς βοῦν. Α (om. CD; contuli W).

1 πολυόφθαλμον NVWX; μυριόφθαλμον cet.; cf. sch. 677-4-

Mediceus et Xc: τὸν... βούταν] Φαντάζεται γὰρ αὐτὸν καὶ μετὰ θάνατον πτοουμένη.

Mediceum secutus sum. In Xc ita: άλευ' (567)· tχ τοῦ ἀλεύω τὸ ἐχφεύγω· φαντάζεται . . . θάνατον (ut in Mediceo) φοβουμένη. ἄλλως (tum 567a).

570a (570-573): δν οδδέ κατθανόντα: "Οντινα, τὸν "Αργον, οἰδέ θανόντα ή Υῆ κατέχει: ἀλλά ἐκ τῶν νεκρῶν ἀνερχόμενος ἐμὲ την ἐθλίαν ὁπίσω καταδιώκει, καὶ ποιεῖ πλανᾶσθαι νῆστον. Α.

CNcPPdVW (in his continuatur cum 570a): "ΑΛΛΩΣ· τὸ γὰρ φάσμα τοῦ "Αργου, και μετὰ τὸ ἀναιρεθῆναι παρὰ τοῦ "Ερμοῦ αὐτὸν διὰ λίθω, παρεδείκνυεν ἡ "Ηρα τῆ 'Ιοῖ ἐπὶ τῷ μάλιστα ἐκροβεῖν αὐτήν.

Paene idem est hoc scholium atque 56rd 7-9. 1 ἄλλως solus habet V.

574a Mediceus: Σοφοκλής &ν 'Ινάχω και ἄδοντα αύτον εἰσάγει. εἰπών δὲ αὐτον «βούταν», ἐνέμεινε τῆ τροπῆ· αὐλοῦσι γὰρ ἐπόμενοι τοῖς ποιμνίοις οἰ βουκόλοι.

r cf. Soph. Inachum Fr. 281P; cantantem Argum a Sophocle inductum esse solo ex hoc Medicei loco discimus.

 VWXc: κηρόπλαστος: Προσπελάσων έμοι μοϊραν θανατηφόρον καὶ κῆρα· ἢ ὅτι μετὰ κηροῦ ἦν πεπλασμένος ὁ δόναζ.

Lemma solus habet W.

570a-575b

c Mediceus gl: ότοβεῖ] 'Aντὶ τοῦ «ἡχεῖ».

d Mediceus gl: δόναξ] Ἡ σῦριγξ.

575α ὑπνοδόταν νόμον: «Ἑσπέρα», φησίν, «ἐστίν ήδη καὶ ἡ σύριγξ ἡχεῖ». τοῦτο γὰρ δηλοῖ τό «δόναξ» τό δὲ «ἀχέτας» ἀντί ποῦ πολυήχητος ός πρὸς ἐσπέραν ἐστίν αὐλούμενος τοῖς ποιμέσι διὰ τὴν τῶν ποιμνίων εἰσαγωγήν καὶ πρὸς τὴν μάνδραν αὐτῶν ἐΙσέλευσιν. «ἐσπέρα» οῦν «ἐστίς 5 κάγὰ νῆστις οὖσα ἐλαύνομαι». τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ «ὑπνοδόταν νόμον», ἀντί τοῦ καπά τὸν καιρὸν τοῦ ὑπνου, ἤτοι καιρὸν τὸν διόόντα τὸν ὑπνον, πουτέστι τὸν ψόκετα. Α (οπ. C: contuli et DW).

t, 4-5 cf. Mediceum 575c. 2-3 cf. Mediceum 575c 2. 6 τοῦ ὅπνου . . . τὸν ὅπνον PPd; τοῦ διδόντος ὕπνον vel sim. cet. 7 quaedam addunt PPdV (vide 575c) et Y (vide 575d).

b Mediceus: 'Αλλ' ούκ έμολ διὰ τὸ νηστεύειν.

Haec in sinistro margine Medicei scripta sunt, iuxta 574; ad quem versum referunt edd. Ego potitus ad vocabulum ûrvoêtore 757 ertulierim, ur fiat sensus: amihi quidem somnifyrum carmen istud non est, quia prae fame dormire nequeos. Eodem pertinere videtur 575e, fin.

£

đ

e

581

588

Mediceus et (post 575e) C, et (post sch. 594) N, et (ad finem scholii 575a) PPdV: "Ισως ὑπνοποιόν τι μέλος πρὸς ἐσπέραν αὐλούμενον, φησὶ δὲ ὅτι αἐσπέρα ἐστίν ἤδη: ἐγὰ δὲ νῆστις οὕσα ἐλαύνομαι».

1 ante low; haec habet C: άλλως: τίς τὸν (lege τί τὸ?) ὑπνοδόταν 2-3 ἐσπέρα ἐστίν ἤδη hoc ordine Mediceus; ήδ. ἐσπ. ἐστ. P; ἐσ π . γδ ἐσπ. ΝΥ; ἐσπ. ἐστ. (omisso γδ.) CPd.

Υ (post 575a): "ΑΛΛΩΣ· ανόμον», ἀδήν· ὅθεν καὶ τὸ νόμιον μέλος.

2 μέλος edd.; τέλος Y; tum addit 575e, nullo intervallo.

C (ante 575c), VWaY: ὑπνοδόταν νόμον: Τοιαύτην δδήν ξδει οίαν ξδουσιν οἱ ποιμένες, ὁπότε τὰ θρέμματα ἐπὶ τὰς μάνδρας κατάγουσι κοιμηθησόμενα· οἱ μπλ δὲ οίαν ὁπότε εἰς νοιμήν αὐτὰ ἐξάγουσιν. ὑποδεικνύει 5 δὲ τάχα· «οὐδόλως ἐᾶ με σταθῆναι καὶ βοσκηθῆναι.»

Lemma om. Υ. 2 θρέμματα] πρόβατα Υ.

578 Mediceus: εὐρὼν] Παρὰ τὸ «ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῆ». οὐ δι' ἀκοῆς τι μαθὼν φαϋλον περὶ ἐμοῦ.
1-2 II. 5. 374.

579 Pgl: ε ε Έ Έπιφώνημα, πλεονασμός.

Mediceus: παράκοπον] Παρακεκομμένην μέρος τοῦ νοῦ.

585 Mediceus gl: ἄδην] Ἱκανῶς.

586 Mediceus gl: γεγυμνάκασιν] Παρήλασαν.
περιήλασαν coni. Paley, recte ut mihi videtur.

CPPdVW: παρθένου: Παρθένον λέγει ταύτην οὐχ ὡς οῦσαν παρθένον ὁ Ζεὺς γὰρ ἔφθειρεν αὐτήν· ἀλλ΄ ἐτι ἔθος ἐστι τοῖς τραγικοῖς τὰς μοιχευθείσας βιαίως καὶ μὴ κατὰ τὴν ἱδίαν προαίρεσιν καλεῖν καὶ αὐτὰς 5 παρθένους.

1 post ταύτην add. W: ὁ γορὸς. (Notandum quod *Prom.* 588 choru, non loni, tribuum omnes nostri praeterV). 3 δτι scripsi; αὐτὰς] ταύτας PPd. V hic legere nequeo. 4 μἢ] οὐ CW. 4

590α τῆς 'Ιναχείας: Διὰ τοῦτο ὁ Προμηθεύς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς τῆς 'Ιοῦς, 'Υνάχου, ἐνέφηνεν, 'Ιναχείαν κόρην καλέσας αὐτήν, ἔνα δείξη εἰθὺς ὅτι μάντις ἐστίν, ὡς καὶ παρ' 'Ομήρῳ ὁ Τειρεσίας- ανόστον δίζηαι μελιηδέα, φαίδιμ' 'Οδυσσεῦ». Α.

Cf. Mediceum 590b. 3-4 Od. 11. 100.

Mediceus: τῆς 'Ιναχείας] Διὰ τοῦ τὸν πατέρα αὐτῆς
 ὀνομάσαι ἐνέφηνε τὸν μάντιν, ὡς καὶ παρ' 'Ομέρω ὁ
 Τειρεσίας· «νόστον δίζηαι μελιηδέα, φαίδιμ' 'Οδυσσεῦ».

4 'Oduosu Mediceus.

590a-599a

591 Ρ: "Έρως μέθη ζηλός τε καὶ δαίμων ίσα.

Trimetrus sane elegans unde sumptus sit non liquet; mihi neque apud scaenicos neque apud paroemiographos invenire contigit.

592a Mediceus: στυγητός] Διὰ τὸν ζῆλον στυγητή.

CPPdVW: "Ηρα στυγητός: Διά τὸν ζῆλον. τὸ δὲ ἰδίωμα 'Αττικόν εἰώθασι γὰρ ἐκεῖνοι τὰ εἰς ῆ λήγοντα θηλυκά διὰ τοῦ ος ἐκφέρειν, ὡς τὸ «κλυτὸς Ἱπποδάμεια.»

I = Mediceum 592a. 3-4 Il. 2.742.

594 (594-597) είπε μοι τῷ μογερῷ: Εἰπε μοι τῷ ἀθλία τἱς ὧν σὸ οῦτως ἀληθῶς προσφωνεῖς καὶ ὀνομάζεις ἐμε, τὴν ἐκ θεᾶς τε τῆς "Ἡρας ἐπελθοῦσάν μοι νόσον εἰρηκας (λέγει δὲ τὸν τῆς πλάνης οἴστρον), ῆτις μαραίνει καὶ καίει με, κεντοῦσα βέλεσι φοιταλέοις, τοῖς ποιοῦσιν ἐμὲ 5 ἀπανταχοῦ πορεύεσθαι πλανωμένην. Α (om. C; contuli et D).

3 λέγει BXY; -ω cet. 3 δὲ] δὴ BXY.

595 Mediceus gl: ἔτυμα προσθροεῖς] ἐτύμως προσφωνεῖς.

596 Mediceus: θεόσσυτόν τε νόσον] Τὸν Διὸς ἔρωτα.

597 Mediceus gl: φοιταλέοισιν] Μανικοίς.

599a (599-602) σκιρτημάτων δὲνήστισιν αἰχίακ; Έν μάστιξι δὲ σκιρτημάτων (τῶν ἀπό τοῦ οἰστρου κινήσεων καὶ πλανῶν) νήστισιν (ήγουν ταῖὸ ποιούσαις ἐμὲ ἀσιτεῖν) παρεγενόμην λαβρόσσυτος καὶ ταχεῖα καὶ ἄγαλ

6то-616а

c

δομητική, δαμασθεΐσα μήδεσι καὶ βουλεύμασι τῆς "Ηρας, ἐπικότοις καὶ ς δργίλοις καὶ μανικοῖς.

Γράφεται δὲ καὶ «νήστησιν» διὰ τοῦ η, ήγουν ποιούσαις ἐμὲ μὴ ζοτασθαι άλλά πλανάσθαι τῆδε κάκεῖσε, ἀπό τοῦ «νη» στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ αστάσις.» A.

> Lemma: νήστισιν BPX; -ησιν fere cet. (In textu Aeschyleo νήστισιν scribunt plerique nostri. Cf. et Dawe, p. 224). Lemma: alxiaus omnes nostri. 6 διὰ τοῦ η habent soli CPPdV. 8 post στάσις add. PPd: h rou fornus orhow.

Mediceus: νήστισιν (corr. ut videtur e νίστησιν) b Νηστευτικαῖς.

Mediceus: ἐπικότοισι μήδεσι] Τοῖς τῆς "Ηρας. 601a

b ἐπικότοισι μήδεσι] Hic gll. in «A» (exceptis VY) varia, sed omnia ad Iunonem pertinentia. Exempli gratia: Της "Ηρας ΒΧ, βουλεύμασι της "Ηρας C. Cf. Mediceum 601a, et 599a 4-5.

> Mediceus (in altero margine): δυσδαιμόνων δὲ τίνες] Τίνες όλως των δυσδαιμόνων μογούσιν οία έγώ; τινές ούτως· «<δυσδαιμόνων» δέ τινες,» ΐνα λείπη τὸ «παῖδες.»

3 sic emendavit Dind.. In Mediceo ita scriptum: $\tau\iota(v\dot{\epsilon}\varsigma)$ o $\delta\tau(\omega\varsigma)$ δε (nullo accentu) τινες ίνα κ.τ.λ.

d PPd: δυσδαιμόνων: 'Από τῶν δυσδαιμόνων εἰσὶν οίτινες τοιαύτα μογούσιν οία έγώ;

V, et marg. in PPd: Οἴτινες ὅλως τῶν δυσδαιμόνων τοιαύτα μογούσιν οία έγω, λέξω σοι.

Cf. Mediceum 6οιc, init. Secutus sum P; λέξω σοι in fine om. V; οίτιγες όλως τοιαυτά μοι μογούσιν οία έγω λέξω σοι των δυσδαιμόνων złoly (sic) Pd.

609 (609-611) λέξω τορῶς σοι: Φανερῶς καὶ διαδήλως εἴπω σοι, οὐκ έμπλέχων λόγους ψευδεῖς τῷ πιθανῷ, ὥστε τούτους δοχεῖν ἀληθεῖς ' ἀλλ' άπλφ λόγφ και άψευδεῖ ταῦτα φράσαιμι, ώσπερ πρέπει τοὺς φίλους άνοίγειν τὸ στόμα πρὸς φίλους (ήτοι λαλεῖν). Α.

3 ταῦτα] om. PPd.

c

e

610 ούκ έμπλέκων αίνίγματα: Οί γάρ παλαιοί τὰ ποιήματα αὐτῶν πρῶτον έν προσιμίοις και αινίγμασιν γεγράφασιν ύστερον δέ και καθόλου mayeow έγρωντο τω λόγω. A (om. Pd. posterius inseruit P*).

> 2 προοιμίοις suspectum; credideris veram lectionem esse παραμίσιο («similitudinibus arcanis», ut saepe apud Sanctum Johannem aliosque scriptores Christianos; vide Bauer, s.v.). Sed incertum: cf. quae delirat scholiasta in 741b. 2 alviquagiv] - ματα NY.

Mediceus: δοτῆρ'] Δεῖ προσθεῖναι τὸ α, τὸ «δοτῆρα», 612 διά την τομήν.

> Hoc est: «δοτήρα plene scribere debes, quia ad quasi-caesuram positum est». Ad grammaticos Alexandrinos redire tales quaestiones iure censet Römer, pp. 201-205 (nostrum locum attingit ι τῶ δοτῆρα coni. Dind. pro τὸ δοτ., fortasse recte.

613 (613-614) & κοινόν ἀφέλημα: *Ω κοινή ἀφέλεια γεγονώς όλου τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἄθλιε Προμηθεῦ, χάριν τίνος (καὶ ὑπὲρ ποίου άμαρτήματος) άνταποδίδως ταύτην την τιμωρίαν; Α.

Mediceus: τοῦ δίκην κ.τ.λ.] Τίνος ἔνεκα τιμωρῆ; 614

PPdVXcYa: άρμοῖ: Νεωστί· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν 615a άρμάτων τῶν συντιθεμένων καὶ άρμοζόντων τῷ νέῳ. η παρά τὸ άρμόζειν καὶ τῷ μέλλοντι καὶ τῷ ἐνεστῶτι· άμα γὰρ εἴπον καὶ ἄμα παρῆλθεν.

P*Ya: άρμοῖ: Νεωστί· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν άρμάτων b των νεωστί συντεθειμένων. έστι δὲ τὸ «άρμοῖ» τοπικόν κυρίως, ένταϋθα δὲ χρονικόν· καὶ γὰρ πρὸ ὁλίγου τὰ αὐτὰ κακὰ ἔλεγε πρός τὰς νύμφας.

> 2-3 similia praebet Bgl: Νεωστί, τοπικόν καὶ χρονικόν, ἀπὸ τοῦ άρμ (ατος).

Wmarg: άρμοῖ] Σημείωσαι· δ' εἰσὶν ἐπιρρήματα διά τοῦ οι διφθόγγου προφερόμενα ένδοῖ, άρμοῖ, πεδοῖ, ἐνταυθοῖ.

Haec adscripsit in W manus aliena, sed non admodum recens.

CNPPdV: ούκουν πόροις άν: Ούκουν παράσχοις έμοί, 6160

φησί, τήνδε την δωρεάν, ήτοι το αναδιδάξαι με τίς δ δεσμεύσας σε εν τῷ Καυκάσφ;

2 με PPd; αὐτὴν NV; om. C. 3 σε PPd; αὐτὴν (sic) NV; om. (3 τῷ Καυκ. PPd; τῷ ὅρει τῷ Καυκ. cet. Sequitur tum 616b, nullo intervallo.

τίνδε δωρεάν έμοί: Τὸ «δωρεά» ἐπὶ συμφορᾶς λαμβάνεται (καὶ ἐπὶ κακοῦ), καὶ Άρχλοχος «κρύπτομεν ἀνιαρὰ Ποσειδῶνος ἄνακτος δῶρα».
 Α (contuli et D).

= Mediceum 616c. 1 lemma om. CNPPdV, qui hoc scholium continuant cum 616a; idem post và add.: δλ. 2 Fr. 4 Archi-lochi apud Lasserre, non misi ex hoc loco et 616c compertum 2 κρύπτομεν) κρυπτομεν με αντικόμεν hoc accentu V; κρύπτομεν δ' coni. Schneidevin, recipit Lasserre. 2 ἀναρὰ ελ δόρος omnes nostri praeter (ἀναρὰν...δωρεάν); ἀνιηρὰ recte Archu-lochi editores (cf. Mediceum). 2 Ποσειδῶνος omnes nostri, Ποσειδῶνος Hermann.

Mediceus: Δωρεά, ἐπὶ συμφορᾶς. καὶ ᾿Αρχίλοχος:
 «κρύπτομεν ἀνιηρὰ Ποσειδώνα ἄνακτα δῶρα».

Vide 616b, cum adn. 2 Ποσειδώνα ἄνακτα: sic Mediceus Quae lectio haud abicienda est, modo si Ποσειδώνα in -ἐωσει corrigas («Αγερτιαινα celamus tristia dona»), χώριτων emicum duplice accusativo saepissime invenitur, praesertim apud poctas (e.g. Prom. 625); et hiatum ante ἄναξ iterum habes in Archil. Fr. 8. 2.

618a VYa: ἄχμασεν: Έποίησεν ἀναβασταχθῆναι. «ἀχμ²,»
δὲ λέγεται τὸ μέσον ἐχόμενον. ἢ παρὰ τὸ «ἔχειν»,
ἔχεμα, καὶ ἔγμα κατὰ συγκοπήν.

b

1 δχική vocabulum non aliunde notum; ὅχικα coni. Pauw ex Hesych. [ὅχικα: πόρπηκα]. 2-3 cf. Mediceum 618b. 3 ἔχεικα V ut vid., Ya (cf. et Mediceum); ἔχηκα praebet Dind. 3 κατὰ συγκοπήν V; καὶ τροπῆ τοῦ ἐεὶς δ, ὀχιή Ya.

Mediceus: ἄχμασεν] "Εδησεν· παρὰ τὸ ἔχειν, ἔχεμα, ἔχμα.

619 (618-619) βούλευμα μέν τὸ Δῖον: Πρὸς τὴν τῆς Ἰοῦς ἐρώτησιν ἀποκριθείς ὁ Προμηθεὸς εἰπούσης «τίς σε ἄχμασε καὶ προσέδησεν ἐν τῷ δρει», φησιν ὅτι «τὸ Δῖον βούλευμα, ἤτοι ἡ βουλὴ μὲν τοῦ Διός ἡ χεἰρ δὲ τοῦ Ἡφαίστου, ὑπουργήσασα αὐτῷ πρὸς τὴν ἐμὴν δέσιν». A (contuli et D).

3 post του διός add. CPPdV: την δέσιν έπεβουλεύσατό μοι. 4

621 Mediceus: τοσούτον κ.τ.λ.] Διὰ τὸ μή ταυτολογήσαι.

622 και πρός γε πούτοις: Και σύν τούτοις δίδαξόν με πούος χρόνος γενήσεται πλήρωμα τῆς ἐμῆς πλάνης- ἀντί ποῦ, ἐν ποίο καιρῷ τοῦ πλανᾶσθαι παυθήσομαι; A (om. C; contuli et D).

2 πλάνης] βλάβης ΒΧΥ.

621-624C

C

623 Mediceus: τίς ἔσται κ.τ.λ.] Τίς χρόνος εἰς τὸ πέρα ἔσται;

624a (624-625) το μη μαθεΐν σε κρεΐσσον ή μαθεΐν τάδε: ΄Ο Προμηθειε φησι πρός αὐτήν ότι «κρεΐσσόν έστι μή μαθεΐν ταῦτα παρό μαθεΐν», ή δε πάλιν πρός αὐτόν «μηδαμῶς ἀποκρύψης ὅπερ μέλλω παθεΐν» Α (om. C; contuli et D).

Lemma soli habent DPPd; σε hi omnes. 1-2 δ Πρου φησι DPPd; είτα φησιν ό Προμ. cet.

τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον: Ἐπικούρειόν ἐστι τοῦτο τὸ δόγμα, ἀναιροῦν τὴν μαντικήν, «εἰμαρμένης γάρ», φησί, «πάντων κρατούσης, πρὸ καιροῦ λελύπηκας †εἰπῶν τὴν συμφορὰν ἢ χρηστόν† τὴν ἡδονὴν ἐξέκνσας». λέγονοι δὲ καὶ τὸ «ὰ δεῖ γενέσθαι, ταῦτα καὶ γενήσεται». Α (Om. CPd, posterius addidit P*; contuli et DNc).

Cf. Mediceum 624c, cum adn.

δλλως σοι in lemmate cet. omnes.

γίde ad 624c. 3 χρηστόν πλίνν το μέλλον έγαθο Χ. χρηστών hoc accentu Β; χρηστόν η Νς ; λείπει (i.e. adeficit exemplar meum»?)

γ. 4 δεξ] δοικεί DV, repugnante metro.

Mediceus: τὸ μὴ μαθεῖν σοι χρεῖσσον. Ἐπικούρεὐν ἐστι δόγμα, ἀναιροῦν τὴν μαντικήν, αεἰμαριένης γάρη, φησί, απάντα κρατούσης, πρὸ καιροῦ λελύπηκας κ..... ἢ χρηστόν τι εἰπών, τὴν ἡδονὴν ἐξέλυσας». δλέγουσι δὲ ὅτι καὶ τὸ αὰ δεῖ γενέσθαι, τκῦτα καὶ γενήσεται».

Cf. 624b. 1-4 Epicurus Fr. 395 Usener, Fr. 187 (p. 510) Arrighetti 3-4 post λελόπηκας lacunam posui. Locum ita restituebat Usener: πρό καιρού λελόπηκας κείπου την συμφορέν, suppletum e commentario Α, η χρηστόν τι είπου, την ήδουην εξέλυσας. 5 δτι fortasse secludendum, cf. 624b 4

631a-636a

C

d

b

c

630

Ο: τὸ μὴ μαθεῖν κ.τ.λ.] Εἰπεῖν τὸ τοῦ Δημοκρίτου. κάν μέν δει μαθείν και μή παθείν, καλόν το μαθείν. εί δὲ μαθεῖν δεῖ τὸ παθεῖν, τί δεῖ μαθεῖν; παθεῖν γὰο δεί και μετά το μαθείν».

Similia proferunt Triclinius et cod. Ya ad Prom. 624, sed sine auctoris nomine. Cf. Diels-Kranz II, p. 222, ubi haec spuris Democriti fragmentis adnumerantur. 2 dv Q ut vid.; debuit el.

626 (626-629) άλλ' οὐ μεγαίρω: «'Αλλ' οὐ φθονῶ σοι», φησί, «τούτου τοῦ δοισήματος, δηλονότι τοῦ μαθεῖν σε ἀπ' ἐμοῦ τὰς σὰς συμφοράς, καὶ ἀ μέλλεις παθείνη, τούτο δὲ εἰπόντος τοῦ Προμήθέως, φησίν ἡ Ἰὼ πρὸς πύτόν «διά τί οδν βραδύνεις καὶ άργεῖς μή οὐ γεγωνίσκειν (καὶ βοᾶν 5 καὶ λέγειν) ἐμοὶ ἄπαν ὁ μέλλω παθεῖν;» εἶτα πάλιν πρὸς αὐτὴν ἀποχριθείς ο Προμηθεύς λέγει- «ούγὶ διὰ φθόνον τοῦτο ποιώ, τὸ μὴ ἀναδιδάξαι σε πάντα δ μέλλεις παθείν, άλλα διότι δειλιώ ταράξαι τον σόν λογισμόν. ή γάρ τούτων διήγησις ταραγμόν έμποιήσει σοι.» πρός τοῦτο δὲ ἀντιλέγει ή Ίω, «μή παρό δεῖ, καὶ πλέον ήπερ αὐτή ἐαυτήν ἐλεω, φρόντιζέ μου· ὅτι 10 έμοὶ λίαν εύφραντὸν τὸ ἀχούειν τὰς έμὰς συμφοράς», τοῦτο δὲ ἔζωθεν λαμβάνεται. Α.

> 3 'Iù BXY; 'Ivà CNPPdV; cf. 56rd1, adn. Eadem nominum perturbatio infra v. 9 ('Ivà N, 'Ià cet), et saep. Amplius non notabitur. 9 ήπερ NY; είπερ BX; ή PPd; ή παρό C. 9 αὐτή ξαυτήν] έμαυτήν PPd. 10-11 τοῦτο . . . λαμβάνεται: «hoc (9-10 ότι . . . συμφοράς) subauditur»; cf. LSJ s.v. έξωθεν ΙΙΙ. 1.

628a Mediceus gl: θράξαι] Ταράξαι.

Ъ PPd: θράξαι: "Ηγουν ταράξαι, τροπή τοῦ τ εἰς θ καὶ έχβολή τοῦ ᾶ.

629a Dgl, PPd: μᾶσσον: τὸ μακρότερον, τὸ μὴ ἄσσον.

> gll. in PPd: μᾶσσον] Μείζον Δωρικώς. petitor (tantum) praebent et gll. in BCNX.

Mediceus: ἐμοὶ γλυκύ] τὸ ἀκούειν. Eadem fere praebent et gll. in B, C, PPd (τὸ ἀκοῦσαι ταῦτα). D (λείπει [?] ἀκούειν).

> Bgl: έπεὶ προθυμή] Τὸ «ἐπεὶ» σχήμα γρεγότητος (?) καὶ τρογαιστικόν.

Textus et sensus incerti. Cf. Xgl: σχημα της γρηγό(τητος?). Fortasse legendum in I-2; γρηγορότητος (coni. Douglas Young), καὶ τρο

631ε (631-634) μήπω γε: 'Ο χορός λέγει: «μήπω εἴπης τὰ τῆς Ἰοῦς, ἀλλὰ δός κάμοι μερίδα ήδονης έχειν, το άκουσαι των ταύτες παθημάτων άπ' αὐτῆς δὲ πρῶτον λεγούσης τὰς πολυφθόρους έχυτῆς τύχας μάθωμεν καὶ ἀχούσωμεν την αύτης νόσον, τὰ ἐπίλοιπα δὲ τῶν ἄθλων καὶ τῶν πόνων ς και των κακοπαθειών αὐτῆς, ὧν μέλλει έτι παθεῖν, διδαχθήτω αὐτὴ παοὰ σοῦ». A (contuli et D).

> 2 τὸ ἀκοῦσαι CN; τοῦ ἀκ. PPd; τῷ ἀκ. cet 3 πρώτον transp. BXY post τύχας v. 3. 5 αὐτή BNX; αθτη cet.

Mediceus: Τοῦτο άμα καὶ σαφηνίζων τῷ ἀκορατῆ b τὰ πράγματα «καί» διὰ τῶν τῆς Ἰοῦς Προμηθέα παραμυθούμενος δπως τε μεταξύ τὰ τῆς Ίοῦς ἐηθείς, είτα πάλιν τὰ παρ' αὐτοῦ, καὶ ἡ ἐζαλλαγὰ, τῆς τάζεως ς νεαροποιήσει τούς ἀκούοντας.

> Scholium mutilum (ut mihi videtur) et leviter corruptum, similia exhibent B et al. in sch. 635, q.v. I post τούτο excidisse videtur φησίν (Paley). 2 «καί» Paley 3 τὰ τῆς cont Paley, τὰ τε Mediceus. 5 νεαροποιήσει Mediceus; exspectares -ειε

> > Χ*: μήπω γε κ.τ.λ.] Ο γορός κωλύων τὸν «Προμηθέα» τοῦ λέγειν τὰ πάθη τῆς Ἰοῦς, [καὶ] λέγει · παράσχες μοι μοϊραν ήδονής, ώς αν μάθωμεν τὰς αὐτής δυστυχίας.

Multa hic corrupta vel obscura. τ Προμηθέα scripsi; Δ:2, ut vid., X; sed incertum. 2 'Ivauç X; correxi. 2 xzi seclusi. 2 παράσχες μοι dubitantur scripsi; πάρασχω (hoc accentu) μοι Χ. ut vid.

BNNcP*VXXcY: σὸν ἔργον, Ἰοῖ: Τοῦτο ἄμα 635 σαφηνίζων τῷ ἀκροατῆ τὰ πράγματα διὰ τῶν τῆς Ίοῦς Προμηθεύς παραμυθούμενος, ὅπως ἐν τῷ μεταξύ τά τε τῆς Ἰοῦς ῥηθείη, εἶτα πάλιν τὰ παρ' αὐτοῦ. 5 ή έξαλλαγή τῆς τάξεως νεαροποιήση τούς ἀκούοντας.

Haec fortasse scholiastae A tribuenda; notandum vero quod omittunt CDPd. Cf. Mediceum 63tb, ubi colliguntur quae ad emendationem huius loci pertinent. Lemma om. NVXc. 3 Προμηθεύς: sic nostri, contra Mediceum (-έα). 4 τά τε τάδε No. 5 ή έξαλλαγή... ἀκούοντας soli habent NeVXc. 5 νεαροποιήση: sic NeVXc.

636α καὶ κασιγνήταις πατρός: 'Ωκεανοῦ καὶ Τηθύος υίὸς μέν Ίναχος, θυγατέρες δὲ αἱ 'Ωκεανίδες νύμφαι λεγόμεναι τοῦ δὲ Ἰνάχου θυγάτηρ Ἰώ, διὰ τοῦτο οὖν τὰς 'Ωκεανίδας ἀδελφάς τοῦ 'Ινάχου φησίν. Α (om. V; contuli et D).

3 photo] pagiv PPdX.

[160]

CDVYa (in his continuatur cum 636a): Elzógos b

φησί τὸν "Ιναχον ποταμόν άδελφὸν είναι τῶν Νηρχίδων έπει φασί τὸν 'Ωκεανὸν πατέρα είναι πάσης ύγοᾶς ούσίας, και ταύτα μέν μυθικώς το δ' άληθές ούτως 5 έγει "Ιναχος κ.τ.λ. (vide 636c).

2 Νησηίδων omnes nostri; 'Ωκεανίδων edd., nescio quo ex fonte recte hi quidem, sed fortasse cum scholiastae ipsius inscitia rem habemus.

CDVYa (in his continuatur cum 636b), et PPd: "Ιναχος ήν βασιλεύς έχων θυγατέρα 'Ιὼ ἀκόλαστον ούσαν καὶ πρὸς συνουσίαν ἀρρένων ἐπιρρεπῆ. βλέπων ούν αὐτην ὁ πατηρ ούτως κακῶς πράττουσαν, ἀπεδίωζε της πατρίδος. ή δὲ πᾶσαν χώραν διήρχετο μαινομένη. 5 καὶ οἶον ὑπὸ οἴστρου κεντουμένη ὑπὸ τῆς ἀκολασίας και ἀσελγείας.

3 ούτως κακώς] αίσγρά Υα.

637 (637-639) ώς ἀποκλαῦσαι: Τοῦτο τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι πᾶς ὅστις μέλλει οίσεσθαι δάκρυ καὶ οίκτειρηθηναι παρὰ τῶν ἀκουόντων ἀξίαν τριβήν καὶ έπιμονήν τῆς διηγήσεως έχει έχει. ἡ σύνταξις- ένταῦθα ὅπου μέλλει τις ολιτειρηθήναι παρά τῶν ἀκουόντων (ήγουν ὅπου εἰσὶν ἀκροαταὶ συμπαθεῖς 5 καὶ οἰκτίρμονες) ἀξίαν καὶ πρέπουσαν σχολήν ἔχει ἀποκλαῦσαι καὶ θρηνήσαι τὰς οἰκείας τύχας. A (contuli et D).

> Lemma: ὡς ἀποκλαῦσαι: sic plerique, et in lemmate et in textu Aeschyleo; ὡς κάποκλαῦσαι in lemmate et in textu B (cum Mediceo). ωστ' ἀποκλαύσαι P in textu (lemma in P legere nequeo); ώς τ ἀποκλαῦσαι (sic) Pd in lemmate et in textu. 2-3 cf. Mediceum 639. 3 post έπιμον. add. BNX; καὶ καρτερίαν 3 דחב לנחציףσεως έχει έκει CDPdV; ένταύθα έχει τῆς διηγήσεως BNXY(?): τῆς διηγήσεως έχει ένταῦθα καὶ έκεῖ Ρ. 3 οπου: veram lectionem novisse videtur scholiasta; cf. Wil., Hermes 25 (1890) p. 166 δποι vel δπη in textu poetico plerique habent (Dawe, p. 225) 6 post τύχας add. P* et Ya (quem hoc loco contuli): ἴν' ἢ στικτέον είς τὸ απατρός» (ν. 636).

639

C

Mediceus: ἀξίαν τριβήν έχει] Διαγωγήν διήγησιν ἀξίαν έχειν τὸ εἰπεῖν.

Sic Medicens, corrupte. Fortasse ita restituendum: διαγωγίν διηγήσεως (com. Wil.) άξιαν έχει (com. Weckl.) το είπετν. Cf. sch

640 (640-644) οὐκ οἶδ' ὅπως: Ἡ Ἰω΄ φησι πρὸς τὸν χορὸν ὅτι κοὐκ οἶδα πῶς ἀπειθήσω ὑμῖν θελούσαις μαθεῖν τὰ περὶ ἐμοῦ, ἐν λόγω δὲ ἀληθεῖ μαθήσεσθε άπαν όπερ θέλετε, καίτοι καὶ εἰς δάκρυα ἐμβάλλομαι διηγουμένη την έκ θεῶν ἐπελθοῦσάν μοι ζάλην καὶ τὸν κλύδωνα τῶν συμφορῶν 5 και την άλλοιωσιν της έμης μορφής, όθεν μοι έπηλθεν.»

(Breviarium versuum 645-681): εἶτα ἀφηγεῖται τὴν πᾶσαν ὑπόθεσιν· τὸν τοῦ Διὸς ἔρωτα πρὸς αὐτήν, τὴν τοῦ πατρὸς Ἰνάχου πρὸς τὴν Πυθώ ἀποστολήν, την τοῦ ᾿Απόλλωνος μαντείαν, καὶ την έαυτης ἐκδίωξιν ἀπό τοῦ οἴκου τοῦ πατρός, καὶ μεταβολήν εἰς βοῦν, καὶ τὴν τοῦ "Αργου τοῦ

το πανόπτου φυλακήν.

640-650a

(645-654): καὶ λέγει · «ἀεὶ ὄψεις νυκτεριναὶ ἤτοι ὄνειροι ἀναπτρεφόμενοι είς τους έμους οίχους έλεγον εν λόγοις όμαλοῖς προς έμε. *Ω μεγάλως εὐτυχεστάτη χόρη, τί παρθένος μένεις ἐπιπολύ, δυνατού σοι ὅντος γάμου μεγίστου τυχεῖν; ὁ γὰρ Ζεὺς κατακαίεται βέλει τοῦ σοῦ ἔρωτος, καὶ θέλει 15 συμβοηθήσαι αὐτῷ καὶ τὴν 'Αφροδίτην' σύ δὲ μὴ ἀπορρίψης τὴν τοῦ

Διὸς συνουσίαν, ἀλλ' ἔξελθε πρὸς τὴν Λέρνην τὴν πηγήν, ἴνα ὁ Ζεύς παυθή τοῦ ἔρωτος.» A.

3 εἰς δάκρυα ἐμβάλλομαι omnes nostri; ergo in Prom. 642 ὁδύρομαι vel sim, legit scholiasta A. Cf. Dawe, p. 226. 7 Ho8& Ho8ixv PPd. 9 πατρός] πατρικού PPd. 9 μεταβολήν είς 3ούν, τήν είς β. μεταβ. PPd

Mediceus: δδύρομαι] Γρ. «αἰσχύνομαι». 642a

gll. in PPd: Γρ. «λέγουσ' αἰσχύνομαι».

Mediceus: διαφθοράν / μορφῆς] Ο μάλιστα λυπεί 643a γυναϊκα, τὸ τῆς ἀμορφίας.

gil. in DP: "Ότι μετεβλήθη εἰς βοῦν, δ μάλιστα γυναϊκα b valei.

2 xalei DP corrupte; fortasse restituendum Cf. Mediceum 643a. λυπεῖ e Mediceo.

Bgl: πολεύμεναι] Αἰολικόν. 645a

gll. in DPX: Δωρικόν.

Mediceus: λείσισι μύθοις] Λείπει «τάδε λέγουσαι». 647

Mediceus: συναίρεσθαι Κύπριν] Συνουσιάσαι. 650a

663

P*Ya: ξυναίρεσθαι] Γρ. ξυνάρασθαι. «συναιρόμαι» τὸ συλλαμβάνομαι καὶ τὸ συμβοηθώ.

P secutus sum. Ya om. yp. zuvap., et in fine add.: συναίρομαί συι τόδε, και συναίρομαί σοι τόδε.

651a Mediceus: μή 'πολακτίσης] 'Ως ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζώων 1 ἀπὸ] ἐπὶ coni. Kueck (ap. Weckl.).

b

d

653

654

DglPmarg: 'Απὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων.
 Cf. Mediceum 651a. ζώων om. D.

Υ Α: "Ιναχος 'Αργείων βασιλεύς κτίζει πόλιν..... Ελεγον «ἰώ, ἰώ».

Haec iuxta Prom. 651 sqq. scripta; fortasse referenda ad 663. ubi Inachi mentio nominatim fit. Principium et finem tantum trado adnotationis e Souda s.v. 'Iú sumptae.

Υα: Μῆκος (lege Πἴκος) ὁ καὶ Ζεύς Πῆκος
 (sìc) ὁ Ζεύς.

Principium et finem tantum trado adnotationis e Souda s.v. $\Pi \tilde{\mathbf{x}} \mathbf{x} \mathbf{x} \mathbf{x}$ sumptae.

652a Mediceus: ἀλλ' ἔξελθε] Παρὰ τὸ «ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσαι».

Od. 6. 21.

b Pgl: Λέρνης] Πηγή τοῦ "Αργους, ἔνθα ἤν "Ιναχος.

ΧοΥα: «Λειμών» γὰρ λέγεται ὁ λιβαδιαῖος τόπος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ὡς καὶ ἐνταῦθα· λέγεται δὲ διὰ τὸ καταλείβεσθαι ὑπὸ τῶν ὑδάτων.

Υα: Δτον όμμα: Καλῶς δὲ εἶπε τὸ όμμα· διὰ τοῦ διμιατος γὰρ εἰσέρχεται ὁ ἔρως ἐν τῆ καρδία. καὶ ἔρως ἐτυμολογεῖται, οἰονεὶ ὁ ἀπὸ τῆς ὁράσεως (ἤτοι τοῦ διμιατος καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ) γινόμενος.

655 (655-668) τοιοΐαδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασι: Τοιούτοις ὀνείροις συνειχόμην ἡ ἀθλία κατὰ πάσαν νύκτα, ἔστε (καὶ ἔως οδ) ὑπέμεινα ταῦτα

αναγγείλαι και είπειν τῷ πατρί μου, ὁ δέ (ὁ πατήρ μου) εἰς τὴν Ποθὸ και εἰς τὴν γῆν τῆς Δωδώνης, εἰς τὰ τοῦ ᾿Απόλλονος ααντεῖα, ἔπεμψε 5 πολλοὸς θεοπρόπους (ἤγουν θεωρούς, μεντείας τον μαντειών), ἵνα μάθη τὶ ποινήσει ἢ εἶπη προσφιλές τοῖς θεοῖς, ὑπέστρεψαν δὲ καὶ ἤρίνο κοὶ ἀποσταλέντες παιρ ἐκείνου, ἀναγγέλλοντες καὶ μενύοντες μαντείας ποικίλας καὶ αἰνιγματώδεις καὶ ἀσαφείς, (τοῦτο γὰρ δηλοῖ το «ἀπήμους», ἀντί τοῦ οἱ φανερούς, τὸ δὲ «δυσκρίτως τ᾽ εἰρημένους» ἀντί τοῦ αἰνιγματωδος το καὶ λόξως λεχθέντας), ὑστερον δὲ ἤλθε τῷ Ἰνάχω μαντεία φανερά, λέγουσα καὶ παραινούσα ἐκβάλλειν ἐμὲ τῶν τε οίκων πόρρω καὶ τῆς πατρίδος ἀπόλυτον πλανᾶσθαι ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς, ἐὰν οἱ θέις ἔπελθεῖν εἰς αἰντον τὸν πυρίνην διψιν ἔχοντα κεραυνόν τοῦ Διός, δε πᾶν τὸ γένος αὐτοῦ ἀφανίσει. Α (contuli et D).

6 ποιήσει] -η CXY. 6 προσφ. τοῖς θεοῖς soli habent BNNY 11-12 τῆς πατρίδος | τῶν τῆς πατρίδος χώρων PPd 12 ἐαν οῦ θέλη | καὶ ἐὰν οῦ θέλη τοῦτο ποιῆσαι PPd.

658a Pgl: Δωδώνην (corr. in -ης)] Γρ. Δωδώνης· ήγουν ἐπὶ
τὴν γῆν τῆς Δωδώνης.

Υα: Δωδώνη πόλις ἐν τῆ Θεσπρωτίδι Πελασγία...
 ἄναοθροί εἰσι.

Principium et finem tantum trado scholii de Souda s.v. Δωδώνη sumpti.

659 Pgl: θεοπρόπους] Θεωρούς, μηνυτάς τῶν μαντειῶν· 'Ομηρική ἡ λέξις-

Similia sed breviora praebent gll. in BCPdX.

661 Υα: αΙολοστόμους: Ποιχίλους, συνετούς, πολλούς: διὰ τὸ αἰνιγματώδες καὶ σκοτεινόν τοικίλως ἐηθέντας.

τ συνετούς corruptum. Cf. sch. Thomanum ad loc.: ποικίλους, δυσνοήτους.

Υα: τέλος δ' κ.τ.λ.] Σχήμα το σιωπώμενον καί παρεπιγραφή· όπερ ούδεν έκφέρει άνωθεν δηλούν, παρακατιών διασαφηνίζων.

Breviatum est vel corruptum. Fortasse παρακατιόν (sic Ya⁴ suprasor.) διασασηνίζον.

664a gll. in Mediceo et CP: ἐπισκήπτουσα] Ἐντελλομένη.

[172]

[173]

Pgl: Ἐπίσκηψις ἡ ἐκ μείζονος προσώπου πρός ἔλαττον προσταγή.

Similia praebent gll. in DPdW.

b

675

676a

669a (669-677) τοιοϊσδε πεισθείς: Τοιαύταις μαντείαις τοῦ ᾿Απόλλωνος πεισθείς ὁ πατήρ μου Ὑναχος, ἐξεδιαξέ με ἀπὸ τῶν οίκων ἀκουσαν ἄκων (μήτε ἐισεῖνος θέλων μήτε ἐμὲ θέλουσαν) ἀλλ΄ ἐβίαζεν αὐτὸν κατό ἀνάγκην ταῦτα ποιεῖν ὁ τοῦ Διός χαλινός (τὸ βούλημα τοῦ Διός, αὐτὸς ὁ ἔτως). τηνικαῦτα δὲ μετάμειψις καὶ ἀλλοίωσις γέγονε τῆς ἐμῆς μορφῆς. μετεβλήθην γὰρ εἰς βοῦν, καὶ αἰ φρένες διεστραμμέναι ἤσαν ἐμοί· οὐ γὰρ εἰχον ἐρρενῶσθαι ἀνθρωπίνως. κεραστίς δὲ (ἤτοι βοῦς κέρατα ἔχουσα) γενομένη, ὡς βλέπετε, τρωθεῖσα μύωπι ὁξιωτόμω (τῷ οἴτορω τῷ ὁξέως ὁδοσοντι) μανικῶς ὡρμων καὶ ἐκινούμην πρός τε τὸν ὁρῦν τῆς Κέγχρης 1ο (ἤτις πητή ἐστιν Ἅργους) καὶ πρὸς τὴν Λέρνην τὴν πηγήν. Α.

4-5 τοῦ Διὸς . . . Ζεύς] τοῦ Διὸς καὶ ἡ βία, ήγουν αὐτὸς ὁ Ζεὸς κατὰ περίφρασιν PPd. 7 ήτοι . . . Εχουσα] ήτοι κέρατα έχουσα, βοῦς κερασφόρος CPPdV. 8-9 δξέως δάκνοντι = Mediceum 674b, init.

Mediceus et gll. in DY: Λοξίου μαντεύμασιν] 'Ανεχρόνισεν' οὅπω γὰρ ἦν τὸ μαντεῖον.

674a gll. in PPd : ἦσαν] Ἐγένοντο. ἀντιχρονισμός. Notat scholiasta usum imperfecti temporis cum εὐθὺς adverbio.

Mediceus: ὁξυστόμω] 'Όξέως δάκνοντι. μόνον δὲ τὴν ὅψιν μετεβλήθη εἰς βοῦν.

CDPPdXc: μύωπι χρισθεῖσ' ἐμμανεῖ σχιρτήματι: Πάνυ ἐπιτηδείως δ Αλσχύλος ἔχρήσατο τῷ λόγῳ τοῦ κέντρου, διὰ τὸ παριστᾶν τὴν 'Ιὰ βοόμορφον. ελώθασι γὰρ οὶ βόες κέντροις πρὸς ἐργασίαν νύττεσθαι.

In D lemma est βουχόλος δὲ γηγενής (Prom. 677). 2 πάνυ... ἐχρῆσχτο boc ordine PPdXc; paullo diversum ordinem praebent CD 3 κέντρου, 4 χένγερος; notandum quod μόσψ non modo asilum sed etam stimulum significabat (e.g. Xen. De Equilandi Rations δ·5)

Mediceus: Κερχνείας ρέος] Κέρχνη χρήνη "Αργους. τὸ ἀπὸ Κέρχνης κατιόν, δ ἐστιν δρος. καὶ ἡ «ἄκρα» δὲ δρος.

2 τδ... κασιόν: εc. βένς e textu Aeschyleo. 3 ἄκρα: explicat lectionem ἄκρην τε Prom. 677, quae et in Mediceo et in compluribus alus invenitur. gll. in PW: Κέγχρη (sic) κρήνη "Αργους.
 Mediceum 676at.

677 (677-682) βουκόλος δὲ γηγενής] Βουκόλος δὲ ἀπηνης καὶ ἀνήμερος (λέγει δὲ τὸν "Αργον τὸν πανόπτην, δν «βουκόλον» καλεῖ διὰ τὸ ἐπισπετεῖν αὐτῆς μεταβληθείσης εἰς βοῦν) ὑμάρτει καὶ συνηκολούθει μοι ἐν πυκνοῖς ὁφθαλμοῖς (πολυόφθαλμος γὰρ ῆν, ὡς προείςηται) ὁσλοσκὸς 5 καὶ ἐπιτηρῶν καὶ βλέπων τὰς ἐμὰς ὁδούς, ἀνέλπιστος δε θάνατος κύπον τῆς ζωῆς ἀπεστέρησεν (ὁ γὰρ 'Ερμῆς, πεμφθείς ὑπό τοῦ Διος ἐπι τῶ ἀναλαβέσθαι τὴν 'Τὰ ἐξ αὐτοῦ, ἀνείλεν αὐτὸν διὰ λιθείας βολῆς, ἐγω δὲ ὑπό τοῦ οἴστρου πεπληγμένη γῆς πρὸς γῆν ἐλαύνομαι (ἐνὰὶ τοῦ, ἐγὶ δὲ ὑπός γῆς εἰς ἐπέρας πορεύομαι πλανομένη). Α (om. V; contuli et D).

Lemma in A nullum; in CDPPd continuatur hoc scholum cum sch. 675, in cetaris cum 669a. 4 ώς προείρησαι vide 568a 6-7 6 γάρ... εξ αύτοῦ soli habent CDPPd. 7 ροεί δολής udd PPd: άκρατον δε λέγει αὐτον χατά την όργην, ώς λίαν όργηνον έντα χεί μηδεν ήμερθτηγης όν δευτόγη περιφέροντα. Cf. sch. 678 0 πορεύνμαι] Ελαύνομαι ΒΝΥ; πορεύσμαι καὶ ἐλαύνομα: PPd. 9 πλανομένη] σm. ΝΥ.

678 CDPmargV: «"Ακρατος» δ μηδὲν ήμερότητος ἐν ἐαυτῷ φέρων, ἀλλ' ἄκρατος ὧν τὴν ὀργήν ῆτο: ἀκαταπόνητος, μὴ κρατούμενος.

Cf. adn. ad sch. 677.7.

680 Β*: ἀπροσδόκητος] Ούτε τὸ πῶς εἰς βοῦν μετημείφθη οίδεν, ούτε τὸ πῶς ἐφονεύθη ὁ Ἄργος, ὡς γυνή.

Haec signis appictis ad ἀπροσδόκητος rettulit librarius. Similes observationes invenies hic illic in scholiis Mediceis, e.g. 643a.

681a Pgl: ἀπεστέρησεν] Καὶ γὰρ Ἑρμῆς λίθω αὐτὸν ἀνήρηκεν.

DPPdV: «Οἰστροπλήξ» ὁ πλήσσων οἴστρος· «οἰστρόπληξ» δὲ ὁ ὑπὸ τοῦ οἴστρου πλησσόμενος. καὶ «βουπλήξ» ὁ τὸν βοῦν πλήσσων· «βούπληξ» δὲ ὁ ὑπὸ τοῦ Βοὸς πλησσόμενος.

3-4 hoc ordine DP ν V; ordo δ πλησσ. δπ. τοῦ βοός P1 Pd.

683a (683-686) χλύεις τὰ πραχθέντα: Καταλέζασα και προειποῦσα ὰ πέπονθε, νῦν φησι πρὸς τὸν Προμηθέα- «ἤκουσας ὰ πέπονθα (ἀντι τοῦ, ταῦτα

688-695

είσιν & είπον σοι τὰ ἐμὰ παθήματα) - εί δὲ καὶ άλλο τι ἔχεις σύ είπει. έπλοιπον των έμων πόνων, σήμαινε (δείχνυε, λέγε) μοι. μηδέ μ' οίχτίση. 5 ξύνθαλπε λόγοις ψευδέσιν· οἰονεί, μή με αἰδούμενος μηδὲ ἐλεῶν παριγόρει λόγοις ψευδέσιν (ώς το αμηδέ τί με αίδούμενος μειλίσσεο, μηδέ έλεαίρουν, άλλ' εδ μοι κατάλεξον»). νόσημα γάρ κάκιστόν φημι τούς ψευδείς και μή την άλήθειαν έμφανως λέγοντας λόγους». A (contuli et D).

> 2-3 αντί τοῦ ... παθήματα: textus incertus: om. BNXY, varium verborum delectum exhibent cet.; secutus sum C. 6-7 urde κατάλεξον: cf. Mediceum 684, cum adn. 6 αίδούμενος omnes nostri, neglecto metro; melius agit Mediceum, q.v. 7 8 70); weudeie: = Mediceum 686a.

gll. in BCPPd: κλύεις κ.τ.λ.] 'Αποστροφή πρός τὸν b Προμηθέα.

drootpood solus habet P.

684 Mediceus: μηδέ μ' οἰκτίσας] «Μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' έλεαίρων, άλλ' εὔ μοι κατάλεξον.»

Od. 3.96 sq.

686a

C

Mediceus, et gll. in A (excepto Y; contuli et D): συνθέτους] Τούς ψευδείς.

role om. quidam ex A. Addunt pauca CP, vide 686b, c.

b Cgl: συνθέτους] Ψευδεῖς · ήγουν τὸ παρὰ τὸ ον συντεθέν.

Pgl: συνθέτους] Τούς ψευδεῖς · ώσπερ ἀπλοῦς ὁ ἀληθής.

687a Mediceus gl: ἄπεγε] Σιώπα.

> «Non ἄπεχε, sed ἔπεχε explicat σιώπα» Paley (cf. et Francken, p. 43). Huius vero lectionis nullum alibi vestigium invenio. Glosse mata ad eundem locum, quae in ceteris nostris exstant, infra exhibeo (687b, c); cf. et 691a3.

b gll. in PPd: ἄπεχε] 'Αποχώρει.

Cgl: ἄπεχε] Πόρρω ἀπ' ἐμοῦ ταῦτα ἔστωσαν.

688 (688-693) ούποτ' ούποτ' ηύχουν: 'Ο χορός άκούσας τῶν τῆς 'Ιοῦς τληπαθημάτων φησί αφεύ οὐδέποτε έλεγον (προσεδόνουν, έκαυχώμην) είς την έμην άκοην έλθετν λόγους παραδόξους. ούδ' ούτως φόμην τέ

δυσθέατα (καὶ κάκιστα) καὶ δύσοιστα (καὶ ἀ δυσκόλως τις ὑπομένει) ς πήματα (ήτοι βλάβας) έν άμφήκει κέντρω την έμην τιτρώσκειν ψυγήν». A (contuli et D).

> Lemma: πύγουν BNXY; πύχόμην CDPPd; V hoc loco legere nequeo. 3 δόμην] προσεδόκουν ΒΝΧΥ. 4 ύπουενει ΒΙΛΝ, Επουείνη (vel -ει) cet. 5 την... ψυχήν ΒΝΧΥ; και άμφοτερωθού τεμνούτε ψύγειν, ήγουν νεκρούν, την έμην ψυχέν PPd, όφ' (άφ (. έφ' V. οδ) (αν τωητικώ την έμην τιτρώσκειν ψυχήν (DV (legas fortasse άντι τος λίαν κ.τ.λ.).

Medicens: οὐδ' ὧδε δυσθέατα κ.τ.λ. 'Από κουνού τό 6902 ແກບ້າວບາ.»

> Monet scholiasta et hanc et priorem sententiae particulam una pendere de verbo ησχουν (sic scholium; ησχόμην Mediceus in textu Aeschyleo).

Mediceus gl: δυσθέατα] Διότι βοῦς ην. b

DPPdXaYa: λύματα: "Η όλέθρια (παρά τὸ «λυ-691a μαίνω»), ή καθάρσεως δεόμενα ώς ἀποτρόπαια. διό καί «ἄπεγε» είπεν· είσὶ μέν οῦν πήματα τη Ἰοῖ, λύματα δὲ τῷ ἀκούοντι χορῷ δεομένω καθάρσεως.

3 &xxeve: Prom. 687.

Mediceus: ἀμφήκει] 'Οζεῖ ἐζ ἐκατέρου μέρους, τροb πιχώς.

Χς: ἀμφήκει] 'Αμφιστόμω· τὸ μέν διὰ τὰ λεγόμενα παρά της Ίοῦς, τὸ δὲ διὰ τὴν ἰδέαν τοῦ Προμηθέως.

τ άμφιστόμφ scripsi; -α Xc ut vid.

694 (694-695) BNXVY: Ιώ Ιώ] Φεῦ φεῦ· ὧ μοῖρα, πέφρικα εἰσιδούσα την κακοπάθειαν της Ίους.

Fortasse scholiastae A debetur.

gll. in BPPd: εἰσιδοῦσα] 'Ακούσασα αἰσθησις ἀντ' 695 αλσθήσεως.

Cf. 802b.

[177]

13

696a (696-697) πρό γε στενάζεις: "Ητοι πρὶν ἢ μάθης καὶ τὰ λοιπά, δυσφορείς καὶ θαυμάζεις ταῦτα, καὶ περίφοβος εἶ. καρτέρησον, ἕως οὕ καὶ τὰ λοιπὰ μάθης. Α.

Lemma: πρό omnes nostri. I-2 = Mediceum 696b. I πρίν $\overline{\eta}$ μάθης| πῶς πρὸ τοῦ μαθεῖν B (cf. Mediceum). I μάθης CXY, ους cr. praeter B. 2-3 χαρτέρησον . . μάθης cXY, $\overline{\eta}$ μάθης CPdV, ους P. Hic addit quaedam C, vide sch. 698.

Mediceus: πρῷ (hoc accentu; corr. in πρό) γε στενάζεις] Πρὶν ἢ σε μαθεῖν τὰ λοιπά, δυσφορεῖς καὶ θαυμάζεις ταῦτα.

3 θαυμάζεις (cf. 696a 2) suspectum; nam nihil simile est in textu Aeschyleo. χρανγάζεις coni. Weckl. (quod si verum esse credis, dele ταῦτα).

698 (698-699) C (continuatur cum 696a), V (cum lemmate πρό γε στενάζεις), WaXc: "Εστι δὲ τοῖς κακῶς πάσχουσιν εὖφραντὸν προγινώσκειν καὶ εἴ τι ἄλλο λυπηρὸν μέλλουσι παθεῖν.

I έστι δέ] om. VXc.

700 τὴν πρίν γε χρείαν: 'Υμεῖς μὲν οῦ ἐχρήζετε ἐτύχετε, καὶ ἥδη τὸ παρ' ὑμῶν ζητούμενον ἡνυσται· τοῦτο δὲ ἦν τὸ μαθεῖν τὰ τῆς 'Ιοῦς καὶ ὅσα πέπονθε, πλὴν ἐξ αὐτῆς καὶ μὴ παρ' ἄλλου τινός. A (contuli et D).

1 μέν] μέν οδν PPd. 3 μή] οὐ PPd.

705a Mediceus: σύ τ', 'Ινάχειον σπέρμα] 'Αποστρέφει τὸν λόγον πρὸς αὐτήν.

b Pmarg: 'Αποστρέφει τὸν λόγον πρὸς τὴν 'Ιώ.

e Pgl: 'Αποστροφή πρός την 'Ιώ. πρόσωπον πρός πρόωπον.

Similia (ἐποστροφή vel πρὸς τὴν Ἰω) praebent et gll. in BCNPdX.

707a

Mediceus et DNV et (post sch. 694 et rursus post sch. 700) Υα: πρῶτον μὲν ἐνθένδ'] 'Αποφέρεται συνήθως εἰς τὸ διαγράφειν ὅρη, ποταμούς, καὶ τὰ τοιαῦτα γνωστά ἄννωσται.

Mediceum secutus sum. D hoc lemma habet: στεῖχ' ἀνηρότους γύας [Ρεσπ. 708]. 1 ἀποφέρεται] ἀποστρέφεται Ya (post sch. 694) 3 post γκωστὰ add. DNVYa; καὶ.

b Βmarg: ἀνατολάς] Ανατολή

707b-711a

άρχτος μεσημβρία

δύσις.

δ δὲ Προμηθεύς ῆν ἐσταυρωμένος πρὸς τὸ ἀρχτῷον μέρος.

 B marg: 'Ανατολή ἐπὶ τοῦ ἡλίου ἐπιτολή ἐπὶ τῶν ἄστρων.

708 Χ*: ἀνηρότους. Ἡτοι νόει συ ότι ἐν μὲν τῷ εἰπεῖν αἀνηρότους» ἐδήλωσεν ὅτι ἐστὶν ὁ τόπος ἄοιχος (?). «ἐπήρωτον (?)» δὲ νόει τὸ οἰκούμενον.

ι ήτοι secludendum esse videtur. ι τῷ scripsi; τὸ Χ. 3 ἐπήρωτον (?): aut ἐπήρωτον αaratris cultum», verbum aliunde non notum, voluit; aut fortasse vocabuli ἐπήρωτος reminiscitur.

709a P marg: Σκόθας κ.τ.λ.] Οὔτοι γὰρ σίτους οὐκ ἔχουσι.

Fortasse ad 708 ἀνηρότους γύας referendum erat

b (709-711) οἱ πλεκτὰς: Οἴτινες οἱ Σκύθαι ναίουσι καὶ κατοικοῦσι πλεκτὰς δηλονότι στέγας, πεδάρσιοι καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαιρόμενοι καὶ ὑγόρἰενοι καὶ γὰρ ἐν ταῖς ἀμάξαις ἀνωθεν (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ αἐπ' εὐκύκλοις ὅχοις», ἤτοι ἀμάξαις) τὰς σκηνὰς ἐαυτῶν οἱ Σκύθαι ποιοῦνται, τόξα 5 ἔγοντες. Α (contuil et D).

2 δηλονότι] om. C; post πεδάρσιοι exhibet Dind.; fortasse sectidendum.

3-5 καὶ γάρ... Εχοντες] ἐπὶ τοῖς εὐκυκλοις όχοια. Έτοι τοῖς εὐκυκλοις όχοια. Έτοι τοῖς εὐκυκλοις τοῖς εὐτρόχοις (cf. Mediceum 7τοb)· τούτον γὰρ ἄνωθεν οἱ Σκόθαι τὰς ἐναντῶν ποιούνται σκηνάς, ἔξηρτημένοι (καὶ θαρρούντες) οἰν ἐν τοῖς ἐκηβόλοις τόξοις PPd.

710a Pmarg: πεδάρσιοι] "Ήγουν μετάρσιοι, Δωρικόν, διοπερ καὶ ὁ Πίνδαρος απεδήμειψαν» ἀντὶ τοῦ μετήμειψαν.

2 Ol. 12. 12, ubi πεδάμειψαν vulgo legitur.

Mediceus: ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις] Έν ταϊς εὐτρόχοις ἀμάξαις.

711a Mediceus: ἐξηρτημένοι] Τούς ἄμους δηλονότι.

[179]

b

c

Βεὶ ἐξηρτημένοι] Γενική καὶ αἰτιατική· καὶ γενική μέν ὡς ὅταν λέγης «ἐξαρτῶμαι τοῦ δεῖνος», αἰτιατική δὲ ὡς ὅταν λέγης «οὕτος ἐξαρτῷ πάντας πρὸς ἀγάπην αὐτοῦ».

gll. in PPd: ἐξηρτημένοι] Καθωπλισμένοι.

Potest hoc fuisse glossema in lectionem & Theruffvot, quam nunc exhibent, quoad sciam, soli codices Y et L (Laur. 32. 2); cf. Dawe, p. 229. Sed incertum.

Xgl: ἐξηρτημένοι] Τοῖς ὅπλοις ἐξαρτῶντες τὰς ἐλπίδας·
 θαρροῦντες.

Similia similibus verbis docet sch. ad loc. in Ya. $1 \ \text{ê\xi}. \ \tau \text{àc} \ \hat{\epsilon} \text{hac}.$ haec verba exstant etiam in Pgl. Verbum $\theta \alpha \rho \rho \sigma \tilde{\nu} \tau \epsilon \varsigma$ invenitur etiam in gll. BCDNY; cf. autem 709b 3-5, adn.

712a (712-713) οίς μή πελάζειν: Οίστισι, τοῖς Σκύθαις, μή προσπέλαζε (καὶ πλησίαζε), διότι ἀναιρέται τῶν ξένων εἰσίν, ἀλλὰ χρίμπτουσα καὶ προσεγγίζουσα ταῖς ραχίαις (καὶ ταῖς θαλασσίαις πέτραις) ταῖς άλιστόνοις (καὶ τῆς ὁπὸ τῆς ἀλὸς στεναζούσαις καὶ ἡχούσαις) ἐκπέρα τὴν χθόνα καὶ

5 την την των Γυτόδων, την γαρ αΙτιατικήν το «Γύποδας» άντι γενικής νόει κατά άντίπτωσιν. Γύποδες δὲ ὄνομα ἔθνους.

έπεροι δὲ τοῦ «γύποδας» τὸ «γυ» ποιοῦντες «γε», καὶ τὸν τόνον καταβεβάζοντες, λέγουσεν οδτως- «άλιστόνοις γε πόδας χρέμπτουσα ῥαχίαισεν», ἦτοι προσεγγίζουσα τοὺς πόδας τὰς ῥαχίαις πέτραις, ἦγουν διὰ το τῶν οἰκείων ποδῶν περῶσα.

Είλοι δὲ αγυμνόποδας», ἀντὶ τοῦ αγυμνούς σου πόδας», κατὰ συγκοπήν. Α (contuli et D).

> 3 θαλασσίαις ΒΝΧΥΥ; παραθαλασσίαις cet. 4 όπο τῆς ἀλλς) ν τῆ ἀλ PPd. 4 ροει ἡγρόσαις add. C: τὰς ὁσαναὶ δοχούσαις στενέζειν συγκρουομένας του τὸ τῆς θαλάσσης, ἢ ὁπὸ ἀλλς τυκασσυμένας (cf. Mediceum 712b). ἢ περὶ ἄς στένει ὁ πόντος. Cf. 712c. Hace re dessario quodam videtur sumpsisse C; nota accusativos pro dativis positos, et cf. accusativum truvaσσυμένας in Mediceo 712b. πού ΝΧ; τους Υ; τὸ cet. 11 hace miris modis confusa in ποτερίματ pro forma breviata vocabuli γυμνόποδας, quod significare νοίμπι hoc loco παίος histos pedesu! 11 ἀντ τοῦ χατά C NPdV, ημεί lectione freti sic locum restituebant Heath, Dind.: άλλοι 8 γυμνόποδας, γυμνούς κατά δάσς, χ.τ.λ. 11 σου] om. CPdV. 11 ροει πόδας add. CPPd: ἐξεδέκονο.

Mediceus: άλιστόνοις] 'Υπό άλὸς πυασσομένας, αμή δι' όρεινῶν», φησί, απόπων πορεύου, άλλά δι' έναλίων».

r τινασσομένας Mediceus; exspectaveris -αις, sed hoc fortasse e glossario sumptum; cf. 712a4, adn. (lectionem codicis C). 2 = 741b 4, adn. (BXY).

Ya: Τὴν γῆν τῶν Γυπόδων τὴν γὰρ αἰτιατικήν τὸ «Γύποδας» ἀντί γενικῆς, κατὰ ἀντίπτωσιν. Γύποδες δὲ ἔθνος εἰσίν.

ξτεροι δὲ... κατὰ συγκοπήν (= 712a 7-11, q.v.).
5 "ΑΛΛΩΣ· συγκρουομένας... ὁ πόντος (= cod. (; vide adn. ad 712a 4).

τῶν Γυπόδων, ἤτοι τοῦτο, Γύποδας.

Manus recentior in Mediceo: Γύποδας (corr. in -ων) έθνος, ἀντὶ γενικῆς, τινὲς γυμινόποδας.

Cf. 7120 1-3.

712b-717a

C

714 (714-716) λαιάς δὲ χειρός: Έν τοῖς ἀριστεροῖς δέ, φησί, μέρεσι κατοικοῦσιν οἱ τὸν σίδηρον ἐργαζόμενοι Χάμιβες: οἱς πρέπει τοι φιλάζασθαι (ῆγουν ἀποφυγεῖν, καὶ μὴ προσελθεῖν αὐτοῖς), διότι ἀνήμεροὶ εἰσιν, οἰδὲ τοῖς ξένοις πλησιαζόμενοι (ῆτοι ὑπὸ τῶν ξένων): βλάπτονται γὰρ παρίδα ἀντάνοι ὁ ἐκεῖσε ἀρικόμενοι. Α (om. C; contuli et D).

2 got BPPCXY; os cet. 4-5 cf. Mediceum 716

716 Mediceus: πρόσπλαστοί Προσπελαστοί ἀδικοῦνται
γὰο οἱ ἐκεῖσε ἀφικνούμενοι.

717α (717-719) ήξεις δ' ύβριστήν: 'Υβριστήν ποταμόν τον 'Αρχείν σησι.
 "Αραξις δε λέγεται παρά το «ἀράσσειν» και ήχεῖν τὰ κύματα αύτοῦ τῷ γὰρ ὁνόματι τούτου και ή πρᾶξίς ἐστι συνάδουσα. τοῦτο γὰρ ὁηλοῖ τὸ «οὐ ψευδώνυμον» ήτοι «οὐ μάτην λέγεται 'Αραξις». ὁν μὴ περάσης

5 (δύσκολος γάρ καὶ οὐκ εὕβατός ἐστι περᾶσθαι) πρίν ἄν μόλης καὶ παραγενήση πρὸς αὐτὸν τὸν Καὐκασον, ἡτοι πρὸς τὸ ἔτερον μέρος τοῦ Καυκάσου ὁ γάρ Προμηθεύς ἐν τινι μέρει καὶ ἀκριωρεία τοῦ Καυκάσου ἐσταυρώθη · ὁ δὲ Καύκασος ὁρος ἀπέραντον. Α.

I, 2, 4 fluminis nomen "Αραξις ("Αρρ- BV) hoc accentu in omnibus nostris scriptum est. 2 — Mediceum γεγιι 3 - 4 τοῦτο γέλο ενλραξις βτορ Αλοχίλος ἐικράϊκον οριστό «οῦ ζευδάνοιμον», ξγουν οῦ μάτην εληθέντα "Αραξιν PPd. 8 ἀπέραντον) ἐστίν ἐπιπολῦ δίξκον PPd; cf. in "Α

723b-728b

b

P*Ya: ὑβριστὴν] «"Υβρισε τὰς ἀρούρας», ἤτοι χυτέ λυσε καὶ ἡρήμωσεν. «ἀφύβρισε δὲ πέλαγος» παρ; Συνεσίω, ἀντὶ τοῦ ἔπαυσε. καὶ «ἀφυβρικώς βοῦς» παρ; Θεσσαλονίκη, ἤτοι γηραιός καὶ τοῖς ἀφροδισίοις μὶ, 5 κάτοχος.

Excerptum est e lexico quodam; cf. 717c. 2-3 Synesius Epis tulas 4, 164a, p. 643 Hercher, ξως ἃν ἀφυβρίση τὸ πέλαγος lectio incerta: Θεσσαλονίκη Υα; -ης Ρ.

c Bmarg: ὑβριστὴν] ʿΩς «ὑβρίζει» ἡ θάλασσα, ἤγουν ἀγριοῦται· καὶ «ἀφυβρίζει», ἤγουν ἡρεμεῖ.

Cf. 717b 2-3.

Mediceus: ὑβριστὴν ποταμὸν] Τὸν 'Αράξην, παρὰ τὸ «ἀράσσειν» καὶ ἡχεῖν τὰ κύματα αὐτοῦ.

719 Mediceus: ὀρῶν] Τῶν ἄκρων.

Ad 721 κροτάφων referri debuisse monet Weckl. Cf. 721b, init.

721a

d

PPdYa: κροτάφων] Τοὺς ποταμούς οἱ παλαιοὶ βουκράνους ἱστοροῦσιν ὅθεν Αἰσχύλος ἔφησεν ἐνταῦθα τὸ «κροτάφων».

b Pmarg: κροτάφων] Τῶν ὑψηλοτάτων· μεταφορικῶς, ἀπὸ ἐμψύχου εἰς ἄψυγον.

> DglPmarg: ἀστρογείτονας] Υπερβολικῶς τὰς πλησιαζούσας τοῖς ἄστροις.

722 Mediceus: κορυφάς] Τὰς τοῦ Καυκάσου.

723a

C

CDPPdVYa: ἔνθ' 'Αμαζόνων: Τὸ σχῆμα ἀναχρονισμός· τὸ γὰρ πρὸ πολλῶν χρόνων γενόμενον ὡς γενησόμενον λέγει. καὶ γὰρ πρὸ τοῦ Αἰσχόλου ἀ΄ Αμαζόνες, ἀφεῖσαι τὴν ίδιαν πατρίδα, κατώκησαν εἰς 5 Θεμίσκυραν πλησίον τοῦ Θερμάδοντος ποταμοῦ.

4 tδίαν] οίναίαν PPd Ya. 5 post ποταμοῦ add. CV: νῦν δὲ λέγει. καλ μέλλουσι (-αι C) κατοικήσαι. Tum addit quaedam V; vide 723d

b (723-727) Ενθ΄ 'Αμαζόνων: "Όπου καταλάβης τὸν στυγάνορα (καὶ τὸν τοὺς ἄνδρας στυγοῦντα) στρατὸν τῶν 'Αμαζόνων- αἴτινες αἰ 'Αμαζονίδες κατοικήσουσι ποτέ την Θεμίσκυραν πόλιν περί τον Θερμώδοντα ποταμόν, δπου έστιν ή τραχεῖα τῆς θαλάσσης γνάθος (ἦγουν ὁξύτης, ἢ ἡ σιαγών) ἡ 5 Σαλμυδησσία, ἡ ἐχθρόξενος τοῖς ναύταις μητρυκίν κεῶν. «γνάθον» οὖν εἶτε διότι ἡ Σαλμυδησσία θάλασσα τοιοῦτον σχῆμα ἔχει οἰον καὶ ἡ τοῦ ὅνου γνάθος, τὸ δὲ «ἐχθρόξενος μητρυκίν κεῶν» τροπικῶς εἔρηκεν ἐκ μεταγοράς τῶν μητρυιῶν τῶν κακῶς καὶ ἀπεγθῶς διακειμένων πρός τοὺς προγόνους αὐτῶν οἱ γὰρ ἐκεῦσε διαπλέοντες καταποντίζονται. Α (contuli et D).

Lemma] λέγει δὲ PPd, qui haec continuant cum 723a. 2 'Αμαζονίδες| 'Αμαζόνες PPd. 4 post σικγών add. DV: διά τὸ σούς εἰς αὐτὴν πλόσντας καταναλίσσεν. Post haec etiam add D καὶ πολέμ. λεγομ. στομ. (cf. Mediceum 726, init.?) 8 προγένους; esprivignoss, ut saepe. Sic plerique; sed PPd pro τούς τρογ αὐτῶν ita scribunt: τοὸς μεθ΄ ἐτέρας γυναιολές τῶν οὐτείων ἀδορῶν γόνους:

c Mediceus: 'Αμαζόνων στρατόν] ' Ω ς τὸ πρῶτον τῶν 'Αμαζόνων ἐν Σχυθία οἰχουσῶν.

d V (continuatur cum 723a): 'Ως τὸ πρότερον τῶν 'Αμαζόνων ἐν Σκυθία οἰκουσῶν.

Cf. Mediceum 723c. 2 οἰχούντων (sic) V; correxi. Tum addit 723e.

DVXa Ya: "ΑΛΛΩΣ· ἔνθ' 'Αμαζόνων: «Λέγονται δὲ>
'Αμαζόνες ἢ «ὅτι> μάζαις καὶ ἄρτοις οῦν ἔχοῦντο, ἢ ὅτι ἐκαιον τοὺς μαζούς, ἢ ὅτι οὐδόλως εῖχον μαζούς; ἢ ὅτι μαζὸν οὐν ἐθήλαζον, ἀλλὰ φοράδων γάλα ἡσθιον 5 οὔσαι νεογγαί.

1-2 ἄλλως: ἔνθ' 'Αμαζόνων solus habet D; 'Αμαζόνες solus V, qui haec continuat cum 723d. Restitui post Dind. (p. 257.6-9): were unde verba uncis inclusa sumpserit, non liquet. 2 μάζης Dind.; μάζοις hoc accentu codd. 4 μαζόν Ya (idem iam scripsit Dind.); -ἄν DV, -ω (?) Xa.

Mediceus: Σαλμυδησσία γνάθος] 'Ως το απολέμου στόμα», διά το παν το είς αθτην έμπιπτον καταναλίσκειν.

I-2 Il. 19. 313.

726

728a

b

Mediceus: αύται κ.τ.λ.] ΑΙ 'Αμαζόνες ώς γυναϊκες γυναϊκά σε όδηγήσουσιν.

Ya: Ai 'Αμαζόνες ὡς γυναΐκες οὖσαι ὡς γυναΐκα οὖσάν σε ὁδηγήσουσι χαριέντως.

Cf. Mediceum 728a.

[183]

[182]

729a 329-330 Ισθμόν δ΄ ἐπ΄ ανταίς: Ἡξεις δὲ εἰς τὸν Ισθμόν τὸν Κιαμερικός ἐπ΄ ανταίς ταῖς στενοπόροις πίλαις τῆς λίμνης, δηλαδή τῆς Μαιοτιόςς Μητι δὲ τὸν Κιμμερικόν Βόσπορον, δς ἐστι πλήρωμα τῆς Μαιοτιόςς λίμνης Α.

3-4 = Mediceum 730a.

D: Ἰσθμός λέγεται ή μεταξύ δύο ύδάτων θαλασσίων ή ποταμίων γῆ: πορθμός δὲ ἡ ἀναμεταξύ δύο γαιῶν θάλασσα ἢ καὶ ποταμός.

Persimile est scholio Thomano ad hunc locum: Smyth (I), p. 57

730a Mediceus: Τὸν Κιμμερικὸν Βόσπορόν φησιν, ὅς ἐστι πλήρωμα τῆς Μαιώτιδος λίμνης.

DP*VYYa:

Τούς Κιμμερίους οἱ πολλοὶ ἔθνος φασὶν ὑπάρχειν περὶ τὸν Ταϊρον τῶν Σκυθῶν καὶ τὴν Μαιῶτιν λίμνην, οἱπερ ἀφώτιστοὶ εἰσιν, ῆλιον οὐχ ὁρῶντες, ἐν σκότφ δὲ διάγουσιν ἕν τε νυκτὶ βαθείς

5 ήμέρας τεσσαράχοντα· χαιρός δ' αὐτοῖς τοῦ σχότους, ὅταν ἔν Αἰγοκέρωτι ὁ ήλιος ὑπάρχη. Εὐλας δὲ τεσσαράχοντα ὁλόφωτοι τελοῦσιν. "Ομπρος δὲ τὴν Κίμιερον περ' Ἰταλίαν λέγει, καὶ ἀφωτίστους είσαεὶ τοὐτους φησιν ὑπάργειν.

το είσὶ δὲ οἱ Κιμμέριοι μέρος βραχύ καὶ δῆμος έθνους τυὸς Ἱταλικοῦ αἱ δὲ οἰκήσεις τούτων ἐν φάραγξι καὶ κοίλοις δὲ και καταδένδροις τόποις · καὶ οῦτως ῆλιος αὐτοῖς οὐδόλως ἐπιλάμπει. ἑκεῖ καὶ λίμνη τίς ἐστι, Σιάζα καλουμένη,

25 ή και τὰ φύλλα πίπτοντα βυθίζεται τῶν δένδρων.

= Johannes Tzetzes, Historias (hic: *Hist.*) ed. Leone. XII 835-852, omissis versibus 841, 843, 846. Titulum habet solus Y. Zriye. 2 τόν Σκυθών) Σκυθυάν P. γ τόλιας δὲ] ἡμέρας Hist (ε. v. 5 repetitum), 8 τὴν Κίμμερον P. quod verum esse potest tantum DY; Κιμμερον γα; V hic legere nequeo; (*Ομπρος) Κιμμερον γα; V hic legere nequeo; (*Ομπρος) Κιμμερον γα; V hic legere nequeo; τομερος δὲ Hist. 8 πρ; sic liquido DPYYa (V hic legere nequeo) recte. 13 οδτας] οδτα P. 14 Σκίχα DPYa; Σίαχα V, hoc accentu; 'Ασιάχα Ya; loci nomen hodie est Sciacca. 15 ἡ] ἡ D.

c (730-731) BDNXVY: δυ θεατεστέτητε (Υκευα Κυμμερικου Βόσπορου Ιμπουσάν σε καρτερικώς χεν, έκπτερασα: είς του αλίτονα του Μαιωτικόυ.

> Hoc scholium, quamvis a CPPd omittatur vix dubito quin tribuendum sit scholiastae A

731 Mediceus: αὐλῶν'] Φάραγγα.

730c-741b

ь

732 (732-735) έσται δὲ θνητοῖς: Γενήσεται δὲ τοῖς ἀνθρώποις μεγάνη οὐμνη τῆς σῆς πορείας: «Βόσπορος» γὰρ ὀνομασθήσεται ἀει ὁ τόπος ὁ θαν ἀσσιος δν σὰ περάσεις βοῦς οὖσα, καταλείψασα δὲ τὴν Εθρώπην Είθης εἰς τὴν γῆν τῆς ᾿Ασίας. Α.

733 Mediceus: Σημείωσαι περί τοῦ Βοσπόρου.

735α (735-741) ἄρ' ὑμῖν δοχεῖ: «'Αληθῶς ὑμῖν ὑποπτεύεται» (πρὸς τὸν χορὸν τοῦτό φησιν ὁ Προμηθεύς) «ὁ τῶν θεῶν τύραννος καὶ ἐξουσιαστής Ζεύς ὁμοίως εἰς πάντας εἴναι βαρὺς καὶ βίαιος; καὶ ταὐτη γάρ, ἥτοι τῆ Ἰοῖ, ὁ Ζεὺς θέλων συμμιγῆναι τὰς τοιαύτας πλάνας ἐπέθηκεν». εἴτα στέρει τὸν δόγον πρὸς τὴν Ἰώ, καὶ φησι· «πὸ δέ, ἄ παρθένε, πικροῦ μνηστῆρος ἔπέτυχες· δσα γὰρ ἀκήκοας υῖν, δόκει ἀπεὶ προοιμίων τούτων ἀκούειν· ἢ μηδὲ προοιμίων πεπληρωμένων». Α (contuli et D).

I d $\lambda\eta0\delta\varsigma$: interpretatur scholiasta verbum d $\rho\varsigma$; recte igitur punctum interrogativum in fine sententiae posuit P. 4-7 elra remparatur verbum d ρ 0 m. C. 6-7 v θ 1 - 1 merappopul verbum om PPd; cf. Mediceum 74xa. 6 mpoqultov) - 20 N; - ov Y. 6 voltew) om DY.

BXY (in his continuatur cum 735a), DNW (ad 743), Pgl (ad 740): "ΑΛΛΩΣ· ἀποκλαίεται ὁ Προμηθεύς βλέπων 'Ιώ κακῶς πάσχουσαν ὑπὸ τοῦ Διός.

I ἄλλως soli BX; lemma σὁ δ΄ αδ κέκραγας (Prom. 743) DNV, perperam, ut videtur. Spectare videtur scholium ad Prom. 735. fin. --- 741.

741a Mediceus: μήδ' ἐπῶν προοιμίοις] "Όσα ἤκουσας, ὡς προοίμιον ἀκούειν σε χρή. ἡ, μηδ' ὅλον τὸ προοίμιον δι' ἀὐτῶν πεπληρῶσθαι.

b μηδ' ἐπῶν προοιμίοις: Διττόν ἐστι τοῦτο. «ταῦτα & εἶπον ἀληθῆ λίαν νόμιζε καὶ μηδὲ ψευδῆ». καὶ γὰρ οἱ σοφοὶ ἐν τοῖς προοιμίοις τῶν λόγων

745-7572

αύτων έλεγον ψευδή. ήνίκα δέ περί των πραγμάτων αύτων γυμνων έλεγον, γυμνή τη άληθεία έχρωντο. καί έστιν ώς άπό τούτου.

5 τ ότι «ούδε χώραν ταυτα έχουσι προοιμίου. & γάρ είπον, μικρά είσι ποδο τὰ Φλα». A (contuli et D).

> Continuant hoc scholium cum 735a PPd. I-4 cf. sch. 610 1 λίαν) om. PPd. 2 και μηδέ ψευδή om. NVX. έγρουντο] άληθη ταυτα έλεγον ΝΧΥ. 4 καί . . . τούτου] om. PPd A post τούτου add. BXY: μη δι' όρεινων, φησί, πορεύου, άλλα δι' ένχυλίων τόπων (sequor X; BY varie corrupti sunt): = Mediceum 712b. ubi recte legitur έναλίων pro έναυλίων.

PPd (continuatur cum 741b): 'Ο την προλεγθείσαν c ούν δεχόμενος έννοιαν συντασσέτω και «προοιμίους». ήγουν ψευδείς, κατά πτώσιν αἰτιατικήν.

> 2 προσιμίους P, quod verbis sequentibus confirmatur; -οις Pd Ignorat scilicet scholiasta hic προσίμιον neutri esse generis.

742 Mediceus: Ιώ μοί μοι] Έπὶ τοῖς ἡηθησομένοις δυσχεραίνει ή Ιώ.

743a DNV: σύ δ' αξ κέκραγας κ.τ.λ.

Vide 735b, cum adn.

b (743-744) PPd: σύ δ' αξ κέκραγας: Σύ δὲ κλαίεις καὶ στενάζεις: τί ποιήσεις ἐὰν καὶ τάλλα μάθης κακά;

Cf. sch. 745, ad init.

C Mediceus et gll. in PW: κάναμυχθίζη] Ποιᾶς φωνής καὶ στεναγμοῦ εἶδος.

> Mediceum sequor; in PW hae varr. lectt.: Ι ποιᾶς] ποιότης P et (?) W. 2 2 2805] hyos h 2805 PW.

d Pgl (alterum), Pdgl: κάναμυχθίζη] Γρ. «άναμοχθίζη», άντι του «έχ δευτέρου θρηνείς». μινυρίζεις, χλαίεις, λυπή εκ των μυκτήρων έκπέμπη φωνήν σπαράττη (?).

2-3 munuplience... snapátty solus habet P. 3 σπαράττη οbscurum in P; fortasse ταράττη.

745 (743-746) ή γάρ τι λοιπόν: Ὁ χορὸς ἀκούσας τοῦ Προμηθέως εἰπόντος πρός την Ίω, ασύ δὲ κλαίεις ἐπὶ τούτοις οἰς ήκουσας · τί ποιήσεις λοιπόν έὰν μάθης καὶ ở μέλλεις έτι παθείν;» φησί πρός αὐτὸν κατ' ἐςώτησιν.

ακοα λέξεις τι ἐπίλοιπον τῶν βλαβῶν ταύτη:» ἀντί τοῦ, ἄλλο τι λυπηρόν ε είτης ταύτη; ὁ δὲ Προμηθεύς ἀποκριθείς λέγει «τὸ δυσγείμερου νε πέλαγος της άτηρας (καὶ βλαβερας) δύης (καὶ κακοπαθείας) είποιμι». ήτοι το πλήθος των ἐσομένων αὐτή κακών, το δὲ «δυσχείμερον» πρὸς τὴν τῶν κακῶν αὐτῆς ποιότητα ἔφησεν. A (om. C; contuli et D).

> s stancl -ous PPdY. 5 post λέγει add. P: ναί. 7 πληθος 7-8 cf. Mediceum 746. DPPdV; πέλαγος cet.

Mediceus: «Πέλαγός» ἐστι πληθος τῶν ἐσομένων 746 αὐτῆ κακῶν τὸ δὲ «δυσγείμερον» πρὸς τὴν ποιότητα.

ι ἐστι suspectum; είς τὸ coni. Pappageorgiu.

747 (747-751) τί δῆτ' ἐμοὶ κέρδος: 'Ακούσασα ἡ 'Ιὼ τοῦ Προμηθέως εἰπόντος ὅτι καὶ ἄλλα πολλά κακὰ μέλλει παθεῖν αὕτη, φησί- «ποία μοι ώφέλεια τοῦ ζῆν, ἀλλ' οὐ ταγέως ἔρριψα ἐμαυτὴν ἀπό ταύτης τῆς τραγείας πέτρας καὶ ὑψηλῆς», όπου ἢν ἐσταυρωμένος ὁ Προμηθεύς, «ὡς ἀν 5 εἰς τὴν Υῆν καταπεσούσα (ἥτοι φονευθεῖσα) ἀπηλλάγην τῶν πολλῶν πόνων; κρεϊσσον γάρ καὶ βέλτιον ἄπαζ ἀποθανεῖν παρὸ ζῆν καὶ τὰς ὅλας ημέρας κακοπαθείν.» A (contuli et D).

Lemma: sic omnes nostri praeter N (hic ζην ante κέρδος habet, sicut in textu Aeschyleo). 2 αύτη] om. PPd. 5 ήτοι] καὶ έκ τούτου PPd

752 (752-756) ή δυσπετώς ἄν: 'Ο Προμηθεύς ίδων την 'Ιώ λυπουμένην δι' ά πάσχει κακά, φησί πρὸς αὐτήν· «ὄντως ἀν δυσχερῶς τὰς ἐμὰς κακοπαθείας ὑπέμεινας καὶ ἐκαρτέρησας»· τὸ γὰρ «φέροις» ἀντὶ τοῦ «ἔρερες». τοῦτο δὲ 'Αττικόν, τὸ τοὺς εὐκτικοὺς ἐνεστῶτας ἀντὶ τῶν παρωχημένων 5 λαμβάνειν. «ὅτινι, ἐμοί, οὐκ ἔστι πεπρωμένον ἀποθανεῖν, οἶχ θεῷ· τοῦτο γάρ ἄν (ἤτοι τὸ θανεῖν) ἦν μοι ἐλευθερία τῶν δεινῶν- νῦν δὲ οὐκ ἄλλο τι πρόκειται τέλος τῶν ἐμῶν κακοπαθειῶν, πρὶν ἄν ὁ Ζεὺς ἐκβληθῆ τῆς βασιλείας». A (om. C; contuli et D).

5 πεπρωμένον] πεπραγμένον Pd. 6 δεινών] βλαβών ΒΝΧΥ 6-7 ούκ . . . τέλος] οὐδέν μοι τέλος πρόκειται PPd.

P*: αῦτη] Πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον «ἀπαλλαγή». καὶ 754 γάρ οὐδέτερον έμελλε πρὸς τὸ «πεπρωμένον» άλλ' είπε πρός τὸ «ἀπαλλαγή» θετικόν τὸ «αὕτη».

Mediceus: 'Ως ἀπιστοῦσα ἐρωτῷ. 757a

764a-77I

b Dgl et V: ʿΩς ἀπιστοῦσα ἐρωτῷ τῷ μέλλειν πεσεῖν τὸν Δία τῆς βασιλείας.

Similia fortasse fuerunt in Wgl. I = Mediceum 757a. I τῷ μέλλεν scripserunt edd. (sch. 757 med. Stanley, sch. 758 med. Dind.); τοῦ μέλλει V ut vid.; τοῦτο μέλλει D.

Xgl: "Ενι ποτέ έκπεσεῖν τὸν Δία τῆς ἀρχῆς;

758a Cgl: ἤδοιμ' ἄν] Εὐφραινοίμην.

C

ь

763

Similia exhibent PX in textu et gll. Idem in textu, εὐφραίνοι in gl. praebet N. ήδοιο (sic; corr. ex ήδοις) ἄν in textu, καὶ εὐφρανθείς (sic) in gl. habet B.

V: τήνδ' ἰδοῦσα συμφοράν] Ταύτην τὴν συμφορὰν
 ἰδοῦσα, ἥγουν τὸ ἐκπεσεῖν τὸν Δία τῆς βασιλείας τῶν
 θεῶν. «συμφορὰν» λέγει τὴν σύμβασιν.

759 Dmarg et V: Πῶς δ' οὖκ ἀν εὐφράνθην ἐγώ, ἡτις ἔξ αὐτοῦ πολλὰ κακὰ καὶ ἐπαχθῆ πάσχω;

2 πολλά... ἐπαχθη V; τοιαῦτα D. 2 πάσχω D; -ουσα V.

760 ὡς τοίνυν ὅντων τῶνδε: "Ητοι, ὡς βεβαίων καὶ ἀληθινῶν καὶ ἡδρασμένων καὶ ἐνεστώτων τούτων ὅντων, πάρεστί σοι μαθεῖν. Α.

761 gll. in PPd: τύραννα] Γρ. τυράννου, καλ τυραννικά τὸ ἀπλοῦν ἀντὶ τοῦ κτητικοῦ.

Ι γρ. τυράννου P; γρ. τύραννα Pd, sed τύραννα iam habet in textu Aeschyleo. 2 τὸ... κτητικοῦ habet et Bgl.

762a Cgl: αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ] 'Υπέρβατον.

In textu poetico ordinem αὐτ. πρὸς αὐτ. praebent omnes nostri codices «An; qui tamen hoc gl. composuit, verum ordinem πρὸς αὐτ. αὐτ. (sic Mediceus, F, T, etc.) ante oculos habebat.

Mediceus: Οὐχ εἰδὼς γὰρ λήψεται Θέτιν, ἥτις τέξεται τὸν ἐκβάλλοντα αὐτὸν τῆς ἀρχῆς.

2 έκβάλλοντα Mediceus; fortasse έκβαλοῦντα, cf. 76422.

Mediceus: εἰ μή τις βλάβη] Σοὶ τῷ λέγοντι καὶ ἐμοί.

7642 γαμεί γάμον τοιούτον: "Ήτοι· ούκ είδώς γάρ, φησί, λήψεται την Θέτιν, πτις τέξεται τον μέλλοντα έκβαλεϊν αύτον άπό της άρχης. Α.

Cf. Mediceum 762b. 1 on, BNX.

Cgl: γαμεῖ γάμον] Τῶν ᾿Αττικῶν ἐνθα λήγει τὸ ῥῆμα,
 ἄρχεται τὸ ὄνομα.

765a (765-768) θέορτον ή βρότειον: Ζηλοτυποῦσα έρωτῷ ή Ἰω τὸν Προμηθέα ότι «ὁ γάμος δν μέλλει γαμῆσα ὁ Ζεὺς θέορτος ἔσται (ἤτοι θεᾶς τινος) ή ἀνθρώπου; εἰπέ μοι, ἐἀν ἔστι σοι δυνατόν ἡηθῆναι τοῦτοπ. ὁ δὲ φησι πρὸς αὐτήν, «τί δ' ὄντινα (ἀντὶ τοῦ, διὰ τί ἐρωτῆς ὅντινα καὶ ποῦον γάμον 5 γαμήσει ὁ Ζεὐς); οὐ γὰρ πρέπει λέγεσθαι τοῦτο.» εἶτα πάλιν ἐρωτῷ ἡ Ἰώ, «ἄρα παρὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, "Ἡρας, ἐκβληθήσεται τῆς βασιλείας;» ὁ δὲ Προμηθεύς ἀξυμφανῶς φησιν, «ἤτις τέξεται παῖδα κρείττονα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐκείνη καταβιβάσει τῆς βασιλείας αὐτόν». Α (οπ. C; contuli et D).

r cf. Mediceum 765b. 7 ἀξυμφανῶς «obscure», omnes nostri. 8 ἐκείνη omnes nostri praeter Β; ἐκείνος Β et edd.

b Mediceus: θέορτον κ.τ.λ.] "Αμα ζηλοῦσα έρωτᾶ.

V: θέορτον: 'Από τοῦ θεοῦ κινηθέντα · ἐκ τοῦ «ὅρω» τὸ διεγείρω, καὶ τοῦ «θεός».

2 δρω Dind.; δρρω V.

768a Mediceus: ἡ τέξεταί κ.τ.λ.] Οὐχ ἡ "Ηρα.

B gll. in DPW: Οὐχ ἡ "Ηρα, ἀλλ' ἡτις τέξεται παίδα Ισχυρότερον.

I = Mediceum 768a.

769 VXa (in hoc ad 764): οὐδ' ἔστιν αὐτῷ: Τῷ Διί τις ἀποδίωξις τῆς τοιαύτης τύχης, ἤγουν τοῦ μὴ συνελθεῖν τοιούτω γάμφ.

771 V: Τίς οῦν ἔνι δοτις μέλλει λῦσαί σε ἀπό τῶν δεσμῶν, μὴ βουλομένου τοῦ Διός καὶ θέλοντος;

I km boris scripsi; kmboris (sic) V; korin boris Dind. (eius sch. 769).

[189]

[1881]

772a

V: Πρέπει είναι αὐτόν, τὸν μέλλοντά με λῦσαι τοῦ τοιούτου δεσμοῦ, ἔνα, φημί, τῶν σῶν ἐγγόνων. (αἰνιγματωδῶς λέγει τὸν Ἡρακλέα). εἰ μὴ κἀκεῖνος ἥἔει, οὐκ ἔν ἐλευθερωθήσομαι κάγώ πώποτε τοῦ δεσμοῦ 5 καὶ τῆς τληπαθείας ἢ ἀεὶ κατέχομαι.

2-3 adwynarcosoc. .. 'Hoooda': haec verba exhibent et NW in gll.; cf. etiam 772b, c. 5 % scripsi; %c ut vid. V.

Cgl: Τὸν Ἡρακλέα αἰνίττεται.

Υα: 'Αποχείμενόν ἐστιν είναι αὐτόν, τὸν λύσοντά με ἀπὸ τῶν δεσμῶν, ἕνα τῶν σῶν ἐκγόνων. αἰνίττεται δὲ τὸν 'Ήρωκλέα.

ι λύσοντα scripsi; -αντα Ya.

774a

c

b

C

CDPPdV: τρίτος γε γένναν πρός δέχ' ἄλλαισι: «Τρισκαιδέχατος», φησίν, «Εσται ἀπό σοῦ κατὰ γενεὰν ὁ μέλλων λῦσαί με τὰν δεσμῶν». λέγει δὲ τὸν 'Ηρακλέα οδτος γὰρ τρισκαιδέχατος ἀπό τῆς 'Τοῦς, οῦτως· (tum 774b, nullo intervallo).

Fortasse scholiastae A debetur, quamvis non habeant BNXY.

• Πρώτη, ή Ι.ώ. ἀφ' ἢς "Επαφος· οῦ Αἴγυπτος καὶ Δαναός· οῦ ἡ θυγάτηρ Υπερμήστρα, ἡ φυλάξασα τὸν ἄνδρα ἐαυτῆς Λυγκέα, τὸν υἰὸν Αἰγύπτου, καὶ μὴ ἀνελοῦσα ὡς αὶ λοιπαὶ ἀδελφαί· ἢς "Αβας· οῦ Προῖτος· οῦ 'Ακκρίσιος· οῦ Δανάη· ἢς Περσεύς· οῦ 'Αλκαῖος· οῦ 'Ηλεκτρύων· οῦ 5 'Αλκμήνη· ἀφ' ἢς καὶ 'Αμφιτρύωνος (ἢ Διός) τρισκαιδέκατος ὁ 'Ηρακλῆς- Α (contuli et D).

> Continuant cum 774a CDPPdV. Lemma τρίτος γε γένναν habent BNXY. 3 ώς... ἀδελφαί CDPPdV; om. cet. 5 ἢ Διός CDPPdV; om. cet. 5 ἢ Διός cDPPdV, om. cet. 5 Ἡρακλ.: tum sequitur 775a in CDPPdV, nullo intervallo.

> > P*: Τρισχαιδέχατος γόνος εύρεθείη ὁ Ἡραχλῆς, εἰ οὕτως ἀριθμοίη καὶ γενεαλογοίη ὁ ἐρευνῶν, ἀπὸ τοῦ Ἑπάφου τοῦ πρώτου γόνου τοῦ γεννηθέντος ἐκ τῆς Τοῦς ποιούμενος τὴν ἀρχὴν καὶ λέγων

5 έχ τῆς Ἰοῦς Ἐπαφος οῦ Λιβόη · ῆς Βῆλος · οῦ Δαναός · οῦ Ύπερμήστρα, ἡ μὴ χιτείνασα τὸν ὁμόζυγον · ῆς

"Αβας οδ Προϊτος οδ 'Ακρίσιος οδ Δανάη $\frac{\pi}{4}$ ς Περσεύς οδ 'Ηλεκτρύων οδ 'Αλκμήνη $\frac{\pi}{4}$ ς 'Ηρακλής

5-8 = scholium Thomanum ad hunc locum

775a

7740-782

CDPPdV (in his continuatur cum 774b): 'Ως μὴ νοήσασα τὸ ἡηθεν τοῦτο, λέγει ἡ 'Ιό: «αῦτη ἡ χρησιμο-δία, οῦτος ὁ λόγος ὁν λέγεις, οὐδαμῶς ἐστὶν εὐκόλως καὶ καλῶς νοούμενος».

4 νοούμενος PPd; λεγόμενος cet.

Mediceus: οὐκέτ' εὐξύμβλητος] Έμοὶ οὐ νοητή.
 Simile in Xgl: νοητή ἐμοί.

777

CDPPdYa: μή μοι προτείνων: Λέγων τὰ πρός ήδονήν και ώφέλειαν, και είς μέσον ταῦτα προθείς, είτα μὴ ἀφαίρει τὴν ἐκ τούτων ἡδονήν, καταλέγων μοι ἀπαντα.

778a (778-781) δυοῖν λόγοιν σε: "Ητοι, «ἐχ δύο τινῶν λόγων καὶ ὑποθέσεων σοι τὸ ἔτερον δωρήσομαι τούτων». εἶτά φησιν ἡ Ἰώ, «ποίοιν λόγοιν εἶπας; αὐτὸς πρόδειξον, καὶ οὕτως ἐμοὶ αἴρεσιν δίδου ποῖον ἐχ τούτων λάβοιμι». εἶτα πρὸς αὐτὴν λέγει ὁ Προμηθεύς, «ἴδού, δίδωμί σοι αἶρεσιν- το πρόχρινε γάρ, ἢ τὰ ἐπλοιπα τῶν σῶν πόνων λέξω σαφῶς, ἢ τὸν μέλλοντα λῦσαι ἐμὲ ἀπὸ τῶν δεσμῶν». Α (contuli et D).

2 σοι... τούτων] τῷ ἐτέρῳ καὶ τῷ ἐνὶ τούτων δωρήσομαι, ῆγουν δεξιώσομαι PPd.

b Mediceus: Τῷ ἐτέρῳ τῶν δύο σοι χάριν δώσω.

782 (780-79χ) τούτων σύ τὴν μὲν τῆδε: 'Αχούσας ὁ χορὸς τοῦ Προμηθέως εἰπόντος πρὸς τὴν 'Ιὼ ὅτι «ἐλοῦ διοῖν θάτερον, ἢ τὰ ἐπίλοιπα τῶν σῶν πόνων εἴπω, ἢ τὸν λύσοντά με τῶν δεσμῶν μαθείν», σησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ χορὸς' ατὴν μὲν μίαν χάριν θέλησον πληρῶσαι τῆ 'Ιοῖ, ἢτοι τὸ εἰπεῖν το ἀντῆ τὴν λοιπὴν πᾶσαν πλάνην ἢν ἔτι μέλλει πλανηθῆναι: ἐμοὶ δὲ τὴν ἐπέραν δὸς χάριν, ἦτοι εἰπεῖν μοι καὶ ἀναδιδάξαι με τἰς ὁ μέλλων λύσαί σα: τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν», εἴτα κοινώς πρός τε τὸν χορὸν καὶ τὴν 'Ιώ φταιν ὁ Προμηθεύς- «ἐπεὶ θέλετε καὶ προθυμείσθε μαθεῖν, οἰχ ἀντιστῶ ὑμῖν εἰς τὸ ψὴ εἰπεῖν καὶ σαφηνίσαι πᾶν ὅσον θέλετε μαθεῖν. καὶ πρῶτόν σοι, το τῆ' 'Ιοῖ, εἴπω τὴν πολύστροφον πλάνην, ἤντινα ἐγγράφου σὸ ἐν ταῖς

792c-793e

δέλτοις και ταϊς βίβλοις τῆς διανοίας σου, ταϊς μνήμοσι και ταϊς μνημη, νευτικαϊζ». τοῦτο δὲ και Πίνδαρός φησι, λέγουν αποτί φρένας ἐμλς γέγραπται», τὴν ἀκριβῆ κατάληψιν αἰνιττόμενος.

ατότε δέ», οησίν, αξγγράφου ταῖς σαῖς διανοίαις την σην πολύστροφον 15 πλάνην, δταν περάσης τὸν ποταμόν τὸν Τάναιν.» τοῦτον γὰρ λέγει δρον (καὶ ὁρισμὸν καὶ διαχώρισμα) τῶν ἡπείρων, ἡτοι τῶν δύο γαιῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς 'Ασίας, ὡς ὁ περιηγητής φησιν· «Εὐρώπη» δ' 'Ασίης Τάναις διὰ μέσον ὁρίζει», ὁ δὲ Νεῖλος τὴν 'Ασίαν καὶ τὴν Λιβύην.

απρὸς ἀντολὰς φλογώπας ήλιοστιβεῖς», ήγουν πρὸς τὴν ἀνατολήν, ἔνθα 20 ξαδίζει ὁ ήλιος. A (contuli et D).

Mediceus: μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν] Καὶ Πίνδαρος: αποτιφρένας ἐμὰς γέγραπται».

Sic Mediceus; vide ad sch. 782.12.

789

790

792

Mediceus: ἐετθρον] Τὸν Τάναιν ποταμόν· «Εὐρώπην δ' 'Ασίης Τάναις διὰ μέσον ὁρίζει».

2 μέσον Mediceus; debebat μέσσον; vide ad sch. 792.17, 18.

791 Cgl: ήλιοστιβεῖς] "Ηγουν περιπατουμένας ὑπὸ τοῦ ἡλίου.

Similia praebent gll. in DY.

Hic textus Aeschyleus valde incertus; glossemala igitur trado paene omnia quae in nostris inveni, si forte inter ea veritas lateat.

gll. in BCN: πόντου (BC) vel πόντον (N?)] "Εσω δηλονότι.

Pgl: πόντον (-ου suprascr.)] Εὐξείνου εἴσω.

gll. in DPdW: πόντον (DW) vel πόντου (Pd)] Λείπει τὸ «ἔση».

In Pd haec supra φλοΐσβον scripta. Similis glossematis reliquias praebet et X: πόντου] ἔσι (sic).

d gll. in CNPPd: περῶσα] Διερχομένη,

gll. ad φλοῖσβον] 'Αφρώδη Mediceus et B, Nc, Xc. Τὸν Εὐοράτην C. 'Η ταραχή ἡ γινομένη ἀπὸ τῶν κυμάτων P.

793α πρός Γοργόνεια πεδία: 'Η Κισθήνη πόλις έστι Λιβύης ή Αθυσπίας περί τὰ μέρη δὲ αὐτῆς κατοικοῦσιν αἰ Φορκίδες καὶ αἰ Γοργόνες, γυναίκες οῦτω καλούμεναι, αἰ θυγατέρες Φόρκυνος τοῦ υἰοῦ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Γῆς, καὶ Κητοῦς τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς: αὐτῆ γὰρ συμμιγείς ταύτας

5 ἀπέτεκε, καὶ αὶ μὲν Φορκίδες ἦσαν τρεῖς ἡ Ἐνοώ, ἡ Πεφριδώ, καὶ τὰ Δεινώ, καὶ είχον είδος κύκνων ἢσαν δὲ καὶ μονόδοντες είχον δὲ καὶ αὶ τρεῖς ὀφθαλμὸν ἕνα, καὶ ἐτέρα παρ' ἐτέρας λαμβάνουσα τὸν ὀφθαλμὸν ὅτε ἡθελεν, ἔβλεπε, καὶ πάλιν ἀπεδίδου τῆ ἐτέρας αὶ δὲ Γοργόνες ἢσαν ἡ Σθενώ καὶ ἡ Εὐρυάλεια καὶ ἡ Μέδουσα είχον δὲ καὶ αὐται ἕνα ὀφθαλμόν.

10 ώσπερ καὶ αὶ Φορκίδες- ἤσαν δὲ πτερωταὶ καὶ τρίχας δράκοντος ἔχουσαι· ἐς εἴ τις εἴδεν ἄνθρωπος, εὐθύς ἐτελεύτα. Α (contuli et D).

r = Mediceum 793d. 1 formam Κισθήνη soli ex nostris praebent Pro Pd; 'Ελισθήνη P¹; Κιθήνη BX; Σκιθήνη (Σκιθήνη: Σκυθίνη) cet, Quid schollasta A scripserit, incertum. 5 Ιτεροδώ omnes nostri; Πεμφηθώ rectam esse scripturam docet West ad Hes Theog. 273. 6 post δεινώ add. quaedam PPd; vide 795a. 11 post δειλωθίνα add. quaedam PPdV; vide 793b.

b DPPdV (continuatur cum 793a): Είχον δὲ καὶ συῶν μεγάλων ὀδόντας, χεῖρας χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας αἶς ἐπέτοντο.

e Mediceus: πρὸς Γοργόνεια κ.τ.λ.] Τερατεύεται.

d Mediceus (in altero margine): Κισθήνη πόλις Λιβόης ἢ Αἰθιστίας.

Pgl: Κισθίνης (sic in textu poetico)] Γρ. Κισθήνης· ἔστι δὲ πόλις ἡ Λιβύης ἡ Αίθισπίας.

[193]

Mediceus gl et Bgl: δηναιαί] Αί γραΐαι.

795a Dgl et PPd: χωχνόμορφοι] "Ας καὶ «κυκνομόρφους» φησίν, ἢ διὰ τὸ είναι αὐτὰς λευκάς, ἢ διὰ τὸ έχειν τραχήλους μακρούς.

Sequor PPd, qui haec inserunt post Δεινώ 793a6. Dgl fere eadem praebet.

Mediceus: κοινὸν ὅμμ' ἐκτημέναι] Τοῦτο κατὰ διαδοχὴν
 εἰς χεῖρα λαμβάνουσαι ἐφύλασσον.

797a gll. in PPd: Κάτω γὰρ κατώκουν τῆς γῆς.

Pmarg: Διὰ τὸ κατοικεῖν αὐ<τὰς> εἰς κατώρυχ<ας>.

Mutilum in P; supplevi.

794

ь

801a (801-806) τοιοῦτον μέν σοι: Τοιοῦτον μέν σοι λέγω τοῦτο ἄξιον φιλάξασθαι. Ελλην δὲ μάθε δυσχερῆ καὶ κακίστην δήμν· φύλαξαι δὲ καὶ
πρόσσχες μήπως ἀπελθης ἔνθα εἰσιν οἱ ἀχραγεῖς κύνες, ἤγουν οἱ γρῦπες,
οἱ ἀεὶ κρώζοντες λίαν, ἡ κράζοντες· περὶ ἄν 'Ησίοδος πρῶτος ἐτερατεύ·
5 σατο. φύλαζαι δὲ καὶ τὸν μουιῶπα στρατόν (ἡτοι τὸν μονόφθαλμον)
τὸν 'Αριμασπόν, τὸν ἐν τοῖς ἔπποις βαίνοντα (ἡτοι τὸν πολεμικόν), οἱτινες
οἰκοῦσι περὶ τὸ νᾶμα τοῦ πόρου (καὶ τοῦ ὁρισμοῦ) τοῦ Πλούτωνος.
Πλούτων δὲ ἐστι ποταμὸς Αθθυπίας· οῦτω δὲ λέγεται ἀπὸ τοῦ πολύν
ἐκεῖσε καταρρεῖν τὸν χρυσόν. Α (contuli et D).

Lemma et v. 1: τοιοῦτον omnes nostri (idem etiam in textu Aeschyleo) contra metrum, praeter PPd; in roιοῦτος recte. 1-2 cf. Mediceum 80rc. 3 ἀκραγεῖς Ιάκραγγεῖς DPV. 4 ol ἀεl. 1-2 κράζοντε; lectio incerta. Plerique nostri sic scribunt: ol ἀεl κράζοντες (κράζοντες Νλα Μαν, ἢ (κα) Ν) κράζοντες In BC οl ἀεl κράζοντες λίαν tantum; in PPd ol ἀεl κράζοντες λίαν ἢ, tum spatum etictum sax fere litterarum. Editores ita: ol ἀεl κράζοντες λίαν, ἢ οὐ κράζοντες, α quod per se veri simile est (sensus; «ἀ- in ἀκραγεῖς aut intentivum est aut privativum). Sed oò in nullo nostrorum invenitur. 4 'Hlcöδος: cf. Mediceum 803a. Fragmentum est compertum. 8-9 e Mediceum 805b.

Pmarg et (partim) Pdgl: τοιοῦτο κ.τ.λ.] 'Απόθεσις τὸ σχημα.

c Mediceus: τοιοῦτο] "Ο σε δεῖ φυλάζαι.

Hoc signis appictis ad verbum τοιούτο rettulit librarius. Exspectasses φυλάζασθαι (Pappageorgiu; cf. 801e).

Cgl: Τοιαύτην φυλακήν σοι λέγω, ἀσφάλειαν.

Mediceus (in altero margine) et gil. in PPdY: φρούριον] Καταγωγήν, ην όφείλεις φυλάζασθαι.

In principio add. P solus: καὶ τὸ φύλαγμα

Pgl: ἄκουσον] Μάθε.

Cf. sch. 695.

801c-804b

d

802a

803a

804a

b Pgl (alterum) ἄχουσον] Αἴσθησιν ἀντ΄ αἰσθήσεως.

Mediceus: ὀξυστόμους χ.τ.λ.] Πρῶτος Ἡσίοδος ἐτερατεύσατο τοὺς γρῦπας.

Vide 8012,4 cum adn.

CWaXa: ἀχραγεῖς κύνας: Εἰ μὲν «ἀκραγεῖς» γράρεις, λέγει τοὺς πολλά κρέα ἄγοντας, ἤτοι τοὺς ἀρτικετικούς καὶ οἰονεὶ ὁμηστάς: τὸ γὰρ ὰ ἔπὶ πολλοῦ λαμβάνεται. εἰ δὲ γράφεις «ἀκρατεῖς» (?), λέγει τοὺς εἰς ἄκρου καὶ ὑψος ἀνάγοντας ἐαυτούς, καὶ οἰονεὶ ἀκρανιεῖς (?) τινὰς ὅντας: ἢ τοὺς ἐν ἄκροις τῶν ὀρῶν τὰς νεοσπίκς πηγνύντας, καὶ εἰς ὑψος πετομένους: ἢ τοὺς «ἀκραγγεῖς», παρὰ τὸ ἀεὶ κράζειν (ἤτοι βοᾶν): πολυθόγγους δὲ διὰ τὸ ἀναιδὲς τοῦ Ζηνὸς λέγει τούτους, διὰ τὸ είναι το Ισχυρούς καὶ μεγάλους.

Scholium haud admodum doctum exscripsit solo e C Dmd (eius Praef., p. xvii). 1 el. . . γράφεις) om. Χιι 1 γράφεις Vα; -ει C. 4 ἀκρατείς C; ἀκραγείς Wα; Δκραγείς Χια 5 ἀκρανείς (trium litterarum spatio relicto in medio verbo) C. 6 νεοσσιάς scripsi (νεοστιάς iam Dind.): νησιάς Wα; νοσίας Χα; ν (trim spatium vacuum quinque fere litterarum) C. 7-το ἢ τοὸς . . . μεγάλους om. Χα.

Cgl: μουνώπα] Τὸν μονόφθαλμον, ήγουν τὸν Σκυθικόν.

Ν: μουνῶπα: 'Ο μονόφθαλμος- ούχ ότι εἰσὶ μονόφθαλμοι (οὐ γὰρ ἡ φύσις ἐποίησε τὸ τερατωδέστερον), ἀλλ'

[194]

[195]

ετι είσι τοξόται και ούτως, τοξεύοντες, ξιμον τόν ένη δφθαλιών. ή έκ πατρός είχον γάρ ούτοι πατέρη 5 κεκτημένον τον ένα δφθαλιμόν μικρότερον. ή δτι περί Σκύθας αάριμασπός» λέγεται ό μονόφθαλιμος. έκεῖνοι γάρ λέγουσι τὸ αάρι» έν, και τὸ αμασπόν» δφθαλιμόν.

Paene eadem narrat Eustathius, Comm. in Dionysium Periegetam v. 31 ἀρειμανέων 'λριμαντών, sed fusius. Cf. etiam scholia nostrad Prom. 805. 3 ξωνο scripsi; ἐμύονω N. 6-7 Eanform etymologiam profert Eustathius loc. cit., Herodoto auctoro; των vera tamen longe aliter Herodotus (4. 27): ἄριμα γὰρ ἐν καλέουσι Σχώθαι, στοῦ δὲ ἀρθαλμόν.

Pgl: μουνῶπα στρατόν] "Εθνος οἱ Κυνοκέφαλοι.

An conferendum illud Strabonis 1. 43 (cf. 7. 299) Αlσχύλου Στερ νοφθάλμους και Κυνοκεφάλους και Μονομμάτους?

> marg, in BX: 'Αριμασπόν] «'Αρι» γάρ λέγουσι κατά οίκείαν διάλεκτον οἱ έκεῖσε οἰκοῦντες τὸ ἔν, «μασπον» δὲ τὸν ὁφθαλμόν ἐν τῷ τοξεύειν γὰρ οὕτοι μύουσι τὸν ένα ὁφθαλμόν.

> C, Wamarg, Xa: 'Αριμασπός ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ «ἐν τῷ "Αρει μαίνεσθαι»; τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ «ἐν τῷ "Αρει» καὶ τοῦ «μασπῶ» τὸ μετὰ αὐθαδείας κινεῖσθαι.

D: Διὰ τὸ μύειν τὸν ὀφθαλμὸν τοξεύοντας, διὰ τὸ εὐστόχως βάλλειν.

Lemma in D: γρῦπας (Prom. 804).

C

805a

c

d

b

Q et gll. in PPd: 'Αριμασπός λέγεται δ μονόφθαλμος Αίγυπτακῶς, ἐκ τοῦ «ἀρι» δ δηλοῖ τὸ ἐν καὶ τοῦ «μασπός» ὁ ὁφθαλμός.

906a Dgl: ἀμφὶ νᾶμα κ.τ.λ.] Περὶ τὸν Νεῖλον.

Mediceus: Πλούτωνος] Τοῦ πλουσίου ποταμοῦ Αίθιοπίας, ούτως λεγομένου ἀπό τοῦ πολύν είναι έχει χρυσόν.

Cgl: Τοῦ Πακτωλοῦ, ήγουν τοῦ πλουτοποιοῦ.

807a (807-812) τούτοις σύ μὴ πέλαζε: «Τούτοις», φησίν, «οίε είπον 'Αριμασποῖς μὴ πλησιάσης: εἰς μακράν δὲ γῆν ἔνθης, εἰς το κεί αναν σῦνος, ἤτοι εἰς τὸ μέλαν γένος», (λέγει δὲ τοὺς Αἰθίοπος, «ούποιε εντοικοῦσι πρὸς ταῖς πηγαῖς τοῦ ἡλίου, ἔνθα ἐστὶ καὶ ὁ ποταμος ὁ ἐκγόικονος Αἰθίοὺ, 5 καὶ παρὰ τὰς δχθας τούτου ἔρπε καὶ βάδιζε, ἔοις ὰν ἔξὲνθης τον καταβασμόν » ὁ δὲ καταβασμός δρος ἐστὶ διαχορίζον Αιβόνην και Αίγοπουν «όπου, εἰς τὸ όρος, ἐκπέμπει ὁ Νεῖλος γλοκο ἐεδιακ τίνιον τοὶς ἐκεῖ.

Xgl: "Ηγουν τοῦ Πακτωλοῦ.

ἀπό τῶν ὁρῶν τῶν Βυβλίνων». ἡ δὲ Βύβλος πόλις ἐστὰν Αλγώπτο, ἀτο τῆς γινομένης ἐν τοῖς ὅρεσι τούτοις βύβλου βοτάνης τὰ Βύβλινα ὅρη ὁ το ποιητής ἐπλάσατο. Α.

806d-809c

b

809a

b

C

6 = Mediceum 811a. 6 διαχωρίζον] διοείζον PPd διοείζον και διαχωρίζον NV. 8-το cf. Mediceum 811b 5-το άτο τής ... Απλάσατο plerique, et Pmarg ad 811; περί τὰ ποιαίτα καιαίτα δρη φημά δε ταθίτα Βόβλινα ἀπό τής ἐν αθτοίς τροειαίτες δύβλου καλουμένης P hoc loco, et Pd.

CWa (continuatur cum 807a): Βύβλινα όρη έκληθησαν ἀπό τῶν δένδρων τῶν βυβλίνων τῶν ὅντων ἐν αὐτοῖς· ἀρ' ὧν τῶν δένδρων ἐλάμβανον οἱ ἔνθεωποι τὰ δέρματα αὐτῶν καὶ ἔγραφον, πρὸ τοῦ εἰρεθήναι τὰ > νῶν χάρτας. ἀφ' ὧν καὶ «βιβλία» τὰ νὸν γιατονιώνα καλοῦμεν, ὡς ἀπό τοῦ δνόματος τούτων τῶν δενδεων.

Recentiorem aetatem prodit chartae mentio in w 5.0 cf et Cgi ad 808. 4 δέρματα; sic CWa (δειματα in C legebat Dind :

808 Cgl: κελαινόν φῦλον] "Ηγουν τοὺς Σαρακηνούς.

gll. in PPd: πηγαῖς] Καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς, ἡγουν εἰς τὸν 'Ωκεανόν.

Mediceus gl: Αἰθίοψ] Ὁ Νεῖλος.
Simile in Bgl: ήγουν ὁ Νεῖλος ὑπάρχ(ων?)

gll. in CPPdWX: 'Ο Γάγγης. Ante Γάγγ, add, P: Αθιοπικός.

[197]

[196]

811a

C

Mediceus: Καταβασμός δρος διορίζον Λιβύην κα! Αξγυπτον.

Cf. 807a6; eadem fere praebet et BgI ad hunc locum. δρ., διορίζων coni. Paley.

Mediceus (in altero margine): Βιβλίνων ὀρῶν] 'Απο τῆς γινομένης παρ' αὐτοῖς βύβλου ἔπλασεν τὰ Βίβλινα δρη.

e Bgl: Βυβλίνων] Σεληναίων.

De Lunae Montibus confer Ptolemaei Geographiam 3, 8, 3

813a (813-814) οδτός σ' όδώσει: «Οδτος», φησίν, «ό καταβασμός όδηγήτει σε κεί έξει εἰς τὴν γῆν τὴν Νειλῶτιν, ἤγουν τὴν Αἰγυπτίαν, τὴν τρίγωνον», δεὶ τοῦτο δὲ λέγεται «τρίγωνος» αῦτη, ὅτι ἐν Αἰγύπτφ ὁ Νείλος ἐξερχόμενος κετὰ κειρὸν τὰ τῆς Αἰγύπτφο πάντα πεδία κατήρδευεν. ἔνθα καὶ ἡ ἐἰδεῖν ἔριν πρὸς ἀλλήλους τῶν Αἰγυπτίων φιλονεικούντων, ὡς τοῦ μὲν τὴν γῆν πλεῖον, τοῦ δὲ ὀλίγον ἢ οὐδέν τι κατήρδευσε. ταῦτ' ἄρα καὶ οἱ Αἰγυπτίον, ὁρους ταῖς ἀντῶν γαῖς ἐπιθεῖναι σπουδάζοντες, σχηματίνη γραφοῦντες αὐτὰς ἐνεχάρασσον, τὴν μὲν τρίγωνον, ἐτέραν δὲ τετράγονον σχηματίζοντες ἀφ' ὧν καὶ τοῖς φιλοσόφοις τὰ γραμμικὰ σχήματα το ἐφουρίθησαν. Α (contuli et DNcSiWaXcYa).

2 τρίγωνον: omnia post hoc verbum om. Pd. 3-9 ἐν Αἰγόπτον έφευρθῆγουν: citationem hanc esse monet scribendi genus multo exquisitius quam quod scholiastae A tribuere possimus (e.g. ἐνθε καὶ ἔγν ἰδεῖν, ταῦτ' ἄρα καὶ]; nota autem verbum καταρδεύω non nus ex hoc loco cognitum, et formam γαῖς. Εἰδείm auctori, nuhi ignoto, debemus fortasse ea quae in 844b citantur. 4 κατῆρ-δεων) καταρδεύα μο. 6 στο δὲ δλίγον ἢ οὐδείν τη ΒΝΝΕΡΥ SIΧΚαΥ; τοῦ δὲ ὅχτον, ἢ (τοῦ δὲ CWa) οὐκ ἀλίγον cet; unde τοῦ δὲ ἔχτον, τοῦ δὲ ὁλίγον Dind. Hoc recepissem equidem, mode si m ullo codice οὐδ' por οὐ invenissem. 8 ἐπέραν δὲ plerique; τὴν δὲ CDV; ἔπροι δὲ P, fortasse recte. 9 γραμμικὰ NNCS)Wa Yai γκομετρικὰ Βὶ. γκομιανατικὰ ρεξ.

 Cgl: τὴν τρίγωνου ἐς χθόνα] Τὴν Αἴγυπτον, ἡ τὴν 'Αλεξάνδρειαν.

Ya et marg. in DW: την τρίγωνον ές χθόνα] Figura triangularis, cum inscriptionibus: Σχήμα της Αlγόπτου, D; Τουδτάν έστι τὸ σχήμα της Αlγόπτου. δεκωτόν WYa.

814 PPdQYa: «'Αποικία» ἐλέγετο παον τοῖς παλαιοῖς δταν ἐπλήθυναν οἱ ἄνθροιποι ἐν οῖα ὀἠ τινι χώρα, καὶ ἐξέβαλον ἀπ' αὐτῶν τινας, και οἱ ἐκδιγθέντες ἐν ἐλλη χώρα κατώκησαν μετὰ ταῦτα ὰε ἐκθνεῖτο ἡ χώρα 5 ἐκείνη, ἢς ἐξῆλθον, τούτων μιτροθπολικ.

815 Mediceus: κτίσαι] 'Αντί τοῦ οἰκῆσαι.

814-8192

Sic Mediceus; oktora Dind, e «schol, rec.» nescioquo; sed ολεξισει praebent et gll. in BPPdWY, ολεοδομήσαι Cgl.

816a Mediceus: ψελλόν] "Ασημον, ἄναρθρον.

b (816-817) DNPPdV: ψελλόν τε καὶ δυστύρετον: 'Από τούτων δν σοι είπον, εί τι δύσγνωστον καὶ ἀσαφές ἐστιν (ἀπό μεταφορᾶς τῶν ψελλιζόντων παιδίων, καὶ άγνωστον ποιούντων τλλαληθέν), πάλιν ἐρώτησον, καὶ δικακ-5 φηνίσω σοι τοῦτο.

Fortasse scholiastae A tribuendum, quamvis omittant BCXY.

817 Mediceus et gll. in BPPd: ἐπαναδίπλαζε] Έπαν νερώτα.

P add. insuper: δεύτερον ἐρώτα.

818 Mediceus gl: ἢ θέλω] "Ηπερ θέλω.

819a (819-822) CDNPPdV: εΙ μέν τι τῆδε λοιπόν: Ό χορός πρός τὸν Προμηθέα φησίν αεΙ μέν τι καὶ ἔτερον μέλλεις εἰπεῖν τῆ Ἰοῖ, καὶ ολυ ἔρθης εἰπεῖν ἔτὶ τὰ παραβραμεῖν τὸν σὸν λογισμόν καὶ οἰον ἐκφυγεῖν (ἡ παρειμενον ἀντι 5 τοῦ, δ μέλλων εἰπεῖν παρῆκας διὰ τι παρειμενον ἀντι πάλιν εἰπὲ αὐτῆ καὶ τοῦτο. εὶ δὲ πάντα εἰπες, πληρωσον καὶ ἡμίν τὴν χάριν ῆν σε ζητοῦμεν μέμινησα: δὲ που τίς ἐστιν αὕτη». λέγει δὶ τὸ εἰπεῖν τίς ἐστιν ὁ μέλλων λίσαι αὐτόν τοῦ δεσμοῦ.

Ea est indoles huius scholii ut vix dubitari posat quin scholiastae A debeatur, quamvis omittant BXY. 3-4 kml τῷ ἐκρυγκῦν elegantius haec reddunt PPd: παραδραμόν [σας τὸν σὰν λογισμόν. ακαί οἰον ἀποφυγόν. 5-6 μέλλων εἰπεῖν παρῆκας] μέλλων λεχθήνει καταλειφθέν δέ PPd. 5 παρῆκας: — Mediceum Stob. 7 σε] σου PPd.

829a-832

c

c

d

Mediceus: παρειμένον] °Ο παρῆκας.

821a Mediceus: Φιλανθρώπως αξ 'Ωκεανίδες ήγοῦνται χάριν Ιδίαν τοῦ ἀκοῦσαι τῆς λύσεως αὐτοῦ.

2 τοῦ Mediceus; legendum τὸ cum PPdYa (821b).

Ya et gll. in PPd: Φιλανθρώπως αἰ 'Ωκεανίδες χάριν ίδιαν ήγοῦνται τὸ ἀκοῦσαι τὸν λύσοντα τὸν Προμηθέα.

Cf. Mediceum 821a.

b

823 (823-828) το πῶν πορείας: 'Ο Προμηθεύς φησι πρός τον χορὸν ὅτι «ή 'Τὰ ἀπαν το πλήρωμα τῆς ἑαυτῆς πλάνης μεμάθηκεν· Γνα δὲ γνῷ καὶ μάθη ὅτι οἱ ψευδῶς ταῦτα εἰπον αὐτῆ, φράσω καὶ διηγήσομαι καὶ ἀ ἐκακοπάθησε πρὸ τοῦ ἐλθεῖν ἐνταῦθα, δούς τεκμήριον καὶ σημεῖον τῶν ἐμῶν 5 λόγων ὅτι ἀληθεῖς εἰσι τοῦτο, τὸ εἰπεῖν τὰ προγεγονότα εἰς αὐτήν. τοὺς μὲν οῦν πολλούς λόγους ἐάσω· πρὸς αὐτό δὲ τὸ κεφάλαιον τῶν σῶν πλανημάτων πορεύσομαι». Α (contuil et D).

3 οὐ ψευδῶς] ἀψευδῶς Β, P s.l., Y.

Bgl P*: είδη Εἴδημι· καὶ ὁ παρατατικός «εἴδω» ἐὰν εἰδη.

Futtilis adnotationis initium et finem tantum refero.

828 P*: «Τέρμα» λέγεται ή κεφαλή και τό άκρον· ένταῦθα δε τὴν κεφαλήν φητιν.

829a (82g-841) ἐπεὶ γὰρ ἤλθες πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα: «Ἐπεῖ γὰρ ἤλθες πρὸς τὴν γῆν τῶν Μολοσσῶν καὶ περὶ τὴν Δωδώνην, τὸ ὅρος τὸ αἰπύνωτον καὶ ὑψηλόν, ὅπου μαντεῖα εἰσὶ καὶ θῶκος καὶ θρόνος τοῦ Θεσπρωτοῦ Δωός, καὶ ὁπου εἰσὶ τὸ σημεῖον τὸ ἄπιστον, αὶ προσαγορεύουσαι καὶ: μαντευόμεναι δρύες» ἀπιστον γὰρ τέρας τὸ δρῦς ἐκπέμπειν φωνάς! αἰνής ἴον μαντειῶν (καὶ -πὸν μαντικῶν δρυῶν) ἐλέχθη σοι φανερῶς καὶ οἰν αἰντιματωδῶς ὅτι μέλλεις γενέσθαι τυνή τοῦ Διὸς: ἐνπεῦθεν (καὶ ἀπὸ κόλπον τῆς 'Ρέας», λέγει δὲ τὸν νῦν καλούμενον 'Τόνιον· πρώτην γὰρ Οίτος το 'Ρέας κόλπος ἐλέγετο. αἰσς 'οῦ κλυδωνίξη ἐν πλανωμένοις δρόμοις· εἰς τὸν μετὰ τοῦτο δὲ καιρίν (ἀκτὶ τοῦ, ὅστερον) ὁ θαλάσσιος τόπος δι' οδ

ἐπεραιώθης Ἰόνιον πέλαγος ὀνομασθήσεται ἀπὸ σοῦ, μνημόνευμα τῆς σῆς πλάνης». Α (om. C; contuli et D).

Lemma: δάπεδα omnes nostri excepto D (qui hoc verbum om.). 6 μαντειών hoc accentu nostri. 7 post Δώς add. Pdd: κλευς 8 βοῦς γενομένη omnes nostri. Neglegenter agere videtur scholiasta cum verbo oloτρήσασα, Prom. 836. Sin vero lectionem aliam, nobis ignotam, interpretatur, corrupta illa fuit; nam multo ante bos facta erat Io Argis, Prom. 673 sqq. (cf. Francken, p. 47). παραγενομένη pro βοῦς γενομένη, scripserunt edd., sed nullo, quoad sciam, codice auctore. II τόπος πόντος Pdd 12 Ιου. πρό δυομασθήσεται Ίδνος ΒΝΧ. 12-13 άτο σοῦ τένας βαθο δοῦ γενομένης ελαθο τοῦ ψημονούματος τῆς σῆς πορείας καὶ πλέπης Pdd

P*Ya: Μολοσσά δάπεδα: Τὰ μαντικά: ἢ εἰς τὰ
 Θεσσαλικά, ἀπὸ ἔθνους τινὸς Μολοσσῶν λεγομένου.

2 similia exhibent et gll. in CPd.

Pmarg: Μολοσσά] 'Από τοῦ «μολεῖν» ἐκεῖσε τὴν «ὅσσαν» καὶ τὴν μαντείαν.

Eandem explicationem diversis verbis praebet Bgl.

830a Mediceus: την αλπύνωτόν τ'] Την ὑψηλόνωτον, ή την τραχεῖαν, παρὰ τὸ «αἶπος».

b P*: Δωδώνη ὅρος, ἐξ οὖ καὶ ἡ Δωδώνη πόλις.

gll. in BPPd: Δωδώνην] Τὴν νῦν Βόντιτζαν.

าทุ้ง งนึง PPd; ก็youv าทุ้ง B. Bอังกะรัสม BPd, Boังจ- P. Si oppidum hodiernum Vonitsa dicere volunt, mire errant; hoc enim ad sinum Ambracium situm est.

> CWa: Λέγουσι δὲ τὴν Ἰὰ πλανωμένην ἐλθεῖν καὶ πρὸς τὴν Δοδάνην, ἔνθα εἰσιν αὶ μαντευόμεναι δρύες, κάκειθεν ἀκοῦσαι παρὰ τῶν δρυῶν φανερῶς εἰπουσῶν, ααῦτη ἡ Διὸς κλεινή δὰμαρ μέλλουσα ἔσεσθαι».

Hoc loco collocant CWa; cum fine scholii sui 823 coniungit Dind. Citari videtur mythographus aliquis qui ipsius Aeschyli narrationem sequitur. 4 Prom. 834 sq.

832 Mediceus: αὶ προσήγοροι] Αὶ ἔμφωνοι.

υ supra μ scriptum (eadem manu, secundum Weckl.), ut fiat εύφωνοι.

833 Mediceus: ὑφ' ὧν] Τῶν δρυῶν.

835a Pmarg: Τῶνδε] ᾿Απὸ τῶν μαντευμάτων ὧν ἐμαντεύθης ἀπὸ τοῦ Φοίβου καὶ ἀπὸ τῆς δρυός.

Mediceus: προσαίνει] Υπομιμνήσκει σε.

 CV: Εἰς μνήμην σου ἔρχεται καὶ εὐφραίνει σε διὰ τὸ εἶναι ἀληθές.

C (continuatur cum 835c): Καὶ ὑπομιμνήσκει τὰ παρὰ σοῦ πραχθέντα πρώην.

> V (continuatur cum 835c): Τῶνδε προσσαίνει: ἀφ' ὧν εξρηκα ὑπομιμνήσκει· διὰ τὶ χαίρεις γὰρ ὀνομασθεῖσα γυνὴ τοῦ Διός.

2 εἴρτμα scripsi; -ας V ut vid. 2 διὰ τὶ: sic V, corrupte. 2 χαίρεις scripsi collato 835f 2; -ει V.

P*: Εἰς μνήμην ἔρχεται καὶ εὐφραίνει σε διὰ τὸ εἶναι ἀληθῶς δάμαρτα Διός· χαίρεις γὰρ ὀνομασθεῖσα γυνὶ, τοῦ Διός.

Mediceus et (partim) Υα: κόλπον 'Ρέας] Καὶ 'Απολλώνιος αΚρονίην άλαω τον 'Ιόνιόν φησι. οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο.

In Ya ita; καl 'Aπ. Κρονίαν (sic) ἄλα εἶπεν; sequitur tum 8370 1 Ap. Rhod. Argonautica 4, 327.

Mediceus (in altero margine): "Ότι 'Ρέας κόλπος ὁ Ίδνιος πρώην έκαλεῦτο.

VYa et Cgl: "Οπ 'Ρέας κόλπος ἐκαλεῖτο ὁ 'Ιόνιος κόλπος.

- Mediceum 837b.

£

837a

ь

c

P°: "Οτι δ Ίόνιος κόλπος πρώην κόλπος 'Ρέας ἐκαλεῖτο. ὕστερον δὲ Ἰόνιος ἀπὸ τῆς Ἰοῦς. 839a Mediceus: "Όθεν ὁ Ἰόνιος κόλπος ούτω προσηγορεύθη.

[uxta Prom. 830-845 hace scripta

 gll. in DPW, ad finem huius versus scripta: 'Αναχρονισμός.

842 (842-843) σημεῖά σοι τάδ' ἐστί: Ταῦτά σοὶ ἐστι τημεία και ὑποδείγματα τῆς ἐμῆς διανοίας, ὅτι μαντική ἐστι καὶ προορά πκέον τι τοῦ γενομένου καὶ φαινομένου: ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τούτων πιστώθητι ὅτι ὡσα σοι εἴπον ὅτι μέλλεις παθεῖν ἀληθῆ εἰσί. Α.

3-4 δτι...είσί] δσα σοι είπον είς τὸ μετέπειτά σε παθείν δτι άληθη είσί. PPd.

843a Mediceus: τοῦ πεφασμένου] Τοῦ φανερού ἀντι τοῦ «καὶ τὰ κρυπτὰ είδεν ἡ ἐμὴ φρήν».

b Ya (continuatur cum sch. 842): "ΑΛΛΩΣ· ήτοι τοῦ προδήλου, τοῦ φανεροῦ· ἀντὶ τοῦ «καὶ τὰ κρυπτὰ είδεν ἡ ἐμὰ, φρήν».

2-3 = Mediceum 843a.

GaP*Ya: Φαίνω, φανῶ, πέφαγκα, πέφαμμα: καὶ
 τροπῆ Δωρικῆ τοῦ ὰ εἰς τὸ ỡ, πέφασμαι.

844a (844-852) τὰ λοιπά δ' ὑμῖν: Κοινὸν ποιεῖται τὸν λόγον ἐνταῦθα ὁ Προμηθεύς πρός τε τὸν χορὸν καὶ τὴν Ἰόλ, καὶ φησιν ὅτι ατὰ ἐπιλοιπα κοινός εἶπω ὑμῖν καὶ ταὐτη (τῆ Ἰοῖ), τῆς πρώγγ ἀψάμενος διπγήσεωρες, εἶτα ἀναλαμβάνει τὰ προειοριμένα καὶ οἰονεὶ ἐναγνομεσμόν ποιεῖται τῆς

5 Αξγόπτου, και λέγει πρός την Τω ότι απόλις έστι λεγομένη Κάνωβος έν αὐτῷ τῷ χείλει τοῦ Νείλου καὶ τῷ προσχώματι (οίονεὶ τῷ ἀναχιωματισμῷ)· ἐνταῦθά σε ὁ Ζεὺς πάλιν ποιήσει ἄνθρωπον, ἀκόξος χειρὶ ἐφαψάμενός σου· τέξεις δὲ καὶ παϊδα "Επαρον ὀνομαζόμενον, ἐπώνυμον τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διός, δς κυριεύσει πάσης τῆς γῆς ὅσην ἀρδεύει Νείλος ¹⁰ ὁ ποταμός (ῆγουν πάσης τῆς Αξγύπτου).» Α.

2 post ἐπλοιπα add. PPd: εἰς κοινόν, ἄγουν. 4-5 = 846d. 5 post Κάνωβος add. PPd: εἰς τὰ ἔσχατα τῆς γδούς, ῆγουν τῆς Αἰγόπτου, κειμένη. 6 post τροσχώματι quaedam add. PPd: νίὰε 84γε. 7 ἐντείδα ... ἄθθρωπου] ἐνταίδα, ήγουν ἐν τῷ Κανώβῳ. πάλιν ὁ Ζεὸς εἰς ἄνθρωπον μεταμείξη (lege -ει) σε ἔμφρονα καὶ νοῦν ἔχουσαν PPd. 7 ἀνθρωπον: cf. Medicenım 848. 8-9 cf. Mediceum 850, fin. 9 ἀφδεὐκι) ἀρδει PPd.

PPd (post 844a) et Va (iuxta Prom. 852): Ἰστέου δὲ ὅτι ὅπερ ὁ Νεῖλος ἐν τῆ Αλγύπτω ποιεῖ, τοῦτο καὶ ὁ ἐν τῆ Ἰνδία ῥέων ποταμός. ἄρδει γὰρ καὶ οὖτος τὰ ἐκεῖσε πεδία, διαφέρει δὲ τι τοῦ Νείλου· μετὰ δὲ τὸ 5 ἀρδεῦσαι τοῦτον τὰ ἐκεῖσε χωράφια, συνελθόντες οἱ ἐν

5 αρδεύσαι τουτον τα εκεισε χωραφία, συνελύοντες οἱ ἔν τῆ 'Ίνθἷα οἰκοῦντες φωνὰς εὐχαριστηρίους μετά κυμβάλων καὶ ήχων ὀργάνων τούτφ τῷ ποταμῷ ἀναπέμπουσι. τέλος δὲ ποιήσαντες μέδιμινον χρυσοῦν, ἔμβάλλουσιν εἰς αὐτὸν ώσπερ ἀνάθημά τι εὐχαριστήριον.

Citari base ex alieno auctore monent et scribendi genus et dictio (nota vocabulum χωράφιον, et εὐχαριστήριος adiective usurpatum) Cf. ad 813a. 7 ήχων δργάνων PYA; ήχων tantum, Pd. Locus suspectus; ἡχείων δργάνων (cf. LSJ s.v. ἡχεῖον) bene coni. Douglas Young.

846a Mediceus: Τῆς νυκτός.

Adscriptum hoc ad finem versus; sine dubio per errorem collocatum. Fortasse pars erat scholii iam deperditi ad *Prom.* 861; cf 861a, b.

Mediceus: ἔστιν πόλις Κάνωβος] 'Αναχρονισμός.

V: ἔστι πόλις Κάνωβος: Τὸ σχήμα διηγηματικόν. τῆς τῶν Αίγυπτίων χθονός, οὐχὶ πάσης.

 gll. in BC: ἔστι πόλις Κάνωβος] Οἰονεὶ ἀναγνωρισμόν ποιεϊται τῆς Αἰγύπτου.

== 844a4-5.

b

d

847a

b

c

Mediceus: προσχώματι: Τῷ ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ ἐτησίω προσθήματι τοῦ χώματος, φθόνων δὲ σωμάτων.

2 φθόνων (lege -ον) δὲ σωμάτων lemma debebat esse scholii ad Prom. 859. Simile aliquid accidit in Mediceo 438a.

Mediceus: προσχώματι] Έν ύψηλῷ γάρ ἐστιν.

DNQV et (insertum in medio 844a) PPd: Προσχώματι· σημείωσαι ότι προσχώματα λέγονται οἱ ἀναχωματισμοὶ καὶ οἰονεὶ ὑπεραπεστηκότες τόποι. λέγεται οἰ πρόσχωμα κάκεῖνο δυθα καταρρέον όδωρ ἰλὺν περιττήν 5 καὶ ψαιμιὸν σεορηδόν ἐπιτίθηση».

1-2 προσχώματι . . . λέγονται] λέγονται δέ καὶ προσχώματα PPd 5 σωρηδ. Επιτίθ.] τίθησι σωρηδόν PPd. Mediceus et gll. in PPdY: έμφρονα] 'Ανθρωπόμορφον.

Ad hoc add. PPd: καλ νοῦ μετέχουσαν.

Mediceus gl et Bgl: ἀταρβεῖ] Άφοβοποιῷ.

850 Mediceus: γεννημέτων] ή Τῶν ἐκ Διὸς γεννηθέντων· ἡ τῆς Διὸς ἐπαφήσεως.

851a Mediceus: κελαινόν] Μελάντεροι γάρ είσιν οί Αίγύπτιοι.

b Cgl: Μελάντεροι γὰρ οἱ ἐν τῷ Νείλῳ Αἰθίοπες.

μελανοι C: correxi.

853a (853-856) πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ: «Πέμπτη δέ», φησί, «γέννα ἀπὸ τοῦ Ἐπάφου, πεντήκοντα παῖδας ἔχουσα, πάλιν μή θέλουσα παραγενήσεται εἰς τὸ "Αργος, φεύγουσα τὸν συγγενικὸν γάμον τῶν ἀνεψιῶν».

πέμπτην δὲ γενεὰν λέγει ἀπὸ τοῦ Ἐπάφου τὰς πεντήχοντα τοῦ Δαναοῦ 5 θυγατέρας.

848-853a

πῶς δὲ πέμπτη γενεὰ ἦσαν αὖται ἀπό τοῦ Ἐπάφου, μάνθανε. πρώτη γενεὰ Ἔπαφος· οῦ Λιβύη· ῆς Βῆλος· οῦ Δαναός· οῦ αἱ πεντήχοντα θυγατέρες, ἀς ὁ ποιητής πέμπτην γενεὰν ἀπό τοῦ Ἐπάφου ἀνόμασεν. Ιστορεῖται δὲ ἀδελφούς εἶναι Αἴγυπτον καὶ Δαναόν, παῖδας δὲ 'Αγχινόης

10 καὶ Βήλου υἰοῦ Ποσειδῶνος καὶ Λιβύης, ἀρ' ἡς καὶ ἡ χώρα Λιβύη ἀνόμασται. δς Βῆλος τὸν μὲν ἔνα παίδα αὐτοῦ Δαναὸν ἐν Λιβύη κατώκισε, τὸν δὲ ἔτερον, ἡγουν τὸν Αίγυπτον, ἐν 'Αραβία· ὅστις τοὺς Μελάμποδας χειρωσάμενος ἀρ' ἑαυτοῦ τὴν χώραν αὐτῶν ἀνόμασεν Αίγυπτον, γίνονται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικών Αίγὑπτω μὲν πεντήκοντα παίδες. Δαναῷ δὲ

15 θυγατέρες πεντήκοντα. έπει δὲ μέσον αὐτῶν φιλονεικία ἐγένετο, ἐκάστου τὸν τῆς ἀρχῆς ὅγκον ἐφελκοντος πρὸς ἐαυτόν, φοβηθείς ὁ Δαναὸς μήπως ἀναιρεθήσεται ὑπὸ τῶν υιᾶν Αἰγόπτου (ῆν γὰρ χρησιμός αὐτῷ δοθείς πάλαι περί τούτου) ναῦν κατεσκεύασε τὴν κληθείσαν πεντηκόντορον ὡς ἀπό τοῦ ἀριθμοῦ ὧν

20 Εγέννησε θυγατέρων. ἢ τὰς οἰκείας κόρας ἐνθέμενος εἰς τὸ "Αργος ἀπήει, φυγών τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Αίγυπτον ός, ὡς εἰπομεν ἄνωθεν, πεντήκοντα εἰχεν υἰούς οἱ τὰς τοῦ Δαναοῦ θυγατέρας ἔζήτουν ἐπὶ τῷ συνοικῆσαι ἀνανῖε.

καί το μέν άληθες της Ιστορίας ούτως έχει ο δε παρών ποιητής ομοιν ότι 25 διά τοῦτο έλεύσεται είς το "Αργος ή θηλύσπορος γέννα, ή πέμπτη από τοῦ

[204]

[205]

C

858

b

d

Έπάρου, ήγουν αὶ πεντήκοντα θυγατέρες τοῦ Δαναοῦ, διὰ τὸ μὴ θέλουν συνεθεῖν εἰς γάμον τοῖς ἐξαδέλροις αὐτῶν. τέως οῦν ὕστερον, σπεισχμένον τοῦ τε Δαναοῦ καὶ τοῦ Αἰγύπτου, ἔδοικεν ὁ Δαναὸς τὰς οἰκείκε θυγατέρας εἰς γάμον τοῖς υἰοῖς Αἰγύπτου · ἐπεὶ δὶ ἐπτοεῖτο κατὰ τὸν 3ο χρησμόν ὁτι ἀναμεθήσεται ὑπὸ ἐνὸς ἐκείνων, παρήγγειλε ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ ἀνελεῖν νυκτός τοὺς νυμφίους. καὶ αὶ μὲν ἄλλαι πᾶσαι οῦτως ἐποίησαν, μἰα δὲ θελγθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἔρουτος οὐκ ἀνεῖκε τὸν ἐαυτῆς νυμφίου, ἀλλ εἰασε ζῆν · περὶ ῆς καὶ ὁ ποιητής οὕτός φησι. Α.

4-8 cf. Mediceum 833b. 6 πέμπτη ... Επάφου] πέμπτη ήσαν PPd. 8 åς ... ἀνόμασεν] åς Αλογόλος πέμπτην γενεάν εἶπεν PPd. 12-14 δστις ... παίδες] γίνονται δὲ τῷ μὲν Αλγόπτος, δς τοὺς Μελέμποδας χειρωσίμενος ἀς ἔαυτοῦ τὴν χώραν αὐτάν ἀνόμασεν Αλγοπτοι τοὶ πεντέχοντα ἐκ πολλών γυνακιάν PPd. 18 et 30 χρησιοι τοὶ επτευοι είτο nusquam nisi in hoc scholio commemorato vide Garvie, p. 165. 23 αὐταῖς CPPdV; -οῖς cet. 27 τέως οὐν δστερον CV; τέως δ' οὐν ὅστερον BXY; δστερον ούν PPd. 29 post γάμον add. συνεθιξύ ΧΥ, συνεισελιξύ Β)ς cf. v. 27, τιὰ συνεθιξύ ΚΥ, συνεισελιξύ Β)ς cf. v. 27, τιὰ συνεθιξύ ΚΥ, συνεισελιξύ Β)ς cf. v. 27, τιὰ συνεθιξύ ΚΥ δενείνων] μὴ ὁπὸ ἐνὸς ἐκείνων ἀναιμεθείτ PPd. 30 δτι ... ἐνὸς ἐκείνων] μὴ ὁπὸ ἐνὸς ἑκείνων ἀναιμεθείτ PPd. 33 post νυμερίον αdd. PPd. δε ῆ γὸ δ Λυγγρώς (sic). 33 καλ. ·. γος τρποῖ δ Αλογόλος (γρ. δ ποιγτής P sulter lineam) ἐνταϊθά φρα PPd.

Mediceus: Αὶ Δαναοῦ θυγατέρες, πέμπτη δὲ οὕτως: Ἐπάφου Λιβύη· ἢς Βῆλος· οῦ Δαναός· οῦ αἱ ν΄ θυγατέρες.

Mediceus gl: πεντηκοντόπαις] Ὁ Δαναός.

d

857a

856a ἀνεψιῶν] Τῶν ἔξαδέλφων. Glossema in A (om. V; contuli et D).

Pmarg: Σημείωσαι ότι τον έξαδελφον «ἀνεψιὸν» λέγει, τον δέ ἀνεψιὸν «ἀδελφιδην.»

2 ἀδελφιδήν P ut vid.; forma tantum e titulo Romanae aetatis cognita (cf. LSJ, s.v.); ἀδελφιδοῦν Dind.

 Pgl: ἐπτοημένοι] Ἡσθενηκότες- ἐκκρεμεῖς ὑπάρχοντες ἐν τῷ καιρῷ τῆς συνουσίας.

marg. in PPd: Ἡσχολημένοι περὶ τὸν ἔρωτα. ἡ ἡσθενημότες τὰς φρένας δσον πρὸς τὸν ἔρωτα.

gll. in PPd: κίρκοι] 'Ιέρακες οἱ νυμφίοι, δηλονότι διὰ τὸ άρπακτικόν.

b DPPdV: κίρκοι πελειῶν: Πελείας τὰς νύμφας φησίν, ἤτοι τὰς τοῦ Δαναοῦ θυγατέρας (ὰρρολισιακὸν γὰρ τὸ δρνεον τοῦτο, ἡ περιστερά): κίρκους δέ, ἤτοι ἀεπούς, τοὺς νυμφίους, ἤγουν τοὺς υίοὺς τοῦ Αἰγύπτου, διὰ τὸ 5 ἀρπακτικόν.

Mediceus: Πελείας τὰς νύμφας φησί (ἀφροδισιακόν γάρ τὸ ὄρνεον)· τούς δὲ νυμφίους κίρκους, διὰ τὸ ἄρπακτικόν.

marg. in DW: λελειμμένοι] Γρ. «ἐλελιμμένοι», ἀπό τοῦ «λίπτω» τὸ ἐπιθυμῶ.

Prima duo verba in W valde obscura. ι ἐλελιμμ.: debebant λελιμμένοι. Cf. textum poeticum in P, ubi ι supra ε: scriptum in verbo λελειμμένοι.

gll. in PPd: οὐ θηρασίμους] "Ηγουν τοὺς διὰ τὸν φόνον αὐτῶν οὐκ ἀξίους θηρεύσεως.

859a Μediceus: φθόνον δὲ σωμάτων] Αὐτοῖς τοῖς σώμασι τιμωρηθήσονται, θεῶν νεμεσησάντων αὐτούς.

Cf. 859b, unde autous in fine corrigendum in autois.

DPPdVYa: φθόνον δε σωμάτων: 'Αλλά τῶν σωμάτων αὐτῶν τουτέστιν, αὐτοῖς τοῖς σώμασι τιμωρηθήσονται, θεῶν νεμεσησάντων αὐτοῖς.

1 ἀλλ. τῶν σωμ. DV; τῶν δὲ σωμ. PPd; τῶν σωμ. δὲ Ya. 2-3 = Mediceum 859a.

Pgl: φθόνον] "Η φόβον, καὶ τὴν ἰσχύν.
 φόβον P; scribendum φόνον; cf. 859d.

Pdgl: φθόνον] Την Ισχύν. γρ. φόνον.

PPd: έξει δὲ θεός: 'Υπερ τῶν σωμάτων τῶν θυγατέρων, φειδώ καὶ έλεον, ἢ μέμψιν κατὰ τῶν ἀρσένων.

Lemma: 82: sic PPd.

[206]

[207]

866b-877a

f

g

860a

861a

864

866a

Pgl: έξει θεός] Φέρει, ἐπάξει ἡ εἰμαρμένη.

PglYa: θεός] "Η ὁ "Αρης, ή ή "Ηρα· ή 'Αφροδίτο ή δ "Έρως. ή και "ΑΛΛΩΣ · φθόνον δὲ ἔξει σωμάτων δ θεός, ήτοι δ "Αρης, άντι τοῦ φθονήσει τοῖς τῶν νυμφίων σώμασι.

Deos varios nominant etiam brevia glossemata in B (Cupidinem) C (Venerem vel Iunonem), Pd (Cupidinem vel Venerem vel Iunonem), Y (Iunonem).

gll. in PPd: Πελασγία] 'Η Λάρισσα.

«Pelasgiam» pro Argo dictam esse accipiunt gll. varia in BPd (alterum) XY; pro Hellade Cgi.

gll. in BCDPWY: δέξεται] Τὰ σώματα αὐτῶν. h

> Mediceus et P (bis: et in scholiis et in margine) PdVXc: νυκτιφρουρήτω: Τῷ νυκτὸς ἐπιτηρήσαντι· νυχτός γάρ αύτοὺς είλον.

Lemma om. Mediceus. 3 αὐτ. εῖλ. Mediceus; ἀνεῖλον αὐτούς cet.

Cgl: Νυκτός γὰρ ἐπιτηρήσαντες αὐτοὺς ἀνεῖλον. b Cf. Mediceum 86ra.

gll. in DPPdW: σφαγαΐσι] Τοῖς τόποις τοῦ σώματος 863 έν αζς καίριαι καὶ θανάσιμοι πληγαί γίνονται.

> DPPdVXc: τοιάδ' ἐπ' ἐνθρούς: 'Η 'Αφροδίτη έπιστάτις τῶν ἀφροδισίων ἐστίν· αῦτη γὰρ γάμων έφορος, ήδείας τὰς συνουσίας ποιούσα. νῦν δὲ λέγει δ Προμηθεύς δτι «αίτία θανάτου γένοιτο 'Αφροδίτη 5 τοις έμοις έχθροις (ήγουν τοις του Αιγύπτου υίοις)». έχθρούς δὲ καλεῖ αὐτοῦ τούτους, ὡς καταγομένους άπο τοῦ Διός. εξποι δ' ἄν τις τοῦτο λεχθηναι καὶ διὰ τὸν Δία· ούτος γάρ έλύπει τότε τὸν Προμηθέα.

3 vũn để] nữn cổn PPd. 7-8 είποι . . . Προμ. soli habent PPd.

gll. in BDPPdY: σύνευνον] Τὸν Λυγγέα. Augyta: sic omnes.

Pgl: ἀπαμβλυθήσεται | Χαυνωθῆ, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ b σιδήρου.

άπαμβλυθ.: sic P in textu poetico (cf. var. lect. apud Dawe, p. 236).

Pgl (alterum): Γρ. ἀπαμβληθήσεται, ήγουν ἐχχοπή-¢ σεται του φόνου.

gll, in PPd: Καὶ ἀσθενής μείνη ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. d

Mediceus et gll. in BDPPdY (in hoc ad 866): 869 βασιλικόν γένος] "Αβαντα.

Sic Mediceus; τὸν "Αβ. vel ἥγουν τὸν "Αβ. cet.

PglYa: σπορᾶς κ.τ.λ.] 'Απὸ τῶν ἐγγόνων τοῦ "Αβαντος 871 μέλλει γενήσεσθαι ὁ Ἡρακλῆς.

872 κλεινός] 'Ο 'Ηρακλῆς. Glossema in A (om. V; habent DW).

gll. in BC: Τιτανίς] 'Η μία τῶν Τιτάνων. 874a

Pgl: Τιτάνες ἐκαλοῦντο οἱ ἀπὸ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γής γεννηθέντες.

Mediceus et Sj: "Όπως δὲ ἔχω τύχης καὶ δι' ἡν 875a αίτίαν λυθήσομαι, πολλοῦ λόγου αν είη τοῦτο.

Qui hoc scholium composuit fortasse ante oculos habebat $\delta\pi\omega\varsigma$ δ' έχω, πῆ ταῦτα δὴ κ.τ.λ.; quam lectionem Trichmus (Smyth I, p. 68) invenisse se autumat «ἐν τοῖς ἀρίστοις τῶν ἀντιγράφων».

b (875-876) DPPdVXc: ὅπως δὲ χώπη: "Όπως δὲ λυθήσομαι και πῶς και δι' ἡν αίτίαν μακροῦ και πολλοῦ λόγου έστιν είπεῖν.

Cf. Mediceum 875a.

Mediceus et gll. in BCDPPdW: ἐλελελελείο] 877a Θρηνώδες ἐπίφθεγμα.

Inverso ordine habet C; θρηνητικόν pro θρηνώδες PPd.

[209]

.

ь

c

đ

e

b

c

gll. in PPdW: Τοῦτο λόγος θρηνητικός· λέγει δὲ αὐτόν τις στενοχωρούμενος καὶ ἐπικαλῶν τινὰ ἐλθοίν εἰς ελεον.

878a Mediceus et gll. in BCW: σφάκελος] Σπασμός τοῦ ξγκεφάλου.

PPd et Wmarg: σφάκελος: Ίστέον δτι ὁ ἐγκέφαλος ἀεικίνητός ἐστιν· ὅταν δὲ εἰς αὐτὸν γένηται πλείων θόρυβος ἢ κτύπος, τότε πάσχει σπασμόν· καὶ ἐξ αὐτοῦ λέγεται καὶ ὁ σφάκελος, οἰονεὶ «σπάκελός» τις 5 ὧν, ἀπὸ τοῦ «σπῶ».

P*: «Τῷ σφακέλφ τῶν γραμμάτων ἡνώχλησα», ἡγουν ἐπιστημόνως είδον, ἡρεύνησα.

Citatio satis manca e lexico quodam videtur esse sumpta.

P*SjXY: Σφάκελος νόσος καὶ σφακελίζω καὶ σφακελισμὸς ἡ παραπληξία καὶ ἡ σῆψις τῶν μικλον. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ καὶ σπασμός, λέγετα: δὲ σφάκελος καὶ ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος, λέγετα: 5 δὲ καὶ ὁ σφυγμός, καὶ ὁ παλμός, σφάκελον δ΄ ἔνιοι τῆν σῆψιν λέγουσι τῶν ὀστέων, καὶ σφακελίσαι τὸ κατασαπῆναι καὶ ἀπονεκρωθῆναι. φάκελος δὲ ἡ συλλογὴ, τῶν ξύλων.

Eadem fere leguntur in 1045b1-8, α σφακελικό fortews: fere = Souda s.v. σφακελισμός, ad int = α παραπλητία παραπλητία P. 2 μυελών) μελών Υ. 3 γίνεται ... σπασινό cm. P. 5 σφιγμός Dind.; σφιγμός nostri. γ φάκελος Dind. σφέκελος nostri. Post v. 85 jadd. 1045b 8-11; vide ad eum locum

[D: φρενοβλαβεῖς (sic). Fortasse huc spectat scholium codicis D 881d, ubi vide adn.]

679a Mediceus: ἄρδις] 'Η ἀκμὴ τοῦ πάθους.

P*: "Αρδις τὸ ξίφος, τὸ «ἄρας» καὶ βλάβας «διδοῦν». Eandem etymologiam profert Dgl.

gll. in PPd: ἄρδις] Ξίφος. βέλος, ἡ ἀκμὴ τοῦ πάθους. ὁρμή.

1 ή . . . πάθους: = Mediceum 879a. βέλος et δρμή om Pd.

880a Mediceus: ἄπυρος) Ἡ πολύπυρος, διὰ τὸ σφοδρὸν πάθος. ἥ, πῦρ μὴ ἔχουσα.

ι ή πολύπ. Mediceus; ζ πολύπ com Vitelli

b CDPPdV et Wgl: ἄπυρος: Πολύπυρος, διὰ τὸ σφοδρὸν τοῦ πάθους καὶ πολύ: ἢ ἄπυρος, ἢ δίκην πυρος ἐμπιαπρῶσα καὶ κατακαίουσα, πύρ δὲ μη ἔχουσα.

Cf. Mediceum 880a.

880a-881d

c

b

c

d

gll, in DPPdW: ἄπυρος] Οὐ χαλκενθοΐσα πυρ..

Similia sed corrupta (ὁ διὰ πυρὸς χαλκευθεις) et Bgl

881a Mediceus: χαρδία (sic) δὲ φόβω] 'Αντί τοῦ, ταρασσών γίνεται ὑπὸ τοῦ φόβου.

2 Yivetai] -oµaı bene coni. Weckl, cf. lectionem codicum PPdYa in 881b2.

CDPPdVYa: καρδία δὲ φόβω: 'Αντί τοῦ, παράσσων γίνεται ἀπό τοῦ φόβου, ἡ καρδία μου διαπαντοι ἐκ τοῦ φόβου λακτίζει, σφύζει, καὶ πάλλεται καὶ λακτίζει την φρένα μου περὶ γὰρ τὴν καρδίαν αὶ τρένες εἰσι. τικες δ δὲ τὸ «λακτίζειν φρένας» φασίν ἀντί τοῦ παραγρονεύ ὑπὸ τοῦ πάθους.

Lemma: καρδία omnes. δὲ om. CPd. 1-2 Mediceum SS11 2 γίνεται] -ομαι PPdYa.

PPdYa (in his continuatur cum 881b): Φρην δε έστεν υμήν τις διήκων ἀπό τοῦ φάρυγγος μέχει τοῦν όπογαστρίων μερῶν· διερχόμενος οῦν ἐνθεν κάκεθιεν, ὥσπερ τι ζῶσμα γίνεται, ὁ καὶ διάρραγμα καλείτεν, ἔστι δὲ μέσον τῶν ἀναπνευστικών καὶ τῶν θεραπευτικών ἀναπνευστικά δὲ εἰσι πνεύμων, καρδια: θεραπευτικά δὲ στλῆν, ἦπαρ, μέχρις ἀν οῦν σώνξηκαι ὁ ὑμην οὐτος ὑγιαίνει τὸ ζῷον· ὅπαν δὲ πάθη κοπήν, τὸτε παραφρονεί, καὶ συμβαίνει ἡ φρενῖτις νόσις, ἐζ κύτοῦ καὶ κιμετάτο φρενων τὰ τῆς ῥάχεως ὅπισθεν λέγονται.

 Φρήν ἐστί τις ὑμὴν διήκων ἀπὸ τοῦ ἀνθερεῶνος μέχρι καὶ τοῦ ζωστῆρος: ἐνταῦθα δὲ περικυκλεῖ μέχρι

[210]

[211]

885a-887b

C

τών μεταφρένων, διαιρούμενος ό ύμην είς δύο, διαχωρίζων τά τε άναπνευστικά και τά θρεπτικά. ἐπὰν δὲ 5 παρασπασθή τι και μεταπέση, ούτος τότε λέγεται ὁ ἄνθρωπος (φρενοβλαβής».

In D collocatur hoc scholium post *Prom.* 833-886, ante scholium 853a. Fortasse referri volebat librarius ad *Prom.* 878, ubi φρενοβλα-βείς in textu poetico perperam scripsit pro φρενοπληγείς.

gll. in PPdW: τροχοδινεῖται] Δίκην τροχοῦ συστρέφεται.

συστρέφ. P; στρέφ. Pd; δινείται W.

882

883a

b

c

884a

b

Mediceus: Οὐκ εἰμὶ ἐν τῷ καθεστῶτι.

Adscriptum est ad Prom. 882; huc transposui, secutus et Paleii coniecturam et Wgl (883c, adn.).

Mediceus et gll. in PPdWY: δρόμου: Τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ.
Lemma solus habet Mediceus.

gll. in DPPdW: δρόμου] Τοῦ καθήκοντος.

Post hoc add. Wgl: οὐx εἰμὶ ἐν τῷ καθεστηκότι (cf. Mediceum 883a). Similia hic habent Bgl (τῆς καταστάσεως) et Cgl (τοῦ καθεστηκότος, τοῦ προσήκοντος).

Mediceus: γλώσσης άκρατής] Ύπο τῆς μανίας μὴ κατέχουσα τῆς γλώττης, ἀλλὰ παίουσα.

1 μανίας ex μανής correctum in Mediceo. 2 κατεχ. τῆς γλωττ Mediceus. Verbum κατέχω cum genetivo haud raro ponitur inde ab Aristotele (LS] s.v., I. 2); cuius rei ignarus, ut videtur, accu-sativum substituit auctor scholii 884b. 2 παίουσα suspectum; παραπαίουσα scripsit auctor scholii 884b; πταίουσα coni. Bothe et Paley.

DPPdV: γλώσσης άκρατής: "Ήτοι ύπο τῆς μανίας μὴ, κατέχουσα τὴν γλῶτταν καὶ κυριεύουσα ταύτης, ἀλλὰ παραπαίουσα, λάλος εἰμί.

Cf. Mediceum 884a, cum adn. 2 καὶ κυρ. ταῦτ.: sic P; om. D; ταῦτης tantum om. Pd; V hoc loco legi nequit.

885a (885-886) Mediceus: Τεταραγμένοι δὲ λόγοι ὡς ἔτυχε προσπταί-

ουσι τῷ τῶν κακῶν κλύδωνι· τουτέστιν, ὑπὸ ὁδύνης πολλὰ λαλῶ.

1-2 προσπταίουσι Mediceus; idem πταίουσ' in textu poetico (ubi παίουσ' codd. plerique).

b (885-886) DPPdV: θολεροί δέ: Λόγοι δὲ θολεροί, καὶ ὑβριστικοὶ καὶ λυπηροὶ καὶ μάρανσιν ἐμποιοῦντες τῷ ἀκούοντι καὶ τῆξιν σαρκός, παίουσι, καὶ ὁρμῶσι καὶ μετὰ ῥύμης ἐκπέμπονται, πρὸς κύμασι τῆς ἐμῆς ἄτης (ῆτοι τῷ 5 κλύδωνι καὶ τῆ τρικυμία τῶν ἐμῶν κακῶν).

4-5 τῷ . . . κακῶν: cf. Mediceum 885a, med.

PPd: παίουσ'] Παίουσι τὸν ἀέρα, ἢ ἐκρίπτονται.

887a (887-893) ή σοφός ή σοφός ήν: 'Ο χορός φησι τοῦτο. «ὅντως σοφός ήν ὅστις πρῶτος ἐν διανοία ἐβάστασε καὶ ἐν γλώσση διεμιθολόγησε, καὶ εἶπεν, ὅτι καταπολύ κάλλιστόν ἐστι τὸ τινὰ γιναϊκα συνελθεῖν υυμρίω όμοίω αὐτή (ήγουν, ἐὰν ἡ πένησσα καὶ εὐτελής, ἵνα συνέλθη ἀνδρὶ όμοίω), 5 ή καὶ τὸ ἔκαστον ἀνδρα συνελθεῖν γυναικὶ όμοία ἐκείνω κατὰ τὸν βίον καὶ τὴν διαγωγήνω, τοῦτο δὲ λέγει ὁ χορὸς διὰ τὴν Ἰώ, ἰδὰν αὐτὴν πάσχουσαν μυρία κακὰ διὰ τὸ σχεῖν ἐρσστὴν τὸν πρώτιστον τῶν θεῶν λία, ἀνθρωπον οῦσαν φθαρτήν. «καλὸν οῦν», φησύ, «ἔκαστον τῶν ἀνθρώπων κηδεῦσαι καθ' ἐκυιτὸν (ήτοι όμοίως ἐκυιτῷ), καὶ κατὰ τὴν αὐτοῦ εὐτελειαν εἰς τγάμον συνελθεῖν καὶ μήτε τὸν ὅντα χερνήταν (ήτοι ταπεινόν καὶ ἄσημον καὶ τῶν κάτω) ἐπιθυμήσαι γάμων τῶν θρυπτομένων καὶ τρυφώντων τῷ πλούτω, μήτε μεγαλαυχούντων τῷ γένει». A (contuli et D).

1-2 ὅντως σοφὸς ἡν soli habent CD et (?) V. 4 καὶ εὐτελής... τόμοίω] πένηντι, εἰ δὲ πλουσία, πλουσίαν PPd. 5-6 κατλ... δια γωγήν] κατὰ τὸ γένος καὶ κατὰ τὸν πλοῦτον PPd. 8 φθαρτήν: δinis scholii in D. 10-12 καὶ μήτε... τῷ γένει] longe diversa praebent PPd; vide 887c. 11 τρυφώντων: cf. Mediceum 89.1. 12 post τῷ γένει add. CV: ἡτοι εὐγενῶν. Sequitur in BXY sch. 893a, nullo intervallo. In CDV sequitur 887b.

b (887-890) CDPSjVXc: "ΑΛΛΩΣ· τὸν Πιττακὸν λέγει δν ποτε τις βιαζόμενος ὑπὸ δύο γυναικῶν, τῆς μὲν μιᾶς οὐσης πλουσίας καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ γένους ἀξιας, τῆς δ' ἐπέρας πενεστέρας καὶ τοῦ γένους αὐτοῦ ἄξιας, καὶ ἀπορῶν το τοἰας ἄν κληθείη ἀνήρ, ἡρώτησε ποία χρήσεται γυναικί. τοῦ δὲ εἰπόντος «μέτιθι πρὸς τοὺς παῖδας τοὺς πλησίον ἡμῶν τοὺς βέμβικας παίζοντας (δ ἐστι τὰς στρόμβας),

888d-894a

891

και ἀπ' αὐτῶν μαθήση ποία ἄν χρήσαιο γυναικί», [καί] ἀπελθών ἐκεῖνος ἡκροάσατο τῶν παίδων λεγόντων πολε

10 την ολκείαν στρόμβαν, ατήν καθ' έαυτον έλαυνευ· καὶ αλοθόμενος τοῦ λόγου τῶν παίδων την μέν πλουσιωτέραν ἀφῆκε, τῆ δὲ πενεστέρα ἐχρήσατο γυναικί, τῆ καὶ τοῦ γένους αὐτοῦ ἀξία.

τοῦτο οὖν ὁ χορὸς ἐνθυμούμενος λέγει ὅτι σοφὸς ἦν

15 ἐκεῖνος ὁ εἰπῶν τὸ ἐπὶ μακρῷ χρόνῳ καὶ ἀριστεύειν
καὶ εὐημερεῖν αὐτούς, τοὺς τοῖς ἀξίοις τοῦ γένους αὐτῶν
ἐπιγαμβρεύοντας. ἐὰν γοὰ καὶ ἡ Ἰῶ συνεμίγη τινὶ ἀνδρὶ
ἀξίω ὅντι τοῦ γένους αὐτῆς, καὶ πόρρω ἦν τῆς μίξεως τοῦ
Διός, οὐκ ἄν νῦν ἐπλανᾶτο.

1-13 inveniuntur haec etiam in cod. T (Smyth [1], p. 69). Eadem fabula diversis verbis narratur apud Diogenem Laertium (1. 79-80). citato Callimachi Epigr. I: et rursus in scholio inedito codicis Ea ad hunc locum, quod paraphrasis versuum Callimacheorum esse videtur. τ άλλως CDV; lemma ή σοφός ή σοφός ήν habet P, qui hoc scholium anteponit scholio 887a. 3 xal . . . à stac plerique; fortasse secludenda (cf. v. 4); ὑπὸρ αὐτόν, tantum, Sj. 7 τὰς στρόμβας CVXc; τὰς στρόμβους (sic) DP; οἱ στρόμβοι Si. 8 miraw CSiXc; -ou DP; V legi nequit. 8 xall om. Si, recte. 9-το πρός . . . στρόμβαν(sic)] πρός άλλήλους Sj. των παίδων Xc; τοῦ παιδὸς CDPV; om. Sj, fortasse recte. 15-17 qui haec scripsit fortasse δ κηδεύσας pro τὸ κηδεύσαι legit in Prom. 890. 16 autous omnes (om. Dind.). 17 tav omnes. wal dilio cet.

PPd haec substituunt pro 887a 10-12 καὶ μήτε . . . τῷ γένει: — καὶ μήτε γάμων τῶν θρυπτομένων καὶ τρυφώντων τῷ πλούτω ἐπιθυμῆσαι τὸν ὅντα χερνήτην (ῆγουν τὸν ταπεινόν καὶ εὐτελῆ καὶ ἄσημον καὶ τῶν 5 κάτω), μήτε τῶν μεγαλαυχούντων τῷ γένει (ἤτοι τῶν εὐγενῶν), ἢν γὰρ καὶ ἡ Ἰνὰ πόρρω τῆς μίξεως ἤν τοῦ Διός, οὐκ ἄν νῦν τοσαῦτα δεινὰ ἔπασγεν.

6 εὐγενῶν: cf. var. lect. codicum CV in 887a12. 6-7 cf. 887b 17-19. 6 'Ivò: sic PPd.

888a b

C

gli. in BPPd: δς πρῶτος] "Ηγουν ὁ Πιττακός.

Bgl: δς πρῶτος] 'Αναχρονισμός.

Mediceus: ἐβάστασε] Ἐδοκίμασεν· αἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε καὶ ίδε πάντην. d gll. in P et (partim) Pd: Ένεκυμόνησεν ἀντί τοῦ αδιέγνω». ἀνδησεν ἀντί τοῦ αδιέγνω».

890a Mediceus: ὡς τὸ κηδεϋσκὶ Καὶ Πίνθασος «χρή δὲ καθ' ἐαυτὸν παντὸς ὁρᾶν μέτρον εὐναι δε παράτροπος ἐς κακότητά τε ἀθρόαν ἔβαλον.»

Sic scripsit et interpunxit Mediceus. In libris Pindaricis plensque (Pyth. 2. 34 sq.) αύτον legitur pro έπωτόν, αίκὶ inseritur ante παντός, τε post κακότατα (sic) omittitur

b Mediceus (in altero margine) καθ' έαυτδυ] Κατά τὰ ίδια μέτρα.

Mediceus gl et Bgl: διαθρυπτομένων] 'Εντρυφώντων. Similia exhibent gll. in DPPdW (τρυφώντων) et C (διατρυφώντων).

893α χερνήταν: Εὐτελή: ἔστι δὲ τροπικόν ἀπό τῶν ἀπόρων γυναικῶν, αἰπερ οἰκείαις μογοῦσαι χεροί καὶ νήθουσαι ἔρια ἡ λίνον, ἐαυταῖς ἐκ τούτων κομίζονται τροφήν. Α.

Hoc loco in re consentiunt omnes nostri, in verbis valde inter se dissentiunt. Recensionem PPd secutus sum paullo planiorem ceteris. τ continuant cum 887a BXY, his verbis: τὸ δὲ χεννήταν τροπικόν ἐστι κ.π.λ. 2 ἔρια ἢ soli habent PPd. 3 post τροφού quaedam add. V; vide 893b.

V (continuatur cum 893a): "ΑΛΛΩΣ · κυρίως δὲ ἐπὶ γυναικὶ ἢ νήθουσα ταῖς χερσὶ τὰ πρὸς τροφὴν κομίζεται.

 P*: Τὸν εὐτελῆ καὶ διὰ τῶν χειρῶν νήθοντα, ὅ ἐστιν ἐργαζόμενον.

d Pgl: Ταπεινόν καὶ εὐτελῆ καὶ ἄσημον, πτωχόν. χειροτέχνην.

894a (894-900, 902-903) μήποτ' ὤ Μοϊραι: 'Ο χορός φησι, βλέπων τὴν 'Τὰ κακῶς πάσχουσαν διὰ τὸ ἐρασθῆναι αὐτῆς τὸν Δία «κεθε, ὡ Μοϊραι, μ) ἴδοιτέ με ποτὲ ὑπάρχουσαν εὐνάτειραν, καὶ σύγκοιτον, τοῦ Διός (ἤτοι μὴ ἐρασθείη μου ὁ Ζεύς ποτε)· μηδὲ πλασθείην, καὶ προσπελάσω 5 καὶ προσεγγίσω, ἔν τινι γαμέτη τῶν ἔς οὐρανοῦ (ῆτοι τινὶ οὐρανίωνι θεῷ ἔχοντι γυναῖκα: τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αγαμέτη»). ἢ, μηδὲ δι' ἔχθρας γενοίμην τινὶ ὁμευνέτιδι τινὸς τῶν οὐρανίων, φοβοῦμαι γὰρ βλέπουσα τὴν τῆς

Τοῦς παρθενίαν τὴν ἀστεργάνορα (ῆν οὐ στέργει ὁ ἀνὴρ αὐτῆς γενόμενος:
ξ. τὴν ὑπὸ ἐρσένουν λίαν στεργομένην) τῷ γάμω τῷ τοῦ Διὸς δαπτομένην

10 καὶ δακνομένην, ἐν ἀλητείαις καὶ πλάναις πόνων δυσπλάγχνοις "Πρας

(ῆτοι ἀφορήτοις, ἀς οὐτις ὑπενεγκεῖν ἐν τοῖς ἐαυτοῦ σπλάγχνοις ὑποί
σειε]. μηδὲ ὁ ἔρως τῶν κρειττόνων θεῶν ἐπίδοι με». εἶτα παρακατιών,

ἐφερμηνεύων τὸ αξρως», φησιλ ὅτι «τὸ ὅμμα φημὶ θεῶν ἄφυκτον, οῦ καὶ

παλλά μηχανησαμένη οὐκ ἐκφεύξομα». Α (contuli et D).

Lemma: μήποτ' semel omnes nostri (μηδέποτ' Y). Verba τὸ δὲ 4 πλασθείην omnes nostri hic et in textu praefigunt BX. poetico (Prom. 897), exceptis fortasse V et certe W, qui πλαθείτυ 6 μηδέ] μή BXY. 7 όμευνέτιδι BCP (-δι in textu poetico. supra lineam) XY; δμευνέτι (sic) DPdV. 7 ούρανίων] ούρανιώνων CV. Totus locus 6-7 unde . . . oupavlov hoc significare videtur eutinam ne cui uxori cuiusquam caelestium odio sim», πλασθείην fortasse pro sin bello appropinquem» accepto, yautra autem pro Vanish. Quae licet absurde dicta sint, iniuria mutaverunt edd (current) Tril The observious). 8-9 = Mediceum 898a. δυσπλάγγνοις "Ηρας CDV; της 'Ηρ. δυσπλ. PPd; δυσπλάγγνων "Ηρας BXY. 11-12 ûmoloste plerique et Pro; δυνήσεται P1Pd. uzšt ... inišos uz: cf. Mediceum 902b. 13-14 00 ... experiçoum ΒΧΥ; όπερ ούα έκφευξομαι καίπερ μηγανησαμένη πολλά P; καί πολλά μετρανησαμένη οίκ έκ σκορπίσεως (?) φεύξομαι DV; locum om. CPd

> Pgl: "Η αΜοϊραι λεχέων» άντὶ τοῦ ἔφοροι συνουσιῶν ἢ αεὐνάτειραν τῶν λεχέων τοῦ Διός».

b

898a

899a

Mediceus: ἀστεργάνορα] "Ην οὐ στέργει ὁ γενόμενος αὐτῆς ἀνήρ- ἢ τὴν ὑπὸ ἀρσένων στεργομένην.

2 post ἢ litterae erasae circiter duo; fortasse τὴν (Weckl.). 2
post ἀρσένων videtur supplendum esse λίαν ex 894a9 (ita iam
Heimsoeth). μἢ supplebat Paley. Cf. 898b.

DXc(continuatur cum 894a): "ΑΛΛΩΣ· ἢν οὐ στέργει ὁ γενόμενος αὐτῆς ἀνήρ· ἢ τὴν ὑπὸ ἀρσένων στεργομένην· ἢ τὴν μὴ στέργουσαν καὶ ἀγαπῶσαν τοὺς ἄνδρας.

1-3 = Mediceum 898a, ubi vide adn., et 894a8-9. 1 Dlus solus habet D. 3 $\mu\dot{\eta}$ solus habet Xc.

Mediceus: γάμφ δαπτομέναν] "Αμα τῷ γάμφ. λείπε: γάρ τὸ αάμα».

gil. ad γάμφ δαστομέναν] Κινδυνεύουσαν Β; Μερι-

ζομένην C; Γρ. δαπανομέναν (sic), δαμαζομέναν P; Δαμαζομέναν V.

In textu poetico δαπτομέναν scribunt omnes nostri praeter Pd (δαπανωμέναν).

Mediceus: ὁμαλὸς] "Ισος.

899b-904d

c

902a Pgl: οὐ δέδια] Καὶ φοβοῦμαι τοῦτο ότε οὐδὲ μέλλω ποτὲ ποιῆσαι τοῦτο <τὸ> ἔθος παλαιῶν σορῶν.

Contuli et Pa. 2 7ò supplevi.

Mediceus: μηθέ κρεισσόνων] Μηθέ ἐπίθοι με ὁ ἔοως κρεισσόνων θεῶν, ός ἐστιν ἄρυκτον δμιμα.

 Xmarg: Είθε μή δὲ προσβλέψται» με διμμα ἄρυκτον καὶ ἔρως κρειττόνων θεῶν.

904a Mediceus: ἀπόλεμος] Ο πρός κρείσσονας πόλεμος ἀκαταμάχητος.

= 904f, fin. Verbum ἀκαταμάχητος praebent et gll. in CPPdWX.

δ άπορα πόριμος: Οἴον, οὄτος ὁ πόλεμος ὁ ἐρωτικὸς πόριμός ἐστι καὶ πόρον διδούς) καὶ εἰς τὰ ἄπορα, καὶ οἴον εἰπεῖν καὶ τοῖς ἀδυκατοις ἐπιχειρῶν, «ψαύουσι γὰρ καὶ τῶν ἀψαύστων οἰς λίχνοι οἱ ὀͻθαλαοιν. Α (contuli et DNc).

3 citatio videtur esse, fortasse proverbii. Pro ἐψπίστων όφθαλμοί scribit No: σωφρονικωτώτων οἱ λίχνοι ὀφθαλμοί. In fine add, quaedam CDPPd; vide 904d.

Mediceus: ἄπορα πόριμος] Πόριμος αὐτοῖς.

An debuit αθταῖς, sc. ταῖς 'Ωκκανίστυ?

CDPPd (in his continuatur cum 904b): 'ΑΛ.ΛΩΣ' δοχυρός εἰς τὸ ποιεῖν τοὺς ἀνθρώπους ἀπόρους καὶ μιξ δυναμένους μηχανήν τινα εὐρῆσαι τοῦ ἀπαλλαγῆναι τοῦ κακοῦ, ῆγουν τῆς ἐρωτοληψίας.

3 μηχ. τιν. εθρήσαι] εθρείν τινα μηχανήν PPd. 3-4 τοῦ (καί D) - έρωτολ.] εἰς ἀπαλλαγήν τοῦ τῆς έρωτοληθίας κασοῦ PPd.

[217]

[216]

b

d

919

9046-007

D (post 904f) et PPd (in his continuatur cum 904d): " $\Lambda\Lambda\Lambda\Omega\Sigma$ πολυπόλεμος οὐτός ἐστιν ὁ ἔρως καὶ πόριμος ἀπόρων, τουτέστι χαλεπῶν καὶ μεγάλων κακῶν, ἐν οἰς οὐκ ἔστι πόρον εὐρεῖν.

3-4 èv olc . . . sòpeiv om. D.

f D (post 904d) et P (in hoc continuatur cum 904c): "ΑΛΛΩΣ άπορος πρὸς ἀπορίαν, δ ἐστι πολλὴν ἔχων ἀπορίαν. ὅτι ὁ πρὸς χρείσσονας πόλεμος ἀχαταμάχητος.

> r πλλως solus habet D. r άπορος: sic nostri. 3 ὁ πρὸς.... ἀκαταμ.: = Mediceum 904a.

g Bgl: ἄπορα...(905) γενοίμαν] 'Ως ἐπὶ τοῦ θεοῦ ἔφη τις σοφὸς ὡς οὐ νοοῦμεν ἄλλο τι εἰ μὴ μόνον ἀκαταληψίαν καὶ ἀπειρίαν.

Protagorae fortasse doctrinae reminiscitur (cf. Diels-Kranz 80 Protagoras B4), quamvis philosophi illius verbis non utatur; ἐκαταληψία enim vel Scepticum vel Stoicum sapit.

907 (907-925) ή μήν ἔτι Ζεύς: "Οπερ προείρηκεν ὁ Προμηθεύς ἐν οἶς ἔλεγεν ὅτι ὁ Ζεὑς ἐκβληθήσεται τῆς βασιλείας εἰς γάμον συνελθών τῆ Θέτιδι, τοῦτο καὶ ἐνταῦθα πάλιν φησί. λέγει οῦν ὅτι ὅντως δὴ ὁ Ζεὑς, καίπερ αἰθάδης καὶ ἐπτρμένος ὧν καὶ ὑπέρογκος, ἔσται ταπεινός· ἐτοιμάζεται

5 γάρ γάμον γαμεῖν ôς αὐτὸν τῆς βασιλείας βίψει · καὶ τότε πληρωθήσεται ἡ τοῦ Κρόνου κατάρα, ἡν εἰπεν ἐπ' αὐτῷ τῷ Διὶ ἐκπίπτων τῶν μακροχρονίων καὶ παλαιῶν θρόνων τῆς βασιλείας, ἀποτροπὴν δέ, καὶ ἐκφυγὴν καὶ φῶιαξιν, τῶν ἀπὸ τοῦ εἰρημένου γάμου κακοπαθειῶν μελλουσῶν ἐπελθεῖν αὐτῷ οὐδεἰς τῶν θεῶν ἰσχύσει ἀποδεῖξαι χωρὶς ἐμοῦ · ἐγὼ ταῦτα γινώσκω.

το καὶ ποίω τρόπω γενήσεται. πρός ταῦτα νῦν καθήσθω ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ τῆς γῆς ὑπεραιρομένοις τόποις (ῆγουν ἐν τῷ ὑψηλῷ 'Ολύμπω) πιστὸς καὶ θαρρῶν (ἡ «πυστός», ἡγουν περίπυστος καὶ διάδηλος καὶ ἔντιμος ἐν βρονταῖς, ἡγουν διὰ τὸ ποιεῖν βροντὰς μεγαλυνόμενος) καὶ ἐκπέμπων βέλος πύρπνοον, καὶ πυρός πνέον (λέγει δὲ τὸν κεραυνόν). οὐδὲν γὰρ ταῦτα

15 αύτῷ βοηθήσει εἰς τὸ μή χαταπεσεῖν πτώματα ἀνυπομόνητα καὶ ἀφόρητα τοιοῦτον ἀντίπαλον νῦν εὐτρεπίζει αὐτὸς ἐαυτῷ, ὅστις καὶ ὑπὲρ κεραννὸν καταφλέζει αὐτόν, καὶ τὸν γενναῖον κτύπον τῆς βροντῆς, καὶ τὴν τρίαιναν, αἰχμὴν τοῦ Ποσειδῶνος, δι΄ ἡν σαλεύει τὴν τῆν, διασκεδάσει καὶ ἀφανίσει

καλ διαλύσει. λέγει δὲ δν ἔμελλε γεντήσαι ὁ Ζεύς συμμγείς τῆ Θέτιδι. Α (contuli et D).

1-3 ἡ μἡν... φησί om BXY 12 του τόσους κατύ. Pron 764-768. γ έκργητην άπο-PPd. ευρονούν εκτήσκων ΙΝΥ. του μελλόντον PPd. 10-13 ex his ugust in Pront are fin non modo κόποις legisse scholiastam, sed etharm εκριώνται για did im quod verbo τόποις interpretatur; for takes του τό Pront το, ubi τόποι perperam pro πάγφ scripait ipse Medicais et ε. 2084-5 τοῦ πάγου καὶ τοῦ τόπου). Huius lectionis nallum vestigation exist in textu poetico nostrorum codicum. Item in Pront are not con

modo πιστός legit scholiasta, sed etiam πιστός inde τίστος in textu scripsit solus ex nostris P. 14 πύρτωνου DPP4' πιστώσων BXY; om. C. 14 και πυρός πνέον BVXY, om et 10 συμμιγείε] μεγείς CDV.

909 gll. in DPWX: γάμον γαμεῖν] 'Αττικισμός.

915 Mediceus: χῷ (sic) τρόπω] Καὶ ῷ τρόπω.

916a Β*Ρ*: Καθήσθω · κανόνισον · Εζω . . . το τρίτον ήσθω και καθήσθω.

Prima et ultima verba tantum refero, ut exstant in B

Mediceus: πεδαρσίοις κτύποις] Τῆ βροντῆ καὶ τῷ κεραυνῷ.

marg. in PPd: Τῆ βροντῆ καὶ τῷ κεραυνῷ: ἢ τοῖς ἐμοῖς δεσμοῖς.

I = Mediceus 916b. 1-2 η. δεσμοζε: an spectant haec ad *Prom.* 133, ubi in vinciendo Prometheo κτυπού έχω χέλοδος facta esse dicitur?

gl. manu recentiore insertum in Mediceo: πεδαρσίοις] Ύψηλοῖς τόποις.

Vide 907.10-13, adn.

Mediceus et gll. in BCDPPdWY: ούκ ἀνασχετά] Μὴ δυνάμενα ἐπανορθωθῆναι.

Vix dubium quin in commentario A exstiterit hoc glossema, quamvis a VX omittatur. In textu poetico ούκ ίπσιμα legisse scholiastam suspicatur Weckl.

921a b gll, in DPPdW: ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ] 'Αττικόν.

Cgl: "Υπέρβατον κατά λέξιν.

P*Ya: Σημείωσαι ότι διαφέρει τὸ καθ΄ ὑπέρθεσιν, ὑπέρβατον τοῦ κατὰ παρένθεσιν, ότι τὸ μὲν καθ΄ ὑπέρθεσιν κατ΄ αὐτὸ τὸ ἄρθρον ἐστὶν ἢ τὴν πρόθεσιν, ὡς ἐνταῦθα τὸ δέ γε κατὰ παρένθεσιν (ὅπερ καὶ 5 μεσεμβόλημα λέγεται), τὸ διὰ μέσου λεγόμενον.

In ima pagina adiecit P, nullo lemmate vel signo appicto; iuxta Prom. 918 adscripsit Ya; huc tamen referendum, cf. 921b.

 Mediceus: δυσμαχώτατον τέρας] Τὸν τεχθησόμενον ἔξ αὐτοῦ.

922 (922-925) CDPPdVXaYa: δς δή χεραυνοῦ: Ταῦτα αἰνιγματωδῶς φησί, καὶ διὰ τοὺς Κύκλωπας τὸν Βρόντην καὶ τὸν Στερόπην, οἱ ἀδελφοὶ ἦσαν τοῦ Κρόνου, τοῦ πατρὸς τοῦ Διός. εἶχον δὲ πρὸς ἐνα μόνον ὀφθαλμὸν τοῖς μετώ-5 ποις. οἱς ὁ Κρόνος μὲν τῷ Ταρτάρω προσέδησεν, ὡς ἐπιβούλους πτοούμενος, ὁ δὲ Ζεύς τῆς βασιλείας κρατήσας τὸν μὲν πατέρα Κρόνον εἰς Τάρταρον κατάγει, τοὺς δὲ εἰρημένους ἀνέγει καὶ συνεργοὺς τοῦ κράτους ἐσχήκει, τὸν μὲν βροντὴν μηχανώμενον αὐτῷ, τὸν δὲ

το ἀστραπήν, εἰς ἐχφόβησιν τῶν ἐπέρων πάντων θεῶν. φησίν οὖν ὁ Προμηθεὺς ὅτι ὁ μέλλων γεννηθήναι ἀπὸ τοῦ Διὸς συνευνασθέντος τῆ Θέτιδι καὶ ὑπὲρ τὸν Στερόπην καὶ τὸν Βρόντην ἔσται. ἐπεὶ δὲ ϣετο καὶ τὸν Ποσειδῶνα βοηθήσαι αὐτῶ τῷ Διί, ὡς ἀδελφὸν

15 αύτοῦ ὅντα, φησὶν ὅτι «ούδὲ ἡ τὴν γῆν σαλεύουσα τρίαινα τοῦ Ποσειδῶνος ἔσται τῷ Διὶ εἰς βοήθειαν». τρίαιναν δὲ λέγουσι κρατεῖν τὸν Ποσειδῶνα, ἡ διὰ τὸ τρίτον στοιχεῖον εἶναι αὐτόν, ἡ διὰ τὸ εἰς τρία διαιρεῖοθαι τὸ ὕδωρ· εἰς ποτάμιον, εἰς θαλάσσιον, καὶ εἰς λιμναῖον.

Fortame scholiastae A debetur. 1-10 de Cyclopibus Bronte et Sterope vide et 351a5 sqq. 4-5 πρδς δνκ . . . μετάποις CDVXa: Βρόντην Νος accentr. CDXa. 9 βροντήν!

925a

 $Pgl: \tau plaivav]$ 'Allhyopixõs: $\tau h v \tau pixuulav$.

b Wmarg.: Τῷ γὰρ Ποσειδῶνι ἀνατίθησιν ἐν ταῖς χερσὶ τρίαιναν, δι' ἤς σείει τὴν γῆν.

926a gll. in BCPPdWY: πταίσας] Προσκρούσας.

Ad boc τῷ γάμφ add. C; καὶ ἀμαρτήσας add. P

925b-932

P marg: «Προσέπτατο τῷ λίθῳ», ἤγουν «πρὸς τῷ λίθῳ ἔπταισε».

Sic P. Pro προσέπτατο lege προσέπτατο, ut congruat cum textu poetico adnotatio et sensus demum fiat.

928a (928-931) σύ θην & χρήζεις: 'Ο χορός ἀκούων τοῦ Προμηθέος κακά προλέγοντος περὶ τοῦ Διός, φησὶ πρὸς αὐτόν «ατὰ ἔή, ὁ Προμηθέος κατὰ ἔπιγλωσσῷ (ἤτοι λέγεις καὶ στρέφεις ἐν γλώττη) ὁ θέλεις καὶ ἀποδέχη». ὁ δὲ Προμηθεύς φησι πρὸς τὸν χορόν «παῦτα λέγω ἄπερ μέλλει γενέσθει: 5 σὸν τούτοις καὶ ὁ βούλομαι παθεῖν αὐτόν τὸν Δία». ὁ δὲ γορός πητι κακι

5 σὸν πούτοις καὶ ἄ βούλομαι παθείν αυτον του Διαπ. ο σε χύρις γιντικών ἐνδέχεταί ποτε προσδοκήσειν τινὰ δεσπόσειν τοῦ Διός;» ὁ δὲ πρός αλνάν «οὸ μόνον ἄλλοι κυριεύσουσιν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἄλλους πόνους ἔξει δυσχερεστέρους καὶ χαλεπωτέρους». A (contuli et D).

3 post & add. PPd: χρήζεις, ήγουν &.

b Mediceus: σύ θην κ.τ.λ.] Κατὰ ἐρώτησιν.

Mediceus: ἐπιγλωσσῷ Τῆ γλώττη κατηγορεῖς: ἐποιωνίζη κατὰ τοῦ Διὸς ὰ βούλει γενέσθαι αὐτῷ.

931 DPPdVW*: «Λόφος» ὁ ἄνω τένων, ἦτοι ὁ περὶ τὸν τράχηλον ἄνωθεν· ὅθεν καὶ τὸ «καταλοράδια» ἐν 'Οδυσσείς, καὶ παρὰ Σοφολιεῖ τὸ κύπο ζυγῷ νῶτον εὐλόφως φέρειν», ὡς λόφου ἐν τοῖς ζώοις ὅντος τοῦ κατὰ 5 τὸν τράχηλον μέρους, ῷ ἐπίκειται ὁ ζυγὸς.

2 καταλοφάδια omnes nostri, et aliquot codices Homeri (thd 10 100), ubi legunt plerique καταλοφάδεια). 3-4 cf. Soph. Anie 201-2, ubi codd. οδδ ύπο ζυγό λόφον διατίας είχου; vide Jebb ad loc., et Eustathium ad Od. 10. 169. 3 ζυγό DW; -δν cet. 4 τύλοφος W ut vid.; εύλόγως D; εύκδιως cet.

932 (932-933) DPPdV: πῶς οἰχὶ ταρβεῖς: «Πῶς οἰχὶ φοβῆ τοιαῦτα ὑβριστικὰ λόγια κατὰ τοῦ Διὸς πέμπων τῆς Ιδίας

ustral-quib

b

γλώττης»; δ δὲ Προμηθεύς φησι· «διὰ τί φοβοίμην ενώ, δ οὐ πεπρωμένον ἐστιν ἀποθανεῖν»;

Fortasse schohastae A debetur

9360

b

c

d

934 CDPPdV: ἀλλ' ἄθλον αὖ σοι: 'Αλλὰ καὶ εἰ μή ἐστι
σο: π.πρωμένον ἀποθανεῖν, πόροι καὶ παράσχοι καὶ
δώσει σοι πόνον ἀλγίω καὶ ἀλγεινότερον καὶ λυπηρότερον
τούτου οὖ νῦν πάσχεις.

5 ώσπερ δὲ ὁ ἐελτίων τοῦ βελτίονος κλίνεται, καὶ ὁ καιτικός τοῦ καλλίονος, ἔχουσι δὲ τὰς αἰτιατικάς ἐντιο καὶ καλλίο, οῦτω καὶ τὸ αἰλιγίων αἰτιατική ἐστιν ἀπὸ τῆς ἀλγίων εὐθείας.

! isse scholastae A debetur. Lemma: ឃ័ omnes nostri; idem : rbum praebent in textu poetico DVW et Pro. Cf. varietatem lectronum apud Dawe, p. 239. 8 post ខ្លាំខ្លែន add. PPd: ក្នុំ ក្នុំ

935 Mediceus: δ δ' οὖν ποιείτω] Οὕτως ὑπερηφάνως καὶ ἀνονοκ είτεν.

CDP*V Ya τὴν 'Αδράστειαν: "Η τὴν Δίκην τὴν "Αδραστον τιμωρήσασαν θεὰ γὰρ ἦν τοὺς ὑπερηφάνους τιμορούσα.

Haec post 936c exhibent PYa, omisso lemmate.

(DPPA) Αδοάστοια ή Νέμεσια, παραινεί δὲ πποεξσθαι μή ποτέ τις νεμεσήση αύτῷ δικαίως, ὡς τὸν Δία Ιδοίζοντι.

Ad initium άλλως add. C, την 'Αδράστειαν PPd.

P* et (partim) Ya: Τὴν τύχην, ἢν οὖκ ἐκφεύγει τις: ἢ τὴν τύχην τὴν μὴ ἐῶσαν ἡμᾶς δρᾶν τὸ θελητόν. ὁ Λουκιανὸς δηλαδή καὶ ἔτεροι σοφοί.

In PYa sequitur tunc 936a. 3 & Acountavés... cocol: om. Ya. in P adiectum est non ca manu multo recentioren (Dind.), sed ab ipso librario quem P nominamus. Vide ad 936d.

V (post 977b): οί προσκυνοῦντες τὴν 'Αδράστειαν: Οἱ σέβοντες, οἱ τιμῶντες, τὴν 'Αδράστειαν, ἤτοι την τηχην την μη δώσαν ημάς δράν το θεηγούν ή Λουκιανός δημαδή και δτεροι συροί 'Αδράστειαν' 5 θεά παρά τοῖς "Ελίνησι τοῖς καυχωμένως νεμεσώσα.

3.4.6 Accessory dopos of 930s, et vide bind, p. 263 adn., qui de locis fluciamies tractat. 4 Adeposeure sir V. 277 name cadem verbs inveniuntur in Wmarg, et in scholas ad Locianium a Dind., loc. cit., citatis.

Β: "Αδραστος ο βασιλεύς του "Αργους Εστράτενσε δίς κατά των 'Αθηναίων, και την μεν πρώτην εύκησε, την δὲ δευτέραν νενίκηται καταπολύ-διά τούτο την Νέμεσαν, ην έμελλε τις έκείνω Επάξαι, Εκάλεσαν 'Αδράστειαν.

2 Myryatov B, Θεβαίου, si vis, scribe, sed ne tunc quidem huius scholin inscittae remedium attuleris Similes historias de rege Adrasto proferunt manus paullo recentior in B et hisrarias codieis X. Harum initia et lines tantum trad), το λεγαθα: λόσασταιαν την Νείσταν. Θεκάνουδεως ταθοί man rec. in B, άπο Ιστορίας καὶ όδτος έρρηθης ἀπ. αλτού X.

937α (937-943) σέβου προσεύχου: «Σύ σέβου καὶ κολάκευε καὶ θέλγε τὸν Δία τὸν ἀεὶ κρατοῦνται», τοῦτο δὲ κατ' εἰρωνείαν φησίν· ὑπίζει γὰρ όσον οῦτο τῆς βατιλείας ἐκπεσεῖν αὐτόν, σέμοι δὲ μικρὸν ἢ οὐδόλως φροντίς ἐστι τοῦ Διός, τοῦτον τὸν καιρὸν δράτω (καὶ πραπτετω) ἐ θούλεται, 5 καὶ βασιλευέται· ἐπιπολύ γὰρ ούκ ἄρξει καὶ βασιλευέται· ἐπιπολύ γὰρ ούκ ἄρξει καὶ βασιλευέται· ἐπιπολύ γὰρ ούκ ἄρξει καὶ βασιλεύσει τοῖε θεοῖς. ὑλὰ βλέπω τοῦτον τὸν ἄγγελον τοῦ Διός, τὸν ὑπιρέπην τοῦ νέον πιράπου (ἤτοι τοῦ Διός· λέγει δὲ τὸν Ἑρμῆν), πάντως τι νέον ἦλθε μηνέσων ἡμῖν». Α (contuil et D).

5 post βασιλευέτω add PPd: εἰς τόνδε τὸν βραχιν χρόνον. 6 ἄγγελον = Mediceum 941a

b Mediceus gl et gll. in PPd: θῶπτε Θώπενε.

C verbum θώπενε in textu poetico scripsit, nullo addito glossemate

941a Mediceus: τρόχιν) "Αγγελον, ἀπό τοῦ «τρέχειν».

DglP*Wmarg Ya: τρόχων "Αγγαλον, άπό τοδ ατρέγεω», δηλοί δε τον οπουδαίον οίκετην, τον οπουδαίως πράττοντα τὰ προστάγματα τοῦ κυρίου αίποῦ.

1 ~ Mediceum 941a 1-3 eadem inveniuntur in cod T ad hunc loc (Smyth 'Γ', p. 73) — 1-2 πρεχείν DV, -ω cet 3 post αύτου add. V. καί μέχ βραθύνειν καί χρονίζου 944a

Instrum et finem refero scholii de Souda s.v. 'Ερμής sumpti

gll. in PPd: τὸν σοφιστήν] Τὸν ἀπατεῶνα, τὸν κλέπτην,
 τὸν σοφίαν ὑποκρινόμενον.

945a Mediceus: τον ημέροις (sic)] Τοῖς ἀνθρώποις.

 V: τον ἐφημέροις: Γράφεται «ἡμέροις», ἥγουν τοῖς ἀνθρώποις· ἢ «τοῖς ἡμέροις» πρὸς ἀντιδιαστολὴν
 τῶν ἀγρίων ζώων· ἢ «τοῖς ἐφημέροις».

Lemma: τὸν incertum; supplevi e textu poetico codicis V, ubi τὸν ἐφημέροις liquido legitur. 1-2 = Mediceum 945a.

c Pgl: τὸν ἡμέροις] Γρ. «τὸν ἐφημέροις». ἀνθρώποις.

Cf. Mediceum 945a.

Φ marg: τὸν ἡμέροις] "Η «τοῖς ἡμέροις», πρὸς ἀντιδιαστολήν τῶν ἀγρίων.

= 945b2-3.

947 (947-952) 'Ο Ζείς ὁ πατήρ τῶν θεῶν χελεύει σοι εἰπεῖν οὕστινας λέγεις γαμούς, καὶ τοὺς ἀνθρώπους, παρ' ὧν ἐχεῖνος τῆς βασιλείας ἐχβληθῆ· και ταῦτα μέντοι λέγε μηδόλως αἰντγματωδοίς, ἀλλ' αὐτά ἐχεῖνα ἔκαστα ἐχακερά μηδ' ἐριοί. ὡ Προμηθεῦ, προξενήσης καὶ δώσεις διπλάς όδους 5 (ἔτοι, μλ ποιήσης ἀπελθεῦν με χενόν, καὶ πάλιν πεμηθῆναι πρός σέ)· βλάπεις γάρ ὅτι τοῦς τοιούτοις ὁ Ζεὺς οὐ καταπραύνεται. Α (contuli et W.).

PPAV continuant cum 937a. Lemma exhibent BCWXY καὶ ταῦτα μένου (Prom. 949), mit.), tum pergunt καὶ ταῦτα μέν δ. Χεὐς κ.τ.λ. 1 peat οθοιτοκε and PPd; μετ' δολζονίας. 2 καὶ τοὺς ἀνός om PPd. 4 peat Προμ. add. PPd; προσβάλης καὶ. 5 πεμοῦδ. τας δεθεί μένου δεθεί και δεθεί γεθεί γεθεί και δεθεί γεθεί γεθε

950a

Mediceus: μηδέ μοι διπλᾶς] "Ο έστι, μη κάματόν μοι διπλούν προξενήσης, δεύτερόν με ποιῶν ὑποστρέψαι.

V: μηδ' έμολ διπλάς: Μη κάμωτον να δισνού του ξενήσης, τό γάρ αθνίστεται δεν του νουμου με τουνού αδθες διπελθείν με κενόν πους του δινού από νατο εξπας κατά τοῦ Διός ςμήν κρύψης, εξεν νου νόνο να 5 πάλιν με πρός σε άντιστοθέρ.

952a

b

Mediceus: τοῖς τοιούτοις] Τοῖς μὴ πειθομένοις πὶτῶ.

V: Τοῖς μὴ πειθομένοις αὐτό, ἢ τοις υπιδετ το το χριομένοις, οὐ κάμπτεται οὐτο μου επετα, απο επ πολύ θυμοῦται καὶ ἀμεθικότος γυνεται τοὺς με πιδετ

μένοις τῶ Διί.

r = Mediceum 952a.

- 953a (953-954) σεμνόστομός γε: Κατ' είρωνείαν ο Προμηθείς φτα.
 μύθος καὶ ο λόγος οὕτος προσήκων ἐστὶ καὶ καλῶς εἰρημένος
 σεως γέμων, ὡς ἐηθεἰς ὑπὸ ὑπηρέτου τῶν θεών τοῦ Ερμοῦν, τάῦτα δὲ
 λέγει καταγελῶν αὐτοῦ.
 - 5 ή τό ασεμνόστομος» άντι τοῦ κενοδόζως και έτηρικκης είνα αλλά και γέμων οίήσεως. Α (contuli et DW).

gll. in DPW: σεμνόστομος Γο ατιμονο έντε θε έπὶ τοῦ σοβαροῦ.

955 (955-963) νέον νέοι χρατείτε: Νῦν νέοι θεοί ρασιλεύτι, και καιδίτι Χωρίς πένθους ἀεὶ κατοικεῖν τὰ τοῦ 'Ολομπου Ακουστεία καὶ μέρη ἐκ τοῦτων δὲ τῶν τοῦ 'Ολόμπου μερών και ἐκριωτηριών καταικεῖ και ἐκθονδίο τυράννους ἐκπεσόντας καὶ ἐκθληθένται της βαπλείαι και ἐκ δο τὸν 'Οφίωνα καὶ τὴν Εύρυνόμην, καὶ τον Κρονον, ὁν ερρίων (/ε. ε.

1 τοῦν] νέον καὶ νεωστὶ PPd. 2 τὰ... ἀκρωτήρια] τὰς... ἀκρω ρείας DPPd (cf. Mediceum 956.3). 2 ante έκ add. CW: σόκ 3 ἀκρωτηρίων] ἀκρωρετών PPd, cf. ad v. 2 (non D hoc locr' 4-5 cf. Mediceum 956. 5 τὴν Εύρυνόμην CPPdWX; τὸν Εύρ BDVY. 8 ἐγω δὲ πολλοῦ] ούδαμῶς: πολλοῦ γὰρ PPd.

956 Mediceus: ναίειν κ.π.λ.] Πρώτους τοὺς περὶ 'Οφίωνα καὶ Εὐρυνόμην, δεύτερον τοὺς περὶ Κρόνον. «πέργχιμα» δέ, ἀπλῶς τὰς οὐρανοῦ ἀκρωρείας· κατεχρήσατο δέ.

Hace quasi unum scholium iuxta Prom. 956 scripta; re vera secunda sententia ad hunc versum pertinet, prima ad Prom. 957.

957 gll. in PPd: δισσούς] Πρῶτον τὸν 'Οφίωνα καὶ την Εὐρυνόμην· καὶ δεύτερον τὸν Κρόνον καὶ τὴν 'Ρέαν.

958

Cf. Mediceum 956.1-2. Verba τὸν 'Οφ. καὶ τὸν (sic) Εύρ. habent c' glì. in BCY.

DPPdVYa: τρίτον: Έβασίλευσε πρῶτον μὲν ὁ Ὁςίων καὶ Εὐρυνόμη, ἔπειτα Κρόνος καὶ 'Ρέα, μετὰ ταῦτα δὲ Ζεὺς καὶ "Hoa.

Cf. Mediceum 956, 1-2. 2 ante Εὐρυνόμη add. PYa: ή

961 Mediceus: πολλοῦ δὲ (sic)] Πολλοῦ με δεῖ πρὸς τὸ ταρβεῖν, μᾶλλον δὲ τοῦ παντός. ση(μείωσαι) τὸ απολλοῦ γε καὶ δεῖ· πολλῶ γε καὶ δέω.»

1 δετ Dind.; δεῖν Mediceus. 3 πολλῶ (sic) Mediceus; πολλῶ «schol, rec.» apud Dind. (p. 286.2-3) et Weckl.; sed nihil tale m nostris codicibus exstat.

962 gll. in PPd: εγκόνει] Μετὰ σπουδής δίελθε, σπουδαίως βάδιζε κόνιν ἐγείρων.

964 (964-965) τοιοΐσδε μέντοι: Έν ταύταις κενοδοξίαις καλ ύπερηφανίαις καλ

964-9772

976

πρίν σαυτόν είσήγαγες καὶ ἐνέδησας εἰς τὰς ὑλάβας ὰς πάσχεις νῦν. Α (contuli et D).

SCHOLIA IN PROMETHETM

ι ταύταις] τοιαύταις BCX. ι post ύπερημανίαις add. DPPd et (ut vid.) V: καί άναισχυντικίς.

966 (966-967) τῆς σῆς λατρείας: Τοῦτό φησιν ὁ Προμηθεύς πρὸς το "Ερμῆν» ασαφῶς γίνωσκε ὅτι ούκ ἄν ἀλλάζειμι τῆς σῆς λετειεν: τρο ἐμὴν δυστραξίαν», ῆγουν «ού προτιμήσομαι τὸ λατειεν: το Δι., κε. ὑπηρετεῖν αὐτῷ, καὶ εῖναι ἄγγελος αὐτοῦ ἄσπερ σύ, τοῦ πλοχειν ουτο: 5 κακῶς». Α.

970 Pgl: ούτως όβρίζειν κ.τ.λ.] 'Ανακεραλαίοστε τοῦ λογου.

971a (968-9, 971-2) χλιδάν ξοικας: 'Ακούσας ὁ 'Ερμής τοῦ Ποσερθέως εἰπόντος ὅτι «κρεῖσσον ἡγοῦμαι τὸ προσηλώσθαι τῆθε τῆ τετεα ταρό ἀγγελιαφόρον εἶναι ἐμὲ τοῦ Διός», φησὶ πρὸς αὐτόν ὅτι ἀσικας τερέμα καὶ χαίρειν τοῖς κακοῖς οἶς πάσχεις,» ἀποκριθείς δὲ ὁ Περιμήθεις εγτίς 5 πρὸς αὐτόν «τρυφῶ καὶ χαίρω τοιαῦτα πάσχων κακά; ούτως είθε τοις ἐμοὸς ἐχθροὺς ἴδοιμι τρυφῶντας, καὶ σὲ μετὰ τούτων». Α (contuli et DW).

Qui hane paraphrasin scripsit, Prom. 968-9 Promethes tribueled (sie codd. omnes Aeschylei), Prom. 970 omnino neglegebil 2 3 είπόντος... Δίος | ταύτα είπόντος, tantum, PPd. 3 τεύρτο - Η Mediceum 971b.

b Mediceus: γλιδᾶν] Τρυφᾶν, ἀνίεσθαι.

974 (974-976) Ya: ἡ κάμε] «Κάμε έπι ταῖς σαῖς βλέβαις ᾶς τασχεις ἐπαιτιῷ καὶ μέμφη καὶ αἴτου προβάλλεις » ὁ δε αφαι: «τοὺς πάντας θεοὺς ἀπλῶς μισῶ καὶ ἐχθαίρομαι, όσοι ἔπαθον ἐξ ἐμοῦ καλῶς καὶ τὰ νῦν ἀδίκος κακοῦσί μευ.

3 ἀπλῶς scripsi; terminatio verbi incerta in Ya

Mediceus: Συνήλθεν γὰρ αὐτοῖς Χατὰ τῶν Τιτάνων.

Adscripta haec ad *Prom.* 975 (ἀπλῷ λόγῳ χ.τ.λ.) in Mediceo; sed iure ad hunc versum (παθόντες εδ) spectare consent Dind. et Weckl

977α (977-978) κλύω σ' ἐγώ: «Νοῶ σεν, φησίν, αέγὰ μεμηνότα καὶ πάραφρονοϊύντα καὶ πάσχοντα νόσον κακήνη. δ 'Ερμης ταῦτα λέγει πρόε τον Προμηθέα· δ δὲ πρὸς αὐτόν· «ἔστω νοσεῖν με κατά σὲ κριτήν, ἐκν νόσημά έστι και παραφροσύνη και μανία το μισεΐν τούς έμους έχθρους». Α (contuli et DW).

3 tav: sic omnes nostri.

 DV (in his continuatur cum 977a): "ΑΛΛΩΣ· οὐχ αδρῶν φησίν, ἀλλὰ «κλύω»· οὐ γὰρ δι' ἔργων ὕζριζεν ὁ Προμηθεύς τοὺς θεούς, ἀλλὰ διὰ λόγων.

I άλλως solus habet D.

e Mediceus: κλύω] Έξ ὧν λέγεις.

979a P*: εἰ πράσσοις καλῶς] Καὶ εἶχες καλῶς κατὰ τὰς φρένας, οὐκ ἄν ὑπέμεινας ταῦτα ἄπερ πάσχεις, ἀλλὰ δηλονότι νὰ ἐβόας.

3 và] âv Dind., sed và voluit librarius; cf. et 979b.

 Pgl: φορητός] Και ὑπομονητός- ἀλλὰ δηλονότι νὰ ἐβόας.

I φορητός verbo ὑπομονητός interpretantur et gll. in CPdX.

980a Mediceus: τόδε... τοῦπος] Τὸ «οἴμοι» λέγειν.

b (980-981) V: Τοῦτο τὸ ἔπος, τὸ λέγειν «ὅμοι», ὁ Ζεὺς οἰ μεμάθηκεν. καὶ μήν με ὁ χρόνος ἐπαίδευσε καὶ σωφρονεῖν ἐποίησε.

c Dgl: οὐκ ἐπίσταται] 'Ως ἀεὶ ἐν χαρῷ ὤν. Similia exhibent gll. in PPd et, ut vid., C.

b

981a άλλ' έκδιδάσκει: 'Ο μακρός χρόνος διδάσκει ήμᾶς ά οὐ γινώσκομεν και τὸν Δ ία γοῦν ὁ χρόνος διδάξει τὸ στενάζειν. A (contuil et DW).

τ post μακρός add. DPPdV: και πολύς. 2 και...στενάζειν

Mediceus: Κάκεῖνος οδν τῷ χρόνφ μαθήσεται το στενάζειν.

982α και μήν σύ γ΄ ούπω: Και μήν σε ούδε ό χρύνος εδίδαζε σωφρονείν. Α.

Mediceus: Σό δε ούδε ύπο τοῦ χρόνου παιδεύη.

983a σε γὰρ προσηύδων: Καλῶς λέγεις με μή σωφρονεῖν: εἰ γὰρ ἐγὼ ἐσωφρόνουν, οὐκ ἀν προσεφώνουν σοὶ καὶ διελεγόμην ὑπηρέτη ὄντι. Α (contuli et DW).

Cf. Mediceum 983b. 1 σωφρ., έσωφρ.] φρονείν, έφρονουν C, cf. Mediceum. 2 σοι DX; σπ. PPd; σε cet 2 λτηρετν οντί ποὸς σὲ ὑπηρέτην ὄντα καὶ οὐ θεόν PPd.

Mediceus: σὲ γὰρ] Ὁ νοῦς: καλῶς λέγεις με μέ, φρονεῖν· εἰ γὰρ ἐγὼ ἐφρόνουν, ὑπηρέτη σοι ὅντι οἰκ ἄν διελέχθην.

3 διελέχθην edd., διηλ- scripsit Mediceus.

985a Mediceus: Τοῦτο ἐν εἰρωνεία.

b gll. in BCPPd: Κατ' εἰρωνείαν.

P*: τίνοιμ'] Τίνοιμι και ἀποδώσω αὐτῷ χάριν ὑπὲρ ἄν ἐποίησεν εἰς ἐμέ, ὥσπερ χρεωστῶν αὐτῷ. τοῦτο δὲ κατ' εἰρωνείαν λέγει.

Similia, sed non eodem ordine, praebere videntur V (post 980b) et Wgl; hoc tamen loco uterque lectu difficilis. Finis scholii in utroque hic est: . . . ἀποδώσω αὐτῷν τοῦτο δὲ κατ' εἰρωνείαν λέγει

986 Εκερτόμησας δήθεν ώς παΐδα: "Υβρισας ώσανεί δοῦλον. «παῖς» γὰρ λέγεται και ὁ νέος, «παῖς» δὲ και ὁ δοῦλος· ὡς τὸ «ὀφθαλμοί παιδίσκης (ἥγουν δούλης) εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς.» Α (contuli et DNcW).

Lemma: δήθ. ὡς παίδ.] om. D; post παίδα add. CXY: ue. 2-3
Psalm. 122.2 (Francken, Praef., p. XII). Haec om Nc. ed invicem praebet: καὶ γάρ (?) παρά τῷ Έκκλησιαστῆ; εἰχνεντό μοι
παίδες καὶ παίδισκαι, ἀντὶ τοῦ δοῦλοι καὶ δουλίδει. (Cl. LNX Ε.ε.lesiastem 2.7?). 3 εἰς χεῖρας... αὐτῆς: haec om. PPd, his verbis
substitutis: καὶ τὸ αἰγένοντό μοι παίδες καὶ παίδισκαι», ἀντὶ τοῦ δοῦλοι
καὶ δουλίδει.

992a (992-996) πρὸς ταῦτα ὁιπτέσθω μέν: Πρὸς ταῦτα καταφερέσθω μέν ἄνωθεν ἀστραπὴ καὶ κεραυνός· ἐν νιφάδι δὲ καὶ χιόνι λεικοπτέρω (καὶ λεική, κατερχομένη ἀπὸ τοῦ οὐρανοῖ) καὶ ἐν βρονταῖς ταραττέτω πλουσιών καὶ νείσει ἐνα εἶτω πρὸς τίνος ἀπόκειται 5 τὸν Δία ἐκβληθήναι τῆς τυραννίδος. Α (οπ. C; contuli et DW).

3 λευκή) λεπτή Ρ. 4 κάμψει γνάμψει Β. 4 (να είπω) με δότε είπειν αύτῷ PPd. 5. τὸν Δία . . . τυραννίδος] τῆς τυραννίδος Δεβληθήνει αύτὸν PPd.

[229]

Mediceus: αἰθάλουσα (sic)] Γρ. αἰθεροῦσσα.

993a Mediceus gl: λευκοπτέρω] Λευκή καὶ ταχεία.

b

c

 gll. in PPdW: Λευκή και ταχεία. ήγουν «ἀργήτι κεραυνώ».

1 = Mediceum 993a. 1-2 άργ. κερ.: Od. 5. 128 et saepe

PPdYa: βροντήμασι χθονίοις: Αἱ γὰρ βρονταὶ καὶ οἱ σεισμοὶ καὶ αἱ νιφάδες χθονός εἰστν, ἔτοι τῶν βροτῶν καταπληκτικά, τοῖς δὲ θεοῖς οῦ. (γρ. ἡμῖν δὲ τοῖς θεοῖς, οῦ).

3-4 yp. huiv . . . oo solus habet P.

997 (997-998) δρα νῦν: 'Ο 'Ερμῆς φησι πρὸς τὸν Προμηθέα: «βλέπε καὶ πρόσεχε ἐὰν εἰοί σοι ταῦτα ἀφέλιμα καὶ δυνάμενα λῦσαι τοῦ δεσμοῦ.» ὁ δὲ Προμηθεύς πρὸς αὐτόν: «ταῦτα ἔκπαλαι ἐμελετήθησαν καὶ ἐβουλεύθησαν». Α (contuil et DW).

998 Mediceus; ὧ παῖ (sic)] Τεθεώρηται.

1001a (1001-1006) τὸ δέ, όχλεῖς μάτην με: «Μάτην με», φησί, «βιάζη, ὅσπερ εἰς κῦμα λαλῶν (ῆγουν ἀναισθήτω προσδιαλεγόμενος)», τὸ δέ, εἰσελθέτω: «μήποτε», φησί, «εἰσελθέτω ἔννοια ὡς ἐγὼ φοβηθεὶς τῆν ἀπηνῆ γνώμην τοῦ Διὸς μαλακισθήσομαι καὶ θηλύνους γενήσομαι (ῆτοι θῆλυς καὶ 5 ἄνακδρος τὸν νοῦν), καὶ παρακαλέσω τὸν μεγάλως ἐμοὶ μισούμενον Δὶα λῦσαί με ἀπὸ τῶν ἔσμῶν τούτων ἐν ὑπτιάσμασι καὶ ἐκτάσεσι χειρῶν ἀσθενέσι». Α (contuli et DW).

I τὸ δὲ) om. PPd. 3 post εἰσελθέτω add. PPd: σοι. 5-7 τὸν μεγέλως ... ἀσθεκέσ] τὸν ἐμοὶ μεγέλως μισούμενον Δία ἐν ὑπτιάσματι χειρῶν γυναικομίμοις, ἥγουν ἐν ἐκτάσεσι χειρῶν ἀσθενέσιν, ῶστε λύσαὶ με τῶνδε τῶν δεσιμῶν PD.

C: κῦμ' ὅπως] Παροιμία- λέγεται ἐπὶ τῶν ἀπαραμ»-

Dmarg, W: Λέγων ὡς εἰς κῦμα κωφόν, ἐπὶ τῶν λεγόντων εἰς τινα μωρὸν καὶ μὴ ἀκούοντα αὐτὸν ἡηθείη ἀν ὡς αεἰς κῦμα κωφόν λαλεῖ». d gll, in PPd: "Ωσπερ εἰς κῦμα κωφὸν λέγων.

1001d-1014

1003

P*Pdmarg: γνώμην] Γράφεται (γνώμη», καὶ συντάσσεται ούτως· μὴ εἰσελθέτω σε γνώμη καὶ εὐθύμησίς ποτε ότι ἐγὼ φοβηθεἰς ἔνεκα τοῦ Διὸς θηλίνους (ἦτοι θῆλος καὶ ἄνανδρος τὸν νοῦν) γενήσομαι.

τ γρ(άφε)ται P; γρ. Pd. 3-4 θηλύνους... γενήσ. solus habet P (= 1001a 3-4).

1004 Ya et gll. in PPdW: λιπαρήσω Αιπαρά το πασακαλίο, ούχ ἀπλῶς, ἀλλὰ μετ' ἐπιμελείας καὶ σπουδῆς καὶ ἐμιμόνως.

1006a Mediceus: τοῦ παντὸς δέω] Εἰς τὸ ποιῆσαι τοῦτο.

gll. in PPd: Τοῦ παντὸς ἐλλείπω εἰς τὸ ποιῆσκι τοῦτο.
 τ εἰς . . . τοῦτο: = Mediceum 1006a.

1007a (1007-1011) λέγων ἔοικα: «Πολλά», φησί, «λέγω, καὶ ἔοικα ταῦτα λέγειν μάτην. οὐδὲν γὰρ μαλθάσση καὶ πραῦνη καὶ τέγγη, καὶ ἐνδίδος τῆς ἐνστάσεως· ἄσπερ δὲ ὁ νεωστὶ ἀχθείς εἰς ζυγόν πολος, δακών τὸν χαλινόν, βιάζη σὸ καὶ ἀνθίστασαι, καὶ πρὸς τοὺς χαλινός ἀντιμάχη. 5 καὶ σφοδρύνη καὶ θρασύνη ἐν οὐδαμινῷ σοφίσματι», ῷ εἶπε περὶ τοῦ Διός. Α.

Lemma: post ἔοικα add. BXY: πολλά. 1-2 λέγω ... ματη/ λέγω τοῦτα μάτην, tantum, C; λέγων, έοικα ταῦτα καὶ μάτην εἰτεῖν ἢ λέγειν PPd. 2 λέγειν edd. (cf. lectionem codicum PPd in 1-2). -ων BXY: -ω VW. 5 post σοφίσματι add. PPdV: μὴ δυνειένω ὁφελῆσαί σε: λέγει δὲ (tria verba ultima om. V). 5 δῆδ δ. 6 post Διός addunt edd.: γράφεται ἐλλ' ἐρεῖν μάτην, quod in nullo nostrorum exstat; sumptum videtur esse e Medicoo 1007b

b Mediceus: καὶ μάτην ἐρεῖν] Γρ. ἀλλ' ἐρεῖν μάτην.

κάλλ' ἐρεῖν μάτην dicere voluisse scholiastam suspicatur Weckl Minusculis litteris haec scripta, non a diorthota sed ab eo qui textum poeticum exarabat.

Mediceus et gll. in DPW: οὐδενὸς μεῖζον σθένει]
"Ισον ἐστὶ τῷ μηδενί.

Sic Mediceus; Ton D et (?) W; 400' Ton P.

1014 (1014-1021) σκέψαι δέ: Καὶ σκόπησον ποταπὸς χειμών καὶ ζάλη τῶν κακῶν τρικυμία ἄφυκτος (ἦν οὐ δυνήση ἐκφυγεῖν) ἔπεισι

1022b-1025b

καὶ ἐπέρχεται ἐπὶ σέ, πρῶτον μὲν τὴν ὀκρίδα φάραγγα (τὴν τραχείαν δὲ λέγει φέραγγα το δρος τὸν Καύκασον) βροντῆ καὶ κεραυνῷ διασχισει 3 δ Ζεός, καὶ ἔνδον ταύτης καλύψει τὸ σῶμα: ἡ πετραία δὲ ἀγκέλη, κρὶ κοιλότης σε βαστάσει καὶ δέξεται: πολύ δὲ μῆκος χρόνου τελειώσας, ἄψορρον καὶ ὁπισθόρμητον ἥξεις εἰς φῶς. Α (contuli et W).

1-2 tan ddliw . . trinuila] kal trinuila tan kakān PPd 4.7 th trinuila . . . δpog bytw to trinuil doub, between . . δpog bytw to trinuila and and . PPd: $d_{\rm c}$ 4 unit dore and . PPd: $d_{\rm c}$ 2 diameter by diamedormhem PPd.

1019a Mediceus: ἀγκάλη] Τὸ ἀπόρρηγμα καὶ κοίλωμα τῆς πέτοας.

Mediceus (in altero margine): Χάσματος γενομένου μετέωρος έση, κρεμάμενος τῶν χειρῶν.

ΒCP*VWXYa: πετραία δ' άγκάλη σε: 'Αγκάλη λέγεται τὸ ἀπόρρηγμα καὶ κοίλωμα τῆς πέτρας. τοῦτο γοῦν φησιν, ὅτι χάσματος γενομένου μετέωρος ἔση, κρεμάμενος τῶν χειρῶν.

= Mediceum 1019a + b.

1022α πτηνός κύων δαφοινός: Μυθεύεται ότι δ Ζεύς εἰς δρος τὸ Καυκάσιον προσηλώσιας τὸν Προμηθέα μέσον κίονος ἐποίησεν ἀετὸν κατέρχεσθαι καὶ ἐσθίειν καθ' ἡμέραν τὸ ἤπαρ αὐτοῦ, διὰ πάσης μὲν ἡμέρας βιβρωσκόμενον, νυκπὸς δὲ πάλιν ἀναπληρούμενον καὶ οἶον ἀνακαινζόμενον εῶς οὖ 5 ὁ Ἡρακλῆς τοξεύσας τὸν ἀετὸν ἀπέντεινε, τὸν Προμηθέα δὲ κακῆς μερίμνης ἀπέλνσε, ταῦτα δὲ ἦν πάσχων ὁ Προμηθεύς διὰ δύο αἰτίας: μίαν μὲν ὅτι τὸ πῦρ κεκρυμμένον δν παρὰ τοῦ Διὸς δολίως ἀποκλέψας οὐτος ἐν νάρθηκι κατήγαγε, καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο τοῦτο, δί οῦ αἰτίχναι πᾶσαι ἀνύονται: ἐπέραν δὲ ὅτι βοῦν μέγαν θύσαντες οἱ θεοὶ περὶ το Σικυώνα τὴν πόλιν τὸν Προμηθέα μεριστὴν τῶν κρεάτων ἐποίησαν.

ούτος δ' όστα μόνα τη πιμελή δολίως συγκαλύψας εἰς μὲν τὰς τῶν ἐποίκσαν.
Φεῶν μοίρας ἔγκατα καὶ σάρκας παρέθετο, τῷ δὲ Διὶ μόνα τὰ ὀστὰ πρός εἰωχίαν παρέθετο, ὁ δὲ ὀργισθείς κατ' αὐτοῦ οὕτως αὐτοὺ ἐπτωνονονος. Α (contuli et DW).

Citatio est mythographi cuiusdam, qui Hesiodi Theogeniam 521-500 plerumque secutus est, non sine errore (cf. West ad Theog. 538) 1 75 Kenzaun VV Kenzaun VV Kenzaun VV Trougham 12 Troughan 12 Troughan 12 Troughan 12 Troughan 13 Troughan 12 Troughan 13 Troughan 12 Troughan 13 Troughan 12 Trougha

b (1022-1029) "ΑΛΛΩΣ τουτό φησιν, ότι ὁ του Διός κύον ότοις έτδι Δεί γάρ ὁ ἀετὸς ἀνατίθεται ὡς ζῷον βασιλικόν) διακόδει μέτα έτσι τοῦ σώματος (τουτέστι μέρος καὶ ἀπόκομμα). ὁ εκρατοι ἐρχοιενός εδοχετός ἐκθοινήσεται δέ, καὶ φάγη, τὸ ἔπαρ τὸ ἐκ τίς ὑεκσαιοι εινανουσετόν τοῦ τοιούτου δὲ δεσμοῦ, καὶ τῆς τοικότης ακκοταθείκει μηδέν τι προσδόκα τέλος πρίν ἀν τις τῶν θεῶν διάδοχος φανή τῶν σῶν ποιου, καὶ εἰς τὸν σκοτεινὸν "Αιδην θελήση παραγενέσθαι καὶ εἰς τὸν Τάρταρον: ὡς τοῦ βουβοῦντος αὐτῷ ταῦτα πεισομένου: Α (contuli et DW).

r άλλως om. C. 3 άκάλεστος omnes nostn, verleum non all unden noturi, vide ad Mediceum 1024. 4 έργη κατούνει (1960) 1970, μελανικι cf. Mediceum 1025a. 5 δουαδο διακέν εξειτιμόχθου textus poeticus, Prom. 1026). 7-8 ώς περευτένω Mediceum 1027a. 8 ρους βουβούντος add. PPd: δήθεν. 8 πεθευτένου nostri; cf. Mediceum 1027a, adn

1023a PPdV*Wmarg: διαρταμήσει: Διακόψει. «ἀρταμός»

δὲ κυρίως ὁ δαυτρός: γίνεται δὲ ἀπό τοῦ «άρτιον»

τὸ ὁλόκληρον, καὶ τοῦ «τέμνω» ὁ τὰ ἄρτια (ἦγουν τὰ

δλόκληρα καὶ ἀκέραια) τεμαχίζων.

Similia docet Eustathius ad II. 5.514. 1 έχταμος her iccentu PVW; άρταμος Pd. 3 τάρνω] σεν P. Hic finis scholinin V 3-4 δ... τεμαχίζων: sic PPd (nisi quod τεμαχίζων scribunt, corrext); ἀπό τοῦ διάζ?)... καὶ τοῦ τέμνω W

Mediceus et gll. in BCDPPdWY: βάκος] Τὸ δέρμα.
τὸ om. BCDY.

1024 Mediceus: ἄκλητος] "Ακλειστος.

b

1025a Mediceus: κελαινόβρωτον] Τὸ μελαινόμενον ἐκ τῆς
Βρώσεως.

PPdWgl: κελαινόβρωτον: Τὸ μελαινόμενον ὑπὸ τῆς βρώσεως· διὰ τὸ αξιμα δὲ τοῦτο λέγει.

Cf. Mediceum 1025a. Verba τὸ μελ. διὰ (sic) τῆς βρ. praebet et Cgl; verba ὑπὸ τῆς βρ. Dgl. 1027a

b

Mediceus: 'Ως τοῦ βοηθοῦντος ταῦτα πεισομένου.

ταῦτα Mediceus et commentarius A in 1022b8; ταὐτὰ Paley, quam conjecturam nunc corroborare videtur 1027b. De re cf. et sch. 1029.

gll. in PPd: 'Ως τοῦ βοηθοῦντός σοι ταῦτα πεισομένου

Cf. Mediceum 1027a, cum adn. I rzóru PPd, cum Mediceo et commentario A; sed qui hanc sententiam composuit, certe is rzóru... å où dicere volebat.

Pgl: θεῶν τις] "Ηγουν ὁ 'Ηρακλῆς.

C 1029

DPgIVWmarg Ya: "Αιδην χνεφαΐα: Τοῦτο λέγει, ότι ὁ μέλλων βοηθήσαί σοι, καὶ ἀπολυτρῶσαι τοῦ πόνου τούτου, εἰς τὸν "Αιδην ήξει καὶ ταρταρωθήσεται

Cf. 1027a, b. Lemma om. PYa.

1830 (1030-1035) πρός ταΰτα βούλευε: Πρός ταΰτα βουλεύου καὶ σκόπει τὸ προσῆκον- ότι ταΰτα ἄ σοι λέγω οὐκ εἰσὶ πεπλασμένα καὶ ψευδῆ, ἀλλὰ καὶ λίαν ἀληθῆ, τὸ γὰρ Δίον στόμα (ἤτοι τὸ τοῦ Διός) οὐκ ἐπίσταται ψευδηγορεῖν, ἀλλὰ πὰν δ εἴπη καὶ εἰς τέλος καὶ πλήρωμα ἄγει. σὐ δὲ δ ἐπτήρει καὶ πρόσεχε, μηδὲ τὴν ἀναίδειαν ἡγήση ποτὲ κρείττονα τῆς εἰβουλίας. Α (om C; contuil et DW).

2-3 ἀλλά καὶ λίαν ἀληθή omnes nostri; cf. coniecturam ἐτήτυμος pro codicum lectione εἰρημένος in Prom. 1031 (Hartung, et post eum Blaydes et Headlam). Vide autem gll. ad 1031. 4 post δ inserunt edd.: ἀν; quod licet magis Attice sit dictum, a nostris codicibus abest.

1031a

gll. in BCDWX: λίαν είρημένος] Τουτέστιν άληθης πάνω.

Cf. sch. 1030. 2-3, cum adn. 2 πάνυ] om. BX.

ь

gll. varia ad λίαν εἰρημένος] 'Αληθῶς P; Κεκυρωμένος P (alterum); Λίαν άληθῶς Pd; 'Αληθινός V (?) et Y.

Glossema in V exaratum est manu multo recentiore, sed, credo, supra reliquias paene evanidas eiusdem vocabuli prima manu scripti. Huic loco rettulit Dind. etiam glossema quod in C (eius «Oa) adscriptum est ad πεπλασμένος Prom. 1030: μετ' ἐπάρσευς λεγόμενος; sed perperam.

Mediceus et gll. in BCDPWXY: σοφῷ γὰρ κ.τ.λ.] Γνώμη.

In CD hoc in ipso textu poetico insertum est, ante σοφφ.

1041

Mediceus: πάσχειν δέ κ.τ.λ.] Ση(μείωσαι). ώραῖον.

1043 (1043-1051) πρός ταῦτ' ἐπ' ἐμοί: «Πρός ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν ἐπ' ἐμοί
ἡ ἐλικοειδής τοῦ πυρός καταφορά». ἀμφήκης δὲ ἐστιν ὁ ἰξίς. «ὁ αἰθήρ δὲ
καὶ ὁ ἀἡρ ἐρεθιζέσθω καὶ κινείσθω ἐν βροντῆ σφακελοῦ τὰ τέγων ἀνέμον»
τουτέστι, συντόνομ κινήσει · σφάκελος δὲ κυρίως ἡ σῆψις τοῦ ἐγικφάλου.
5 «τὴν γῆν δὲ ἐκ τῶν πυθμένων, καὶ τῶν κατωτάτων τόπων, σίν αὐτοῖς τοῖς
θεμελίοις κραδαίνοι καὶ κινοίη καὶ σαλεύοι ὁ ἄνεμος · τὸ κῦμα δὲ τῆς
θαλάσσης ἐν τραχεῖ ῥεύματι συγχώσειεν ἐμέ · τὸ δέμας τε καὶ τὸ σῦμα
τὸ ἐμολ ἀναρρίψειεν εἰς τὰς διόδους τῶν οὐρανίων ἄστρων (ἤτοι εἰς τὸν
οὐρανόν, ὅπου τὰ ἄστρα εἰσίν), ἢ εἰς τὸν μέλανα «Λιδην». Α (contuli
et DW).

2 έλικοειδής . . . δξός = Mediceum 1044a. 2 post δξός add. PPd: βόστρυχον δὲ είπε, διότι δίκην βοστρόχου πίπτει δ περευνός. 4 συντ. κιν.: = Mediceum 1045a.

1044a

Mediceus: βόστρυχος] 'Η Ελικοειδής τοῦ πυρός καταφορά. «ἀμφήκης» δὲ δξύς.

ь

Pgl: 'Αμφήκης, ὁ δυνάμενος ἀμφοτέρωθεν καῦσαί με. δίστομος· ὀξύς.

c

Pgl: βόστρυχος] Έλικοειδής καὶ συνεστραμμένη τοῦ πυρὸς καταφορά· ήγουν κεραυνός.

Cf. Mediceum 1044a.

đ

PglPdmargVWmargYa: Βόστρυχον λέγει τον χεραυνόν, διά το ελίγδην (ήτοι συνεστραμμένος) χατέρχεσθαι, ώς ο βόστρυχος. αίθέρα δε ένταθθα τον άέρα λέγει.

2 συνεστραμμένως PPdYa; fortasse συνεχῶς in VW (uterque hic evanidus). 3 ἀς ὁ βοστρ.] om. VW. 3 ἐνταῦθα et 4 λέγει solus habet V.

1045a

Mediceus: σφακέλφ] Σπασμῷ· συντόνῳ κινήσει.

10 κελος δξ ό δεσιμός τὰρ΄ οῦ καὶ αφακιδιίζω, καὶ σφακελισμός μέν γὰρ ἐστιν ὁ σπασμός τῆς κεραίλης, γὰ σπασικηλισμός καὶ σφακελισμός καὶ διασμός δέκτυλος λέγεται δὲ ἀποφακελισμός καὶ ἀπονεκρωθηναι, «φάκελος» καὶ ἡ συλλογή τῶν ξύλων, διαφέρει δὲ σφάκελος φακλισμός τῆς κεφαλής, φάνει γὰ δεθαίλης καὶ διασκελοκελος μελισμός τῆς κεφαλής, φάνει γὰ δεθαίλης καὶ δε δὲ ὁ δεσιμός τὰς κεφαλής, φάνει γὰ δεθαίλης καὶ σφακελοκελος μελισμός τῆς κεφαλής, φάνει γὰ δεθαίλης καὶ σκεκρισμός τῆς κεφαλής, φάνει γὰ δεθαίλης καὶ σκεκρισμός τῆς κεφαλής, φάνει γὰ δεθαίλης καὶ σκεκρισμός τῆς κεφαλής καὶ δεθαίλης καὶ σκεκρισμός τῆς κεφαλής καὶ σκεκρισμός καὶ σκεκ

1-8 paene idem est atque 878d, ubi vide adn. 8-11 διαφέρει δεσμά habet et Sj. sed post 878d. 2 μυελῶν] μελῶν C. 3 γίνεται...σπασμάς] om. PPdYa. 5 σφυγμός D. Ya ut vid.; σφυγμός cet. 10 φακιδιον: cf. Souda s.v. φάκελλος. 10 φάκαι PPdYYa; φάκα D; φάκελα (?) C; φάξαι Sj. Scribi debebat aut φακιλα (λαεσίαε) aut φάκοιη (ʃasces).

παρά 'Ρωμαίοις τά δεσμά.

1049a

b

Mediceus gl: συγχώσειεν] Συγκαλύψειεν.

b Pg

PglPdmargWgl: τῶν τ' οὐρανίων κ.τ.λ.] "Ητοι ὑψούσθω ἡ θάλασσα μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν ἄστρων.

1052

b

gll. in DPW supra verba ἀνάγκης στερραῖς δίναις] Τῆς Μοίρας ἐπικλωσάσης μοι τὸ μὴ θανεῖν.

Post kmb 1052 interpunxisse videtur is qui hoc glossema composuit. ita ut verba dv. 07299. div. una cum v. 1053 coniungerentur. 2 μh W et (?) D; om. P.

1054a (1053-1057) τοιάδε μέντοι: 'Ακούσας ό 'Ερμῆς τοῦ Προμηθέως εἰπόντος δτι «εί τι βούλεται ό Ζεὺς ἐπ' ἐμοὶ ποιησάτω· ἔμὲ γὰρ οὐ θανατώσει», φιςὶ πρές τὰς 'Ωκεανίδας' «τοιαῦτα μέντοι τῶν φρενοπλήκτων (καὶ τῶν εἰς νοῦν βεβλαμμένων καὶ παραφρονούντων) τὰ βουλεύματα καὶ λύγια 5 ἐστιν ἀκοῦσαι· τὶ γὰρ ἐλλείπει πρός τὸ μὴ παραφρονεῖν αὐτόν, ὧ΄ Ωκεανίδες; ἢ διὰ τὶ γαὸξ καὶ ἐνδίδωσι τῶν μανιῶν, εἰ τὰ τοῦδ' εὐτιχῶς ἔχουσιν;» Α (contuli et DW).

5 μἡ παραφονείν = Mediceum 1056. 6-7 τί... ἔχνισιν in PPd hace post 1057a scripta sunt, praefixo ἄλλως, et inverso ordine verborum (el... ἔχουσι, τί... μανιῶν;).

gll. in BP: Πρός τον χορόν.

c V: Τῷ λέγειν τὸν Προμηθέα ὅτι μέλλοι ὁ Ζους ἐκποποῖν τῆς βασιλείας.

1056

1054c-1063a

Mediceus: μή παραπαίειν] Μή παραφοργείν,

1057a

DPPdV: εἰ τάδ' εὐτυχῆ, τὶ χὰνῦ μακον 'ha δι δ λόγος δλος τοῦ 'Ερμοῦ, ἡ ἔννοια δι τομοτο εἰ ταῦτα εὐτυχῆ δοκῶσε τῷ Προμηθεῖ, τὶ διαροσει του μαινομένου;

Lemma soli exhibent PPd. 3 doxides sic nostri in Pous $\gamma \in \mathbb{R}^n$, supra ω).

b

D (post 1054a) et P* (post 1057a): Γρ. εὶ τχ τουδ εὐτοχῆ, τἱ χαλᾶ μανιῶν;

2 in P slot ool supra stroyh scriptum, et sidente. . 41. /2/2

1058a (1058-1062): ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γε: Πρός τὰς 'ἐλεανίδας ος στο ὁ Ἑουδε ἀλλ' οὖν ὑμεῖς, ὧ γυναῖχες συλλυπούμεναι καὶ συγκακοταθοῦται ταὶ τοῦ Προμηθέως βλάβαις, ὑποχωρεῖτε ταχυτάτως ἐκ των ἐνταίθα τοπον καὶ τὰς φρένας ὑμῶν ματαιώση, καὶ μωρὰς καὶ παραπλήγιας τοιοπο τὸ δήχημα τῆς τοῦ Διός βροντῆς τὸ ἀτέραμνον καὶ σκληρον και κτὶ κ ἰ (contuil et DW).

2 ante σύλυπ, add. Β: αl. 3 ύποχωρείτε: 15τα 150 Υ ταχυτάτως] -α C. 4 ματαιώση τοιηση 1 Μεθουμά 161 4 και μεράς] om. ΒΧΥ.

b

Mediceus: δμεῖς] τΩ 'Ωκεανίδες.

1061

Mediceus: ἡλιθιώση] Ματαιώση, παραπλήγας ποιςση

1063a (1063-1066) άλλο τε φώνει: "Αλλο τε λέγε και παραμιθού και πίσα: λογίζου και δικάτα έμε είς όπερ και πείπεις καταλείψαι τον Πεναηθέα. οδ γάρ τοῦτο τό έπος (δηλαθή τό αμή ήλιθικόση πάς ορέναι γαιν το τίς βροντής ήχημα») τλητόν και καρτεριτόν παρέρριψας και παρηγαγικίς 5 τό καταλείψαι τον Προμηθέα. Α (contuli et D ').

3 ύμῶν DX; ἡμῶν cet. 4 post τλητόν add. DPIdV κε. ίττ. 4 μονητόν. 4 καρτερητόν CPPdW; καρτερικόν velsum cet με μονητόν. 4 καρτερητόν CPPdW; καρτερικόν velsum cet με το παράρημας add. BPPd; παράνημας καί. 4.5 ταρτ. μετά με με θedicoum 1065a. 5 ante καταλείψαι add PPId τείσαι.

DPPdW (in his continuatur cum 1063a) et VYa ь (in his separatim, quasi scholium ad 1066): Huc ue κελεύεις κακίαν άγαπᾶν καὶ μισεῖν τοῦτον:

Mediceus: Παρήγαγες είς τὸ καταλεῖψαι τὸν Πορ-1065a undex.

gll. in PPdW: παρέσυρας] Παρά τὸ πρέπον εἶπας.

Mediceus et gll. in DPPdW: μετὰ τοῦδ' κ.τ.λ.] 1967 Συμπάσχειν αὐτῷ οὐ παραιτοῦμαι.

CDPPdVYa: τούς προδότας γάρ: Διά τινα Ίφικράτην 1068a στρατηγόν λαβών γὰρ δῶρα προϋδωκε τὸν οἰκεῖον στρατόν τοίς ἐναντίοις.

> De huius scholii inscientia videas Dind., Philologus 20 (1863). p. 3 Lemma: sic D (om. γάρ) et PPd; μισεῖν, tantum, C; in VYa lemma nullum. 3 στρατ. τοῖς ἐν.] στρατηγόν τοῖς πολεμίοις C.

DPPdV (in his continuatur cum 1068a): "ΑΛΛΩΣ. τούς προδότας μισῶ - καὶ πῶς προδώσω τὸν ἐμοὶ φίλον, καί οὐ τούτω συμπονήσω:

3 co omnes nostri (om. Dind.).

Ъ

b

1071 (1071-1079) άλλ' ούν μέμνησθ' άτ' έγώ: 'Αλλ' ούν μέμνησθε έπερ προλέτω ζαΐν - μηδέ παρ' άτης θηραθείσαι, ήγουν είς βλάβην έμπεσούσαι, μέμων σθε την δυστυχίαν ήν μέλλετε παθείν· μηδέ ποτε είπητε ότι ὁ Ζεύς ιμάς είς ανέλπιστον και αιφνίδιον βλάβος είσέβαλε, μηδαμώς είπητε 5 τούτο αύται δε ύμας αύτας αίτιασθε είδυῖαι γάρ, και ἐπιστάμεναι καὶ ολι άγισούσαι, οὐδὲ ἐξαίφνης καὶ λαθραίως, ἐμπλεχθήσεσθε εἰς τὸ δίκτωου τζε βλάβης το ἀπέραντον, οδ τέλος ούχ εύρήσετε. A (contuli

> Lemma ἄτ' ἐγώ omnes nostri praeter D, qui haec verba om., et V. qui ἄττ' έγω praebet et hic et in textu poetico. cf Mediceum 1075a 7 ἀπέραντον] ἀπέρατον PVW.

1075a Mediceus: αὐταὶ δ' ὑμᾶς αὐτάς (sic)] Λείπει τὸ ααλτιάσθε».

b κύται δ' διάξς αὐτάς Αἰτιᾶσθε. Glossema in A. Cf. Mediceum 1075a.

1080 (1080-1090) και μην έργφ: Και δή εν έργοις αυτοίς, και ούκ εν μύθο (τος έμου άπλος λέγοντος ότι μέλλει γενέσθαι τάλε) ή γη σεσάκτης. ι της βροντής δε φωνή ή βρύχουσα παραμυχάται και ήχει και βοξ ξελάμπουσι δὲ αλ πολύπυροι Ελικες της στεροπης (ήται αι ελικοειδείς ς κατά τὰ νέφη τῶν ἀστραπῶν κινήσεις) - οἱ στρόμβοι δὲ καὶ αἱ ἐκίζεις τῶν άνέμων έλίσσουσε και συστρέφουσε την κόνει. σκιρτά δε των άνέμων πάντων τὰ πνεύματα, ἀποδειχνύντα πρὸς άλληλα στάσιν άντίπνων (ήγουν τῆ ἐναντία ἀλλήλων πνοῆ πρὸς ἄλληλα ἀνθιστάμενα) - τετάρακται δὲ ὁ ἀὴρ σύν τῆ θαλάσση, τοιαύτη ἐπ' ἐμοὶ ἐπέρχεται καὶ κινεῖται ἐκπί. 10 καὶ κίνησις καὶ ζάλη καὶ τρικυμία, ἀπὸ τοῦ Διός, κατασκευάζουσά μοι φόβον, A (contuli et DW).

1080-1092d

1 8h] uhv BPPd. 2 euou ev euou B; ev euol Y; ante euou spatum fere sex litterarum vacuum reliquit P Ordo antice euro CDPPdV 'Ερμοῦ pro ἐμοῦ coni. Anonymus apud Schutz, fortasse recte. 3 βρύγουσα omnes nostri. Dicere volebat scholiasta fortasse έργιομένη, sed ne tunc quidem βρυχία (Prom. 1082) recte interpretatus 4-5 al Extraorideic. xivioris = Mediceum 1083. 5 ante αί έλίζεις add. PPd: αί κινήσεις τ, 7 ATOBELEVANTE = Mediceum 1087. 8 ἀνθιστάμ.: hic finis scholn in CPd. 8 τετάρακται] ξυντετάρακται PPd. 10 τρικομία omnes nostri (τρίχωμα edd.).

1083 Mediceus: Ελικες] Αἱ ἐλικοειδεῖς κατὰ τὰ νέρη τῶν άστραπῶν χινήσεις.

1087 Mediceus: ἀποδεικνύμενα] 'Αποδεικνύντα.

1088 Cgl: αίθὴρ πόντω] Στοιγεΐον άντὶ στοιγείου.

1091a CDPPdVW: ὤ μητρός ἐμῆς: Περιφραστικώς· «ὤ μήτερ έμη Γή, ὧ Θέμις».

> Cf. Mediceum 1091b. Vestigium huius scholu conservare videtar et Bgl (περίφρασις· τουτέστιν, ω μήτερ) Fortasse opus est scholastae A. 2 Θέμις omnes nostri; rectam formam praebet Mediceus.

Mediceus: « Ω Γη», η «ω Θέμων.

1092a gll. inDPPd: altho] 'Anp.

b

gll. in PPd: altho] Oupavé.

Pgl: χοινόν φάος] Τὸν ήλιον.

gll. in PPd (et fortasse W. sed paene evanidum): κοινόν φάος έλίσσων] 'Ο φωτίζων τὰ πάντα.

[238]

VERSUS AD FINEM FABULAE COLLOCATI

I. DE PROMETHEO

(a)

Exstant hi versus in codicibus quos «A» nominamus, exceptis CPd et N (cuius pars antiqua hic deest). Contuli praeterea DNcWXa. Edidit Cougny, vol. III, Appendix iv, carmen 83 (vv. 1-q=a, vv. 10-17=b).

Fitulus in BNc: Στίχοι εἰς τὸν Προμηθέα. Titulus in WXa: Στίχοι εἰς τὸν Προμηθέα αὐτοῦ (τοῦ Xa) Τζέτζου (sic certe Xa; quattuor ultimae litterae in W evanidae); hi codices ambo carmina a et b nostra quasi unum carmen continuum praebent, sed vide adn. ad b.

'Ανθ' ών το πῦρ δέδωκας ἀνθρώπων γένει τρύχη, βία φάρατγι προσπεπηγιένος το πό. Ποσιηθοδ, δ βροτοῖς ἐχαρίσω λες πους λελιακου οδρέθη φλόγα, όλους κατά σοῦ πρός θεῶν πυρσουμένης. Αἰσχύλε, τὶ φὴς; τοὺς θεούς σου προσφέρεις πισχυνίας κάιχρῶς ἐκ θεῶν ὁμοτρόπων; και πῶς ἄρα λέληθας σαυτόν εἰς τέλος θεούς σεράζων τοὺς παθητούς τὴν φύσιν, το καὶ μὴ δυνατούς έκρυγεῖν πιμορίας;

4 Φεάματον] ἀκάμαντον DPX. 5 totum versum om. P.

(b)

Hos versus novi e codicibus BDNcSjVWXaXcYaYd (notandum est quod absunt a CPPdXY, quamquam PXY carmen a continent). In omnibus praeter XcYd continuantur cum a, nullo relicto intervallo; in Xc sequuntur finem fabulae; in Yd sequuntur carmen c, verbo "Ertpoi (sc. $\sigma\tau(yot)$ in margine appicto. Carmen b alienum esse ab a demonstratur duabus rationibus: (i) in a vocales a vel v vel v octies quasi $\delta(ypovot$ tractantur (e.g. $\delta\chi z$ $\delta poro a$), A(rxy) δr δt ; huius vero rei in b exemplum est nullum. (ii) In a irridetur Aeschylus quia deos antiquos veneratus sit, in b autem Prometheus quia

VERSUS AD FINEM FABULAE COLLOCATI

summo apud antiquos deo Iovi non oboedierit; quae argumenta tam diversa vix in uno et eodem carmine possunt consistere. Edidit Cougny, loc. cit., vv. 10-17.

> Οὐαί, Προμηθεύ, χράξον, οὐαί σοι μέγαχάριν βροτῶν γὰρ ἡπατήσας τὸν Δία. καὶ λάθρα τούτου πως τὸ πῦρ ἐκεκλόφεις, εἶτ' οὐδ' ἐπείσθης ὧν περ ἐσταυρωμένος 5 τὸν ἐκβαλοῦντα τῶν θρόνων εἰπεῖν Δία. τῷ τοι κεραυνὸς ἐκ πόλου κατηγμένος ἐργον τίθησι συντριβῆς σε τὸν τάλαν. αἴαζε τοίνυν τοῦτο γὰρ πάρεστί σοι.

3 πως coni. Cougny; πῶς omnes nostri. 5 ἐκβαλόντα DVXa; ἐκβαλόντα cot. 5 τῶν θρόνων XaXcYa; τὸν θρόνων cot 7 συντριβῆς σε plerique; συντριβῆς BD; V legi nequit.

(c)

Hos versus invenio in Y (ante carmen a), in Ya (post carmen b), in Yd (inter a et b), in Ξa (post carmen a), denique a Constantino Lascari scriptos in imo fol. 132v codicis N. In YaYd verba "Ετεροι παλαιοί adscripta sunt, in Ξa "Ετεροι παλαιοί».

Κλέψας το πῦρ παρέσχε τοῖς θνητοῖς γέρα καὶ κάμπτεται μάστιξι ταῖς Διὸς τάλας · ψευδωνύμως ἔλαχε τὴν κλῆσιν μόνον · προμηθίας δεῖται γὰρ ἡ προβουλία.

3-4] om. Ξa. 3 ψευδωνύμως Y; -ον cet. 3 Δατε Y; λέλογτε cet. (emendatio videtur esse, metri antiqui gratia). 3 μένον Y; μόνος Ya Yd; quid Lascaris voluent, incertum. 4 ἡ προξουλίας γ, quem dubitanter secutus sum; ἢ προβουλίας cet., quod etam magis friget.

II. DE AETNA MONTE

Codicibus usus sum D (in quo hi versus sequuntur carmen b de Prometheo), Nc (ante carmen b), V (in imo folio post sch. ro80). Xa (post carmen b), Ya (inter scholia, post 369a). Praeteras Xa (post carmen in Rc5jVaVbVkVn, quos contuli, sed parvo fructu. Ediderunt Stanley (e Vb) et Cougny, vol. III, Appendix iii, carmen 218 (e Vn).

Titulum exhibet Ya: Στίχοι είς το Αλτναΐον πύρ.

VERSUS AD FINEM FABULAE COLLOCATI

Αἴτνη τίς ἐστιν Ἰταλῶν ὅρος μέγα, ἐξ ἢς καταρρεῖ παμφάγου πυρὸς νᾶμα μέχρι πολίχνης Κατάνης λεγομένης ροιβδεῖ δὲ δεινῶς ὡς ποταμὸς ἐκρέον · πνεῦμα γὰρ ἐν γῆς ἐμπεσὸν ταῖς κοιλάσι κισσήρεως νάφθης τε πεπληρωμένης, χωροῦν σοβαρῶς ἐκπυροῦται τῆ βία · εὐρὸν δὲ ταῖς σήραγζιν ὕδωρ ἐκρέον τὸ πνεῦμα παντάπασιν ἡραιωμένον 10 ἀναρλογωθὲν ἐξανάπτει πῦρ ῥέον .

1-4 cf. scholiastam A in 367a, init. 3 Κατάνης plerique; καὶ κτάνης V. 3 λεγομένης omnes nostri, contra metrum; λελεγμένης coni. Panayotakis. 6 κισσήρεως omnes nostri; melius κισήρεως. 10 post βέον add. VYa; ἐντεῦθεν δῆλον πῶς (ποίω V) ἔν τισι τῶν γαιῶν ἐκφέρεται πῦρ, καὶ πῶς αὐτομάτως τὰ θερμὰ καταφέρονται, καὶ ποίως τρόπως ψοφιωύνται [οὐνται.

INDICES

I. AUCTORES

```
AESCHYLUS [ed. G. Murray, ed. 2, Oxford 1955; fragmenta ed. H. J. Mette.
        Berlin 1959]
    Aitnaiai fr. 25: Vita 9
    Elegia de mortuis apud Marathona; cf. Murray, p. 374 fr. 5: Vita 8
    Eumenides: Vita o
    Myrmidones fr. 212a2 (v. dub.): 437a
    Niobe, titulus: Vita 19. fr. 243a: Vita 6
    Palamedes fr. 303a: M 457, 458a, 459b
    Persai: Vita 18
    Phryges vel Hehloros Lytra fr. 243; Vita 6. fr. 243d (dub.): A 436a,
     Prometheia, Fragmentum (dubium, sine numero): 189f.
     Prometheus Pyrphoros fr. 341: M 94a, 94b, 94c
     Prometheus Solutus fr. 320: M 511b. Fragmentum (sine numero): M 522
     Prometheus Vinctus, titulus: M. 119, cf. 438e
         v. 2: A 2a, M 15
         v. 6: M15
         v. 524sq.: 536c
     ol Προμηθείς fr. 325 (fin.): Suppl. in Vilam d
 Anacreon [in Poetae Melici Graeci, ed. D. L. Page, Oxford 1962]
 ANAXAGORAS [in Die Fragmente der Vorsohratiker, ed. H. Diels et W. Kranz.
          ed. 6, Berlin 1951-2]
     fr. A86a: 88c
 Anon. (Comicus?)
     M 420a, 420b
 Anon. (epigramma de morte Aeschyli)
      Vita 17
 Anon. (epitaphium Aeschyli)
      Vita II
  ANON. (incert.)
      717b, 878c
  Anon. (Indiae descriptio)
  Anon. (inundationis Niliacae descriptio)
      A 813a
  Anon. (Musica Historia)
      Suppl. in Vitam d
  Anon. (oraculum apud Herodotum, 1.66)
      438d
  Anon. (oraculum de Aeschyli morte)
       Vita 10
  ΑΝΟΝ. (παλαιοί σχολιογράφοι)
  ANON. (philosophus)
       904g
  ANON. (poeta antiquus?)
       M 400d, cf. 400e
```

Anon. (proverbia)
323a, 323b; 1001c, 1001d
Anon. (proverbia?)
A 624b = M 624c; A 904b
ANON. (Pseudepicharmea) (in Comicorum Graecorum Fragmenta, ed. G. Kathel, vol. I., Berlin 1800)
fr. 249; A430a, M447
Anon. ("Thessalonica"??)
Anon. (trimetri Byzantini)
428b. Carmina de Prometheo (a) [fortasse a Tzetze]. (b), (c): Carmen de
Anon. (trimetrus fortasse antiquus)
501
ΑΝΟΝ. (ὑπόμνημα Προμηθέως Δεσμώτου) 438e (= Εt. Magn.)
Anox. (versus politicus)
APOLLONIUS RHODIUS
Argonautica 4.327: M 837a
ARATUS
Phaenomena 125: 191b
Architochus [ed. F. Lasserre et A. Bonnard, Paris 1958]
fr. 4: A 616b, M 616c
fr. 15: M 222, A 224
ARISTIDES [ed. G. Dindorf, Leipzig 1829] Orat. 46, init.: 34b
ARISTOPHANES
Ran. 814 sqq: Vila 5
Ran. 1004-5: Vila 5
BIBLIA SACRA GRAECE (LXX):
Psalm, 122.2: A 086
Ecclesiastes 2.7(?): A986 app. crit.
CALLIMACINIO CAL D. D. C.
CALLIMACHUS [ed. R. Pfeiffer, Oxford 1949-53] fr. 590: M 368
DICAEARCHUS MESSENIUS [ed. F. Wehrli, Die Schule des Aristoteles, Huft 1. Basel 1944]
Basel 1944] Basel 1944] Basel 1944]
II. 70: Vala ve
DIONYSIUS PERIEGETES (in Geographi Graeci Minores, ed. C. Muller, Paris
[1882] Graeci Minores, ed. C. Muller, Paris
44. A 702, M 790
Epicurus [ed. H. Usener, Leipzig 1887] fr. 395; A624b M 6045
fr. 395: A624b, M 624c
EUPOLIS in Comicorum Attach
Eurous in Comicorum Atticorum Fragmenta ed. T. Kock, Leipzig 1880-1888.
Hestonie The
Hestodus (Fragmenta ed. R. Merkelbach et M. West, Oxford 1967) Op 345: M 1352 Op 35390 : 485
Op 383sq: 458a
Theory, 337 and 31.
Theog. 507-522(?): A 347a
347a

```
fr. 152: A 801a, M 803a
    fr. 388 (spur.): A 351a, M 351d
HIPPOCRATES [ed. W. H. S. Jones, Hippocrate, vol 1/ Contract Mass
    Aphorismi I.22: A 379a, M 380
HOMERUS
    Ilias
        titulus: l'ita 19
        I. 331sq.(?): 437a
        I. 479: 88c
        I. 511sq.: A 436a, M 436b
        II. 146: 88c
        II. 742: 592b
        IV. 281: 158c
        V. 374: M 578
        V. 440: M 309a
        VII. 302: 191b
        VII 422: M 139a
        VIII 463: M 185b
        IX. 212: M7c
        XIV. 201; M 303b
        XV. 393: M 377b
        XVI. 60 vel XVIII. 112: M 261
        XVII. 431: M 172
        XIX 313: M 726
        XX. 7: M 284b
        XXII. 38: M 237
    Odvssea
        I. 53: 425b
        I. 65: 41b
        I. 327: A 100a, M 100b
        III. 96sq.: A 683a, M 684
        V. 128 (etc.): 993b
        V. 490: M 110
        VI 31: M 652a
        X. 169: 931
        XI. 100: A 590a, M 590b
        XVI. 427: 191b
        XVII. 189: M 35
        XXI. 405: M 888c
Lucianus [ed. C. Jacobitz, Leipzig 1866-67]
    Mentiones deae Adrasteae (e. g. Apologia 6): 936c, 936d
MENANDER [ed. A Koerte, ed. 3, 1957-59]
    Inc. Fab. fr. 782: A 377a, M 377b
PINDARUS [ed. B. Snell, ed. 4, Leipzig 1964]
    Ol. 10.3: A 782, M 789
    Ol 12 12: 710a
    Pyth. 1.5: A 402a, M 405a
    Pyth. 1.16-17: A 351a, M 351d
```

Pyth. 1.21-22: M 368 Pyth. 2.34sq.: M 890a Pyth. 8.95: 545a, M 549

PLATO COVICUS [ed. Kock; cf. EUPOLIS]

Sophistae fr. 136: 120d PLATO PHILOSOPHUS

Phaedo 62b(?): 253c
PSEUDO-DEMOCRITUS [ed. Diels-Kranz; cf. ANAXAGORAS]
fr. 302 (Sententia 163): 624d

SIMONIDES

Elegia de mortuis apud Marathona: Vita 8 Sophocles [Fragmenta ed. A. C. Pearson, Cambridge 1917]

SOPHOCLES (Fragmenta ed. A. C. Pearson, Cambridge 1 Ajax 362-3: 43 Antigone 291-2: 931 Colchot (lege: Colchides) fr. 340 adn.: Prol. Prom. a Electra 10(?): 24c, 24f Inachos fr. 281: M 574a Philoctetes 2: 1f. A 2a, M 2b Phryges fr. dub. A 436a, M 436b Tyro II fr. 656: M 128a STRABO (Ed. A. Meincke, Leipzig 1856)

1.3: M 420a, 420b 11.78: M 420a, 420b

Synesius (in Epistolographi Graeci ed. R. Hercher, Paris 1873), Ep. 4, 164a, p. 643; 717b

Thales [ed. Diels-Kranz; cf. Anaxagoras] fr. dub. (cf. B 4): 4384 8-10
Terzes, Johannes [Historiae ed. P. A. M. Leone, Napoli 1968) XII 835-852: 730b
Terzes, Johannes (?)

Carmen de Prometheo (a): cf. Introd., p. 44, n. 3

II. NOMINA

"A8as: A 774b, 774c, M 869, 871 'Αγχινόη: Α 853a 'A8000000101 936a, 936b, 936c, 936d, "A8020705: 936a, 936e Αθηνά: M 120 'Αθηναΐοι: Vita 8, Vita 12, Μ 120, 036e (?) 'Admyatos: Vita I, Vita II (epitaphium) Αίγοχέρως: 730b Airontion: A 813a, 846c, M 851a Αἰγύπτιος: Α 813α Afyuntoc (Rex): A 774b, A 853a. 857b, 864 Alyuntos (terra): Prol Prom a. A 807a, M 811a, A 813a, 813b, 813c, A 844a, 844b, 846d, A 853a "Aidng: A 152a, A 219, A 231a, A 425a, A 1022b, 1029, 1043 Al8ώς: M 120 Alliones: A 807a, 851b Αίθιοπία: 4110, Α 703a, Μ 703d, 793e, A 801a, M 806b Alθιοψ (flumen): A 807a Aloxúlos: passim in Vita, tum: M 110, M 175, 253a, M 368, M 472b, 675. 721a, 723a, carmen de Prometheo a Altvaioc: A 367a Altry (urbs): Vita 9, (mons): A 351a, 358a. A 367a, 367c, carmen de Aetna 'Axplains: A 774b, 774c 'Αλεξάνδρεια: 813b 'Αλευάδης: Α 567α, Μ 567c 'Aleuxs: A 567a, M 507c 'Αλημτώ: Α 515α, 516α 'Alxaros: A 774b 'Αλκμήνη: Α 774b, 774c Αμαζόνες: Α 415, Μ 416, 7232. A 723b, M 723c, 723d, M 728a, 728b Etymologia: 723e Αμαζονίδες: Α 723b 'Asserving: Vita 1 'Αμφιτρύων: Α 774b Ανάγκη: 515b 'Avaldera: M 120

'Ανακρέων: cf. Μ 128a 'Απόλλων: Α 640, Α 655, Α 669a "Αραβες: Μ 420a, 420b 'Αραβία: Α 415, Μ 4203, 420b. A 853a 'Αράξης: Μ 717d Αραξις: Α 717α "Apyog (custos Ius): A 561d, A 567a. 567b, A 568a, A 570a, 570b, A 640, A 677 "Apyoc (Cyclops): A 351a "Apyos (urbs): 652b, A 669a, M 676a A 853a (bis), 936e 'Apyerou: 6510 "Apric: 850g Αριμασπός: Α 8οτα, 8οςς, Α 8οτα Etymologia: 804b. 805a. 805b. 'Αρκάδες: Α 436a, Μ 438a, 438b, 438c, 438d, 438e

'Apixalia: 438d
'Astz (Oceani filia): 137
'Astz (Oceani filia): 137
'Astz (terra): A 4110, M 411b, 411c, 411d, 411e, A 782, M 790
'Assorry: 18c

"Ατλας: Α 347a, Α 402a, Α 425a, 425b, 425c, 425d, 428a, Α 428b, 438d "Ατροπος: Α 515a

- Ατροπος: Α 5154 'Αττική: Μ 1283 Αὐλίς: 369a, 369b 'Αφροθίτη: Α 640, 859g, 864 'Αγκλλεύς: Vita 6, Α 436a, Μ 436b, 437a

Βῆλος: 774c. A 853a, M 853b
Blas: Prol. Prom. c. d. th, A 7a.
M 12c, A 66944-5 app. cr
Βόνειτζα: β3οc
Βορᾶς: A 351a
Βράστορο: M 73oa, A 73oc, A 73²
Βρίστορο: M 351a, 922
Βύβλω: δρη: A 807a, 807b, M 811b
Βύβλο: A 807a

Γάγγης: 809c Γαΐα, Γη: Prol. Prom. c, 137, A 209b.

A 351a, 427a, A 793a, 874b, 1091a, M 1001b Tax: Vita 11, app. cr. Telegot: l'ila 10, l'ila 11 Pa: vide l'aïa Pivavesa: 151b Pogyévec: A 793a Taxim: M 704 Florest A 3513 Tumobec: A 712a, 712c, 712d

Amég: A 774b, 7740 Δαναός: Α 774b. 774c, Α 853a. M 853b, M 853c, 857b

Jewoi: A 793a Δικαιοσύνη: Α 182 Abre: 9363 Austive (mons): A 829a, 830b

Δωδώνη (urbs); A 655, 658b, 830b, 830d

Έκατόγγειρες: Α 351a Exerciveoc: Vita 1 "Eddyweg: M 411b, 411d, 411e, 425b, A 428b, 936d Έλληνικός: 2530

'Ενιώ: A 793a Έπαφος: Prol. Prom. a, Α 774b, 774C, A 844a, A 853a, M 853b *Eprv(v)úsc; Vila 14, A 515a, 515b,

516a. Elymologia: 516b Epuis: Vita 6, Prol. Prom. a. c. A 561d, 570b, A 677, 681a, A 937a. A 953a, A 966, A 971a, A 977a.

A 997. A 1054a, 1057a, A 1058a "Ερως: 859g Edetwoo: 792b

Elections Prol. Prom. a Elguidera: A 793a Ерьватия: 437а

Εύρυνόμη: Α 955, Μ 956, 957, 958 Eigenziog: Prol. Prom. b, A 1b. M id, ih

Εύρώπη: Α 782, Μ 790 Ebpoplus: Vita I, Vita II (epita-

Dhium) Εύφράτης: 7920

Zeig: Prol. Prom. a et passim. Vide praecipue: A 34a, M 35, A 49b, A 1442, 151b, A 167, A 3512, 425b, A 439a, M 440, 461b, A 515a, A 561d, A 907, 922, A 955, 958, A 1022a

Ζέφυρος: Α 3512

Ήλεκτρύων: Α 774b, 774c "Намос: А 393а

"Hox: A 56rd, 56re, 570b, A 504 A 599a, M 60ra, 60rb, A 765a M 768a, 768b, 859g, 958

'Hoaxxing: Prol. Prom. c, M 27a, 27h 561b, 772a, 772b, 772c, 774a. A 774b, 774c (bis), A 872, A 10220

'Ησιόνη; Α 555a, 559a, 560b "Hoggotoc: Prol. Prom. c, et passim. Vide praecipue: A 45a

Θαλής: 438d Θέμις: A 18a, M 18b, 18c, 18d, 18of A 200b, 1001a, M 1001b Θεμίσκυρα: 723a, Α 723b Θερμώδων: 723a, A 723b Osomic: Vita 16 Θεσπρωτίς: 658b

Θεσπρωτός: Α 829a Θεσσαλικός: 829b Θέτις: Α 167, M 170a, 189f? (coni.).

A 436a, M 436b, M 518a, 518b, A 519, M 762b, A 764a, A 907, 022

OnBalou: 936e (coni.)

'Ιαπετός: 18c, Α 347a, Α 402a, 425b 'Ikowy: Vita 8. Vita o. Vita 10. Vita 18, A 367a, 367c, M 368

Ύναχεῖος: Α 5902 "Ivaxos: A 56rd, A 590a, A 636a, 636b, 636c, 651c, 652b, A655,

A 660a 'Ινδία: 844b 'Ivú: 561e etc. Falsa lectio pro 'lú.

'Ιόνιον πέλαγος: Α 8292

'Ιόνιος (κόλπος): Μ 837a, Μ 837b. 837c. M 830a

'Ιταλία: A 351b, M 364a, 364b, 730b Ίταλός: Carmen de Aetna Ίφικράτης: 1068a

'I'd: Prol. Prom. a. b. c. et passim. Vide praecipue: 518b, A 561a. M 561c, A 561d, A 568a, A 590a, A 636a, 636c, A 640, A 677. A 774b, 774c, 830d, A 887a, 887b.

Καλυψώ: 137 Κάνωβος: Α 8442 Καταβασμός: Α 807α, Μ 811α, Α 813α Kannia: M 4208, 420b Κατάνη: Carmen de Aetna Καυκάσιον δρος: Prol. Prom. a, A 347a, A 402a, A 1022a Καύκασος: Prol. Prom. b, A 1b, M 1c. M 1d, th, A 2a, A 117a, M 117b, 117c, A 167, A 278a, M 281a, A 415, M 4202, 420b, A 561d, 561e, 616a, A 717a, M 722, A 1014 Κέγχρη: Α 669a, 676b Κέρχνη: M 676a (bis) Κητώ: Α 793a Kilinfa: A 351a, M 351d Kolinos: A 351a, A 351b, M 351d Кициеринос: А 729а, М 730а, А 730с Κιμμέριοι: 730b Κισθήνη: Α 793a, Μ 793d, 793e Κλέανδρος: Vita 15 Κλυμένη: M 18b, 18c, A 347a Κλωθώ: Α 515α Kolyls: A 415 Κόλγοι: Α 415, Μ 422 Κόττος: Α 3512 Κράτος: Prol. Prom c, d, et passim usque ad 82b. Vide praecipue: A 42a (cf. M 42b), A 77a Κοιτίας: Μ τ28a A 347a, A 402a, A 907, 922, A 955. M 956, 957, 958 Κύκλωπες: Α 351a, 922

Κρόνος: Α 144a, Α 199a, Α 219,

Κυναίγειρος (Κυνέγειρος): Vita 1, Vita A

Κυνοκέφαλοι: 8040

Λάρισσα: 860a **Λατίνοι**: 206a Λάχεσις: Α 515α Λέρνη: Α 640, 652b, Α 669a Λιβύη (dea): 774c, A 853a, M 853b Λιβύη (terra): A 428b, A 793a. M 793d, 793e, A 807a, M 811a, A 853a Λίβυς: 425c, 425d, 438d Λυγκεύς (Λυγγεύς): Α 774b, 866a

Maia: 944a Μαιωτικός: Α 7300 Μαιώτις: A 415, M 420a, 420b, A 729a, M 730a, 730b Μαραθών: Vita 4, Vita 8 Μαραθώνιον άλσος: Vita II (epitaphium)

Μέγαιρα: Α 515α, 516α Μέδουσα: Α 703a Μελάμποδος \ 8530 Mayolition: A 347a, A 402a Mindre l'ita it (epitaphium) Minus 137

Μνημοσύνη: 461b Mοῖρα (-αι): A 49b, M 49d, 49e, 49f, 49g, 189c, A 511a, M 511b, A 515a 515b, 516a, A 550c, A 804a, 804b

1052

Μολοσσοί (-ός): Α 820a, 820b / ... mologia: 8200

Μούσα (-αι): 461b Magazianas Manazia Vary 8000 Vita 15

Nethog: 806a, 806d, A 807a, M 809b A 813a, A 844a (bis), 844b, 851b Νειλώτις: Α 8132 Néueous: 936b, 936e Nnonloss: 636b Ni68n: Vita 6, Vita 19, A 436a M 436b, 437a

"Ολυμπος; Α 955 'Ομηρικός: 659 Οὐρανός: 137. Μ 164. Α 3512, 4273 874b 'Οφίων: Α 955, Μ 956, 957, 958

Πακτωλός: 806c, 806d, 806c Halauton: VI 457, 458a, 459b 112) 207195 058b Περσεύς: A 774b. 774c Περσεφόνη: Α 1520 Managia: 137 Πεφριδώ: Α 7938 Πίκος: 651d Πίνδαρος: Vita 3 Питтажос: 887b. 888а Πλειάδες: 458a

Πλουτώ: 137 Πλούτων (deus): A 1528 Πλούτων (flumen): A So1a, Soob Hóytos. 1 703.1 Ποσειδών, \ 8534 022

Hpo7tos: A 774b, 774 Προμηθεύς: Prol. Prom. a, et passim Vide praecipue: A 5a, A 7a, M 18b, 18d, 27b, A 88a, A 120a, M 120b.

120c, 120d, A 167, M 175, M 345b. A 347a, A 439a, M 440, A 717a, A 1022a, Carmen de Prometheo a, b, c. Etymologia: A 82a, M 85a, 85b, 85c, cf. 477 Hu86: 448d, A 640, A 655

'Pέα: 957, 958 'Ρέας κόλπος: Α 829a, M 837b, 837c 'Ρωμπίοι: 1045b

Yakani Vala 4 1 2 2x2x .. 808 Mahmaia don: Siic Σθενώ: A 793a 1.272 -30b Vysics Vita 8, Vita o, Vita 18, Vist Visib, M 351d, M 364a. 1' 1' 1 (no. 11 10) 1002 1.x. 1 offer sive ..xox: 369a, 369b 1 3 x 1 1 315 W 3648, 364b 15511/ 1. 12 S 150 - 150 8 Year 1 - 1 - 1 - 1 - 1 - 23, 730b Soub Southa: Prol. Prom. a (bis), A 298a, M 301a, M 723c, 723d Σκυθυκός: τh, Α 2a, Α 298a, Μ 301a, \$ 41 - *043 Lax tita 8, Vita 15, Vita

Embl. 187

Enthesion 487a

Thomaso V-52 M 700

Thomaso V 182a. A 351a, 922,

A sheed

A sheed

Follow Tach

Enthesian V 500a M 500b

Tenting Carmen de Prometheo a.

Yes Tr: A 3518, 922

T30.45

Τηθός: Α 136a, 137. 559a, M 560a, 560b, Α 636a
Τισιφόνη: Α 515a, 516a
Τισιφόνη: Α 515a, 516a
Τισιφόνη: Α 515a, 516a
Τισιφόνη: Α 450a, 447a, 427b, Α 430a, Μ 440, 874a, 874b, M 976
Τισινικός: Μ 164
Τόλμη: Μ 12c
Γρωγλοδύται: Α 415, Μ 420a, 420b
Τυφόν: Α 351a, Α 351b, Α 367a, 427b
Τυφός: Α 351a, Α 367a

Υπερμήστρα: Α 774b, 774c

Φιλοκτήτης: 1f, A2a, M 2b Φοϊβος: 835a Φορκίδες: Α 793a Φόρκυς: Α 793a Φρύνιχος: *Vika* 16

Χαλκίς: 369a, 369b Χαλυβικός: A 132a Χάλυψ (Χάλυβες): 133c, A 298a, M 301a, A 714 Χοιριλος: *Vita* 16

'Ωκεάνειον ῥεῦμα: Α 298α
'Πετανίθες: Prol. Prom. a, c, A 115a,
M 115b, A 124a, A 193a, A 226a,
A 397a, A 636a, M 821a, 821b,
A 1054a, A 1058b, M 1058b
'Ωκεανός: Prol. Prom. b, c, et passim.
Vide praecipue: A 1b, M 1d, 117c,
A 132a, M 133b, A 196a, 137,
M 193b, A 284a, M 284b, A 288a,
A 347a, 559a, M 560a, 560b,
A 636a, 636b, 809a, Elymologia:
300b
'Ωρίων: A 439a, 458a, M 456b

III. GRAMMATICA ET RHETORICA

άδοδν (πλάσμα): Vita 5 'Αθηναΐοι: Μ 3a, Μ 23a Αίγυπτιακώς: 805d ΑΙολικόν: 645α αζοθησις άντ' αλοθήσεως: 695, 802b αίτιατική (πτώσις): 117d, 711b. A 7122, 7120, 7410, 934 αίτιολογικός: 202b άλληγορέω: 309b άλληγορία: 309b άλληγορικώς: 9252 άλληγορικώτερον: 425b, 438d άλληγόρως: Α 428b άναδιπλασμός: 437b άντίπτωσις: Α 7122, 7120 άντίορασις: 4990 άντιγρονισμός: 674α άντωνυμία: Μ 237 άπαγγελτικός: Vita 19 άπάτη: Vita 7 άπλοῦς: Vita 16, 761 ἀποβολή: 1580 άπόθεσις: 36c, 469b, 801b άποστρέφω (τὸν λόγον): Α 18a, M 705a, 705b άποστροφή: M 18b, 18f, 683b, 705c ἄρθρον: Q2ΙC 'Αττικισμός: 909 'Arrusol: A 22a, M 22b, 118, 288b 'Αττικός: 220, 36a, 114a, 118, Α 209b, 592b, A 752, 921a 'Αττικών, τών: 764b

βάρος: Vila 5 (bis) βαρύτης (σχημα): 221 βεβαίωσις: 2020

ΥΕΝΙΚή (πτῶσις): 117d, 711b, Α 712a, 712c, 712d Υυμικώς: Μ 1039 Υνωμικώς: Μ 318b Υνωμολογικός: Vita, 5

διάθεσις: Vita 2, Vita 5 διεξοδικός: Vita 19 διηγηματικός: Vita 19, 199c, 846c δίφθογγος: 615c δραματικός: Vita 19 (bis) Δωριείς: Α 567a, **M** 567c Δωρικός: 645b, 710a, 843c Δωρικώς: Α 567a, 620b

elowvela: 63b, 82b, A 937a, A 953a, M 985a, 985b, 985c έκβολή: 628b έκπληκτικός: 1142 Εκπληξις: Vila 7, 114b, Μ 114c έκπλήσσω: Vita o έλλειπτικώς: A 209b (bis) ένεστώς: 615α. Α 752 έξωθεν λαμβάνεται: Α 626α έπιγραφή: 36α ėπίθετον: Vita 5 έπίρρημα: 1142, 114b, Μ 114c, 136b, 266, 566b, 615c ἐπίτασις: A 136a έπίσθενμα: Μ 8772 έπιοώνημα: 579 έρωτηματικώς: Μ 247b έρωτησις: 41b, Α 226a, 254, Α 745. M 928b έτυμολογέω: 85b, 151b, 309b, 654 έτυμολογία: 462 εύθεῖα (πτώσις): Μ 4320, Α 5672. 934 εύκτικός: 136b, Α 752 esneme: Vita 16

₹80c; A 28a, M 28b, M 2352

θετικός: 417, 754 θηλυκός: 592b θρηνητικός: Μ 128a, 136b, 877b θοηγώθης: Μ 877a

ίδιωμα: 592b *Ιωνικός: 551d *Ιωνικώς: 229

καινοπρεπές (σχήμε): 118. 406 κανονίζω: 016α καταβιβάζω (τόν τόνον): Α 7επε καταπλήσου: Γέδε 14 καταπκαή: Γέδε 7 καταγράφμα: Μ 956 καταγρηστικός: Α 394α κλητικός: 566b

INDICES

22/1/40: 934 201/40/1, ol: 220 201/40/1: ånd 201/40/1: M 690a 277271/60: 417, 761

λεπτότης: Vita 8 λεξις \ 883 3200

μέλλων: 615α μεστικόλημα: 921c μεταφορά. Vida 5, A 90α, 102b, A 178 (bis), M 183α, 189α, A 231α, Μ 241, M 278b, 320b, 365α, 450b 520b, 615α, 615b, A 723b, 510b 560b μεταφορικός, 615b, 721b μεταφορικός, 615b, 721b μεταφορικός, 101a 10 μεταφορικός Vida 10 μεταφορικ

δηκός, Vita 5 οδιονομέω: suppl. in Vitam d δνόμα 266, 704b δνόμαποποίτα. Vita 5 οδιδτέρος: 754 οδιδτέρος: Α 42a, M 42b, 183d

mittes: Vita 14 παράγω: 158c =2527wy65: 394b המפתחות בשומדואלה: 160 парататиюс: 824 ####Y##### 504 masichamis: Prol. Prom. a mapeixω: 288b παρεπιγραφή: 66% патрымурыес. А 567а татрымичейся М 5670 περιπέπεια Vita s περισπάω, 136b шеріфравтикоў, тойтя πιάσμα (άδρόν). Vita 5 miserrapula. 437b. 579 minormas M 55 Elect, Vita 5 moinnig: Vita 2, Vita 5, Vita 19 #p6ftestg: 102d, 9210 πρόσθυσις: 36

προσφωνηματικός: 566b προσφώνησις: 566b πρόσωπον πρός πρόσωπον: 705c πρωτότυπος: 158c πτώσις: 741c

έξια 704b βήτορες: 36a, 221, M 307b βητορικός: 36a, 1990 βυθμός 'Ανακρεόντειος κεκλασμένος Μ 128a

σημαινόμενον (πρός τό): 118 σιωπώμενον (σχήμα): 663 στερητικός: Α 599a отите́оу: 144b, 275a, 637 арр. crit (PYa) συγκοπή: Μ 4510, 618a, Α 712a, 7120 συλλαβή: 412 συμβουλευτικός: 812 συμπάθεια: Vita 7. Μ 237 συμπαθές, τό: Vita 8 συναφές, τό: Α 561a, Μ 561c σύνδεσμος: 360 συνεκτικών (πρόσωπον): Μ 88b σύνθεσις: Vita 5 σύνταξις: 144b, Α 637 συντάσσω: 183d, 741c, 1003 σχήμα: 18f, 36a, 82b, 118, 1990, 221, 406, 630, 663, 723a, 801b, 846c

τομή: M 612 τόνος: Α 712α τοπικός: 613b τροπή: M 85a, 85b, 628b, 843c τροπικός: 145, A 893a Τροπικός: M 149, M 697b, A 723b

ύπέρβατον: 761α

ὑπέρβατον κατά λέξω: 921b

ὑπέρβατον κατά παρέυθεσιν. 921c

ὑπέρβατον κατί ὑπέρθεσιν: 921c

ὑπερβολιάς: Μ 284b, Α 288α

ὑπερβολιάς: 721c

ὑποργαφή: 36α

Λ 640, Α 778α

Λ 640, Α 778α

φράσις: Vita 5, 36c, M 91 Χ, τό: M 9a χρονικός: 615b

IV. SCAENICA

άμοιβαΐα: Vita 6 άναγωρισμός: Α 844a, 846d άναδιδάσκω (δρᾶμα): Vita 18

γραφή (pictura scaenica): Vita 14

διδάσκω (δρᾶμα): Vita 12 δρᾶμα: saepe; vide praecipue suppl. in Vitam f δραματοποιτα: Vita 16

είσάγω (inducere in scaenam): Μ 574α ἐπεισόδιον: Μ 561c

Ofatoov: suppl. in Vitam f

χόθορνος: Vita 14

μηχανή: Vita 14, M 128a, M 284b μονφδέω: M 88b (coni.), Α 561a, Μ 501c μονφδία: M 33 δργήστος: suppl. in Vitam d δψις: Vita 7, Vita 14 παραγρόγγημα: M 12: προλογίζο: Prol. Prom d πρόαστου: Vita 5, suppl in Vitam d (bis), Vita 19, A 77a, M - sst. 397d, A 561a, 664b, 765

σατυρικά (δράματα): Vita 13 σκηγή: Vita 2, Vita 14, suppl in Vitam d, Prol Prom a στάσιμον: M 272a, 272b, A 307a M 397b σύρωκ: Vita 14

τραγωδία: saepe; vide praecipue Vita 2, Vita 14, Vita 16, suppl. in Vitam d

ύποκριτής: Vila 2, Vila 14, Vila 15 Μ 472b

χορηγία: Vita 2 χορόν λαμβάνειν: Vita 12 χορός: passim; vide praecipue Vita 2 Vita 9, Prol. Prom. a, 397d

V SCHOLIASTARUM DICTIO ET SYNTAXIS

Adverbia: δραυζόντως A SSa εὐεότως 636b imire Bries 675 rigues M 85a, 85b, (cf. 450 b, (20υφύα xxxx 18d, A 90a, M 156a, 461c, 477, 654 μιγαλοφυώς M 88b, (cf. M 175 μεγαλοφυίας) μισοπονήρως Μ 231b προμηθικώς Μ 345b траушейс А 550с. М 551b δύηλῶς A 550c, M 551b φελανθρώπως Μ 231b, Μ 821a, Sarb

έλυθής (opp. μυθώδης vel sim.): 120c, 120d, 636b, A 853a av cum conjunctivo, sensu potentiali: 253c, 330d, A 472a, A 515a, A 519

ἀναγρυνίζω: M 669b

άναχρονισμός: 367b, M 411b, 411d 411c, 723a, 830b, M 846b, 888b avri vou: 10, 18e, 21, M 71, M 74c. A 88a, A 100a, M 100b, M 100c. M 152b, A 178, 189d, 191b, 228b. 266, A 307a, et deincens

Aoristus coniunctivus pro futuro indicativo: A 186a (bis), 253c. A 307a, 313, A 609, A 655, A 723b, A 732, A 745, A 782 (ter), A 807a, A 8442, 866d, A 947, A 955, A 1022b, A 1043

angeig (-65): A 1522, A 2312, A 677, A 1001a

80.58n; A 101, A 1442, A 2312, M272a, 275b (bis), A298a, A307a, A 3452 (bis), A 3812, A 4112, A 425a, A 439a, A 469a, A 472a, A 476, A 688, A 745, A 964, 974. A 1058a, A 1071 (bis) βλαβερός: Α 745 Dásos (16): A 4722, A 1071

үрээсти: 1895, 1894, 1915, М 272а, A 351b, 363b, 365a, 365b, 365c, A 394a, 394c, 400b, 451b, 452b 452c, A 459a, M 567c, A 599a M 642a, 642b, 650b, 658a, 743d. 761, 793e, 857d, 859d, 866c, 899h 945b, 945c, M 992b, 993c, 1003 M 1007b. 1057b.

δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ: 144b, M 540b 860v (accus. absol.): 254 tantum έάν (ἥν, ἄν) cum indicativo: A 200b. 624d, A 765a, 887b, 887c, A 927a

έαυτὸν (αύτὸν) pro σεαυτὸν vel σε vel ¿μαυτόν: A 278a, 521a, A 626. 887b

ele cum accusativo pro èv cum dativo: 272c, 797b, A 807a7, 809a èv pro dativo instrumentali, vel pro µета (= cum): А 124a, А 136a, A 278a. A 284a (?). A 393a, A 436a, A 461a (?), A 540a, 559a, A 640, A 677, A 688, 774c, A 829a, A 964, A 992a, A 1001a, A 1043. A 1080

¿ERc. 76: 144b. M 235a, 275a ἐπί cum accusativo pro ἐπί cum genetivo vel dativo: 279a, 279b έρμηνευτέον: Α 226a

ήγουν: A 5a, 10, 16, 22c, 24e, A 77a, A 88a, A 101 (bis), 102d, 116b, A 132a (bis), A 134a, A 144a, A 152a, A 160 (bis), A 167 (bi.), A 178, 189a, 189e, A 226a, A 228a (ter), 248b, A 268 (bis), 269a, 270, A 284a, A 307a et deinceps; nusquam in Mediceis

ток: A 5a, A 12a, A 45a, A 49b, 540. 64d, A 69, A 76a, A 88a (bis), 88b. A 101, A 136a, 253c (ter), 272c, A 278a, A 284a, A 298a, et deinceps; nusquam in Mediceis

Tartov Sti: Prol. Prom. b, A 1b. M 1d, A 351a, 369a, A 476, 844b. 878b Ιστορείται: Α 8538 loropix: A 561d, A 853a

κακοπάθεια: A 255 (bis), A 288a. A 511a, A 631a, 694, A 745, A 752 (bis), A 907, A 1022b νακοπαθέω: A 88a, A 561f, A 747.

A 823

xuolog: M 54a, 54b, 54c, 54d, 83, 183b, 184b, 206b, 362c (bis), A 394a, M 429a, 462, 504, 526b, 615b, 893b, 1023a

heines: M 68, 125, M 291, M 320. M 397c, M 421, M 429b, M 545c. M 550b, M 601c, M 647, 792c. M 899a, M 1075a

μέσος: διὰ μέσου: 9210; τῶν μέσων: M 241 μυθεύεται ότι et sim.: A 5a, 12od, A 351a, 425d, A 568a, A 1022a ພນ_ປິເຊພີຊ: 636b μυθολογείται: Α 351a μυθώδες: 120C

vá: 979a, 979b, tantum neut. plur. cum verbo plurali: A 28a, 36b, 36c, A 49b (bis), 49c, 53d, 253c, 260, 313, 317, 3498 (bis), 425c (bis), A 436a = M 436b, A 476, 482, A 500, A 511a, A 555a. 615c, A 683a, 601a, A 741b (bis), 807b, A 813a, A 842, 881c, A 997, A 1030, A 1043, A 1054a, 1057a νούς: νούς τοιούτος τh. δ νούς Μ 983b

8 ton: 1g, 158c, A 511a, M 511b. 887b, 904f, M 950a & xal xpeirroy: 49c, tantum olovel: A 5a, A 16o, 253c, 400e, A 526a, 654, A 683a, 803b, A 844a (bis), 846d, 847c, 878b

Optativus, sensu potentiali, sine av: A 459a, A 500 (bis), A 609, 616a. 774c, A 894a, 932, 934 STRY cum indicativo: 102a, 300b.

4378, \$508, \$50b, 814 En initio scholii: M 222, 643b M 837b, 837c, 837d ούδαμινός: 10. Α 255. Α 10070

парб: 212, A 288a, A 335, A 624a. A 626, A 747, A 971a. πληρόω: 1h. Α 12a, 36a, Α 511a. M 511b, A 526a, A 735a, M 741a. A 782, 819a, A 907 папрыца: А 622, А 729а, М 730а. A 823, A 1030 πλησωτικός: Α 5118

σημείωσαι (δτι): 10, 412, Μ 1392 app. crit., 253c, 288b, A 351b, 615c, M 733, 847c, 856b, 921c, M 961, M TOAT σκόπησον: Μ 307b συναπτέον: Μ 199b, 275a myrifleux: A 200b

συνήθης: Μ 256 συνήθως: Μ 7072 τεχνικόν: Μ 88b τληπάθεια: 7728 τληπάθημα: Α 688

τληπαθής: Α 2312 τουτέστι: Ig. A 64d, Sta. 364b. A 392a, A 526a, A 555a (bis). A 575a, 859b, M 885a, 904e. A 1022b, 10313, A 1043

Spalov: M 1041 douvel: A 60a, A 90a, A 101, A 152a. A 986

VI. VOCABULA NOTABILIORA, GLOSSAF

å å: 114a, 114b, M 114c, 566b άγαθύνω: Μ 379b άγγελιαφόρος: Α 971α άγείτων: 270 άγνόρυτοι: Μ 434 άγρυπνος: 358a, M 358b άδαμαντόδετος: Μ 148 άδελφιδής: 856b άεροδονέομαι: Μ 128a άήσυρος: M 452a, 452b, 452c αίθερούσσα: Μ 992b αίθυνμα: 158c αΙμύλος: 2068, 206b, Μ 206c αλολόστομος: 661 almountree: 18e. 18f αίπύνωτος: Μ 830a ἀκάλεστος: Α 1022b, Μ 1024 (coni.) άκαμαντόδετος: Α 425α άκαταληψία: ορλα άκαταμάχητος: A 101, M 904a, 904f άκίχητος: 1842, 184b άκλειστος: Μ 1024 άκοιμητος: Α 136a, Μ 139a, Μ 130b άκραγής: A 801a, 803b άκραναεῖς (?): 803b άκρατος: 678 άκροατής: Μ 88b άληθης (opp. μυθώδης vel sim.): 120c. 120d, 636b, A 853a άλίβας: 301b άλλεπάλληλος: Α 90a άλληλένδετος: 36a άμέγαρτος: Α 402a άμφήκης: M 601b άναιρέτης: Α 712α άνακάχλασις: Α 3672 άνακεφαλαίωσις: 970 άναμυγθίζομαι: M 743c, 743d άναπνευστικός: 881c, 881d άνασκολοπίζω: 1h, A12a ένασκολόπισις: Α 7α άνατινάσσω: Α 476 άνατολή: 707b, 707c άναχωματισμός: Α 844a, 847c άνήροτος: 708 άνποτε: 136b άντέκτισις: Α 167 антідіавтокі: 369b, 945b, 945d

άντεμηχανάομαι (?): Μ 110 άξυμφανώς: Α 765α άξων: 349a, 349b, 425c, M 429a ἀπάνθρωπος: 20 άποικία: 814 άπόκειται: Α 519, 7720, Α 992α άπολυτρόω: 1020 άπορητικός: ob άπόρρηγμα: Μ 1019a, 1019c йлирос: M 880a, 880b, 880c άργής (χεραυνός): 350, 993b ap815: M 879a, 879b, 879c dol vel doi: 804b, 805a, 805d άρμοι: 615a, 615b, 615c άρταμός: 1023α άρχαῖος(= μωρός): 317 άσθενέω: 856c, 856d άστεργάνωρ: Α 894a, Μ 898a, 898b άτερπής: Μ 31b, 31c αὐτόκτιστος: Α 298a άφοβοποιός: Μ 840 άφυβρίζω: 717b. 717c

βαλανηφόρος: 438d βιαστικώς: 166b βλέπος: 400e βούχρανος: 7218 βουπλήξ, βούπληξ: 6816

γέλασμα: A goa. M gob. goe Υή: passim: gen. pl. γαιών, A 782 et Carmen de Aetna, app. crit.; dat. pl. yaïc. A 813a γνάθος: Μ 64c. A 64d γρεγότης (?): 630 γυμνόπους: A 712a, 712d

8ã: A 567a, M 567c δεκαετώς: Α 351a δέμας: Α 351b 87: M 5670 διακονικόν (πυρ): 253a, 253b διαμφίδιος: Μ 555b, 555c διατόρος (διάτορος): A 76a, M 76b. M 181 διήγησις: Α 1992 δνόφος: Α 567α, Μ 567c δουλεύτρια: 515b, 516a

δυσμεταχείριστος: Α 347α, Μ 350 δυσπλάγχνος: Α 894α δυτικός: Α 347α δωρεά: A 616b, M 616c

ἔα ἔα: 114a, 114b, M 114c έαρ (= sanguis vel spiritus): 4370 έγκονέω: 962 έγχυμονέω: 888d ₹8va: A 555a, 5590 έδράζω: A 760 έδραιόω: 189c, A 228a είδωλοποιέω: Μ 120 elev: 36a, 36b, 36c είκαστικόν (είδος μαντικής): Μ 484a είσέλευσις: Α 575α είσοιχνέω: 122 έχχρεμής: 536c, 856c έκπληκτικός: 355α έκτράπελος: Μ 78α έλικίας (κεραυνός): 350 έλικοειδής: Α 1043, Μ 10448, 10440, A 1080, M 1083 έλιν(ν)ύω: 538, Μ 53b, Μ 529 έλλιμενίζω: 1830 έμβρόντητος: M 362d, 362e έμφαίνω: Μ 74a, Μ 511b, 521a. A 590a, M 590b έμφωνος: Μ 832 ένδότατος: Α 439α вы: 46rc, 757c, 771, 1057a ένστασις: Α 1007α ἐξάδελφος: A 853a, A 856a, 856b ¿ξαίσιος: 10 έξαρτάομαι: 711b, 711c, 711d έξασθενέω: M 362d, 362e έξογκόω: Vita 14 έξοκέλλω: 183b, 183c έξονομαστικώς: 439b έξοριάζομαι (??): 1830 έξουσιαστής: Α 515α, Α 735α έξωριάζω: Α 12a, 16, Μ 17 ἐπάργεμος: Μ 499b, 499c, M 499d έπήβολος: Μ 444b έπήρωτος (ἐπήροτος ?); 708 έπιγαμβρεύω: 8876 έπιγλωσσάομαι: Α 928a, Μ 928c ἐπιπνευστικόν (είδος μαντικής):

ἐπίσκηψις: 664b

ἐπιστολή: M 3a, 3b

έπιτέλλω: Α 100a, M 100b, M 100c,

έπιτιμητής: Μ 77b, 77c έπιτολή: 7070 ξοα: 516b ἐρεθίζω: M 7b έρεθισμός: Α 7α. Μ 88b ἔρις: Α 813a ἔρως (etymologia): 654 έρωτοληψία: goad εύδιεινός: Α 124α εύθεσία: 405b εύλόφως: 931 εύμάλακτος: 300b εύπρόσδεκτος: Μ 494 εύτράπελος: Α 778 εύφραντός: Α 536a, Α 626, 698 εύγαριστήριος: 844b (bis) έφήμερος: 83 έφυβρίστως: Α 955 ёуеца: 618a, M 618b έγμα: 618a, M 618b έωφανής (?): 411f

ήπατικόν (είδος μαντικής): Α 476, 484b ήπιος (etymologia): 482

θελητός: 036c θεοπρόπος: Α 655, 659 θέορτος: Α 765α, 7650 θεραπευτικός: 8810 θερμερώπις (θεμερώπις): Α 134a, M 1340 θολερός: 885b θρεπτικός: 881d θυτικόν (είδος μαντικής): Α 476, 484b

ίδιοποιέω: 114α ίνα: 21 lóτης: A 555a, M 558a, 558b lπν6ς: 365c lπνόω: 365a, 365b, 365c ₹πος: 365b ίπόω: 365b ₹πτω: 365b lσθμός: 729b Ισχυροποιέω: Α 402a

καταιβάτης (κεραυνός): 359 καταλοφάδια: 031 καταμήνια: Α 134a (bis) καταπληκτικός: A 351a, A 351b, 355a, 359, 9930 καταρδεύω: Α 813α

καταστουδάζω: Vila 8
κατασταρταρίου: Α 35τα
κατασταρταρίου: Α 35τα
καταγρούρως: 4376
καταγρούρως: 4276
καταγρούρως: 4276
καταγρούρως: Α 268, 269α
κάτρ (etymologia): 4370
καθιώμα: Α 178, Μ 183α, 183b, 183α
καρφάπλαστος: 5746
κανθύσμα: Μ 1240
κανθύσμα: Μ 1240
κανθύσμα: Μ 158α, Μ 158b, 1586
κανθώς: Μ 400d, 400e (?)
κανθώς (πλάθνω): Α 406α, Μ 497

201200; 10 4000. A 4900. M 497 20100 (20100). A 4900. M 497 20100 (2): 4900 20100 (2): 4900 20100 (2): 40

λαμπρύτης: Vida 14, Vida 14, herrolarybours: M 355b λαέπκομμα: 499c λαωρτής: A 5A, M 5b λαέπκομμα: 499c λαπρώτισ: 653 λάθοιαβους: A 16ο λάπρω: 857d λαβος: 495a λάθοις: 931 λοποπόλημενος: 567b λοπρώτομους: A 241a

начтий: А 476. М 484а, 484b, A 624b, M 624C μάρανσις: 885b μασπόν vel μασπον (?); 804b, 805a μασπός (?): 805d µаота (?): 805b дёлооу: 629a, 629b μασχαλιστήρ: Α 69, Μ 71 ματάω: Μ 57b μεγαλορρημονέω: A 318a (bis) μεμετρημένως: Α 393a, Μ 393b. μερίμνη: Α 10222 μεριστής: Α 10222 μεσολαβέω: M 472b μετάμειψις: Α 6602 **μετάφρενα**: 881c, 881d μήδω (-ομαι): 477 μυδροκτυπέω: Μ 366a, 366b

μύδρος: Μ 366α, 366c

νεαροποιέω: M 631b, 635 νεοχμός: M 150 νεωστί: M 35, A 101 (sensu "mox"), A 167, M 170b, 615a, 615b, νήστες (-ης): A 599a, M 599b νιν: M 55 νόσφισμα: A 459a νύγμα: 158c νυχτικρούρητος: M 861a

ξύσμα: 158c ξυσμή: 158c

ολακονόμος: Μ 149 olov TE: 41a οίστροπλήξ, οίστρόπληξ: 681b οἴστρος (etymologia): 566e οίωνιστικόν (είδος μαντικής): Α 476 οίωνοσκοπητικόν (είδος μαντικής): δλόφωτος: 730b (Tzetzes) διμευνέτις: Α 8042 όνειροχριτικόν (είδος μαντικής): Α 476. 484b όνομακλήδην: 439b δπισθόρμητον: Α 1014 δπως: A 228a, 228b δοθόβουλος: A 18a, 18c δρω: 765c δσφῦς: Α 496a, Μ 497 ότοβέω: M 574C oùal: 136b, Carmen de Prometheo b ούρανός: 3490 δγμή: 618a

πάγος: A 268 παλμός: 878d, 1045b πανάωρος: A 351b παραπτέοιμα: 34b παρέωρος: M 363a, 363b παρεμφαίνω: 248b παρεπγραφή: 663 παρήφος: A 351b, 363b παρένος: 588 παριστάω: 675 παροιμία: 1001b παροιμιώθης: M 447 παβάσσιος: A 268, 269b

παγιόω: Α 439a

πελώριος: 1516, 1510 πένησσα: Α 887α πεντηχόντορος: Α 8532 πέπρωται: 512 περίπυστος: Α 907 πιστός: Α 476, Μ 480 πλινθυφής: 4500 ποικιλείμων: Μ 24a, 24b, 24c, 24d, 24e, 24f ποικιλολείμων: 24d πολλοστός: 10 πόλος: 349a, 425b, 425c, Α 428b, M 429a, Carmen de Prometheo b πολυήσυχος: Α 136a πολυπόλεμος: 904e πολύπυρος: Μ 8802, 880b πολύστροφος: Α 782 moraly104: M 102C, 102d ποταμηδόν: Α 367a ποταπός: Α 1014 ποηστήρ (χεραυνός); 359 προαναφωνέω: Μ 33, Μ 518a, Α 519 προμήθεια: 253c, 309b προοίμιον: Α 610, Α 735α, Μ 741α, A 741b προοίμιος (sic): 74IC πρόπους: 432b πρόσειλος: Α 4392, Μ 4512, 451b προσέληνος: M 438a, 438d προσελέω (= προυσελέω?): Α 436a, M 438a, 438b, 438c, 438d πρόσελος: Α 436a, 438b, 438c, 438d προσχέλλω: 1830 προσμαρτύρομαι (?): Α 88a προσ(σ)αίνω: M 835b, 835c, 835d, 835e. 835f προστρίβω: 329a, 329b προσυπόκειμαι: Α 5612 προσχηματισμός: 1440 πρόσχωμα: Α 8442, Μ 8472, 8470 προυσελέω: vide προσελέω προφερέστερος: 4110 πρωτόπλασις: 1200 πταΐσμα: Α 193a, Α 255 πτερυγωχής: Μ 286 πτυγμή: 1580 πυρακτόω: 3660 πυρεία, τά: Μ 368 πυρόεις (χεραυνός): 359 πυστός: Α 907 ραδινός: 400a, 400b, 400c

ρέος: M 400d, 400e

ρίπτω (λόγους): A 307a, 312

δυθμίζω: Α 2312, Μ 241 σχεθρώς: Μ 1022, 102b σκηπτός (κεραυνός); 359 σκληρόψυχος: Α 242 σμεοδνός: 3552 σομφώδης: 6 σταθευτός: A 22a, M 22b, 22c, 22d σταυρόω (de Promethei supplicio dictum): A 231a, M 241, 707b, A 717a, A 747, Carmen de Prometheo b στενοχωρέω: 877b птом: M 23a στοιγειακόν (πορ): 253a, 253b отокустоу: А 88а, М 88b, 253а, 437с, 922, 1088 στρόμβη: 887b (bis) συγκακοπαθέω: Α 1058a σύμβαμα: 2530 συναράσσω (πόλεμον): Α 3512 συνειδός, τό: Α 536a, Μ 536b συνέλευσις: Α 476, Α 5552 σφάκελος: Μ 878a, 878b, 878c, 878d, M 1045a, 1045b ophy: A 64a (cf. M 64b) σφυγμός: 878d, 1045b σφύζω: 881b σγηματογραφέω: Α 813a σωρηδόν: 8470 ταυτολογέω: Μ 621 ταγινώς: Α 278a тератебора: М 793с, А 801а, М 803а τερατώδης: Vita 7 τετραγώς: 397d τήκομαι: 526b τηλουρός: A 1a, 1e, 1f, 1g тийс: М 235а τολμής (τόλμης): Α 2313, Μ 2353, 235b, 235c τραγικοί, οί: Μ 307b, 588 τραγωδέω (sensu "cano"): A 555a (ter) τρίαινα: 922, 925a, 925b τρισώνυμος: 5160 τρογαιστικός (?): 630 трохис: М 941а, 941b τρογοδινέσμαι: 882 τύραννος: Vita 8, Vita 10, 10, M 222, (cf. A 224)

ύπεύθυνος: Α 318α

ύπόδειγμα: A 842 ύψηλόνωτος: M 830a

INDICES

922050597: 1045b sm36c; 85ge 9EQ2226: 3520 φέψαιος: Μ 3622, 362b, 362c shoreonic: 2532, 253b, M 253d 925 925: 504 g256: 504 фитадац: A 594, M 597 70925: 723e 99hv: 8810, 881d 9/19th: 450b

720 des: M 256 χάληβος: 301b χαροπός: 309b γάρτη: 8076 γειφώναξ: 45b χειρωναξία: 45b, M 45c χερνήτης: A 887a, 887c, A 893a, Octobrius: 458a 893b, 893c, 893d γρεωστέω: 9850

χρηματίζω: A 351a (bis) χρησιμεύω: 2532 хрока́: M 23a guerros: 10 γωράφων: Α 844b

фафы: A 394a, 394b, 394c Gar: M 542, 54b, 54c, 54d ψολόεις (κερανώς): 359

δμός: 10

VOCABULA LATINA carbo: 253c fasciae (vel fasces?): 1045b furnus: 365c Maius: 458a Novembrius: 458a pellax: 206a